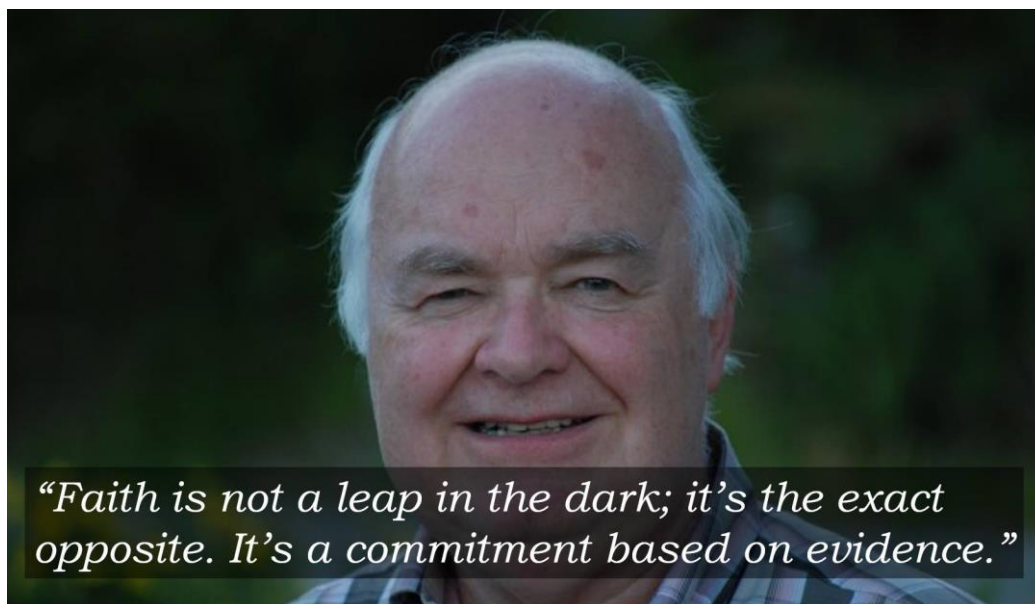

Skapelse og trosforsvar

Vitenskap uten religion er lam, religion uten vitenskap er blind (-tillegges Einstein)

Dess mer belegg og støtte jeg finner for å ha tillit til et dokument eller en person, dess sterkere vil min tillit være, til det eller vedkommende. (Tillegnes John Lennox)

INNHOLDSFORTEGNELSE

INNHOLDSFORTEGNELSE.....	2
Forord til Skapelse og Trosforsvar.....	4
III. Paradigmeskift.....	5
Det moderne prosjekt -tre kjennetegn	5
Det moderne prosjekt -200 år senere	5
Det postmoderne samfunn	7
Den kristne kirkens respons	8
Kristen tro i en brytningstid.....	9
IV. MENNESKETS SÆRSTILLING	11
Senere hominider–del I: <i>Australopithecus</i>	11
Senere hominider –del II	15
Neanderthaler	16
Alt innen familien	17
Nytt syn på neanderthaler	18
Konklusjon	19
Tillegg: Innvending -Heidelbergensis -menneskets opphav?	20
Ape vinker farvel til darwinistisk gradualisme	21
The Designed body: 40 parametere som må samvirke rett	28
Teistisk evolusjon undergraver Bibelens troverdighet.....	29
Teistisk evolusjon undergraver Bibelens troverdighet -forts	36
Michael Aeschliman og 'Menneskets gjenopprettelse' Oversatt herfra.....	43
V. EVANGELIET.....	47
Behovet for å svare alle.....	47
Evangelier bekreftet av skriftlige kilder og arkeologi.....	50
Sammenheng i GT's og NT's Gudsbilde	52
Vi er medskyldige i Jesu død.....	56
Evangeliegjennomgang –opplegg fra EM	58
Hva betyr Jesus for deg i dag?	61
Essensen i noen søndagstekster –nov/des 20.....	61
Nye tekster gjennomgås her	61
VI. TROSFORSVAR.....	64
Trosforsvar og ståsted	64
VII.A Relasjonelt Trosforsvar	66
Lytte for å forstå.....	66

18 SITATER OM TOLERANSE	68
Bokinndroduksjon for 'When Skeptics Ask'	70
10 ting du bør vite om apologetikk	73
Årsaks loven	76
Ateisme er ikke bare mangel på tro	86
Eksisterer Gud?	87
Argumenter for en teistisk Gud	87
Er det sant?	88
Kosmologisk argument	90
Det ondes problem	93
Gud og det ondes problem –vinklet mot ateister	95
Hvem er 'det onde' et problem for?	96
Fra begynnelsen	98
10 GRUNNER FOR JESU OPPSTANDELSE	102
Kristendom bekreftes ved	106
Moral og ateisme	107
Prisen for å benekte fri vilje	113
Argumenter for en teistisk Gud (Naturlig teologi)	116
HVORFOR YAHWE?	121
Hva krever størst tro: Gud eller ateisme?	125
Gudsbevis og konsekvenser av dem	130
16 DÅRLIGE ATEIST ARGUMENTER OG HVORDAN SVARE PÅ DEM	132
Svar på innvendinger	136
VII. TAKK!	140

Generelt gjelder at *Kursiv* og/eller understreking av teksten er lagt til av oversetter.

{Om noe er føyd til for oversettters-min-regning, står det oftest i slike klamme-parenteser.}

Om ikke annet oppgitt, benyttes Bibelhenvisninger fra DNB-11.

Forord til Skapelse og Trosforsvar.

Denne delen av boka er en fortsettelse [herfra](#).

Det å gi seg ut på å samle en E-bok om Skapelse og Trosforsvar er et ambisiøst foretagende, og reiser flere spørsmål: Hvem er jeg som prøver på det? Hvorfor skrive en E-bok om skapelse og Trosforsvar? -Er det i det hele tatt nødvendig? -Hva kan en vinne på det? Hvem er primær målgruppe for boka?

Hvem jeg er: Jeg er født i 1950 personlig kristen, gift med Mari og har 2 voksne sønner og ei datter. Etter å ha jobbet 35 år i skoleverket, som lærer og datamedarbeider, er jeg nå pensjonert. Kristen ble jeg i 1970 mens jeg studerte i Oslo. Etter en lengre og noe variert utdanning (matematikk/statistikk/ data, økonomi, kristendom) jobbet jeg 14 år som lærer i videregående skole. Kristen tilknytning har vært i Den evangelisk Lutherske Frikirke og Normisjon, og endelig NLM. Deltakelse i to Bibelgrupper og gjennomgang av søndagens tekster er også noe av det jeg har holdt på med de senere årene, samt mye tid på ei web-side ([kristen-ressurs.no](#)). For dem som lurar, anser jeg meg som tilhenger av intelligent design og gammel-jord kreasjonisme. Den første mener jeg via vitenskapelig vinkling åpner for en progressiv, direkte skapelse. Tidsperspektivet er den viktigste forskjellen til Ung-jord kreasjonisme. Ett syn jeg mener Bibelen åpner for, og vitenskapelige data krever.

Hvorfor bok om skapelse og apologetikk? Det har nylig kommet flere bøker på norsk om emnet, ut fra ulike vinklinger og Skriftsyn. Hva skal vi med ei til? Og er det i det hele noe poeng med trosforsvar? For å ta det siste først: Vi oppfordres til å forsvare det vi tror på i NT ([1Pet3v15](#)) og i GT oppfordres vi i [5.Mos 6v4-5](#). Jesus føyer også til 'all din forstand' ([Matt22v37](#)). Nå er riktignok ikke våre våpen fra mennesker, men har sin kraft fra Gud og kan legge (tanke)festninger i grus ([2Kor10v4a](#)). Slik rev Paulus ned tankebygninger og alt stort og stolt som reiste seg mot kunnskapen om Gud. En slik (vanskelig) balanse var det hedningenes apostel benyttet, og som vi kalles til å følge, -om vi vil ære Gud som Skaper og være lydige mot Jesu siste befaling?

Er det nødvendig? Med 43% uten religiøs tilhørighet ([lenke](#)) synes det å være en kritisk tid for kristentroen i Norge, og flere bøker som fokuserer på trosforsvar kan være med å skape en synergi-effekt. Om ikke så mange som tidligere tror på den kristne Gud, så tror mange nordmenn så det holder i andre sammenhenger: skjebnetro, astrologi, spirituell yoga og reinkarnasjon. Også materialister tror, at materie er alt som finnes. En viktig grunn til at jeg fikk lyst til å skrive en bok om Trosforsvar, var via kurs jeg deltok på <http://crossexamined.org>, ut fra synsvinkelen at 'Stealing from God' og 'I don't have enough faith to be an atheist'. Det meste av stoffet her er oversatt fra engelsk via ulike referanser. Det meste av stoffet her er oversatt via ulike angitte kilder. Referansene er i stor grad angitt i disse opprinnelige tekstene, ofte via lenker.

Gevinst -For hvem: Dermed vil vinklingen til denne boka være noe mer grunnleggende direkte i noen spørsmål enn andre bøker om skapelse og trosforsvar, og vil også forsøke ta opp noen andre spørsmål/ innvendinger enn tidligere bøker, slik at den kan forsvare sin berettigelse og forhåpentlig gi noe til interesserte lesere. Da har jeg vært inne på målgruppa for boka: Folk som er interessert i skapelse og trosforsvar, og gjerne ønsker å praktisere det. Web-siden jeg administrerer ([kristen-ressurs.no](#)) tar mål av seg til å være en ressurs i forhold til kristne i Norge, og jeg vil lenke til den i E-boka. Det er et poeng at trosforsvar også kan være viktig i forhold til en selv. Om ikke er det fare for at kristendom endrer karakter fra å være identitets-bærende til å gå over til kultur-kristendom, for senere i verste fall å forsvinne helt. Lykke til med å forsvare din kristne tro overfor deg selv og andre!

Lillesand, 20.nov 2020: Asbjørn Erland Lund.

III. Paradigmeskift

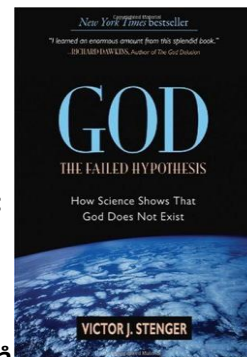
(fra Kristen med god grunn; Stefan Gustavsson)

Det moderne prosjekt -tre kjennetegn

Det perspektivet som i dag er i ferd med å renne vekk, har sine røtter i 1700-tallet. Da skjedde en drastisk omorientering i det kristne Vesten.

Opplysningsprosjektet som ble sjøsatt da, hadde blant annet følgende tre kjennetegn:

i) For det første ble gudstroen ansett som et resultat av mangel på kunnskap: Etter hvert som naturvitenskapen klarte avdekke stadig flere av naturens mysterier, minker behovet for det overnaturlige -som forklaring. Som en følge av dette perspektivet ble universet stengt for Gud: Fra tidligere å ha blitt betraktet som et åpent univers, av årsak og virkning, hvor Gud var fri til å handle. Så ble universet nå stadig mer betraktet som et lukket system, av utelukkende dennesidige årsakssammenhenger. Man avviste å trekke inn det overnaturlige i noen form.

1 Noen filosofer hevder Gud ikke eksisterer

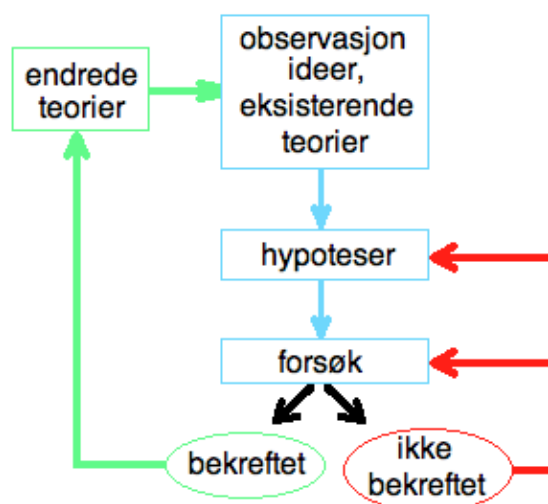
For det andre ble Gud og hans Ord erstattet med menneskelig fornuft. Den alene skulle være utgangspunkt for søking etter sannhet. Ut fra mange vitenskapelige framskritt, økte muligheten for endelig å gjennomskue tilværelsen og finne sannheten. Dette innebar en kraftig forskyvning i synet på fornuften. Fra tidligere å bli sett på som et nødvendig redskap for å vinne kunnskap, ble dem nå mer sett som et tilstrekkelig ett. Dette er en avgjørende forskjell, kristelig sett. Vi er avhengig av informasjon utenfra, avhengig av den Gud som kommuniserer med oss mennesker.

For det tredje vokste det fram en urokelig utviklingsoptimisme. Tilværelsen går 'mot større høyder'. Menneskeheten har bare tatt de første famlende skritt mot en lysende framtid.

Utviklingstanken fikk ikke bare stor betydning gjennom Darwins anvendelse innenfor biologien, men også overført til andre områder av tilværelsen. Livet utvikles, gjennom sin iboende kraft, fra det enkle til det sammensatte, fra det lavere til det høyere.. Det ga håp for framtiden. Mennesket vil bli i stand til å løse sine problemer. Det moderne prosjekt handler om menneskets selvtillit, dets myndiggjøring. Ut fra seg selv skulle mennesket finne svarene på sin spørsmål, legge grunnen for et godt samfunn og løse sine problemer. Ha mot til å bruke din forstand, var opplysningens motto.

Det moderne prosjekt -200 år senere

Det moderne prosjekt har fått stort gjennomslag på de fleste samfunnsområder i den vestlige verden. Den medfølgende kristendomskritikken har vært kritisk for kirken, ikke nødvendigvis fordi den har vært gyldig, men fordi den har fått så stor oppslutning.

2 Noen vil benytte suksessen til empirisk vitenskap, til å kvitte seg med Gud

Men hvordan er det gått med forventningene om et Utopia for det myndig-gjorte menneske? Tre forhold er åpenbare:

i) For det første har kunnskapsmengden økt på fantastisk vis: Vitenskap og forskning har lagt nye områder under seg, erobret kunnskap og gitt oss bruksmåter som tidligere generasjoner ikke engang drømte om. Men i forhold til de virkelig store spørsmålene, er vi ikke kommet nærmere, kanskje bare enda lenger vekk fra svarene. Vitenskapen kan analysere det som skjer i tilværelsen, men ikke si noe om den som helhet, dens opphav eller dens mening. På dette området står vi like tomhendte som noen gang tidligere.

3 Vitenskap kan ikke uttale seg om alt - med rette

ii) For det andre har trengselen på livssynsmarkedet blitt større. Livssynene skifter i popularitet, og stadig nye idéer fenger oppmerksomheten for en periode, før det skifter igjen. Deisme, naturalisme, eksistensialisme, behaviorisme... Det moderne prosjekt startet som en søking etter sannheten, men mennesket viste seg som for lite som utgangspunkt. Vi kan ikke selv mane fram svar på alle spørsmål, men er avhengig av informasjon utenfra. Søking etter sannhet har i stedet resultert i en mistro mot fornuften. Det har ført til en relativisme, som ikke lenger tror at svaret eller sannheten finnes!

iii) For det tredje går utviklingen riktignok videre, men går den framover? Tross alle menneskelige framskritt står menneskeheten overfor problemer som er større og mer truende enn kanskje noen gang i historien. Det forrige århundre var det blodigste i menneskehetens historie, og truet med å utsette sivilisasjonen fra jorda. Dette århundret står overfor truende klima- og sikkerhetsproblemer. Menneskets problemer har vist seg ligge dypere enn i samfunnsstrukturer og andre ytre faktorer. Det er mennesket som er menneskets egen verste fiende!

Hvilke konklusjoner kan vi så trekke av det moderne prosjekts nederlag? Det kunne være nødvendig med en havarikommisjon, som kanskje kunne påpeke at det var dømt til å gå slik i utgangspunktet: At mennesket er seg selv nok, kan det være problemet? Prinsippet om menneskets selvtilstrekkelighet har vi møtt langt tidligere enn i opplysningstiden. Det ble formulert i antikkens Hellas, av Protagoras i den såkalte 'Homo-mensura' setningen:

'Mennesket er alle tings mål.' I prinsippet kan innholdet føres tilbake til de første menneskers opprør mot Gud og enda tidligere til et åndelig opprør i ånde verdenen da de valgte gå sin egen vei i stedet for å bøye seg for Skaperen. Men mennesket som alle tings mål, har vist seg være et ødeleggende prinsipp. En synes miste alle faste målestokker. En havner i en relativisme som drevet til sin ytterste konsekvens blir en bunnløs nihilisme.

4 Skal menneskets vilje være den øverste?

Det moderne prosjekt har spilt falitt, men forbausende få setter spørsmålstegn ved utgangspunktet -om mennesket som sentrum. I stedet har en endret hva som betones hos mennesket, og hva vi kan oppnå. Tre resultater viser seg av 'havarikommisjonens' arbeid: i) 1. Fornuften er en blindvei, leve opplevelsen. 2. Sannheten er en umulighet, lenge leve subjektiviteten. 3. Det moderne prosjekt er avdødd, leve det postmoderne.

Det postmoderne samfunn

Vi er på vei inn i en ny tid. Det er for tidlig å si hvor det bærer, men noen trekk er tydelige. Tre av dem er spesielt betydningsfulle for forholdet til kristen tro.

i) For det første er fornuften blitt erstattet av opplevelsen. Det moderne prosjekt innebar et opprør mot alle autoriteter og kanskje særlig den kristne tro. I det postmoderne samfunn finner det i dag sted et opprør mot den eneste autoritet som ble igjen: 'Fornuften er en blindvei, og kan ikke gi oss sannheten.' En håper i stedet på opplevelsen. Livet kan få mening og bli autentisk gjennom sterke erfaringer. Det viktigste spørsmål blir ikke: 'Hva er sant?', men 'hvordan føles det?' Målet er å finne de sjeldne øyeblikk av forhøyet livsfølelse. Dette kan skje gjennom eldgamle åndelige teknikker, som åpner bevisstheten eller gjennom transelignende opplevelser gjennom musikk eller rus. Hva en opplever eller får ut av opplevelsen, er mindre viktig enn styrken i opplevelsen..

5 Ikke alt som er like fornuftig i våre dager

ii) For det andre har sannheten blitt erstattet av subjektiviteten. Det finnes ikke lenger noen objektiv sannhet som er gyldig for alle og gjelder overalt. Tilbake finnes bare den subjektive sannhet, - det som er sant for meg. Det er ikke lenger noe som er sant 'i og for seg', men bare 'i og for meg'. Denne form for sannhet står i forhold til en selv, ens egne opplevelser og de tolkninger jeg velger å gjøre. Det allmektige subjekt rår. Den eneste form for absolutt sannhet som rår, synes være at 'alt er relativt'.

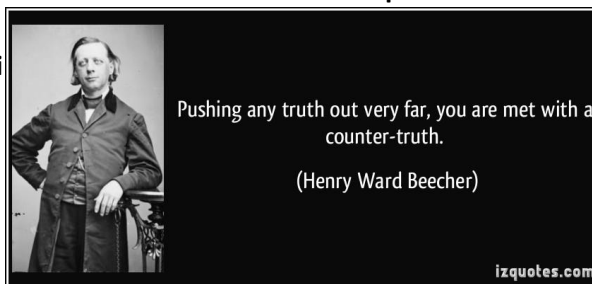

iii) For det tredje har språkets forhold til virkeligheten gått tapt. Språket formidler ikke informasjon om en felles objektiv virkelighet, men er et kodesystem som brukes innenfor et visst fellesskap, og får sin mening ut fra det. Språket blir utelukkende en sosial konstruksjon, og opphører å være bærer av sannhet.

6 Omtensksomhet og vennlighet -fortsatt ikke forbudt

Selv Motsigelsen i den postmoderne holdningen er åpenbar. For å fornekte fornuften, må en godta bruk av fornuften. Å fornekte en absolutt sannhet, kan bare gjøres ved å sette en annen i dens sted. Hvis en sier at det ikke finnes noen absolutt sannhet, settes en annen absolutt sannhet i dens

sted: 'at det ikke finnes noen absolutt sannhet.' Det har bare hensikt å hevde at språket ikke kommuniserer, hvis en tror at språk kommuniserer, ellers hadde det ingen hensikt å si det. Postmodernismen er ingen redning for et samfunn som har lidt skipbrudd. Den er bare enda et skritt dypere inn i fortvilelsen, ut fra det for snevre utgangspunktet at mennesket er alle tings mål. Fokuset i det postmoderne er bare flyttet tre desimeter lavere, fra hjernen til hjertet.

7 Det er som regel (minst) to grøfter man kan falle i

Den kristne kirkens respons

Hva har så vært kirkens respons til opplysningstiden og hvordan vi kan forholde oss til den. Det finnes tre tydelige, helt ulike måter å forholde seg på, i forsøkene på å imøtegå det moderne prosjektet:

i. Den første linjen innebærer amputasjon. De nye forutsetningene aksepteres, og det som ikke lenger får noen plass i troen skjæres helt enkelt vekk. Et eks. er Adolf Harnack, tysk teolog fra mellomkrigstiden. Han så på NT som et tidsbestemt skall som omgir den bestående kjernen. Med noen få unntak innebærer det at de kristne overbevisningene relativiseres. Harnack sammenfattet hva han kalte: 'Jesu enkle lære' i tre punkter: 1. Guds rike er en indre virkelighet hos mennesket (nå nyreligiøst trekk) 2. Gud som Far og mennesket som verdifullt. 3. Kjærlighetsbudet. Allerede hans samtidige kritikere påpekte at denne sammenfatningen er meget mangelfull, og overser store deler av Jesu gjerning. Jesu lære er mye mer dramatisk enn sammenfatningen over tillater, og er uløselig forbundet med en levende Gud som handler overnaturlig i historien.

ii. Den andre linjen innebærer omforming. De nye forutsetningene aksepteres, og forståelsen av troen forandres slik at kritikken ikke rammer så hardt som den ellers ville gjort. Her kan Friedrich Schleiermacher (levde på 1800-tallet) være et eks. Han aksepterte grunnperspektivet til opplysningstiden, og utformet en teologi innenfor dens rammer. Kjernepunktet i hans teologi er en redefinering av religionens vesen. Religion og kristen tro består etter hans syn av: 'anskuelse, åndelig intuisjon og mystisk kontemplasjon'.

Trossetningene i det moderne prosjekt, f.eks. at universet er et lukket system, umuliggjorde det å holde den kristne tro for sann, siden den hevder universet er et åpent univers der Gud både kan og har handlet. For Schleiermacher gjaldt det å forsyne troen med et annet ankerfeste enn sannhet, nemlig følelsen. Hans nye definisjon av religion er: 'Religion er følelsen av absolutt uavhengighet.' Men prisen er høy, på veien mister han mye av den kristne tros innhold og lander på et grunnsyn langt på siden av klassisk kristendom.

8 Vi består av legeme, sjel og ånd (1Tess.5,23)

Begge disse to tilnærmingene representerer et syn som allerede i utgangspunktet har gitt kritikerne rett. For en tid kan kanskje den kristne tro bevares som respektabel, men tidene endrer seg og den 'nye' kristne trosutformingen endrer seg med den igjen. En parallell fra dyreverdenen kan være kameleonen, et dyr som endrer farge med omgivelsene for å berge seg selv og komme nær nok sitt bytte. En annen måte å se det på, er at den som gifter seg med tidsånden snart blir enke(mann).

iii) Den tredje måten på svare på utfordringen fra det moderne prosjektet kan kalles utfordring. Forutsetningene som det moderne prosjekt bygges på, må utfordres, de er langt fra selvfølgelig. Det kristne verdensbilde må forklares og begrunnes. En må besvare kritikken, ikke bekrefte eller flykte fra den. Det er NT's linje som føres videre av mange gjennom kirkens historie. Paulus bruker våpen som ikke hører denne verden til. Det er først og fremst Åndens sverd, som er Guds ord. Ut fra dette utgangspunktet, som ikke er et overlegent menneskelig tankesystem, men har sin kraft fordi det er Guds åpenbaring av sannheten, bryter Paulus ned de tankebygninger som står sannheten imot. Paulus er beredt til å legge til side mennesketanker, til fordel for Kristi evangelium ([2.Kor 10,3-5](#) og [Ef.4,14-15](#)). Hvilken kontrast mot den respons kirken ofte har gitt.

9 Paulus forhøres hos Festus og kong Agrippa ([Ap.gj 26v24-27](#))

Det er viktig å lære av historien. Det virker åpenbart at amputasjon eller omforming av kristen tro forfeiler sin hensikt som forsvar. Det er åndelig selvmål, og i forlengelsen kanskje selvmord. Den kristne kirke må våge stå for en tro som utfordrer, og prøve gjenvinne tilliten til sannheten i den kristne troen. Er den sann, kan den stå på egne bein, om ikke trenger en ikke bry seg.

Kristen tro i en brytningstid

Det finnes positive sider i det moderne prosjekt som kristen tro deler og kan knytte an til. Det skyldes at det finnes allmennmenneskelige sider i prosjektet, og sett fra kristent perspektiv knyttet an til Guds skapelse. Det gjelder troen på absolutt sannhet, fornuftens gyldighet og på vitenskapens verdi for å forstå den ytre virkelighet. Men utgangspunktet er snevert og begrensningen er ideologisk: At mennesket er både start, sentrum og mål strir mot skapertanken. Fornuft og logikk gjelder bare innenfor grensene av et lukket univers. Som følge av det trenger en knapt undersøke påstander om at Gud har handlet i historien.

Ut fra en slik bakgrunn åpner det postmoderne prosjekt nye muligheter. Interessen for åndelighet er på vei tilbake, og det finnes ny åpenhet for det overnaturlige. På flere punkter kan den kristne kirke si seg enig i postmodernismens perspektiv. Den utgjør en tiltrengt kritikk av det moderne. Det gir en velkommen betoning av det personlige hos mennesket. Erfaring, følelser og intuisjon er en like viktig del av å være mennesket som forstanden er det. Og det åpner for et spennende mangfold, hinsides ensretting og ensporethet.

Like fullt har det kommet nye store vansker. Nedvurdering av fornuft, sannhet og språk er destruktivt og kan i lengden ikke forenes med kristen tro. På en rekke punkter ligger det postmoderne prosjektet like langt fra kristen tro, som det moderne noen gang har

gjort. Den postmoderne holdningen er selvmotsigende og splittet, og åpner døren, først for nonsens og i siste instans, for menneskets og samfunnets undergang.

Hvilke konsekvenser har så dette for kristen tro. Noen mener at trosforsvar har utspilt sin rolle. For å være attraktiv må en satse på funksjon og opplevelser i stedet for sannhet. Andre mener at en må skifte spor og starte tale om relevans i stedet for sannhet. Men skal en følge oppfordringen om å ta vare på og kjempe for den troen som er oss overgitt, holder ikke det.

For det første må en stille spørsmålet om sannhet. Og hva som er sannhet skal ikke være gjenstand for forhandling og kompromisser. Profeten Jesajas budskap til en multi-religiøs kultur i Midt-Østen gjaldt ikke opplevelser eller relevans. Det handlet om sannhet: 'Vend dere til meg og bli frelst, alle jordens ender! For jeg er Gud, og ingen annen.' (Jes 45v22) Da de første kristne bekjente at Jesus er Herre, var det på samme vis en bekjennelse med krav på sannhet ([Ap.gj 4,12](#)). Fordi Jesus var Herre, kunne en ikke bøye kne for keiseren.

10 Jesus vil fremdeles ha fellesskap med oss ([Åp.bar 3,20](#))

Spørsmålet om sannhet er et kjernesporsmål. Det kan ingen kulturtrender gjøre uaktuelt. Paulus kunne føye seg når det gjaldt [det ytre, kulturelle skallet](#). Men når det gjaldt kjernen, [hva som til syvende](#) og sist [frelser mennesket](#), -sto han fast! Sannhetsspørsmålet må til syvende og sist på bordet i enhver relasjon. I forhold til det moderne mennesket, er oppgaven å vise at det kristne budskap holder i forhold til sannhetskravet. I forhold til det postmoderne menneske, starter det et skritt tidligere, med å vise at det finnes en objektiv sannhet og at forstanden er anvendelig. Har en fått konsensus på det, kan en så starte med hva som er sant. Det var på idéenes område at Europa først tapte sin kristne identitet. Troen lekket ut på sannhetsområdet, for siden følgeriktig å tørke inn på område etter område. Hvis vår verdensdel igjen skal vinnes for den kristne tro, må den vinnes på [sannhetens](#) område.

For det andre må det stilles spørsmål ved utgangspunktet. Tross all sin ulikhet, er det moderne og postmoderne felles om å ta utgangspunkt i mennesket. Mennesket med dets forstand og/eller følelser. Men mennesket kan ikke løfte seg selv etter håret og løse alle sine egne problemer. Kristen tro tilbyr et annerledes og befriende utgangspunkt. Det handler ikke om noe glupt et menneske har tenkt ut. Det handler om en levende og personlig Gud, som er vårt opphav og søker kontakt med oss. Det moderne prosjekt har kullseilt, og det postmoderne tilbyr bare en utvei på bekostning av fornuft og rasjonalitet. Med Bibelens Gud som utgangspunkt, får livet mening uten at en trenger forlate forstanden. Det er kun den selvpålagte begrensning, at en må holde seg innenfor det materielle, som må vike.

11 Livet stopper ikke ved døden, men er evig ([Joh 11,25](#))

For det tredje behøves både sannhet og relevans. Det er ingen nødvendig motsetning mellom dem. Vi trenger møte hverandre ut fra våre behov, men siden også hjelpe hverandre videre, i retning mot noe vi burde være som mennesker, og få våre avgjørende behov tilgodesett. Sannhet og relevans løper sammen. Men hvert forsøk på å fylle våre behov med noe annet enn det som er sant, vil etterlate tomhetens bitre ettersmak. Sett over tid er sannhet og relevans ett. Vår kultur ser frihet som vei til det sanne liv. Frihet fra absolutte sannheter, tradisjoner, moral og begrensninger. For Jesus er perspektivet motsatt: *Friheten kan aldri gjøre oss sanne, det er sannheten som skal gjøre oss frie!*

IV. MENNESKETS SÆRSTILLING

Enten man mener evolusjonsteorien beskriver utviklingen rett, eller ikke, holder gjerne kristne på at mennesket står i en særstilling. Noen vil begrense denne til å gjelde på det åndelige området, ved å hevde at det er hva 'skapt i Guds bilde' ([1Mos 1,27](#)) egentlig innebærer. Men det synet sliter med å begrunne at mennesket opprinnelig er skapt godt ([1Mos.1,31](#)) og at det onde ikke skyldtes Guds måte å la utviklingen skje på. I det mellomstandpunktet jeg tar her, i forhold til ung-jord kreasjonisme og evolusjonsteori, er det et poeng at fysisk død hos dyr, ikke nødvendigvis er et onde. Siden mennesket ikke i utgangspunktet var skapt til å leve evig, men trengte spise av livets tre i hagen for det ([1Mos 3,22](#)), så er det lite trolig dyrene heller var skapt slik.

Selv om jeg liker DNB-11 oversettelsen brukbart, er det ett viktig vers i skapelses-beretningen(-e), hvor den ikke forsøker å favne sammenhengen, og i hvert fall ikke Gud, i historien som fortelles. Det gjelder der Gud vil skaffe mennesket en medhjelp som en hjelper av samme slag ([1Mos.2,18](#)). At dyrene blir ført fram for mannen, for å øke spenningen i fortellingen er forståelig, men at Gud i sitt forsøk på å skaffe en like for mannen, skulle skape dyrene, er uforståelig – for den ene, allvise Gud, som Bibelen forteller om ([1Mos1,1](#)). Både ut fra hvem Gud er, og ut fra komposisjonen av beretningen, -samt fossilfunn vil jeg legge til, ville det være naturlig å oversette [1 Mos 2,19](#) 'Herren Gud *hadde* formet alle dyr på marken og alle fugler under himmelen av jord'(se kommentaren i lenka). Hebraisk har jo ikke tider av verbet, dermed blir det gjerne sammenheng som bestemmer oversettelsen. Hadde man hatt en tanke i hodet om at Guds to bøker skulle gå sammen, ville man fulgt oversettelsen til Norsk Bibel og skrevet '*hadde formet*' i v19.

Men har ikke mennesket og apene felles stamfar? La oss se litt nærmere på rimeligheten i en slik påstand:

Senere hominider–del I: *Australopithecus*

I 2006 kjørte National Geographic en historie de kalte: "Fossilfunn er missing link i menneskets evolusjon, i følge forsker²." Det gjaldt funnet av hva Associated Press kalte 'den mest komplette kjede av menneskelig evolusjon så langt³." Fossilene som hørte til arten Australopithecus

12 Utvikling av embryoet via [forhåndsmønster](#)

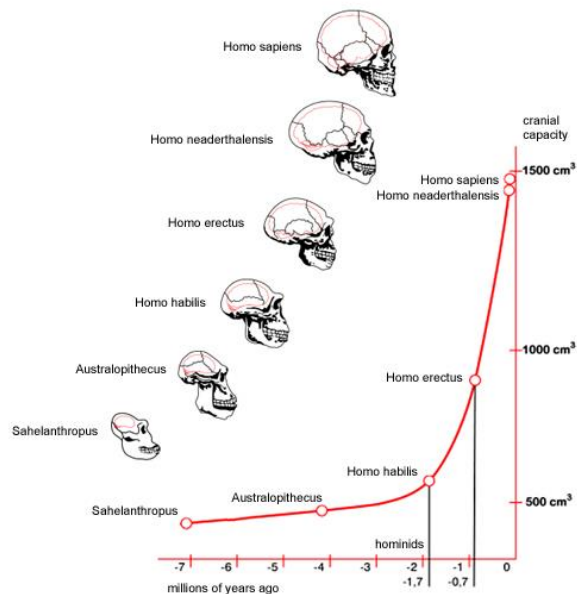
anamensis, ble sagt å linke Ardipithecus til sine antatte Australopithecus- etterkommere. Hva innebar så dette storartede funnet? I følge de tekniske beskrivelsene i artikkelen, var den basert på noen fragmenter av kanintenner, 'mellomliggende i størrelse og formmessig'.

Foruten ikke å stole på medie-hyper, er det en annen viktig lekse å lære her. Ved siden av lovprisningen av denne 'missing link', fantes det hva vi kan kalle tilbakevirkende beklagnelser av mangel på kunnskap. I dette vanlige fenomenet, erkjenner evolusjonister alvorlige hull i deres evolusjonære krav, bare etter de tror de har funnet noe som 'tetter hullet'. Den tekniske artikkelen som fulgte opp funnet uttrykte det slik: "Inntil nylig var opprinnelsen til Australopithecus fordunklet av en sparsom fossil-historie⁴. Opprinnelsen til Australopithecus, slekten som vidt over tolkes som opphavelig til Homo-slekten, er et sentralt problem i studiet av menneskelig evolusjon. Som følge av denne kommentaren, erkjente en artikkel på MSNBC.com at "Inntil nå, hadde vitenskapsmennene bare øyeblikksbilder av menneskelig evolusjon, spredt rundt i verden⁶." Risikoen ved en strategi som ovenfor, er at om funnet i fokus ikke svarer til forventningene, er status at en erkjenner at det finnes et gap som ikke er fylt. Vi er tilbake til det uomtvistelige faktum at Australopithecus er "merkbart forskjellige fra deres antatte forfedre, Ardipithecus, Orrorin eller Sahelanthropus. Gitt det fragmentariske og mystiske omkring vår viten om de tidligere artene, så kunne en mer objektiv analyse mistenke at denne perioden forble 'et svart hull i fossil-historien."

Australopithecus er som aper

Mens Ardipithecus, Orrorin eller Sahelanthropus er kontroversielle grunnet lite spor av deres levninger, så er det mer kjent om Australopithecus. Tvilen gjelder hvorvidt australopithecus var oppreiste stamfedre til Homo-slekten. Australopithecus betyr ordrett 'sør-ape', er en gruppe utdødde hominider som levde fra ca. 4 mill. år siden til for 1 mill. år siden. Det er to retninger blant forskere: "Splitters" de som ser mange ulike arter i fossil-historien, og 'lumpers' er de som ser færre. Det er laget en rekke skjematisk oversikter, over noen utdødde arter og noen som skal ha levende etterkommere i dag. I følge tradisjonell evolusjonær tenkning skal formene africanus og afarensis (som Lucy-funnet under -tilhører) være direkte opphav til mennesker.

Lucy er uten sammenlikning det mest velkjente Australopithecus-fossil. Det skyldes at hun er ett av de mest komplette fossilene, kjent som «pre-Homo hominid». Vanligvis påberopes at hun har vært tobeint ape-liknende skapning, som tjener som en ideell forløper til menneskeslekten. Et

13 Relativ enighet om forløp. [Herfra.](#)

14 Lucy. [Herfra.](#)

umiddelbart blikk på skjelettet viser at kun fragmenter er funnet (ca. 40%), hvorav mye er rene brystben (Bilde 2). Veldig lite materiale fra Lucys hodeskalle ble gjenvunnet, likevel er hun ett av de mest signifikante funn som noensinne er gjort. Det sier noe om ufullstendigheten ved andre funn (oversettters kommentar).

Det er noen grunner til skeptisisme over hvorvidt Lucy representerer ett enkelt individ, eller endog en enkelt art. Lucys oppdager D. Johanson innrømte at da han fant fossilet, var benfragmenter spredt omkring en åsside. Han beskrev det slik: " Siden fossilet ikke ble funnet på sitt opprinnelige sted, kunne det ha kommet fra hvor som helst ovenfor. Teamet spredte seg ut i vifteform over området for å samle Lucys knokler⁸. Dette inngir ikke akkurat tillit til skjelettets integritet og samhörighet. Som følge av måten funnet skjedde på, er det vanskelig å si hvorvidt det halve bekkenet og ene lårbeinet er fra samme individ. Som Pacific Science Senter modig hevder: .."skjelettet ligner et sjimpanselignende hode, replasert oppå en menneskelignende kropp." Mange har utfordret påstanden om at Lucy gikk som vi gjør. M. Collard og L. Aiello observerer i Nature at mye av resten av kroppen var temmelig ape-lignende, spesielt med tanke på relativt lange og krumme fingre, relativt lange armer og tube-formet bryst⁹." Artikkelen refererer tydelige tegn fra Lucys hånd-knokler at hennes art «knokkel-hoppet», lik sjimpanser og gorillaer gjør i dag. Noen ser imidlertid Lucys knokkel-hopping som primitive konserveringer fra hennes forfedre¹⁰. Men J. Chérfas viser hvorfor det er et tvilsomt argument: «Dyr beholder ikke ofte trekk som de ikke bruker, og å finne de samme trekkene 2 mill. år senere, gjør det meget usannsynlig at de er rest-levninger.»¹¹

Andre ledende paleontologer bekrefter også at Lucys ganglag var betydelig forskjellig fra menneskers. R. Leakey og R. Lewin argumenterer at A. Afarensis og andre Australopithecus «nesten sikkert ikke var tilpasset et hurtig ganglag eller løping, som mennesker er det»¹².

⁸ Gibbons, The First Human: The Race to Discover our Earliest Ancestors, 86

⁹ Collard og Aiello, «From forelimbs to two legs,»339-340.

¹⁰ Br.G.Richmond og D.S.Strait, "Evidence that Human evolved from a knuckle-walking ancestor," Nature,404, (Mar.23,2000):382-85

¹¹ J.Chérfas, «Trees have made man upright,» New Scientist, 97,(Jan.20,1983):172-177

Andre studier bekrefter Australopithecus sin likhet med aper og ulikheter med mennesker: Det gjelder deres indre øre-kanaler, som er ansvarlig for balanse relatert til bevegelse¹³. Deres ape-lignende gripeevne for tærne, gjør at en kommentator i Nature sier at de .. «Det synes for meg som Australopithecus økologisk sett kan betraktes som aper»¹⁴.» I 1975 publiserte C.E.Oxnard en artikkel i Nature, der han benyttet multivariat analyse for å sammenlikne Australopithecus sine nøkkel-kjennetegn ved skjelettet, med levende hominiders. Han fant at Australopithecus hadde en mosaikk av trekk som var unike, og noen som lignet på dem til orangutanger. Han konkluderte: «Hvis dette er sant, forsvinner muligheten for at noen av Australopithecus er en direkte forløper til mennesket. »¹⁵ En artikkel i 'Proceedings of the National Academy of Sciences' (USA) rapporterte: «gorilla-lignende anatomi i Australopithecus sin underkjeve,» noe som var «uventet» og kastet «tvil» om rollen til Australopithecus afarensis som menneskelig forløper¹⁶.

Paleontolog L. Allen, som var sjef for antropolog avdelingen ved University College London, erklærer at når det kom til bevegelse, var Australopithecus lik aper, og Homo gruppen var lik mennesker. Noe vesentlig inntrådte da Homo utviklet seg, og det var

15 Ape- og menneske-skaller. [Herfra.](#)

ikke bare i hjernen. »¹⁷ Dette «noe vesentlig» som inntraff, var den plutselige oppdukkningen av menneskelig kroppsbygning, uten direkte evolusjonære forløper i fossilfortegnelsen.

En helt ny situasjon

Om mennesker utviklet seg fra ape-lignende vesener, hva var overgangs-formene mellom ape-lignende hominider og menneske medlemmer av Homo-arten, i fossil registeret? Mange paleontologer har trukket fram Homo habilis, datert til ca. 1.9 mill. år siden, som en overgangsart. Men det er stor usikkerhet om hva arten homo-habilis egentlig besto av. I følge Ian Tattersall, antropolog ved American Museum of Natural History, var arten en samlebetegnelse, en bekvemmelighets-betegnelse for en broket blanding av hominide fossiler¹⁸. Tattersall bekrefter dette synet i 2009, i kommunikasjon med J. Schwarz, at habilis representerer en heller heterogen blanding, og trolig er mer enn en art representert¹⁹.

Referanser: ¹² R. Leakey og R. Lewin, Origins Reconsidered: In Search of What Makes Us Human, (NY: Anchor Books, 1993), 195

¹³ Fr. Spoor, B. Wood og Fr. Zonnenveld, «Implications of Early hominid Labyrinthine morphology for evolution of human bipedal locomotion,» Nature, 369 (Juni 23, 1994): 645-648

¹⁴ P. Andrews, «Ecological Apes and Ancestors,» Nature 376 (Aug. 17, 1995): 555-556

¹⁵ Oxnard, «The place of Australopithecines in human evolution: grounds for doubt?» 389-395

¹⁶ Y. Rak, A. Ginzburg og E. Geffe, «Gorilla-like anathomy on Australopithecus afarensis mandibles suggests Au. Afarensis link to robust australopiths, Proc. Of the Nat. Ac. Of Sciences (USA) ,104, (17. Apr. 2007): 6568-72

¹⁷ L. Aiello sitert i Leakey og Lewin, Origins Reconsidered: In Search of What Makes Us Human, (NY: Anchor Books, 1993), 196 ¹⁸. Tattersall, «The many Faces of Homo Habilis,» Evolutionary Anthtropolgy, 1(1992):33-37

¹⁹. Tattersall og J. Schwarz, «Evolution of the Genus Homo,» Annual Review of Earth and Planetary Sceinces, 37 (2009): 67-92

Paleontolog A. Walker ved Penn State University forklarer alvoret i uenigheten om denne arten: «Det er ikke spørsmål om noen fragmentariske fossiler.

Hodeskaller er kategorisert av ulike mennesker i ulike arter eller endog slekter.»²⁰ Én grunn til uenigheten er at kvaliteten til fossilene ofte er dårlige. Walker skriver det slik: «til tross for antall ord publisert om hver art, er det ikke så mye margfast bevis som vi ville like det.»²¹ Selv om vi unnlater å ta stilling i denne debatten, og antar at Homo habilis eksisterte som én art, er det kronologiske betraktninger som hindrer den å være stamfar til Homo-sapiens.

16 Homo habilis-en samlegruppe. [Herfra.](#)

De eldste ekte Homo-fossilene dukker opp for ca. 2 mill. år siden. Som følge av det, kan ikke Homo habilis (1,9 mill.) ha vært forløper til vår art.

Videre bekrefter morfologiske analyser at habilis er en usannsynlig kandidat som mellomledd mellom Australopithecus og Homo. En autoritets-kilde kalt «The Human Genus,» publisert i Science i 1999 (B. Wood og M. Collard) fant at habilis er ulike Homo med tanke på: kroppsstørrelse, kropps-fasong, bevegelsesmønster, kjever og tenner, utviklingsmønstre og hjerne-størrelse. De mener habilis burde rekatalogiseres innen Australopithecus²². En artikkel i Science (2011) bemerket at habilis vokste og beveget seg mindre som ett menneske og mer som en Australopithecus og hadde en diett mer lik Lucys enn til Homo erectus. »²³ I likhet med Australopithecus, var det mange trekk ved habilis som indikerte at de var mer lik moderne aper enn mennesker. I følge Wood vokste tennene til habilis raskt som hos afrikanske aper, i motsetning til hos moderne mennesker.

En analyse i Nature av ørekanalene til habilis fant at *skallen er mest lik bavianer* og foreslo at fossilet «støttet seg mindre til to-fots gange enn Australopithecus.²⁴» Artikkelen konkluderte at fylogenetisk utgjorde hodeskallen til habilis en usannsynlig kandidat mellom Australopithecus og

Homo erectus. »²⁵ Likedan fant en artikkel i 'Journal of Human Evolution' at habilis-skjelettet var mer likt levende aper enn andre Australopithecus, som Lucy²⁶. De konkluderte «det er vanskelig å finne en evolusjonær sekvens der habilis, med mindre menneske-like bevegelsesmønstre er mellomledd mellom Australopithecus afarensis og fullverdige tofots-Homo erectus.²⁷» Annensteds forklarte Hartwig-Scherer «forventninger angående senere kranie-likheter mellom habilis og senere medlemmer av Homo-arten, kunne ikke bekrefte.²⁸» Tvert i mot finnes at habilis «viser *mye sterkere likheter med afrikanske-ape lemmers proporsjoner,*» enn selv Lucy²⁹. Sigrid Hartwig-Scherer kalte disse resultatene uventet med tanke på forutgående beretninger om Homo habilis som linken mellom Australopithecus og mennesker³⁰. *Uten habilis som et mellomledd, er det vanskelig å finne fossile hominider som et direkte mellomledd mellom Australopithecus og Homo-slekten. Fossil registeret viste dramatiske og plutselige endringer, i forbindelse med tilsynkomsten av Homo-erectus.*

Referanser:

²⁰ A.Walker, «The Origin og the Genus Homo,» in The Origin and Evolution of Humans and Humanness, red. D.T. Rasmussen (Boston: Jones and Bartlett 1993);s31 ¹⁹ Ibid ²² Wood og Collard, «The Human Genus» s65-71

²³ Gibbons, «Who was Homo Habilis-And Was It Really Homo?», 1370-1371

²⁴ Spoor, Wood og Zonneveld, «Implications of early hominid labyrinthine morphology for evolution of human bipedal locomotion,» 645-649 ²³ Ibid ²⁴ Hartwig-Scherer og Martin, «Was Lucy more hominid than her 'child'?», Observations on Early postcranial skeletons,» 439-449 ²⁵ Ibid

²⁶ S. Hartwig-Scherer, «Apes or Ancestors?» in Mere Creation: Science, Faith & Intelligent Design, red. W.Dembski (Downers Grove: InterVarsity Press,1998), s226 ²⁷ Ibid ²⁸ Ibid

²⁹ D. Falk, "Hominid Brain Evolution: Looks can be Deceiving," Science, 280 (June 12, 1998): s1714 ³⁰ Wood og Collard, «The Human Genus,» s65-71

Senere hominider –del II1

I 1998 bemerket en artikkel i Science at for ca. 2 mill. år siden, startet et dramatisk forløp for kraniekapasiteten til Homo-slekten, som resulterte i omtrent en dobling av hjerne-størrelse. »² Det påfølgende år publiserte Wood og Collard oversikt i Nature at ett enkelt trekk blant individuelle hominid-trekk kvalifiserte som «mellomledd» mellom Australopithecus og Homo erectus: hjernestørrelsen til Homo erectus³. Imidlertid gir ikke dette trekket noe bevis for at Homo-slekten utviklet seg fra mindre intelligente hominider. De forklarer: «Relativ hjerne-størrelse grupperer ikke fossilene på samme vis som andre variable. Dette mønsteret viser at lenka mellom relativ hjerne-størrelse og tilpasnings-sone er et komplekst emne. »⁴

På samme måte har andre vist at intelligens hovedsakelig er bestemt av indre hjerne-organisering og er mye mer kompleks enn den ene variabelen hjerne-størrelse. En artikkel i International 'Journal of Primatology' skriver «hjernestørrelse kan være sekundær til selektive fordeler, knyttet til allometrisk reorganisering innen hjernen. »⁵ Det å

17 Homo Erectus (?) Turkana boy. [Herfra.](#)

¹ Fra Human Origins and the Fossil Record; Casey Luskin

² Wood og Collard, «The Human Genus,» s65-71

³ T.W.Deacon, «Problems of Ontogeny and Phylgeny in Bran-Size Evolution,» Int. Journal of Primatology, 11(1990):S.237-283

finne noen få hodeskaller av mellomstørrelse gjør lite for å styrke saken for at mennesker utviklet seg fra mer primitive forfedre. En studie over bekkenben til Australopithecus og Homo-slekten foreslo: «En periode av meget rask evolusjon svarende til framveksten av Homo-slekten.»⁶ En artikkel i Journal of Molecular Biology fant at Homo-slekten og Australopithecus skilte seg signifikant i hjerne-størrelse, tann-funksjon, økt kranievolum, økt kroppshøyde, visuelle og åndedretts- endringer, og erklærte: « Vi tolker, lik mange andre, de anatomiske bevis å vise at: Tidlig Homo sapiens var signifikant og dramatisk forskjellig fra Australopithecus i bokstavelig hvert element i dets skjelett og hvert trekk i oppførselen.»⁷

Neanderthaler

Neanderthaler hadde større gjennomsnittlig hjernevolum enn moderne mennesker. Dessuten kan størrelse på hjernevolum variere stort innen hver art. Gitt spennvidden til moderne genetisk variasjon, så kunne en progresjon av relativt små til meget store hodeskaller bli laget, *bare ved å benytte ben til moderne, nålevende mennesker*. Det kunne gi grunn til misforståelse om en evolusjonær linje, mens det kun er tolkning av data ut fra fordommer av hva som hendte. De mange og raske endringene blir kalt «en reell akselerasjon av evolusjonære endringer fra de mer saktegående endringer innen Australopithecus. De anatomiske endringene av de tidligste Homo sapiens indikerer signifikante endringer i genomet. I virkeligheten *en kombinasjon av trekk som aldri har dukket opp tidligere.*»

Disse raskt framkommende og unike trekkene, samt genetisk signifikante endringer, kan kalles en «*genetisk revolusjon*» der «ingen Australopithecus-art er tydelig mellomform.»⁸ For de som ikke henger fast i et evolusjonært paradigme, er det *heller ikke opplagt at denne formodede endringen virkelig fant sted*. Mangelen på fossile bevis for denne hypotetiske endringen, er bekreftet av Harvard paleontolog D.E.Lieberman, D.R. Pilbeam og R.W.Wrangham, som gir en sterk analyse av mangel på bevis for en endringsform fra Australopithecus til Homo-slekten: «..endringen fra Australopithecus til Homo var utvilsomt en av de mest kritiske i størrelse og konsekvens. .. mange detaljer av denne endringen er dunkle på grunn av fåtalligheten i fossil-registeret⁹. Selv om vi mangler mange detaljer om når, hvordan og hvor endringene inntraff, har vi tilstrekkelige data fra før og etter endringene, til å gjøre gode slutninger om helheten i endringen som inntraff.»¹⁰ Sagt med andre ord: fossilene inneholder ape-lignende Australopithecus og menneskelignende Homo eksemplarer, men ikke fossiler som dokumenterer overgangen mellom dem. I fravær av fossil-bevis, er en henvist til å gjøre slutninger om at en endring må ha inntruffet på ett eller annet vis, en eller annen gang, ett eller annet sted. Men dette utgjør ikke det «tvingende evolusjonære bevis for menneskelig opphav.» Ian Tattersall skriver slik om manglende bevis for overgang til mennesker: «Vår biologiske historie har vært en av mer sporadiske begivenheter enn av gradvise tilvekster. I løpet av de siste fem millioner år har nye hominid-arter regelmessig dukket opp, konkurrert, sameksistert og lykkes – eller feilet. Vi har kun de fjerneste oppfatninger om hvordan denne dramatiske historien utviklet seg.»¹¹

⁴ Marchal, «A New Morphometric Analysis of the Hominid Pelvic Bone.» s.347-365

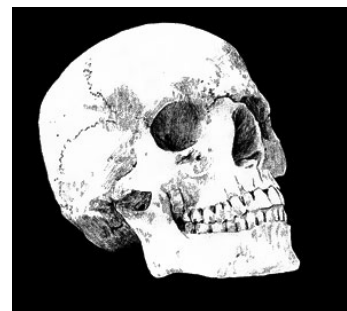
⁵ Hawks, Huntley, Lee og Wolpoff, «Population Bottlenecks and Pleistocene Human Evolution,» s2-22

⁷ Ibid

⁹ Ibid ¹⁰ Lieberman, Philbeam and Wrangham, «The Transition from Australopithecus to Homo,» 1

¹¹ Ibid ¹² I. Tattersall, "Once we were not alone," Scientific American, (Jan.2000):55-62

Den kjente biologen Ernst Mayr gjenkjente vår plutselige tilsynekomst da han i 2004 skrev: «De tidligste fossilene til Homo: rudolfensis og erectus, er atskilt fra Australopithecus av et stort utildekket gap. Hvordan kan vi forklare denne tilsynelatende plutselige forandringen? Uten å ha fossiler som kan tjene som missing-links, må vi falle tilbake på den utprøvde metode med historie-fortelling»¹². Som en kommentator foreslo, impliserer bevisene en «Big bang teori» i tilsynekomsten av vår Homo- slekt¹³.

1 Homo sapiens. [Herfra.](#)

Alt innen familien

I kontrast til Australopithecus så er hovedmedlemmene av Homo-slekten, slik som Homo erectus og Homo neanderthalensis meget lik moderne mennesker. De er så like at noen paleontologer har klassifisert dem som medlemmer av samme art som oss (Homo sapiens)¹⁴ Homo erectus dukker opp i fossilmaterialet for ca. 2 mill. år siden. Navnet Homo erectus betyr oppreist menneske, og nedenfor nakken var de meget like oss¹⁵. En studie fant at det totale energi forbruket (Total Energy Expenditure TEE) , en kompleks indeks knyttet til kroppsstørrelse, diett, kvalitet og fangst-aktivitet) økte betydelig i Homo erectus, i forhold til tidligere Australopithecus.

En artikkel fra 2007 i Oxford University press sier: «til tross for å ha mindre tenner og kjeve, var Homo erectus et mye større dyr enn Australopithecus. Homo erectus var lik mennesker i høyde, kropps- masse og kropps-proporsjoner. »¹⁶ Mens gjennomsnittlige hjernestørrelse av homo erectus er mindre enn moderne menneskers, så er kranie-kapasiteten til Homo erectus godt innenfor spennvidden for normal menneskelig variasjon.

Taxon	Kranie-kapasitet	Ligner på:
Gorilla (<i>Gorilla gorilla</i>)	340-752 cm^3	Moderne aper
Sjimpanse (<i>Pan troglodytes</i>)	275-500 cm^3	
Australopithecus	370-515 cm^3	
Homo habilis	Gj.sn. 552 cm^3	
Homo erectus	850-1250 cm^3	Moderne mennesker
Neanderthaler	1100-1700 cm^3	
Homo sapiens	800-2200 cm^3	

¹² E.Mayr, "What makes Biology unique?" (Cambridge: Cambridge University Press,2004),s198

¹³ «New Study suggest big bang theory of human evolution,»University of Michigan News Service (Jan.10,2000), <http://www.umich.edu/~newsinfo/Releases/2000/Jan00/r011000b.html>

¹⁴ E.Delson, «One Scull does not a species make,» Nature, 389 (Oct.2, 1997):445-446

¹⁵ Hartwig-Scherer og Martin, «Was Lucy more hominid than her 'child'?,» Observations on Early postcranial skeletons,» 439-449

¹⁶ W.R.Leonard m.fl. « Energetic Models of Human Nutritional Evolution,» Oxford University Press,2007),244-359

¹⁷ Fra fig. 3-11 I Human Origins and the Fossil record; henvisning 121 s.81-82

Donald Johanson foreslår at «hadde erectus vært levende i dag, ville den kunnet pare seg med moderne mennesker og få fruktbart avkom¹⁸. Hadde ikke tidsfaktoren vært der, ville blitt betraktet som biologisk-formerende medlemmer av samme art.»¹⁹

Nytt syn på neanderthaler

Selv om neanderthaler er blitt karakterisert som klønete, primitive forløpere til moderne mennesker, var de i virkeligheten så like oss at deres kroppsform var innenfor variasjonsbredden til moderne mennesker²⁰. Paleontolog E. Trinkaus argumenterer: «De kan ha hatt tyngre panner/øyebryn, eller bredere neser og mer tettbygde, men atferdsmessig, sosialt og reproduktivt var de alle mennesker.»²¹ I 2007 avmytologiserte han at Neanderthalene var intellektuelt mindreverdige: «Selv om Neanderthaler i offentlig innbilning fungerer som store, grove og tungnemme, var de ikke mindre intelligente enn de nylig ankomne moderne mennesker. De var tettbygde og hadde større panne/øyebryn, og skarpere tenner og mer utstikkende kjever, men hjernekapasiteten synes ikke å ha vært annerledes enn den til nyankomne mennesker.»²²

Men det er ikke bare «offentlige vrang- forestillinger» som feilaktig har framstilt Neanderthaler som uintelligente dyr. En artikkel fra 2003 i Smithsonian magazine sporer disse mytene tilbake til tidligere europeiske antropologer, som inspirert av Darwin, feilaktig promoterte dette sub-humane synet på dem. «I sinnet til europeiske antropologer som først studerte dem, var i følge Fred H. Smith «Neanderthalene kroppsliggjøringen av primitive .. undermennesker..», fysikalsk antropolog ved Loyola Universitet i Chicago.

Han har studert Neanderthal-DNA, og sier: «Nå tror forskere at Neanderthalene var høyt intelligente, i stand til å tilpasse seg mange ulike økologiske soner og i stand til å utvikle høyst funksjonelle verktøy for å klare dette. De var temmelig fullbyrdede.»²³

Arkeolog Fr. D'Errico bekrefter: «Neanderthaler brukte teknologi så avansert som samtidige, anatomiske moderne mennesker og brukte symboler mye på samme viset.»²⁴ Antropolog St. Molnar forklare at «den estimerte middelstørrelsen på neanderthal kraniet (1450cm^3) faktisk er høyere enn for moderne mennesker (1345cm^3)» En artikkel i Nature antyder at morfologisk basis for menneskelig taleevne er fullt utviklet i Neanderthaler²⁵. Neanderthal levninger er funnet i

¹⁸ D.C.Johanson og M.Edey, Lucy: The Beginning of Humankind (N.Y:Simon &Schuster, 1981), 144

¹⁹ Ibid

²⁰ Wood og Collard, «The Human Genus,» 65-71

²¹ M.De Lemonick, «A Bit of Neanderthal in us All?» Time (25.april 1999) Tilgang 17.jan. 2015:

<http://content.time.com/time/magazine/article/0,9171,23543,00.html>

²² M.Kaufmann, «Modern Man, Neanderthals Seen as Kindred Spirits,» Q.Post (April 30,2007)

http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2007/04/29/AR2007042901101_pf.html

²³ J.Alper, «Rethinking Neanderthals,» Smithsonian Magazine, (June 2003),

<http://www.smithsonianmag.com/science-nature/rethinking-neanderthals-83341003/>

²⁴ Fr. de Errico sitert i Alper, «Rethinking Neandertals,»

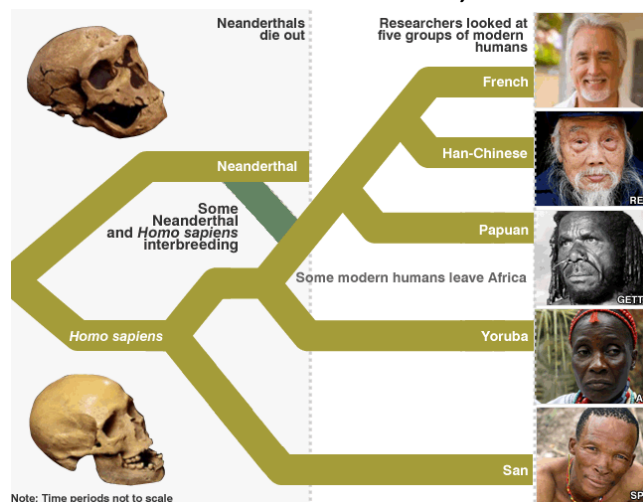
²⁵ B.Arensbur m.fl., «A Middle Palaeolithic human hydroid bone,» Nature,338 (April 27,1989):758-760

kulturer som praktiserte begravelser, kunst, teknologi i form av bruk av avansert verktøy²⁶. Minst én artefakt viser at Neanderthaler lagde musikkinstrumenter, lik en fløyte²⁷.

Morfologiske mosaikk-skjeletter, viser en mix av moderne mennesker og neanderthal trekk som indikerer at de er medlem av den samme arten og fritt paret seg²⁸. I 2010 rapporterte Nature funnet av markører for Neanderthal-DNA i levende mennesker: «En genetisk analyse av nesten 2000 mennesker fra rundt om på jorda, indikerte at slike utdødde arter blandet seg med forfedre til moderne mennesker. Og etterlot sine gener i menneskelig-DNA i våre dager²⁹. Slik J. Long, genetisk antropolog, ved New Mexico Universitet sier det «forsvant ikke neanderthalene helt, fordi det er en liten bit igjen av neanderthalene i DNAet nesten alle mennesker.»³⁰ Ikke overraskende har dette ledet til påstanden at Neanderthalene var en menneskelig sub-slekt³¹. Vi vender tilbake til Leslie Aiello som uttrykte: «Australopithecus er som aper, og Homo-slekten er lik mennesker.»³² Dette stemmer med hva vi ser i hovedgruppene til menneskeslekten som Homo: erectus, neanderthalis og sapiens. I følge Siegrid Hartwig-Scherer, kan forskjellene innen Homo-arten forklares som mikroevolusjonære effekter av «variasjoner innen størrelse, klima, stress, genetisk drift og uttrykk for felles gener.»³³

Konklusjon:

Ut fra ufullstendig og fragmenterte fossiler, kan vi i løpet av 3-4 mill. år se at ape-lignende Australopithecus oppstår. Når slekten Homo dukker opp for omkring 2 mill. år siden, skjer det på en plutselig måte, uten klare bevis på en overgang fra ape-lignende hominider. Medlemmer av Homo- 19 Neanderthal-gen i menneskeslekten. [Herfra.](#) slekten synes veldig like moderne mennesker, og ulikhetene dreier seg om små-skala mikro-evolusjonære endringer. Vi avslutter med å si at hominidenes fossil-register på ingen måte er ubrudd. Det er mange hull og knapt noen overgangsformer, som er generelt akseptert, selv av evolusjonister, som direkte menneskelige forløpere. Så oppkomsten av mennesker i fossilmaterialet var alt annet enn en gradvis darwinistisk evolusjonær prosess. Den darwinistiske læren at mennesker utviklet seg fra apelignende arter, krever slutninger som går utover bevisene og støttes ikke av fossilmaterialet.

²⁶ Alper, "Rethinking Neanderthals"; K.Wong, "Who were the Neanderthals?" Scientific American (Aug.2003):28-37

²⁷ Ph. G. Chase og A.Nowell, «Taphonomy of a Suggested Middle Paleolithic bone flute from Slovenia, «Current Anthropology,39 (Aug/Oct 1998):549-553

²⁸ E.Trinkaus og C.Duarte, «The hybrid Child from Portugal,» Scientific American, (Aug. 2003):32

²⁹ R.Dalton, «Neanderthals may have interbred with humans», Nature news (April 20,2001) Tilgang 17.jan 2015: <http://www.nature.com/news/2010/100420/full/news.2010.194.html>

³⁰ Ibid

³¹ E.Delton, «One Skull does not a species make,» Nature, 389 (Oct.2, 1997):445-446

³² L.Aiello sitert i Leakey og Lewin, Origins Reconsidered: In Search of What Makes Us Human, (NY: Anchor Books,1993),196

³³ S. Hartwig-Scherer, «Apes or Ancestors?» 220

Tillegg: Innvending -Heidelbergensis -menneskets opphav?

Homo heidelbergensis var en gruppe individer, som nå vanligvis klassifiseres i lag med neandertalere, [kilde](#). I følge Erik Tunstad i en nyttgitt bok (Neandertal: Folket som forsvant), skal disse ha vært opphav, ikke bare til neandertalere (ca. 500 tusen år siden), men også til homo sapiens (ca 300 tusen år siden). Dette er hans forsøk på forklaring på at mennesker har neandertal gener i seg (ca. 1.8-2.6%). Kilde VD i VL 24.nov.

La oss kikke litt på hva andre kilder sier om Homo heidelbergensis:

Tilsynelatende toppende trenden med at H. erectus har liten hjerne, er Jinniushan-hodeskallen fra Kina, datert av evolusjonister til rundt 200 000 år siden. Den har en hjernekapasitet på 1.390 cc (kubikkcentimeter) og er foreløpig tildelt sen H. erectus av noen. Det ser ut til at prøven lett kunne tildeles H. heidelbergensis, spesielt da det sies å ha en *20 Heidelbergmennesket. [Kilde..](#)* 'primitiv-avansert blanding av trekk, og faktisk har den blitt gruppert i lag med H. heidelbergensis av andre. (Noen er uenige av andre grunner ..)

Interessant nok, er postkraniale rester fra Jinniushan-prøven blitt antydnet å ligne på Neandertaler. Den tilsynelatende erektus-heidelbergensis-utsiftbarheten til Jinniushan hodeskalle, som bekvemmeligheten tilsier, *gjør ingenting for å fjerne forestillingen om at H. erectus, H. heidelbergensis og Neandertals tilhører samme art.* Visst, det kan være regionale variasjoner i form, som det er med folkegrupper i dag, og det kan også være at hodeskaller som er spesielt små, kan skaleres disproporsjonalt i noen funksjoner. Imidlertid kan slike forskjeller være forårsaket av faktorer som ikke har noe med menneskelig evolusjon å gjøre, normalt forstått. Hentet [herfra](#).

21 Neandertal mennesket. [Kilde..](#)

Det som fra legmanns syn kan virke som relativt små forskjeller, gjør ikke nødvendigvis det når det kommer til fagfolks syn på saken. Siden hele neo-darwinismen er bygd på forestillingen om små endringer, tar vi på denne bakgrunn med en artikkel som bestrider riktigheten av slike 'små gradvise endringer' som trinnvise overganger artene imellom. Interesserte vil finne mye interessant der, selv om den kan droppes for sammenhengens skyld.

Ape vinker farvel til darwinistisk gradualisme

Oversatt [herfra](#).

For noen dager siden skapte en sensasjonell ny paleontologisk oppdagelse overskrifter over hele kloden. Etter 15 år med leting, og utvinningen av 12.600 fossiler inkludert 230 homininrester (Leakey Foundation 2019), har endelig en ganske komplett hodeskalle blitt funnet og beskrevet som *Australopithecus anamensis*, som er den eldste og mest primitive representanten for

22 *Australopithecus africanus* hodeskalle. [Kreditt](#).

australopitheciner, som levde for 4,2 -3,9 millioner år siden. De ble generelt sett på som å være den direkte stamfaren til Lucys art, *Australopithecus afarensis*, som levde i samme region for 3,8-2,9 millioner år siden. Den tidligere arten var tidligere bare kjent via noen fragmenter. Nå kan vi endelig gi den et ansikt. Egentlig viser dette ansiktet seg å være veldig apeaktig, med en liten sjimpanse-størrelse hjernekiste og en utstående kjeve, men det er ikke det virkelig interessante med dette funnet. Jeg kommer tilbake til det om et øyeblikk.

Bakgrunnen for historien

Den fossile hodeskallen ble oppdaget i 2016 av en innfødt geitemjeter i Etiopias Afar-region i sedimenter under en haug av geitemøkk. Den ble gravd ut og beskrevet av den berømte paleoanthropologen Haile-Selassie, fra Cleveland Museum of Natural History, og hans kolleger (Haile-Selassie et al. 2019 [-her](#)). Den livlige historien om funnet er mer detaljert tilgjengelig på nettstedet National Geographic (Greshko 2019 [-her](#)). På grunn av den heldige omstendigheten at

vulkanske askelag ble avsatt rett under og over lagene som

23 Fossiler: 'Følgelig som demo-materiale'

skallen kom fra, kunne dette fossilet bli meget presist datert til en alder av 3,8 millioner år ved radiometriske metoder (Saylor et al. 2019 [-her](#)). Dermed er det 100.000 år yngre enn de tidligere, eldste restene fra denne arten. Likevel er denne hodeskallen, med tilnavnet MRD etter samlingsnummeret, den eldste australopithecine hodeskallen som noensinne er funnet. Det rangerer også blant de få relativt komplette. Det representerer en virkelig bemerkelsesverdig oppdagelse av enorm vitenskapelig betydning, som allerede er "satt til å bli et annet berømt ikon for menneskelig evolusjon" (Spoor 2019 [-her](#)).

"MRD har en blanding av primitive og avlede ansikts- og kraniale trekk som jeg ikke forventet å se hos et enkelt individ," ifølge oppdageren, Haile-Selassie (Max Planck Society 2019 [-her](#)). Dette betyr at vi her har et annet fossil som ikke tilfredsstillt darwinistiske forventninger og ikke passer med noe fylogenetisk tre uten store uoverensstemmelser i egenskaps-fordelingen. Men selv dette er ikke det veldig viktige med denne oppdagelsen. Så hva er den virkelige overraskelsen? Den store

overraskelsen er at *A. afarensis* ikke lenger kan avledes ved gradvis anagenetisk artsovergang fra *A. anamensis*, slik de fleste spesialister fremdeles trodde inntil for noen dager siden. Hvorfor det?

Fordi den nye hodeskallen for første gang viste hvordan frontalbenet til *A. anamensis* så ut, og hvordan det skilte seg fra det hos *A. afarensis*, kunne forskere endelig bestemme de spesifikke tilhørighetene til et isolert frontalt bein (kjent som "Belohdelie frontal") Som ble oppdaget i 1981, også i Afar-regionen i Etiopia (Asfaw 1987). Det viste seg å tilhøre *A. afarensis*, selv om den er pålitelig datert til for 3,9 millioner år siden, og dermed 100.000 år eldre enn den nye hodeskallen til *A. anamensis*. Dette innebærer at begge artene overlappet hverandre i en betydelig periode. Følgelig kan *A. anamensis* ikke bare ha blitt transformert og oppløst seg til *A. afarensis*. Slik anagenetisk evolusjon, ved gradvis overgang fra art til art (uten forgreningshendelser)-[her](#), er faktisk forutsagt av Darwins teori. Derfor bør vi forvente å finne noen fossile bevis for denne viktige prosessen. Men slike bevis viste seg å være unnnvikende (se nedenfor), og saken om den antatte overgangen fra *A. anamensis* til *A. afarensis* var "et av de sterkeste tilfellene for anagenese i fossilprotokollen" (Melillo sitert i Marshall 2019, Kimble et al. 2006, Haile-Selassie 2010 [-her](#)). Denne sterkeste saken har nå fordampet, og det var ikke bare den sterkeste saken, men også den siste saken, som jeg vil forklare om et øyeblikk.

Ulykkelige og skeptiske

Noen forskere er selvfølgelig misfornøyd med denne konklusjonen og forblir skeptiske, med henvisning til den lille prøvestørrelsen på bare to eksemplarer (Pris 2019 [-her](#)). Imidlertid er få prøver normen i paleo-antropologi, og det er også flere bevis som støtter denne spesielle

konklusjonen og motsier endog alternativet at *A. afarensis* forgrenet ²⁴ *Australopithecus sediba*. seg fra en lokal populasjon av *A. anamensis* av kladogenetisk artsdannelse, mens andre bestander av stamartene 'overlevde' denne artsdannelses-hendelsen. Faktisk er noen egenskaper ved *A. anamensis*-hodeskallen, spesielt de veldig uttalte kinnbenene, ikke bra i forhold til et forfedre-forhold til *A. afarensis* i det hele tatt, og antyder heller at *A. anamensis* kan være stamfar til *A. africanus* og de robuste australopithecine (slekt: *Paranthropus*). Selv om Haile-Selassie et al. (2019) fremdeles støtter den tradisjonelle plasseringen av *A. anamensis*, nevner de også "det faktum at MRD deler noen nevrokranielle og ansiktsmorfologiske trekk med yngre taxa som *A. africanus* og *Paranthropus* - om enn den her anses som mer sannsynlig å ha vært forårsaket av parallell evolusjon - er verdt å undersøke i fremtiden, siden det kan ha betydelig betydning for opprinnelsen til *A. africanus* og dens forhold til *A. afarensis*." Faktisk har nyere fylogenetiske studier av fossile hominin-forhold gitt ganske forskjellige trær, hvorav noen har *A. africanus* som en søstergruppe av *Paranthropus* (f.eks. Dembo et al. 2016 [-her](#)). Det tidsmessige gapet mellom *A. africanus* og *A. anamensis* ville fullkomment ha bygd bro over det 3,67 millioner år gamle 'Little Foot' -skjelettet til *Australopithecus prometheus* som en passende kobling. Det er således betydelige bevis for å ekskludere *A. anamensis*, ikke bare fra stammelinjen til *A. afarensis*, men også fra vår egen slekt *Homo*. Sammen med bevisene for en tidsmessig overlapping med *A. afarensis*, kan vi trygt ta farvel med dette sterkeste fossile utstillingsvinduet til anagenese.

Ingen overdrivelse her

Men selvfølgelig ville tittelen på denne artikkelen være en overdrivelse hvis det ikke var mer å si om mangelen på fossil støtte for gradvis artsdannelse generelt og anagenese spesielt. Som jeg nevnte ovenfor, har slike fossile bevis vist seg å være svært unntvikkende. Så mye at du bare finner tre fremtredende eksempler i lærebøkene (A. anamensis, Steinheim ferskvannsnegler og Globorotalia foraminifers).

Et av disse tre eksemplene fant vi nettopp å være foreldet, og de to andre vil du finne tilbakevist nedenfor. Men la oss først avklare hvorfor gradualisme og dens mangel på empirisk støtte er så viktig en sak.

Darwins evolusjonsteori varsler direkte og nødvendigvis et gradvis mønster av overganger fra art til art for å bestige 'Usannsynlighets-fjellet' for å bruke

Richard Dawkins berømte metafor. Dette er på ingen måte et foreldet syn fra Darwins tid, siden Dawkins (2009) gjorde det

veldig tydelig at "Evolusjon ikke bare er en gradvis prosess som et faktum; den må være gradvis hvis det skal utføre noe forklarende arbeid." Gradualisme er altså ikke bare en valgfri mindre komponent i denne teorien. Hvis gradualismen er falsk, så er darwinismen også falsk. Det fossile registeret tilbyr et unikt vindu inn i fortiden som lar oss verifisere om det forventede gradvise mønsteret virkelig kan finnes i naturen. Darwin (1859) var selv ganske klar over at fossilprotokollen ikke støttet spådommen hans:

--Hvorfor, hvis arter har kommet fra andre arter ved fine gradvise overganger, ser vi ikke overalt utallige overgangsformer? Hvorfor finner vi dem ikke innbakt i utallige antall i jordskorpen? Antall mellomvarianter, som tidligere har eksistert, [må] virkelig være enormt, ... Hvorfor er da ikke enhver geologisk formasjon og hvert stratum fullt av slike mellomledd? Geologi avslører visselig ikke en slik fin gradvis organisk kjede; og dette er kanskje den mest åpenbare og alvorlige innvendingen som kan bli fremsatt mot min teori.

Dette er absolutt sant for de viktigste nyhetene i livets historie (makroevolusjon), som generelt ikke viser en gradvis utvikling av nye kroppsplaner, men vises raskt under brå 'eksplosive' hendelser (Bechly & Meyer 2017 [-her](#)). Men det stemmer også i mindre omfang av 'art-til-art-overganger' (mikroevolusjon). Darwin kunne fremdeles rimeligvis referere til det fragmentariske og dårlig kjente fossilregisteret. Han håpet over tid at nye paleontologiske funn kunne løse dette problemet for hans teori. Selv 160 år senere har dette ikke skjedd, til tross for den sterkt utvidede kunnskapen vi har i dag, og en "fullstendighet av fossilregisteret som er ganske høy for mange dyregrupper" (Foote & Sepkoski 1999, Benton et al. 2000 [-her](#)). Derfor er Darwins appell til en undersampling av fossilprotokollen for å forklare fraværet av bevis for fyltetisk gradualisme, ikke lenger holdbar. (Se også videoen min, "Hvor fullstendig er det nåværende fossilregisteret? [-her](#)")

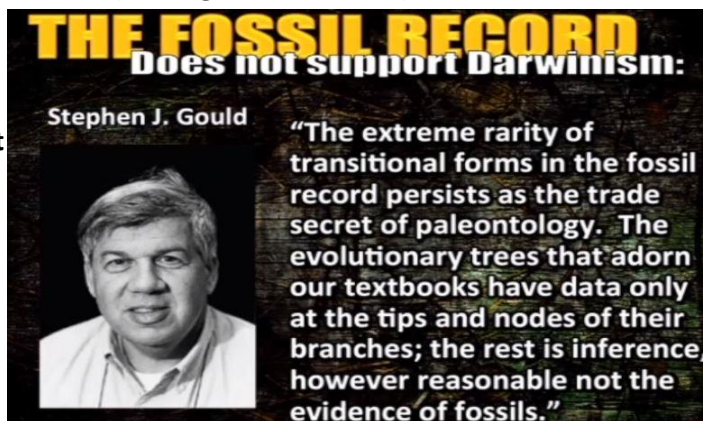
"Stasis er data"

Selvfølgelig var paleontologer ganske klar over dette problemet at brå oppdukking av nye arter er normen; eller for å si det på en annen måte, i fossilregisteret "er stasis data". (Gould 1991 [-her](#)). Dette tankekorset førte til at to amerikanske paleontologer Niles Eldredge og Stephen Jay Gould

25 Bruddstykker kan benyttes misvisende

foreslo sin berømte modell for 'punktert likevekt' (Eldredge & Gould 1972). Denne modellen blir ofte misforstått som forkjemper for 'saltation' (en mutasjon som drastisk endrer fenotypene til en organisme eller art, noe den eksplisitt ikke gjør [-her](#)). Det er bare en spesiell versjon av gradualisme som begrenser den inkrementelle evolusjonen til en isolert liten under-populasjon og komprimerer den til en kortere periode. Det antyder at i stedet for kontinuerlig gradvis evolusjon (fyletisk gradualisme [-her](#)), i virkeligheten ble korte faser av veldig rask evolusjonsendring generelt fulgt av lange perioder

26 Vitenskap sier ikke noe, men vitenskapsfolk gjør

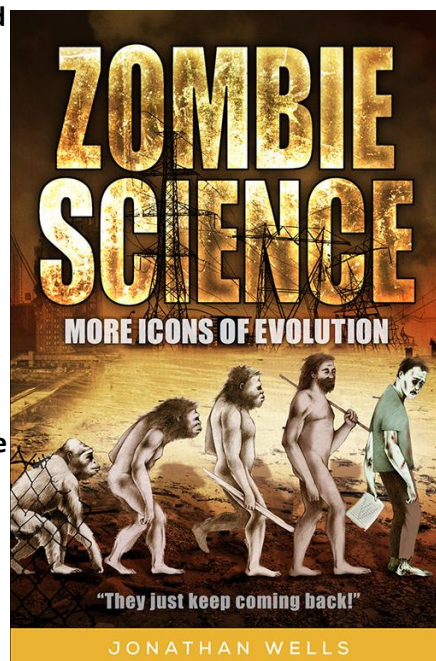
med morfologisk stasis: "Nye arter oppstår veldig raskt i små, perifert isolerte lokale bestander av allopatrisk artsdannelse [-her](#), som resulterer automatisk i tilsynelatende hull i fossilregisteret, fordi nye arter ikke utvikler seg i området til sine forfedre"(Eldredge & Gould 1972). Dette postulerer en prosess som er nesten umulig å observere i fossilprotokollen, og smir en fullstendig ad hoc-hypotese for å forklare upraktiske motstridende bevis. Innledningen til Eldredge og Goulds berømte artikkel avsluttes med en avslørende innrømmelse: "*Denne ideen, at teorien dikterer det man ser, kan ikke bli uttrykt for sterkt.*" Eldredge og Gould foreslo punktert likevekt som et generelt fenomen, men det ble aldri akseptert som sådan innen hovedstrøms evolusjonsbiologi. Mange darwinister avviste det, og andre betraktet det som ikke annet enn en "mindre rynke på overflaten av neo-Darwinistisk teori" (Dawkins 1986). Uansett, selv om "punk-eek" kan forklare noen tilfeller av tilsynelatende brå oppdukking av nye arter, *kan det absolutt ikke forklare det generelle fraværet av bevis for gradvis fyletisk utvikling i hele fossilregisteret.*

Overraskende møtte Eldredge og Goulds implisitte innrømmelse av empirisk fiasko ikke av entusiastisk aksept blant evolusjonsbiologer, som i stedet desperat prøvde å finne minst noe bevis for darwinistisk gradualisme i fossilprotokollen, men knapt med suksess. Gingerich (1983) erkjente at det lille fossile beviset som er brukt for å støtte den darwinistiske hypotesen om fyletisk gradualisme av "kan være en gjenstand for tidsgjennomsnitt" og "Ratefordelinger gir ennå ikke en definitiv test av de to modellene." Så hva er det lille bevis, som i funnet det hele tatt er funnet?

Oppdater lærebøkene

De fleste av de få dokumenterte tilfellene for fyletisk gradvis forekomst kom fra fossil marin mikroplankton i dyphavsedimenter (Ozawa 1975, Dzik & Trammer 1980, Malmgren & Kennett 1981 [-her](#), Benton & Pearson 2001 [-her](#), Pearson & Ezard 2014 [-her](#)). *Mange av disse tilfellene viser bare mindre variasjon innen arter i stedet for mellom arter.* Nyere data antyder videre at kryptisk mangfold må tas i betraktning for å gi mening om observerte mønstre for ensrettethet og frekvenser av slektsutvikling. (Alizon et al. 2008 [-her](#)). Det desidert mest fremtredende eksemplet

kom fra planktoniske 'marine foraminifers', små protister med veldig forskjellige og vakre skjell. Det aktuelle tilfellet var den foreslåtte gradvise overgangen i løpet av 500.000 år mellom den utdødde arten *Globorotalia plesiotumida* til *Globorotalia tumida*, begge funnet i Miocene marine-sedimenter. Denne historien finner du fremdeles i mange lærebøker som fossilbevis for anagenese. Lærebøkene vil imidlertid måtte oppdateres på grunn av en seminal studie av Hull & Norris (2009) [-her](#), som nøyte revurderte dataene. De kom til en helt annen konklusjon, fantastisk fanget allerede i tittelen på artikkelen sin, "Bevis for brå artsdannelser i et klassisk tilfelle av gradvis evolusjon." I deres abstrakt skrev forfatterne, "Våre funn gir en uventet vri på en av de best dokumenterte tilfeller av fyltetisk gradvis avstamning [-her](#)," Synd, spesielt siden lignende tidligere funn allerede hadde tilbakevist flere andre (svakere) tilfeller av tilsynelatende gradvis utvikling i marint plankton.

Et annet kjent eksempel på lærebok for påstått gradvis utvikling var de fossile ferskvannssneglene til planorbid slekten *Gyraulus* fra Miocene Steinheim-bassenget i Sør-Tyskland. I

andre halvdel av 1800-tallet studerte den tyske paleontologen Franz Hilgendorf sneglene fra denne berømte fossile lokaliteten. Han fant veldig forskjellige skalltyper som han senere tilskrev forskjellige arter (Hilgendorf 1879). Han rekonstruerte deres antatte forhold som en overgangsavstamning med få sidegrener. Han publiserte resultatene med et av de tidligste fylogenetiske trærne (Hilgendorf 1866, 1867), og dermed (visstnok) det første fossile beviset for Darwins teori om artenes opprinnelse (Rasser 2006 [-her](#), Tassy 2011 [-her](#)). Hilgendorfs foreslåtte transformasjonsserie ble omstridt av de fleste samtidige paleontologer (Rasser 2014 [-her](#)), men støttet av senere studier av darwinistiske forskere (Rasser 2013 [-her](#)). Imidlertid eksisterer det ikke en eneste kladistisk analyse av disse sneglene, slik at enhver stringent støtte for Hilgendorfs treoppbygging er manglende.

Likevel ble funnene av Hilgendorf fremdeles feiret som darwinistisk suksesshistorie i en serie artikler av min tidligere kollega Michael Rasser (2006, 2013, 2014) fra Natural History Museum i Stuttgart, Tyskland. Han nevnte også at det var tidlige tvil som ble reist av noen forskere (f.eks. Gottschick & Wenz 1919-1922 og Wenz 1922), som stilte spørsmål ved om de forskjellige skalltypene virkelig representerte forskjellige arter i stedet for bare forskjellige morfer (såkalte øko-fenotyper) av samme art i samme habitat. Denne muligheten ble opprinnelig vurdert av Hilgendorf selv. Men Rasser og andre evolusjonistiske paleontologer avfeide denne kritikken som grunnløs. De ble alle motsagt av en ny studie av levende medlemmer av slekten *Gyraulus* i Bangong-sjøen på det tibetanske platået (Clewing et al. 2015 [-her](#)) som en nylig analogi for Steinheim paleohabitat. Det Catharina Clewing og hennes kolleger oppdaget på 'Verdens tak' er forskjellige skalltyper kjent fra Steinheim-fossilene som økofenotypisk plastisitet av samme levende art i samme moderne innsjø, antagelig induert av økologisk stress. Følgelig kan Steinheim-sneglene ikke lenger betraktes som gyldig bevis for anagenese, og representerer sannsynligvis ikke engang ekte fylogeni i det hele tatt. 'Honi soit qui mal y pense' - du vil høre ikke høre noen darwinist noen gang snakke om slike resultater fra moderne vitenskap.

27 Kan være vanskelig å forholde seg til tilbakevisning.

"Må den bli skamfull som tenker dårlig om det"

Blant virveldyr er et av de få eksemplene på påstått gradvis overgang mellom to arter og slekter tannprotesen til tarsierlignende primater (Omomyidae) fra Eocene of Wyoming (Rose & Bown 1984 -[her](#)). De sistnevnte forfatterne nevner imidlertid at denne overgangen skjer på en mosaisk vis, med større variasjon, fremfor et skifte til en annen egenskapstilstand, noe som i det minste reiser rettfærdig tvil om det gradvise mønsteret for denne overgangen.

Tidligere studier av Gingerich og kolleger på fossile pattedyrtenner har i stor grad blitt diskontert som bevis for gradvis karakter (Gould & Eldredge 1977, Stanley 1979).

Mer nylig har Carr et al. (2017 -[her](#)) hevdet å ha funnet bevis for

28 Skamfull?

anagenetisk utvikling hos to tyrannosaur arter av slekten Daspletosaurus fra Late Cretaceous i Montana. *Bevisene støtter imidlertid ikke fylletisk gradualisme, men bare den umiddelbare tidsmessige rekkefølgen av to distinkte, men mest nærstående arter på samme sted.* Dette kan tolkes som kompatibelt med en forfedre-etterkommer avstamning, men de fant ingen mellomliggende eksemplarer mellom disse to forskjellige artene. *Dermed igjen ingen bevis for gradualisme eller anagenese.*

Etter Darwin-året i 2009, som feiret sin 200-årsdag og 150-årsjubileet for publiseringen av The Origin of Species, gjennomgikk Hunt (2010 -[her](#)) alle fossile bevis for artsoverganger satt sammen av paleontologer i løpet av 150 år med forskning siden Charles Darwin's tid. Han understreker at de faktisk observerte endringene i fossilregisteret i de fleste tilfeller *ikke er retningsbestemte, med svært lave nettorater.* Basert på bevis fra stingsild i en høyopløselig sekvens av lag (Hunt et al. 2008 -[her](#)), som antyder en retningsendring i løpet av 1000 generasjoner, foreslår han at en slik endring ville være for rask til å ha forekommet i de fleste geologiske sekvenser. Hvor praktisk og misvisende *fordi det ikke er et eksempel på overgang mellom arter, men bare forandring innenfor en enkelt stingsild-art (Gasterosteus doryssus).*

Likevel var Hunts konklusjon, angående alle tilgjengelige fossile bevis, faktisk oppsiktsvekkende: --De svingete og svingende banene fanget i fossilprotokollen er ikke i strid med sentraliteten i naturlig seleksjon som en evolusjonsmekanisme, men de ville sannsynligvis ikke blitt varslet uten fordelene ved et empirisk fossilregister.

Det er et formidabelt eksempel på tilslørende språk. Det kan oversettes som: *"De empiriske dataene fra fossilprotokollen er i strid med de gradvise forutsigelsene til Darwins teori."* Det finnes knapt noe fossilt bevis for retningsbestemte og gradvise overganger mellom arter, og spesielt ikke for anagenese - gradvis evolusjonær endring av en populasjon. Undergangen til de tre lærebok-eksemplene beskrevet ovenfor, etterlater darwinistiske paleontologer tomhendt.

29 Finkene viser best evolusjonens [begrensning](#).

Etterlatt tomhendte

Dette kan komme som en overraskelse selv for mange kritikere av den darwinistiske evolusjonen, fordi verken intelligent design talsmenn eller gammeljords eller ung-jords-kreasjonister generelt benekter at ny-darwinisme tilstrekkelig kan forklare artsdannelse på lavt nivå, for eksempel diversifisering av en grunnleggende fink-art til de forskjellige artene av Darwin-finker på Galápagosøyene. At selv et så lite fenomen med gradvis evolusjon ikke støttes av fossile bevis, gir grunn til pause. Kanskje vi ikke bør innvilge for mye, for tidlig, til Darwins teori. Neo-darwinistiske mekanismer kan sikkert godt forklare intra-spesifikke endringer av gen-frekvenser, som økningen av antibiotika resistens i bakterier, men det er uklart om forklaringsverdien til denne prosessen kan strekkes mye lenger. Dette innebærer ikke at "Gud gjorde det" som noen kritikere av intelligent designteori ofte hånlige hevder. Men *det innebærer at den fossile støtten til neo-Darwinisme fremdeles er veldig overdrevet i utdanningssystemet vårt*. Og det antyder behovet for en paradigme-ending i evolusjonsbiologien, som definitivt blir mer og mer tydelig. Det er ikke intelligente designteoretikere som er vitenskaps-fornekterne, men snarere alle disse gjenstridige darwinistene. Sistnevnte lukker fortsatt øynene for det stadig økende antall avvik som deres yndlingsteori ikke makter å forklare.

Men det finnes håp: På konferansen "New Trends in Evolutionary Biology", som ble arrangert av det prestisjetunge Royal Society i London

i november 2016 [-her](#), nevnte den anerkjente evolusjons-teoretikeren professor Gerd Müller eksplisitt "*ikke-gradvise overgangsformer*" på listen sin av fem forklarings-underskudd fra moderne evolusjons syntese (alias neo-darwinisme). De andre punktene inkluderer fenotypisk nyhet og fenotypisk kompleksitet. Du hørte riktig: Alt som er virkelig interessant i livets historie og som bør forklares med Darwins teori, klarer ikke akkurat denne teorien å forklare, ved innrømmelse av moderne evolusjons-biologer selv. Ikke rart at høytstående intellektuelle som Yale-professor David Gelernter gir opp en vakker, men tilbakevist teori (Gelernter 2019 [-her](#)).

Non-Gradualism unexplained by Neodarwinism

Renowned evolutionary biologist Prof. Gerd Müller at his keynote talk to the conference „New Trends in Evolutionary Biology“ at the Royal Society in London in November 2016.

30 Hva med 'utvikling' som ikke skjer gradvis?

Teoriens 'skjønnhet' henger ikke sammen med sannheten deres. Eller som teoretisk fysiker Sabine Hossenfelder nylig spurte i en ny bok: "Hvorfor skal naturlovene bry seg om det jeg synes er vakkert?" (Ananthaswamy 2018). Den i utgangspunktet døde teorien om supersymmetri er et perfekt eksempel. Det mislyktes i alle empiriske tester ved LHC og vil ta hele feltet av strengteori, som er avhengig av supersymmetri, med seg inn i graven. Tusenvis av forskere og publikasjoner kastet bort på en vakker, men falsk teori. Darwinismen er i ferd med å følge deres eksempel, og *åpen Australopithecus anamensis vil bli husket som en av dens mange begravelses-agenter*.

For Referanser henvises til [originalkilden](#).

The Designed body: 40 parametere som må samvirke rett

Hentet [herfra](#) -hør lydfil [her](#) .

Her er et sammendrag om 7 av de mer kjente parameterne

1. Liv kan bare eksistere når kroppen kjemper mot likevekt med omgivelsene (død).

2. En kompleks kroppsplan setter store krav ang. overlevelse: I encellede organismer, kan hver celle få hva den trenger direkte fra omgivelsene. Det skjer ikke i flercellede organismer. F.eks. rett mengde oksygen.

3. Gullhår-prinsippet: Akkurat rett mengde til rett sted til rett tid .. Det er så mange parametere, og så mange krav som må samordnes.

A. Hver celle må kjempe for osmose mot uttørking, til det trengs der energi (glukose).

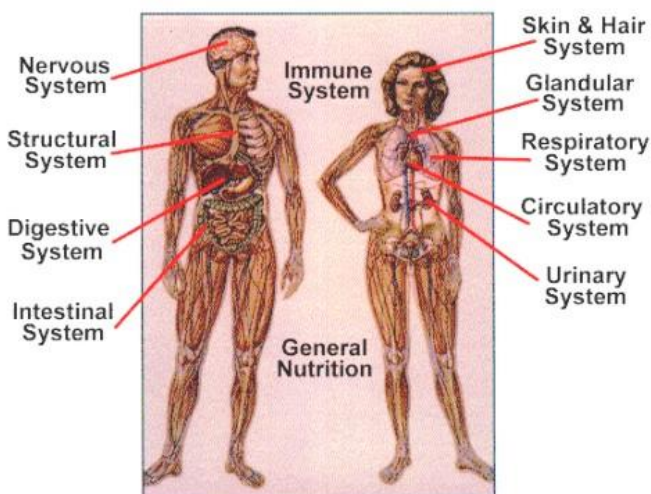
Glukose og oksygen omformes i løpet av 20+ steg til CO₂ og vann+ energi.

B. Hver celle i kroppen krever oksygen tilført i rett mengde til rett tid, ellers dør den.

4. Overlevelse avhenger av spesialisering, integrering og koordinering. De spesialiserte delene i kroppen krever interaksjon mellom organer. Hvordan vet cellen hva som kreves?

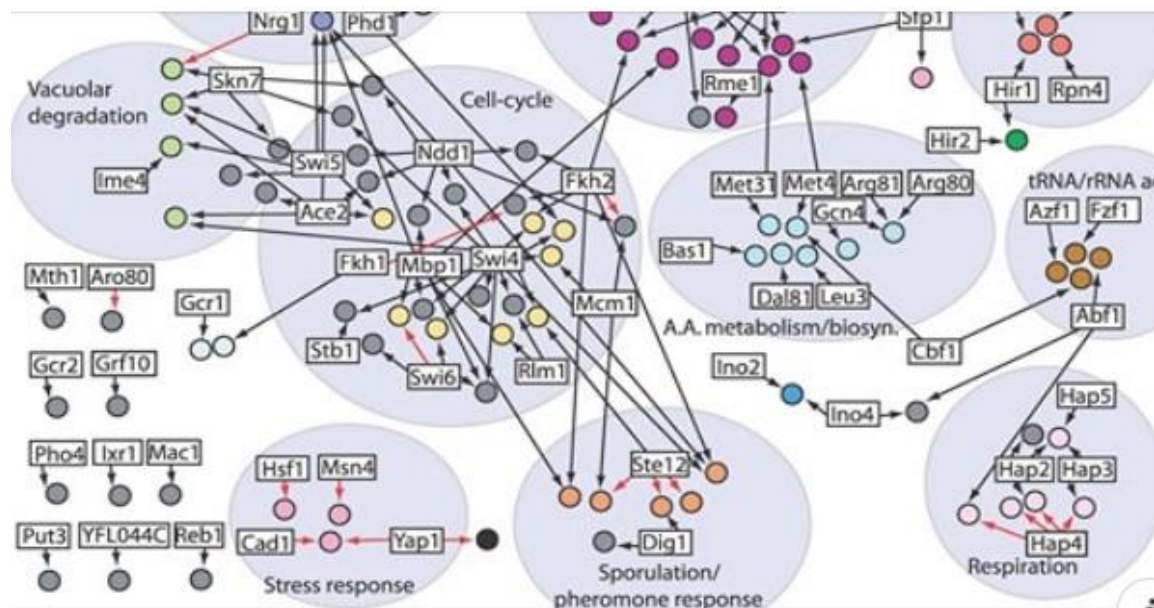
Det kreves et helt innhøstingssystem for å danne hemoglobin, slik at oksygen kan transporteres til cellen. 200 typer av spesialiserte celler kreves.

Problemer som inaktivitet, friksjon og gravitasjon må overvinnnes.

31 Ennå er ikke alle systemer tatt med. [Herfra](#).

5.

Hvert av kroppens kontrollsystemer er ikke-reduserbart komplekse kontrollsystemer som: 32 Hvert av kroppens systemer er irreducerbart komplekse, og finstemt justert i lag med de øvrige

kontrollsystemer som:

i. Sensorer ii. Data-integratorer iii. Kontroll-objekter iv. Effektorer: eks. modifisering v. Signalering (ulike i ulike kroppssystemer)

der effektorer igjen krever reseptorer, organ/vev; innhøstere, søppel-systemer. Hvert av kontrollsystemene må være dynamiske nok til å forsyne løsninger innen rett tid.

6. Kroppen er sammensetning av samvirkende systemer:

Minst 40 samvirkende slike systemer: Feilrettinger, feilforhindring, oppdagelses-systemer ..

Helheten må samvirke til rett tid, deler, steder, kvantiteter, tempo, instruksjoner, kapasiteter og dynamikk, -integret, mekanisk kjemisk elektrisk..

Det er snakk om et delikat design.

7. Helheten er større enn summen av delene.

Tilfelle for alle, og bare for -, ingeniør-systemer.

Vi har en menneskelig erfaring som overgår våre kropp: kunst, tanke, kjærlighet, musikk, ..

Der kroppene setter oss i stand til dette, men ikke forklarer det.

[Teistisk evolusjon undergraver Bibelens troverdighet](#)

Fra starten i kap.27, I boka Theistic Evolution, a scientific, philosophical and theological critique; W.Grudem. { *Kursivering* og understreking i teksten, er av oversetter. }

A. Oppsummering/Introduksjon

Vi skal her se på 6 punkter, der teistisk evolusjon skiller seg fra opprinnelsen til dyr og mennesker, slik Bibelen omhandler det (1.Mos1-3). Så vil det forsøkes å vise at disse er i direkte konflikt med flere avsnitt i Skriften (både GT og NT).

Forfatteren (Grudem) definerer teistisk evolusjon (TE) som følger: Gud skapte materie, men etter det, verken intervenerte eller handlet han for å forårsake empirisk oppdagbare endringer i materiens naturlige framturen, inntil alle levende ting hadde utviklet seg ved rent naturalistiske prosesser. (1) Den menneskelige rasen har ifølge TE nedstammet fra noe slikt som ti tusen forfedre, og at Gud, blant disse, valgte en mann og en kvinne, og tilegnet dem å representere 'Adam og Eva' i den menneskelige rasen. Men disse Adam og Eva var verken de første menneskelige vesener, eller de som forvoldte menneskelig synd eller fysisk død, blant mennesker. Ut fra dette konkluderer representanter for TE at 1.Mos.1-3 ikke skulle forstås som historisk beretning, men som billedlig eller allegorisk litteratur.

B. Seks konflikter mellom Teistisk evolusjon og

1.Mos.1-3:

1. Adam og Eva var ikke de første menneskelige vesener, og kanskje eksisterte de ikke engang
2. Adam og Eva ble født av menneskelige foreldre
3. Gud handlet ikke spesifikt for å skape Adam av støv fra marken
4. Gud skapte ikke Eva direkte fra et ribben -tatt fra Adam
5. Adam og Eva var aldri syndfrie mennesker
6. Adam og Eva begikk ikke de første menneskelige synder, for menneskelige vesener begikk umoralske ting lenge før Adam og Eva

Det lille mindretall av teistiske evolusjonister som har vært mer grundig i å eliminere Gud fra alle 'hull' har funnet seg selv med en guddom ugjenkjennelig av noen tradisjon i den jødisk-kristne arven.

33 Konsekvens av å fjerne Gud opprinnelsen

4 punkters svar til teistisk evolusjon:

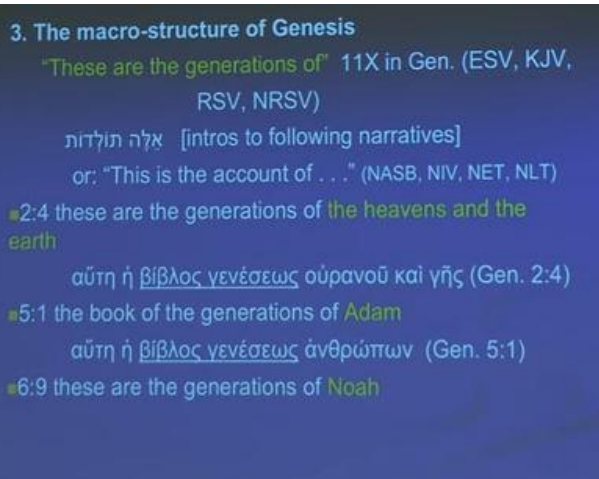
I. En uhistorisk lesning av 1.Mos 1-3 kommer ikke fra teksten i seg selv, men avhenger heller av en gitt tilslutning til et evolusjonistisk rammeverks-fortolkning -som er vist uholdbar, [her](#) og [her](#).

II. Flere litterære indikatorer innen 1.Mos selv, gir sterke bevis for at 1.Mos1-3 er ment å forstås som historisk beretning, som rapporterer hendelser som faktisk skjedde.

III. Både Jesus og forfattere av 10 NT-bøker, bekrefter historisiteten i flere begivenheter i 1.Mos-1-3, som er inkonsistent med teistisk evolusjon.

IV. Om historisiteten i flere av begivenhetene i 1.Mos1-3 blir fornekta, så vil et antall kristne doktriner som avhenger av disse begivenhetene bli underminert eller gå tapt.

Selv om noen er uenige i enkeltpunkter ovenfor, skulle de gjenværende punkter være tilstrekkelige

34 1.Mosebok ment historisk -med stamfedre og ættetavler

til å vise at teistisk evolusjon ikke er kompatibel med 1.Mos1-3, forstått som historisk beretning. Argumentet fra de 6 ovenfor nevnte punktene er kumulativt, og det vil også fremgå av 11 doktriner senere, som trues om teistisk evolusjon hevdes.

C. 1.Mos.1-3 er både lik og ulik andre historiske beretninger i Skriften

Enhver som leser 1.Mos1-3 innser umiddelbart at på ett vis er disse kapitlene ulike andre historiske kapitler i Skriften. Emnet som omhandles er annerledes, for her snakkes det ikke om krig eller konger, men om opprinnelsen til universet før noen menneskelige vesener fantes. Metoden for å samle inn informasjon måtte også være annerledes, da det ikke fantes menneskelige observatører til stede. Og settingen er også annerledes med fremstilling av et idyllisk sted, uten synd, lidelse og død.

I tillegg er stilen som benyttes i 1.Mos.1 distinkt, da den er elegant og omhandler en 6-dagers struktur, med majestetisk repeterende fraser:

'Og Gud sa' og 'Det ble slik' og 'Gud så at det var godt'. Noen (C.J. Collins) har kalt 1.Mos.1 for 'opphøyd prosa-beretning' (6)

Men dette distinkte ved kapitlet nuller ikke ut den fundamentalt historiske naturen ved 1.Mos1-3. Sammenhengen fra disse kapitlene til resten av 1.Mosebok, måten NT-bøker refererer til disse kapitlene som historiske begivenheter, og det betydelige fundamentet disse kapitlene utgjør for flere viktige kristne doktriner, gir alle et overveldende bevis for at disse kapitlene må forstås som historiske beretninger, som hevder å rapportere noe som virkelig hendte.

D. Analyse om 12 TE utsagn som er i konflikt med Bibelens lære

1. Adam og Eva var ikke de første menneskelige vesener (og kanskje eksisterte de heller ikke) Noen tilhengere av TE hevder at de første kapitlene av 1.Mos. bare er symbolske fortellinger. Andre tror at Adam og Eva var faktiske historiske personer, men at de bare var én mann og kvinne, blant tusenvis av andre, og at Gud valgte å forholde seg til dem personlig og tilordne dem som representanter for menneskeheten. Ingen av disse gruppene hevder at Adam og Eva var de første menneskelige vesener på jorda.

35 Engel forviser Adam og Eva fra hagen

a. Bevis fra 1.Mosebok 1-2

Påstanden at Adam og Eva ikke var de første menneskelige vesener skapte spenning i forhold til spesifikke utsagn i 1.Mos.1-2, som presenterte Adam som det første mennesket og Eva som en dame, som var spesifikt skapt for å være hans hustru ([1.Mos1v27-28](#)).

Den større konteksten er viktig for å avgjøre om denne beretningen er ment å være en historisk beretning. Beretningen står i det 1.kapittel av den første boka, som beretter hvordan alt i universet ble til. Hvordan ting opprinnelig ble til, er et historiske spørsmål. Kapittel 1 er en sekvensiell og stigende beretning om opphavet til materie, planter, dyr og mennesker. Det er nærliggende å slutte at det er en beretning om opprinnelsen til den menneskelige rase: skapelse av den første mann og første kvinne.

I selve passasjen som sådan er det ikke noe som skulle få oss til å tro at det er ikke-historisk litteratur (-om en ser bort fra myteomspunne beretninger omkrig den.) Bare en forhånds-tilknytning til TE forståelse eller rammeverk skulle få leseren til å forstå det som poetisk litteratur, heller enn en historisk beretning. Vi har andre steder sett at en slik tilslutning til TE er ubegrunnet,

og derfor burde en tilnærme seg 1.Mos.1-3 med et åpent sinn, heller en med innstilling om bare å betrakte materialistiske forklaringer for opprinnelsen til menneskelige vesener, og bare se på de forklaringer av 1.Mos.1-3 som er konsistente med evolusjonær teori.

I tillegg står ikke 1.Mos.1 alene i sammenhengen, men i kap. 2 går vi inn på et detaljert 'hage-fokus', mens det i kap.1 var universet som var rammen vi var innenfor. Dette kapitlet vil ha oss til å tro at på skapelsestidspunktet, var det ingen andre menneskelige vesener på jorda den gang. (2v18) Etter at Gud brakte dyrene til Adam for å navngi dem (v19-20), så var det ingen hjelpere for ham (2v20). Navnet Adam innebærer også at det er det første mennesket (10). Endelig kommer beretningen om hvordan det andre mennesket, Eva, ble til -skapt fra Adams ribben. Det tolkes av Adam som at hun er av samme slag som ham, og de to er også ett. I senere ættelister (5v1-5) knyttes etterkommerne (Set) til Adam, også i 1.Krøn1v1 (samt 1.Krøn3 og 9) I disse ættelistene står Adam som stamfaren i starten av den menneskelige rasen.

b. Er dette poetisk, figurativ eller allegorisk litteratur?

Noen (som Fr. Collins) sier 1.Mos1-3 burde forstås som poesi og allegori (13). Men hva er beviset for dette? Ingen Bibelsk oversettelse av 1.Mos1-3 fremstiller det som jødisk poesi, med korte etterfølgende linjer, med tydelige parallellismer i påfølgende sett av balanserte linjer. Eks. på poesi kan vi finne f.eks. i Salmene (Sal.23v1-3).

Heller ikke er 1.Mos1-3 en utvidet metafor. Slike utvidede metaforer gjenkjenner vi umiddelbart som bilder (metaforer), siden de ikke kan holde mål fysisk sett. Når f.eks. Jesus sier: "Jeg er verdens lys" (Joh8v12), eller "Jeg er det sanne vintre." (Joh15v1a), skjønner vi at det ikke er fysisk ment. I tusener av år har lesere av 1.Mos.1-3 forstått 1.Mos1-3 å være historiske begivenheter. Heller ikke er 1.Mos.1-3 en utvidet allegori. Typisk for dem er at de har et utvidet, kontinuerlig annet tydningsnivå. (16) Eks. på slike finner vi Dom.9v7-11). Igjen skjønner leserne umiddelbart at det er en allegori, fordi trær ikke faktisk snakker til hverandre, eller går ut for å skaffe en konge over seg.

E. Reasons why Gen. 1-3 must be understood as reliable historical narrative

1. Evidence within Gen 1-3

- narrative structure, not Hebrew poetry
- placement as 1st chapter in 1st book of Bible

2. Inter-textual ties to later OT historical narratives

Gen. 5:3-5: When Adam had lived 130 years, he fathered a son . . . and named him Seth. ⁴ The days of Adam after he fathered Seth were 800 years; and he had other sons and daughters. When Seth had lived 105 years, he fathered Enosh (Gen. 5:3-5) . . . [genealogy continues to . . .] Methuselah – Lamech – Noah – Shem, Ham, Japeth (Gen. 5:32) . . . [after the flood:] Gen. 11:10-26: from Shem descended Terah, father of Abraham

to later historical narratives.

36 1.Mos1-3 har form av fortelling -ikke poesi, med menneskets stamfar

1.Mos1-3 er ikke slik, og den er ikke en utvidet allegori. Det er ikke mulig å linke sammen detaljer i et sammenhengende 2. nivå, hvor hver del korresponderer med noe annet i leserens erfaring (slik som i Dom9v7-11). Når ikke noe i konteksten krever at det skal tolkes allegorisk, så er det ikke skikkelig fortolkning, men allegorisering å hevde det. 1.Mos.1-3 skulle heller forstås som en historisk beretning. Det underbygges også av at Adam og Eva sees som aktuelle historiske figurer i resten av GT og i senere jødisk litteratur, samt hos Paulus (Rom5v1-12).

c. Den større strukturen i 1.Mosebok

Etter at 1.Mos.1 gir en oversikt over hele skapelsesprosessen, begynner 1.Mos.2 en lang, kontinuerlig historieberetning som varer helt til Josefs død i slutten av boka. Hele 1.Mosebok er satt sammen som et enkelt historieverk på to måter:

1. Ættetavlene knytter eksplisitt alle de senere personene til Adam som stamfar, og viser at hele historien er ment historisk fortelling, ved å berette om folk som faktisk levde og hendelser som inntraff. Abraham, Isak og Jakob presenteres som historiske personer som nedstammet fra Adam

og Eva, og derfor sees også Adam og Eva som historiske personer.

2. Introduksjons-kommentarer: Dette er boken om Adams slektshistorie (1Mos5v1) -eller lignende- inntreffer 11 ganger i 1.Mos.(2v4; 5v1;6v9;10v1;11v10, v27;25v12v19;36v1,v9; 37v2) Denne fortellingen starter med den første linken i 1.Mos2v4: Dette er historien om himmelen og jorden da de var skapt, på den tid Herren Gud hadde laget jorden og himmelen. Den innleder avsnittet 2v4 til 4v26, et avsnitt som inkluderer detaljene om skapelsen av Adam og Eva, syndefallet, og historiene om Kain, Abel og Set. Den andre linken er i 1 Mos 5v1: Dette er boken om Adams slektshistorie. Og den omfatter en lang liste om Adams etterkommere, inkl. Enok, Metusalem og Noa.

Den ellefte og siste linken i denne sammenhengende litteratur-kjeden er fortellingen om Jakob og hans 12 sønner, som starter i 1 Mos 37v2 Dette er Jakobs slektshistorie. Denne er utvilsomt ment som faktisk historie, og dermed må hele denne sammenhengende fortellingen forstås som nettopp en historisk beretning.

d. Bevis fra NT

Jesus refererte direkte til fortellingen om Adam og Eva i 1.Mos2v24, når han i Matt19v4 sier: "Har dere ikke lest at Skaperen fra begynnelsen av skapte dem som mann og kvinne?" Og "fra begynnelsen" gir ekko tilbake til 1 Mos 1v1: I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden. Jesus siterte også 1 Mos 1v27: Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, som mann og kvinne skapte han dem. Jesus bekreftet således historisiteten til 1.Mos.1 og 2, og bekrefter Adam og Eva som de første mennesker -ikke som to blant tusener av andre menneskelignende vesener på jorda (slik TE hevder det).

Lukas evangeliet følger Jesu slekt helt tilbake til Adam (Luk3v38: ..sønn av Enosj, sønn av Set, sønn av Adam, sønn av Gud.) Lukas bekrefter Adam som det aller første menneske, den eneste skapt direkte av Gud, som spesifisert i 1.Mos.1-2.

Da Paulus refererer det for greske filosofer på

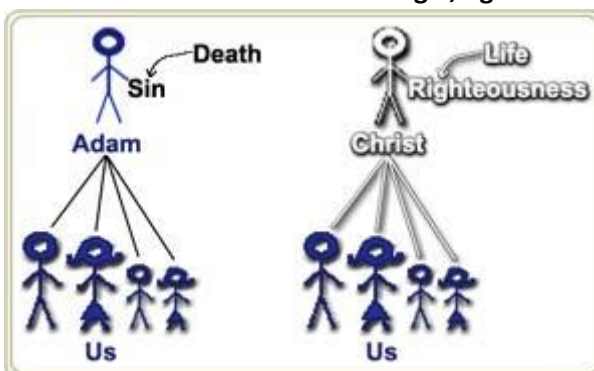
Aeropagos sier han i Apg 17v26: Av ett menneske har han skapt alle

folkeslag. Han lot dem bo over hele jorden, og han satte faste tider for dem og bestemte grensene for deres områder. Paulus kaller eksplisitt Adam det første mennesket i 1Kor15v45: Det første mennesket, Adam, ble en levende sjel. Den siste Adam ble en ånd som gir liv. Videre benevnes han også som det i [Rom5v12-v21](#).

Men talsmenn for TE benekter at Adam og Eva var de første menneskelige vesener og noen benekter at Adam og Eva eksisterte.

2. Adam og Eva ble født av menneskelige foreldre

Dette var det andre spenningspunktet mellom TE og 1.Mos.1-3. Våre venner som holder fast ved TE, fastholder at Adam og Eva, om de eksisterte, var ordinære mennesker med menneskelige foreldre. Men dette presenterer en konflikt med fortellingen i 1 Mos 2v7: Da formet Herren Gud mennesket av støv fra jorden. Han blåste livspust i nesen på det, og mennesket ble en levende skapning.

37 Kristus som den 2.Adam

OM dette forstås som historisk beretning, så har ikke Adam menneskelige foreldre, men ble formet direkte av jorda. (30) På samme måte leser vi om Eva i 1 Mos 2v22: Av ribbeinet Herren Gud hadde tatt fra mannen, bygde han en kvinne, og han førte henne til mannen. Som nevnt går Lukas tilbake til Adam (Luk3v38) og Paulus benevner Adam som det første mennesket (1Kor15v45 og 47). Men det ville han ikke ha vært om han hadde et menneske til far. Dette var det andre spenningspunktet i forhold til TE.

C. Then what happens to Gen. 1-3?
 → 12 events in Genesis denied by theistic evolution supporters:

1. Adam and Eve were not the first human beings (and perhaps Adam and Eve never existed)
2. Adam and Eve were not created without parents but were born from human parents
3. God did not act directly or specially to create Adam out of dust from the ground
4. God did not directly create Eve from a rib taken from Adam's side

3. Gud handlet ikke spesielt eller direkte for å skape Adam av støv fra jorda.

38 Konsekvenser av teistisk evolusjon

Punktet er motsatsen til forrige punkt om at Adam og Eva hadde menneskelige foreldre. Som mulig 'forklaring' fra TE, hevder John Walton at når det står i 1 Mos 2v7: Da formet Herren Gud mennesket av støv fra jorden. Han blåste livspust i nesen på det, og mennesket ble en levende skapning. Dette betyr ifølge Walton bare at Adam var dødelig, underlagt døden. Han argumenterer at ordet forme ikke nødvendigvis trenger referere til å forme et materielt objekt. (33) Han knytter støv til dødelighet, og siterer Sal.103v14: For han vet hvordan vi er skapt, han husker at vi er støv. Men Walton gir ikke tilstrekkelig hensyn til ulike kontekster de to stedene. Salme 103 er poesi. Når David sier at vi er støv, er det en tydelig allusjon til Guds straff i 1Mos3v19: Med svette i ansiktet skal du spise ditt brød, inntil du vender tilbake til jorden, for av den er du tatt. Støv er du, og til støv skal du vende tilbake."

Konteksten i 1.Mos.2 er annerledes, den er knyttet til 1.Mos.1 som en mer detaljert forklaring på hvordan Gud skapte menneskelige vesener. (35) Walton omgjør ett vers om menneskets skapelse til ett vers om dets død. Paulus benevner som sagt Adam som 'Det første mennesket var fra jorden og skapt av jord', mens 'det andre mennesket er fra himmelen'. (1 Kor 15v47)

4. Gud skapte ikke Eva direkte fra ett ribben fra Adams side.

TE krever at om Eva eksisterte, så hadde hun menneskelige foreldre. Men vi har en annen forklaring i 1 Mos 2v21-23: Da lot Herren Gud en dyp søvn komme over mannen. Mens han sov, tok han et ribbein og fylte igjen med kjøtt. 22 Av ribbeinet Herren Gud hadde tatt fra mannen, bygde han en kvinne, og han førte henne til mannen. 23 Da sa mannen: "Nå er det bein av mine bein og kjøtt av mitt kjøtt. Hun skal kalles kvinne, for av mannen er hun tatt."

Det betraktes ikke som en mindre detalj, for det presenteres straks som en forklaring på ekteskaps-institusjonen: 1 Mos 2v24: Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og holde fast ved sin kvinne, og de to skal være én kropp. Det begrunner også at Eva er av samme stoff som Adam, og sin manns like.

J. Walton hevder det var i et syn at Adam så for seg at han selv ble kuttet i, og en kvinne bygd av den andre delen. (38) Men igjen så mangler det hentydninger om at dette er en slik visjon, noe som ellers fremkommer tydelig i skriften (1Mos.15v1; 28v12; 37v9; m.fl.).

Som nevnt bekrefter også Jesus historisiteten til 1Mos2v24 i Matt19v4-5. Ordene hans: "Har dere ikke lest" indikerer

Men Jesus svarte dem:
 Dere farer vill fordi dere ikke kjenner skriftene og heller ikke Guds makt.
 Matteus 22,29

39 Kjenner vi Skriftene -og Guds kraft?

at han stoler på beretningen i [1Mos2v24](#). Paulus bekrefter også historisiteten i når han begrunner i 1 Kor 11v8: For mannen ble ikke til av kvinnen, men kvinnen av mannen. Et annet sted begrunner han slik i 1 Tim 2v13: For Adam ble skapt først og så Eva. Igjen bekrefter han historisiteten i beregningen fra [1.Mos2v24](#).

Så både apostelen Paulus og Jesus, Guds sønn, forstår 1Mos2v24 som en historisk beretning, og hevder at de faktiske detaljene omkring 1.Mos2 er sanne. Dette er i motstrid til TE som hevder at så ikke skjedde, *er vi villige til å si at både Paulus og Jesus tok feil?*

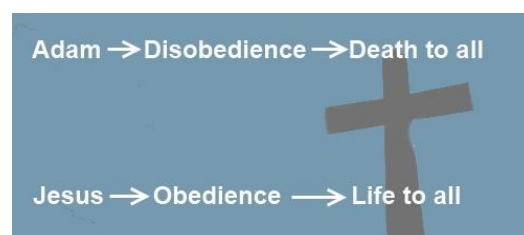
5. Adam og Eva var aldri syndfrie menneskelige vesener

De som holder for TE fastholder at Adam og Eva var ordinære mennesker, som gjorde synd gjennom hele livet, lik andre mennesker. Som kontrast indikerer fortellingen fra starten av 1.Mos2 bare velsignelser og gir ikke noe hint om eksistensen av noen menneskelig synd, eller Guds dom over synd. Se 1 Mos 1v28: Gud velsignet dem og sa til dem: "Vær fruktbare og bli mange, fyll jorden og legg den under dere! Dere skal råde over fiskene i havet og over fuglene under himmelen og over alle dyr som det kryr av på jorden." Og i 1 Mos 1v31: Gud så på alt det han hadde gjort, og se, det var svært godt! *Det indikerer ikke at det er synd eller skyld tilstede i den opprinnelige skapelsen.* Når det ikke er synd eller skyld, så er det heller ingen grunn til skam, og beretningen avslutter i 1 Mos 2v25: Begge var nakne, både mannen og kvinnen, og de skammet seg ikke for hverandre.

Det var først etter menneskets ulydighet mot Guds befaling, at de gjemte seg blant trærne i hagen (3v18). Dette perspektivet bekreftes i Fork 7v29: Se, dette er det eneste jeg har funnet: Gud gjorde mennesket rakt og rett, men de prøver så mange slags påfunn. I NT er referanse til første synd i Rom 5v12: Synden kom inn i verden på grunn av ett menneske, og med synden kom døden. Og slik rammet døden alle mennesker fordi alle syndet. *Det innebærer at det ikke var synd i verden før dette skjedde, og at Adam og Eva ble skapt som syndfrie mennesker, slik beretningen indikerer.* Igjen impliserer TE at Paulus tar feil.

6. Adam og Eva gjorde ikke de første menneskelige synder, for mennesker gjorde moralsk onde ting lenge før Adam og Eva.

Dette er motsatsen til forrige punkt, at Gud ikke skapte Adam og Eva som syndfrie mennesker. Men kravet fra TE er igjen i motstrid til Bibelsk vitnesbyrd, som hevdet at synden kom inn da mennesket brøt budet i 1 Mos 2v17: "Men av treet til kunnskap om godt og ondt må du ikke spise. For den dagen du spiser av det, skal du dø." Men den ondes håndlanger, slangen, fristet Eva og hun spiste og ga Adam som også spiste. 1 Mos 3v6: Nå fikk kvinnen se at treet var godt å spise av og en lyst for øyet - et forlokkende tre, siden det kunne gi innsikt. Så tok hun av frukten og spiste. Hun ga også til mannen sin, som var sammen med henne, og han spiste. Etter det utviklet synden seg fort,

40 Historien reversert i Kristus

5. Adam and Eve were never sinless human beings

6. Adam and Eve did not commit the first human sins, for human beings were doing morally evil things long before Adam and Eve

7. Human death did not begin as a result of Adam's sin, for human beings existed long before Adam and Eve and they were always subject to death

8. Not all human beings have descended from Adam and Eve, for there were thousands of other human beings on earth at the time that God chose two of them as Adam and Eve.

41 Flere konsekvenser av teistisk evolusjon

Gud drev Adam og Eva ut av hagen (1Mos3v16-24), og så myrder Kain Abel (1Mos4v8). Lamek myrdet en mann til hevn (4v23) og til slutt i 1 Mos 6v5: Herren så at menneskenes ondskap var stor på jorden, for alt de ville og planla i sitt hjerte, var ondt, dagen lang. Alt dette fremstilles i 1.Mos. som noe som startet med den initielle synden til Adam og Eva. Vi har en referanse i profet-litteraturen til dette i Hos 6v7: De brøt pakten i Adam, der var de troløse mot meg.

Paulus bekrefter at synd startet med Adam og Eva i en utvidet diskusjon i [Rom5v12-21](#). Paulus refererer også til sannheten i beretningen i 2 Kor 11v3: Men jeg er redd at slik slangen narret Eva med sin list, skal også deres tanker bli ført på avveier, bort fra den oppriktige og rene hengivenhet til Kristus. Han returnerer også til det i 1 Tim 2v14: Og det var ikke Adam som lot seg lokke, men kvinnen lot seg lokke og brøt budet.

Derfor blir det igjen feil i forhold til Paulus når TE hevder at tusener av mennesker begikk synder lenge før Adams og Evas tid.

Teistisk evolusjon undergraver Bibelens troverdighet -forts

Fra slutten av kap.27 i boka - [Theistic Evolution](#). {Kursivering og understreking, -fra oversetteren.}

A. Innledning:

Vi skal se på 6 nye punkter der teistisk evolusjon skiller seg fra opprinnelsen til dyr og mennesker, slik Bibelen omhandler det (1.Mos1-3). Så vil det forsøkes å vise at disse er i direkte konflikt med flere avsnitt i Skriften (både GT og NT).

Forfatteren (Grudem) definerer teistisk evolusjon (TE) som følger: Gud skapte materie, men etter det, verken intervenerte eller handlet han for å forårsake empirisk oppdagbare endringer i materiens naturlige framtrekken, inntil alle levende ting hadde utviklet seg ved rent naturalistiske prosesser. (1) Den menneskelige rasen har ifølge TE nedstammet fra noe slikt som ti tusen forfedre, og at Gud, blant disse, valgte en mann og en kvinne, og tilegnet dem å representere 'Adam og Eva' i den menneskelige rasen. *Men disse Adam og Eva var verken de første menneskelige vesener, eller de som forvoldte menn-eskelig synd eller fysisk død.* Ut fra dette konkluderer representanter for TE at 1.Mos.1-3 ikke skulle forstås som historisk beretning, men som billedlig eller allegorisk litteratur. Hvorvidt menneskeheten kunne ha kommet fra to mennesker [her](#).

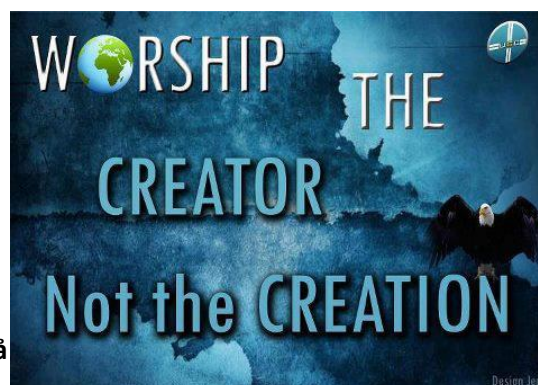
Selv om noen er uenige i enkeltpunkter nedenfor, skulle de gjenværende punkter være tilstrekkelige til å vise at teistisk evolusjon ikke er kompatibel med 1.Mos1-3, forstått som historisk beretning. Argumentet fra de 6 nedenfor nevnte punktene er kumulativt, og det vil også fremgå av 11 doktriner [senere](#), som trues om teistisk evolusjon hevdes.

Seks konflikter til mellom Teistisk evolusjon og 1.Mos.1-3:7. Menneskelig død kom ikke som et resultat av Adams synd

8. Ikke alle mennesker nedstammer fra Adam og Eva

9. Gud handlet ikke direkte i den naturlige verden for å skape ulike slag av fisk, fugler og landdyr.

10. Gud 'hvilte ikke fra sin gjerning', eller stoppet noen

42 Fare ved et 'nedenfra og opp' syn. [Rom 1,25](#)

skapelsesaktivitet etter planter, dyr og mennesker dukket opp på jorda.

11. Gud skapte aldri en 'meget god' naturlig verden, i den forstand at det var en verden fri for tistler, torner og lignende skadelige ting.

12. Gud forbannet ikke jorden etter Adam og Eva syndet, som endret verdens funksjoner og gjorde den mer fiendtlig for menneskeheten.

7. Menneskelig død kom ikke som et resultat av Adams synd, for menneskelige vesener eksisterte lenge før Adam og Eva, og var alltid dødelige.

Teistisk evolusjon hevder at mennesker døde lenge før Adam og Eva eksisterte. Men ifølge den Bibelske fortellingen, kunne Adam og Eva spise av livets tre -og var dermed ikke nødt til å dø. Som konklusjon på skapelsesberetningen i 1.Mos.1 står at "Gud så på alt det han hadde gjort, og se, det var svært godt!" 1 Mos 1v31a. Hos Paulus står døden beskrevet som "den siste fiende" (1Kor15v26) og om fremtiden står at "døden skal ikke være mer, heller ikke sorg eller skrik eller smerte." (Åp 21v4b). Det er vanskelig å komme utenom at Adam og Eva ikke var nødt til å dø, da de først ble skapt. Dersom de var ulydige mot Guds befaling, derimot kom de til å dø: 1 Mos 2v17: "Men av treet til kunnskap om godt og ondt må du ikke spise. For den dagen du spiser av det, skal du dø." {kan leses som at fysisk død idømmes denne dagen (utestengning fra livets tre) og iverksettes senere, evt. også som åndelig død -oversetter's tilføyelse.} Det står ikke noe i 1.Mos 3 om dyrs død, for Guds utsagn er til Adam og impliserer kun menneskelig død.

Etter Adam syndet kunngjorde Gud den lovede dommen, som ville bli iverksatt over tid, gjennom et liv preget av strevsomt slit, som kulminerte i døden: 1 Mos 3v19: Med svette i ansiktet skal du spise ditt brød, inntil du vender tilbake til jorden, for av den er du tatt. Støv er du, og til støv skal du vende tilbake. Igjen er det menneskelig død, for alle, som vektlegges. Om dyrene står det ikke noe om dødelighet før syndefallet. {Ettersom livets tre indikerer at mennesket skulle spise av det for å leve evig, er det -i flg. John Lennox lite trolig at dyrene var skapt til å leve evig -oversetter's tilføyelse.}

Paulus sier også at menneskelig død kom inn i verden gjennom Adams synd i Rom 5v12: Synden kom inn i verden på grunn av ett menneske, og med synden kom døden. Og slik rammet døden alle mennesker fordi alle syndet. Dette bekrefter han i 1 Kor 15v21-22: Fordi døden kom ved et menneske, er også de dødes oppstandelse kommet ved et menneske. 22 For slik alle dør på grunn av Adam, skal alle få liv ved Kristus.

Men teistisk evolusjon krever at vi fornekter at menneskelig død startet som resultat av menneskelig synd, (51) og skal en holde på det synet blir ikke 1.Mosebok en troverdig beretning og Paulus tar feil.

8. Ikke alle mennesker nedstammer fra Adam og Eva, for det var tusener av andre menneskelige vesener på jorda, da Gud valgte ut Adam og Eva.

Den "Adam og Eva" som teistisk evolusjon inntår for, er bare to individer blant mange tusen på jorda på den tiden, og derfor har ikke alle mennesker nedstammet fra Adam og Eva.

1.Mosebok derimot beskriver Adam og Eva som de første menneskelige vesener (se pkt. 1 i [forrige](#)

[artikkel](#)). Det er derfor Gud sier i 1 Mos 1v28: "Vær fruktbare og bli mange, fyll jorden og legg den under dere! Dere skal råde over fiskene i havet og over fuglene under himmelen og over alle dyr som det kryr av på jorden." Jorden hadde ingen menneskelige vesener, foruten Adam og Eva. Det var derfor de skulle starte å fylle den. Senere, ser vi i 1 Mos 3v20 at: "Mannen kalte kvinnen Eva, for hun ble mor til alle som lever." Det kan ikke implisere alle levende ting, fordi planter og dyr eksisterte før hun ble til. Så betydningen må være: 'alle levende mennesker som lever.'

43 Øynenes lyst..

Mot dette hevder atskillige teistiske evolusjonister at det må ha vært mange menneskelige vesener på jorda den gangen Adam og Eva levde. Beviset de har for dette, er at Kains kone måtte komme etsteds fra (1.Mos4v17), og Kain ventet at det var andre mennesker som ønsket å drepe ham (1.Mos4v14). 1 Mos 4v17 sier endog at: Kain .. bygde en by og ga den navn etter sin sønn Henok. Men er det rimelig at forfatter av 1.Mosebok, som Grudem tror er Moses, ikke var klar over disse problemene? Teksten i 1.Mosebok foreslår selv en åpenbar løsning på problemet, fordi den sier at "Etter at Adam hadde fått Set, levde han enda 800 år og fikk sønner og døtre" (1 Mos 5v4 -oversetterens understreking). Det står ikke hvor mange, men de kan dreie seg om dusinvis, innen han døde 930 år gammel.

Likevel krever dette at Kain og Set og andre måtte ha giftet seg med sine søsken i den første generasjonen, men det var nødvendig for at den menneskelige rasen skulle leve videre. Og forbudet mot incest ble ikke gitt før mye senere. (3Mos18v6-18; 20v11-20; 5.Mos.22v30) I NT skrev Paulus i Apg 17v26: Av ett menneske har han skapt alle folkeslag. Han lot dem bo over hele jorden, og han satte faste tider for dem og bestemte grensene for deres områder. Det impliserer at alle mennesker nedkom fra Adam. En slik nedstamning av alle mennesker fra Adam er viktig, fordi a) Det viser den faktiske fysiske enheten innen hele den menneskelige rasen, og forhindrer noen idéer om visse gruppers over/under -legenhet. Den er også viktig fordi den viser b) *hvordan Adams skyld rettfærdig kunne bli lagt alle hans etterkommere til last*. Endelig er den viktig fordi c) det refererer til mennesker som "er i Adam, på et slikt vis at Adams dødsdom også kunne anvendes på alle som stammet fra Adam: 1 Kor 15v22: For slik alle dør på grunn av Adam, skal alle få liv ved Kristus.

Men i teistisk evolusjon blir den aktuelle fysiske enheten i hele menneskeheten benektet, og Adams rolle som representant for menneskeheten blir nullstilt, fordi den knytter an til fysisk nedstamning fra Adam.

9. Gud handlet ikke direkte i den naturlige verden for å skape ulike slag av fisk, fugler og landdyr.

Teistisk evolusjon hevder at Gud skapte materie, og etter det gjorde han ikke noe som veiledet eller forårsaket empirisk oppdagbar endring i oppførselen til materie, inntil alle levende vesener hadde utviklet seg via naturlige prosesser.

Men dette forslaget er i strid med 1.Mosebok, der Gud utførte distinkte og separate handlinger for direkte å skape spesifikke deler av skapelsen. Og så videre i spesifiserte skapelseshandlinger skapte

spesifikke typer av dyr. F.eks. i 1 Mos 1v11: Gud sa: "Jorden skal bli grønn! Grønne vekster skal gro på jorden, planter som setter frø, og frukttrær som bærer frukt med frø i, av alle slag." Og det ble slik. Det var på dag 3; så på dag 5: 1 Mos 1,20 Gud sa: "Vannet skal myldre av levende skapninger! Fugler skal fly over jorden, under himmelhvelvingen." Videre er det mer skapelses-aktivitet på dag 6: 1 Mos 1v25: Gud laget alle slags ville dyr og alle slags fe og alle slags kryp på marken. Og Gud så at det var godt.

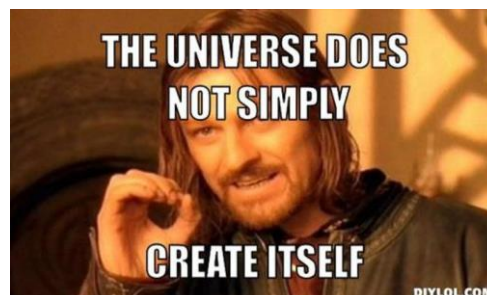

44 Tusenvis av gener kreves for nye dyreordener

Den hebraiske teksten indikerer det direkte objekt-merket (éth) 3 ganger, som viser at det er tre ulike objekter fra verbet 'gjorde' (äsäh). Verset sier spesifikt at Gud gjorde i) dyrene på marka, ii) feet og iii) 'alle slags kryp på marken'. I tillegg innen disse gruppene gjorde han skapninger 'hver etter sitt slag' (DNB 78/85) Noe som indikerer et antall av ulike spesifikke typer av dyr innen hver sin gruppe. *Dette inkluderer en direkte involvering fra Gud i å lage ulike slags dyr, noe som er meget ulikt den 'fingrene-fra-fatet' holdningen som tillater materie å utvikle seg ifølge egne egenskaper, som vi finner i teistisk evolusjon.*

Senere i en separat handling på samme dag, sa Gud i 1 Mos 1v26-27: "La oss skape mennesker i vårt bilde, som et avbilde av oss! De skal råde over fiskene i havet og fuglene under himmelen, over feet og alle ville dyr og alt kryptet som det kryr av på jorden." 27 Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne skapte han dem. På slutten av dagen så han over alt han hadde gjort, og så at "det var meget godt." Omfanget av alt han hadde skapt (äsäh), måtte inkludere både de ulike slagene av dyr og også mennesket. Bildet vi får i 1.Mosebok er derfor at Gud skapte ulike slags dyr og mennesket i separate, spesifikke skapelsesakter. Men teistisk evolusjon hevder at Gud ikke på noe vis gjorde disse tingene, slik man kan forstå ut verbet 'gjorde' (äsäh). *Men bare at død materie som Gud hadde gjort milliarder av år tidligere, .. utviklet seg ut fra egne muligheter, uten noen inngrep fra Gud, i tillegg til alle dyr og menneskelige vesener. (53)*

Salmene skriver også om Guds spesifikke skaperakter i å skape individuelle bestanddeler i naturen. David sier til Gud i Sal 8v4-8: "Når jeg ser din himmel, et verk av dine fingrer, månen og stjernene som du har satt der". Videre sier han i Sal 8v5-9: hva er da et menneske, siden du kommer det i hu, et menneskebarn, siden du tar deg av det? 6 Du gjorde ham lite ringere enn Gud og kronet ham med ære og herlighet. 7 Du gjorde ham til herre over dine henders verk, alt la du under hans føtter: 8 Sauer og okser, alle sammen, ja, også de ville dyr i marken, 9 fuglen i luften og fisken i sjøen, alt som ferdes på havets stier. -Disse skapningene sies ikke noe sted å være produkt av materie som laget seg selv -som er det teistisk evolusjonære synet, de er spesifikt verk av Guds hender.

45 Ingenting kan skape seg selv

En lignende forståelse får vi i Salme 104, som ser ulike skapninger som spesifikke indikasjoner på Guds visdom: Sal 104v24: Herre, hvor mange dine gjerninger er! Og alle har du gjort med visdom; jorden er full av det du har skapt. I NT skriver Paulus i Apg. 17v24: Gud, han som skapte verden og alt som er i den, han som er herre over himmel og jord, han bor ikke i templer reist av menneskehender. Uttrykket "alt som er i den" må referere til noe annet enn verden i seg selv. Og dermed forstås det best å inkludere alle slags planter og dyr som eksisterer på jorda. Paulus sier ikke at Gud laget råmaterialene, og at disse materialene omdannet seg til levende skapninger, men at Gud gjorde alt som eksisterer i verden. Se også Joh 1,3-4; Alt er blitt til ved ham, uten ham er ikke noe blitt til. Det som ble til 4 i ham, var liv, og livet var menneskenes lys.. Det viser at Guds Sønn, den evige person i treenigheten, var den aktive i å bringe alt til eksistens, et syn ulikt det at materie, via naturlige prosesser, bragte alle ting til eksistens. På lignende vis sier Paulus i Rom 1v20: For hans usynlige vesen, både hans evige kraft og hans guddommelighet, har menneskene helt fra skapelsen av kunnet se og erkjenne av hans gjerninger. Derfor har de ingen unnskyldning.

Skapte ting bærer i sin kompleksitet, funksjonalitet og hensiktsmessighet, vitnesbyrd om Guds kraft og guddommelig natur. Et faktum som har vært intuitivt til stede for alle generasjoner av mennesker, instinktivt å innse (Rom 1,19-20). Men ifølge teistisk evolusjon er det bare materien og naturlovene som bærer vitnesbyrd og Guds visdom eller kraft i deres spesifikke skapelse. Når Paulus i Kol 1v16 skriver: "For i ham er alt blitt skapt, i himmelen og på jorden, det synlige og usynlige, de som troner og de som hersker, både makter og myndigheter -alt er skapt ved ham og til ham." -- så mener han visse å inkludere alle levende skapninger. Når Paulus

2. Direct creation by God's powerful words (Gen 1:11, 24)

- The driving force that brings about mutations in living things is randomness, not God's command. The Bible's emphasis on the wonder of God's direct activity in creation, and the power of God's creative words, is lost.

3. Overwhelming evidence for God's existence in nature (Rom. 1:19-20)

4. Evidence in nature for moral accountability to God (Acts 17:24, 26, 31)

46 Naturen vitner om Gud. [Rom 1,19-20](#).

skriver i 1 Tim 4v3-4 "Disse .. krever at en skal holde seg borte fra visse slag mat, enda Gud har skapt dette for at de som tror og kjenner sannheten, skal ta imot det med takk. 4 For alt det Gud har skapt, er godt, og ingen ting er forkastelig når det mottas med takk." Da er det snakk om mat, i form av dyr eller planter. *Når Paulus sier de er skapt av Gud, er det vanskelig å forene med at de blitt til ved tilfeldige mutasjoner.*

Åpenbaringen inkluderer to tilleggs-referanser for at Gud skapte alt: Åp. 4v11: Verdig er du, vår Herre og Gud, til å motta all pris og ære og makt. For du har skapt alle ting, du ville det, og de ble til, skapt av deg.

Her er spesielt nevnt sjødyr: Åp. 10v6: "og sverget ved ham som lever i all evighet, han som skapte himmel og jord og hav og alt som er i dem." Ingen som leste 1.Mosebok uten å kjenne til evolusjonsteorien, ville tenke at det her var snakk om at Gud opprinnelig skapte ikke-levende materie, og at det var denne materien som skapte alt levende i løpet av milliarder av år. Heller ikke kan dette ha vært den tiltenkte meningen til forfatterne av de NT-bøker. Heller var meningen til forfatterne (og til den guddommelige forfatter), som de opprinnelige leserne rett forsto det, ville være å bekrefte at Gud direkte handlet i den naturlige verden for å skape alle slags planter og dyr som eksisterer i verden i dag. *Men teistisk evolusjon krever at vi skal tro at disse avsnittene fra 1.Mos, Salmene, Romerbrevet, Kolosserne, 1.Tim. og Åpenbaringen, alle tar feil i måten de forteller om Guds direkte og spesifikke skapelse av alle (levende) ting i himmelen og på jorden.*

10. Gud 'hvilte ikke fra sin gjerning', eller stoppet noen skapelsesaktivitet etter planter, dyr og mennesker dukket opp på jorda.

Dette punktet følger umiddelbart fra det som ovenfor er skrevet, så det grunnlig ikke videre. Like fullt får det konsekvenser for synet på hviledagen, og for grunnlaget for en slik dag for menneskene: Hebr. 4v4: For et sted står det om den sjuende dagen: Så hvilte Gud på den sjuende dagen etter at han hadde fullført hele sitt verk. Hebr. 4v10 Den som kommer inn til hans hvile, får jo hvile fra sine gjerninger, likesom Gud hvilte etter sine gjerninger.

11. Gud skapte aldri en 'meget god' naturlig verden, i den forstand at det var en verden fri for tistler, torner og lignende skadelige ting.

Teistisk evolusjon krever at alle planter og dyr som lever i dag stammer fra en ubrutt linje med evolusjonær forandring, og derfor aldri var et annet slag av naturlig orden, enn det vi kjenner i dag. Mot dette: I mange århundrer har fortolkere forstått 1.Mos.1-2 å snakke om den idylliske Edens

47 Kristus- aktiv i skapelsen [Kol1,16](#).

48 Dyr skapt til menneskets nytte og glede

hage, som en jord der det ikke var torner eller tistler (1Mos3v18), ingen forbannelse på bakken på grunn av synd (1Mos3v17), og derfor følgelig intet ugress som hindret tjenlig avling, og ingen natur-katastrofer som orkaner, tornadoer, jordskjelv, flom eller tørke. Det var også tenkt å være en jord der ingen dyr var fiendtlige mot menneskelige vesener, p.g.a. den profetiske varselet om Guds fremtidige gjenopprettelse av en jord, slik det står i Jes 11v8-9 "Spedbarnet leker ved hoggormens hule, og veslebarnet rekker hånden ut mot hulen der giftslangen holder til. 9 Ingen skader og ødelegger noe på hele mitt hellige fjell. For landet er fylt av kjennskap til Herren, som vannet dekker havets bunn. Dette ble (rett) forstått som den slags jord som ble implisert av sluttkommentaren i 1.Mos1v31: "det var overmåte godt." Denne idéen om en opprinnelig god jord, ble understreket av dommen som ble uttalt over Adam etter at han syndet: 1 Mos 3v17 Og til Adam sa han: «Fordi du hørte på din hustru og åt av treet som jeg forbød deg å ete av, skal jorden for din skyld være forbannet. Med møye skal du nære deg av den alle dine levedager.»

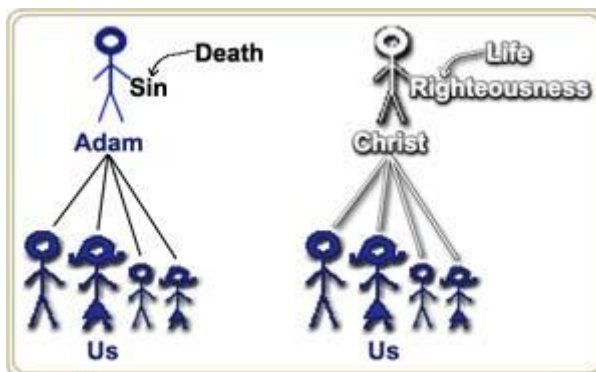
Men teistisk evolusjon kan ikke bekrefte en slik opprinnelig idyllisk skapelse, fordi den mener at alle levende ting som de eksisterer i dag, inkludert alt det som er fiendtlig mot menneskelige vesener, er resultat av en helt ut naturlig evolusjonær prosess. Dermed er ikke -for dem, bildet av en idyllisk skapelse, slik det er gitt i 1.Mosebok, en historisk troverdig beretning.

12. Gud forbannet ikke jorden etter Adam og Eva syndet, som endret verdens funksjoner og gjorde den mer fiendtlig for menneskeheten.

Dette innebærer motsatsen av foregående punkt. *Siden teistisk evolusjon ikke tror på noen opprinnelig god skapelse, så tror de heller ikke at Gud forbannet jorden, som en fordømmelse for Adams synd, eller at Gud endret naturens virkemåte på noe vis, for å gjøre verden mer fiendtlig for menneskelige vesener.*

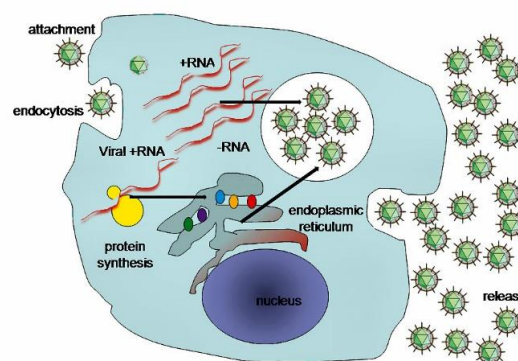
Men den bibelske beretning, om den forstås som en historisk beretning av aktuelle begivenheter, viser at Gud faktisk endret jordens naturlige virkemåte, da han uttalte dommen over Adams ulydighet -se fortsettelse av forrige Bibelsitat: [1 Mos 3v18-19](#) "Torn og tistel skal den bære, og du skal ete av markens vekster. 19 Med svette i ansiktet skal du ete ditt brød, inntil du vender tilbake til jorden; for av den er du tatt. Av jord er du, og til jord skal du bli."

Adams liv ville til slutt ende i støv, men også mens han var i live, ville hans liv bestå av smertefullt strev, for å skaffe nok mat fra jorden som nå hadde blitt fiendtlig grunn: "I ditt ansikts sved, skal du ete ditt brød".

50 Kristus som den 2. Adam

Guds erklæring at jorden skulle 'frembringe torner og tistler' er best forstått som en sammenfatning, et vanlig trekk i Bibelsk tale, *der to-tre eks. representerer en hel kategori av ting*. Tolket på et slikt vis, skulle ikke jorden bare frembringe torner og tistler, men også insekter som ødelegger avlinger, pest, skadedyr, samt flommer og tørke, tornadoer og virvelvinder, som ville gjøre jordbruk vanskelig og livet vanskelig. Paulus bekrefter i NT at verdens nåværende virkemåte, ikke er måten Gud opprinnelig skapte den til å fungere, men er et resultat av Guds dom. Han maler en natur som lengter etter å bli fridd fra båndene som binder, liksom vi lengter etter å bli frie våre dødelige fysiske legemer, og oppnå nye oppstandelseslegemer: [Rom 8v18-24](#). Paulus sier ikke at naturen plutselig vil komme i en helt ny tilstand som den ikke tidligere har vært i, men at den vil bli "frigjort fra trelldommen under forgjengeligheten". Her henviser han sikkert til "Guds forbannelse av jorda, og hans endring av naturens virkemåte, ut fra 1.Mos.3". Men teistisk evolusjon vil ha oss til å tro at Paulus tok feil også på dette punktet.

51 Virus -en mutert versjon av bakterie? -følge av syndefallet [1Mos3,17](#)

Michael Aeschliman og 'Menneskets gjenopprettelse'

Oversatt [herfra](#).

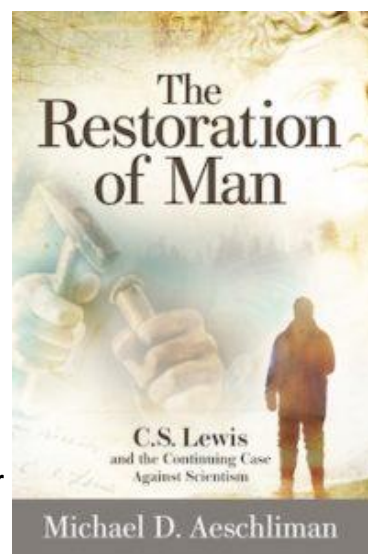
Redaktørens notat: Discovery Institute Press feiret sin gjenutgivelse av en klassiker, *The Restoration of Man: CS Lewis and the Continuing Case Against Scientism* - [her](#), av Michael D. Aeschliman. Bokens andre utgave ble utgitt i 1998 med dette forordet av den unike George Gilder.

52 CS Lewis, statue, Belfast, Nord-Irland. [Kreditt](#).

Jeffrey Dahmer handelskort, OJ mediamania, pornografiske college-film festivaler og seminarer, pedofilprat på internett, astrologiske 800 linjers, kondomsskulpturer ved Harvard Divinity School, Hitler memoarer, President-soveromfarse, 'In Cold Blood' gjenopplivet som stor litteratur, Mapplethorpe som stor kunst - hva skjer i amerikansk kultur? Og hva det enn er, har det noe å gjøre med vitenskapens og teknologiens samtidige opplysthet: De bekjentgjorte suksessene til en helt materialistisk og evolusjonær beretning om menneskets natur og skjebne, og etableringen av datateknologi som allerede har beseiret verdens sjakkemester og snart vil oppnå en kraft og kompleksitet som kan sammenlignes med de 10 milliarder nevronene i den menneskelige hjerne

Michael Aeschliman snur seg til lettelse og trøst i arbeidet til CS Lewis, og tilbyr en kort, modig, strålende tekst som peker på det skarpe, unevnelige svaret. Ved å hevde Lewis "flerårige filosofi - Det gode er noe objektivt, og fornuft er organet som gjenkjenner det" - sentrerer han arbeidet sitt om den avgjørende troen som opprettholder det siviliserte livet: Gud er god og vil seire. Han viser at kunst og vitenskap, fremmedgjort fra Gud, blir usammenhengende babbler, og glir mot en besettelse fra den snikende lokkingen til triumferende ondskap. I Lewis 'ord fra Thucydides: "Enkel godhet... ble hånet og renhet forsvant." Som Lewis observerte i 1936, bekrefter Aeschliman i dag det stadig tydeligere faktum at "kraften til å male dyd overbevisende" er tapt for kunsten. Siden ingenting annet virkelig er verdig estetisk innsats, betyr denne innsikten kunstens død. Relativiser det absolutte, påpeker Aeschliman, og du gjør det relative absolutt. Du skaper like spillerom for Greshams ratomorfer og aper som stolt vagger med spisse haler på Jerry Springers TV-scene.

53 *The-Restoration-of-Man-bokomslag*

Vitenskap smuldrer og faller

Ved å fordunkle den absolutte sfære, definert av Gud, smuldrer vitenskapen selv og faller inn i relativismens resulterende kjever. Med hierarkiene av bevissthet og materie fjernet, gir sunn fornuft plass for et induktivt faktum som selger seg selv på det moralske flatlandet, på det verdensomspennende nettet. Ved å fjerne trinnene til verdi og guddommelighet, blir ikke bare godhet og skjønnhet, men også vitenskapelig sannhet en meningsløs bagatellitet. "Jo mer universet virker forståelig, jo mer virker det meningsløst," som Nobelprisvinneren fysiker Steven Weinberg erklærer. Som et forsvar av sivilisasjonen fungerer dette blanke banneret som en dårlig erstatning for de ti bud. Ved å gi opp ren sunn fornuft, avtar Homo sapiens fort mot den høyere autoriteten til Homo sciens, bare for å degenerere, nesten umiddelbart, til Homo sentiens, som består mindre av hva han tenker enn av hva han føler.

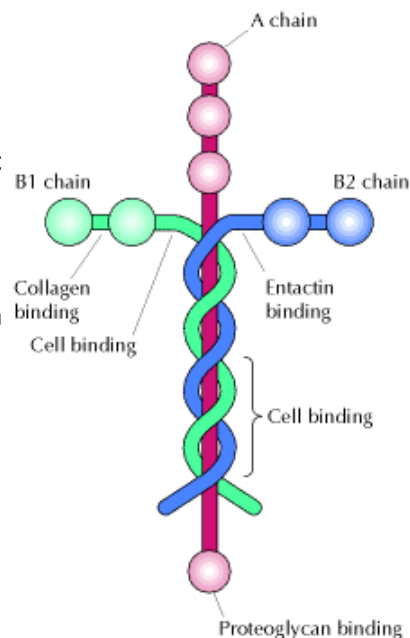
Med bare rester av reduktiv vitenskap igjen, krymper formålet med menneskelivet til ren søking etter nytelse. Tilbedelse kun av den store guden Hedon, følger ikke mennesker vitenskap, men seksuell nytelse som det viktigste. Ved å vinke forførende til pilegrimen på sin regresjon mot forfengelighetens marked, svulmer Hedon til et stort fallisk totempel. Enten det er blant tenåringer, ekteskapsbrytere eller prester, blir seksuell aktivitet ansett som en dyrebar 'bekreftelse av livet' (en forutsetter selvsagt at ikke noe liv er skapt). Med seksuell nytelse som det dominerende godet, blir alle verdier invertert. Gud blir for eksempel ond ved å være en hindring for abort og seksuell nytelse. I denne troen på ateistisk kultur og vitenskap fremstår AIDS-ofre som de eneste moralske idealene. De oppnår helgen-status ved å ofre livet for seksuell nytelse.

Når det nest beste overtar for det beste

Aeschlimans fem kapitler gjengir slike absurditeter som et forståelig og ubønhørlig uttrykk for kampen mellom visdom (sapientia) og scientisme, mellom den vanlige følelsen av formål og metafysikk, og det meningsløse opptøget til forskere som er forpliktet til å bevise seg selv hensiktsløse. Som Lewis insisterte, er det å gjøre det nest beste (empirisk vitenskap) til det beste (en permanent sannhet) ødeleggende for det andre. Vitenskap, som "filosofi, som før lente seg på himmelen/reduceres til sak nr. to, og er ikke mer" (pave). Opphøyelse av vitenskap til en religion,

undergraver både vitenskap og religion og etterlater en ødemark. Vitenskapen, som Aeschliman uttrykker det, er en god tjener, men en dårlig mester.

Verken vitenskap eller teknologi, som Aeschliman viser, vil sannsynligvis blomstre lenge i en kultur som trosser all transcendent mening og formål. I dag er intellektuelle involvert i en selvmordskrig mot selve sinnet, som selvfølgelig er vitenskapens uunnværlige kilde. Når de benekter at bevissthet overskrider materie, reduserer de sine egne tankeprosesser til rene biokjemiske reaksjoner. Ved å benekte at bevissthet går ut over materie, fornekte ånd, blir de tilfeldige oppsamlinger av mutante karbonmolekyler, dårligere enn fremspringende silikonbasert liv [-her](#). De forsøkte å destillere sinnet fra materien, slik Max Delbruck, nobelprisvinner i kjemi sa det, så ligner de Baron von Münchhausen som prøver å trekke seg opp fra en sump, ved å dra i sitt eget hår.

Den materialistiske overtro

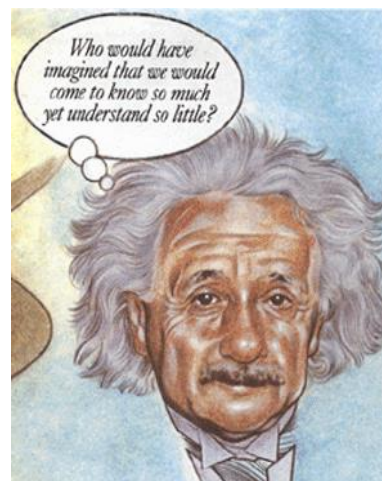
Når han grasiøst setter Lewis i sammenheng med den nesten evige debatten mellom en reduktiv scientisme og en balansert visdom, som han betegner sapientia, advarer Aeschliman at 'deterministisk tenkning fortærer vanlig fornuft.'

Vitenskapen begynner med å vaske bort overtro og usannhet og omfavner dernest den mest lumske av alle moderne usannheter: den materialistiske overtroen. Dette er troen, uholdbar selv i moderne fysikk (materiens øverste vitenskap), at materien er alt som finnes. Denne scientismens overtro "ender med å fortære sannheten, og etterlater kun bein og rester av den fysiske virkeligheten."

Aeschliman utvinner briljant fra det enorme spekteret av Lewis's livsverk et ruvende sentralt tema: 'gjenoppretting av mennesket', gjenoprettelsen av den menneskelige vesen som en kategori. Den moralske kjernen i forløsende kunst og vitenskap er å redde sjelene våre fra et materialistisk kjetteri - et 'ingenting annet enn' - som ville redusere oss til ikke annet enn en "del av naturen, i samme forstand som en stein, en kaktus, eller en kamel er det." En scientisme som dermed avskaffer mennesket avskaffer også Gud og ugyldiggjør den materialistiske forskerens grunnlag.

Enhver teori som benekter transcending av teoretikeren er selvfornektende. Som Aeschliman uttrykker det, "Ved implisitt å undergrave gyldigheten til rasjonell tanke, gjengir de moderne naturforskere meningsløsheter og selvmotsigelser som alt de har å si. For å si, med den radikale empiristen, at kun fakta-baserte uttalelser har gyldighet, er ikke bare å være dogmatisk, men også selvmotsigende, siden uttalelsen i seg selv ikke er fakta-basert." Lewis kalte denne materialistiske overtro 'den søte giften til den falske uendeligheten'.

Ved å sitere fysikeren Stanley Jaki, bekrefter Aeschliman at ekte vitenskap ikke begynte med Francis Bacons tilfeldige aggregeringer av fakta, men med den forutsigende erkjennelse av at verden var rasjonell og dermed kunne forstås av menneskelig fornuft. Som et produkt av en transcendent Skaper, kunne imidlertid rasjonaliteten ikke avledes fra sinnet til mennesket, hans skapning, alene. Her er det sentrale paradokset. Verden kan oppfattes av menneskelig fornuft bare i den grad fornuften overskrider mennesket og tar del i guddommelig uforanderlighet.

55 Forskjell på kunnskap og forstand

Et mindre mirakel

Denne boka er kort, mens Lewis er omfangsrik. Likevel oppnår Aeschliman et lite mirakel ved å destillere essensen av Lewis' mangfoldige undervisning i fem kapitler. Han bringer Einstein, den store deisten, til skranken, og siterer: "Religion uten vitenskap er halt, men vitenskap uten religion er blind." Scientisme erklærer alle fakta som objektive og alle verdier som subjektive og underordnet fakta. Objektivitet og subjektivitet gløder mot hverandre på tvers av en uoverstigelig kløft.

Gud er den eneste broen som kan knytte sammen sinn og materie og gi mening til begge deler. Ideen om tankeløs materie som gir meningsfull subjektivitet er på det viset langt mindre troverdig enn ideen om en final subjektivitet - Gud - som gir opphav til undergitt bevissthet og fornuft i sine foretrukne skapninger. Scientismens ytterste hensikt er "å oppløse det absolutte kvalitative skillet mellom personer og ting", noe som fører til 'avskaffelse av mennesket' - som i Lewis uttrykksmåte setter ting i førersetet for å styre over menneskeheten.

KEITH WARD

If biblical theism is true, not only is matter not the only reality, *matter is not even the prime reality.*

"There is at least one mind that is prior to all matter, that is not in time and therefore is not capable of being brought into being by anything. It is the one truly self-existent reality and the cause of all physical things".

56 Mind before matter

La oss håpe at republiseringen av Aeschlimans studie kan tjene som et presserende middel mot denne degenereringen. I en tid med teknologisk triumfalisme er det mer viktig enn noen gang å forsikre seg om at vitenskapens triumf er menneskehetens triumf, ikke over den. Denne boken er en essensiell guide til farer ved scientisme og løftet om en ekte og varig vitenskap under Gud.

Tager: [empirisk vitenskap](#); [C.S. Lewis](#); [homo sapiens](#); [scientisme](#); [tro](#); [kunst](#); [vitenskap](#), [materie](#).

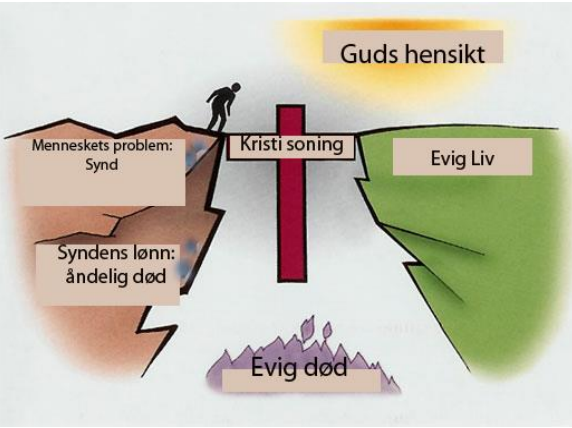
V. EVANGELIET

Paulus sier i sitt brev til Romerne, om evangeliet at Den rettferdige skal leve ved tro (Rom 1,16-17). Men er det slik at alle er 'modne for evangeliet'? Noen vil ganske sikkert bestride det som står 2-3 vers senere (v19-20), og vil ikke erkjenne at det finnes noen Gud. Da er det heller ikke noe absolutt godt og ondt, og heller ikke noe galt (synd). Hva med dem?

Behovet for å svare alle

(Bokanbefaling for 'When Skeptics Ask'; N. Geisler og R.M. Brooks)

I vår post-kristne og post-moderne verden, er det stadig flere mennesker som trenger pre-evangelisering, før de tåler å høre evangeliet. Hvorfor det: Om vi snakker til dem ut fra Guds ord og om Guds Sønn som døde for dem og sto opp fra de døde ved Guds kraft, som bakgrunn for Guds frelse i Jesus Kristus, og de IKKE TROR på verken Bibelen eller Gud, så har vi, og de, et problem.

Pre-evangelisering	Evangelisering	 <p>57 2 alternativer: Evig liv eller evig død! (Joh 3,16)</p>
Å klargjøre veien for evangeliet	Forkynne evangeliet	
For dem som ikke tror på Gud	Til dem som tror på Gud	
Forutsetninger for evangeliet	Innholdet i evangeliet	
Basert på fornuft	Basert på åpenbaring og tro	
Forsvarer kristentroen	Bekrefter kristentroen	
Mål: Forhåndsforståelse for evangeliet	Mål: å erkjenne sannheten i evangeliet	

Evangeliet er basert på et syn på Gud som er basert på et teistisk syn der Gud er en uendelig, personlig Gud bakom verden som skapte denne, og kan gripe inn i den på mirakuløst vis. På verdensbasis utgjør andelen som tror på en slik Gud ca. halvparten, mens altså halvparten -og mer her i Vesten, trenger pre-evangelisering. Vi skal se på noen grunner til at det er nødvendig at vi er opptatt av pre-evangelisering.

1. Ikke-troende har gode spørsmål

Innvendinger fra ikke-kristne går ofte til kjernen i den kristne troen, og utfordrer fundamentene til den. Om mirakler ikke er mulige, hvordan kan vi da forvente at Kristus er Gud? Om Gud ikke er sterkere enn det onde, er han virkelig

58 Misjon: Ta utgangspunkt i det kjente: Mange flere kjenner en Teistisk Gud, enn Kristus

verdt vår tilbedelse? Om ikke slike innvendinger kan besvares, kunne vi like gjerne trodd på eventyr. Det er fornuftige spørsmål, som krever fornuftige svar.

2. Kristendommen har gode svar

De fleste skeptikere har bare hørt spørsmålene, og trodd at de ikke har gode svar. Om kristendommen er sann, så vil realitetene alltid være på vår side, og vi trenger 'bare' å finne de passende svarene for å svare på spørsmål som stilles. Kristne tenkere og filosofer har vært opptatt av slike spørsmål siden Paulus' tid, og vi kan stå på deres skuldre når vi skal finne svar.

3. Gud befaler oss å gi dem svar

Dette er den viktigste grunnen av alle. Gud ba oss om å gjøre det: [1.Pet 3v15](#).

Verset ber oss å vise at vi holder Kristus som Herre, ved å være klar til å dele med andre sannheten i det vi tror på. For å gjøre det, trenger vi informasjon, og konfrontere menneskelagde prioriteringer ([2Kor10v3-5](#)).

Det er også viktig hvordan vi sier det. Poenget er ikke å vinne en diskusjon, men å vinne mennesker. Det kan også være snakk om å imøtegå falsk lære som har kommet inn i menigheten av de kristne. Vi bes om ikke å ligge i strid, men være vennlige mot alle, så vi ydmykt viser til rette dem som sier imot (2 Tim 2,25). For kanskje vil Gud en gang gi dem å vende om, så de lærer sannheten å kjenne. (1Tim2v24-25). Målet vårt er at de til slutt skal få øynene opp for kjennskap til sannheten at Jesus har dødd for deres synder. Med en så viktig oppgave for hånd, må vi ikke negligjere lydighet mot denne befalingen.

Men hva med alle slags innvendinger:

4. Svar ikke dåren like dumt som han spør, ellers blir du selv som han. (Ordsp. 26,4)

Vi er enige i det, men det står ett vers til i sammenhengen: Ordsp. 26,5 Svar dåren like dumt som han spør, så han ikke blir vis i egne øyne. Det kan være at forfatteren vil ha oss til å være forsiktige med hvordan og når vi velger å konfrontere falske lærdommer. En skal ikke bare argumentere med folk som ikke vil høre på fornuft, men om en er i stand til å vise folk feilen i måten de tenker på, kanskje de heller vil søke Guds visdom enn å støtte seg til sin egen.

5. Logikk gjelder ikke i forhold til Gud

Om en kikker på innvendingen, så er det en logisk påstand om Gud. Den er logisk fordi den hevder å være sann, og motsatsen falsk. Denne loven som kalles loven om ikke-motsigelse, er basis for all logikk. Logikk er ikke til å unngå, faktisk er det å forsøke å unngå logikk selvmotsigende, -som vist ovenfor. Når en sannhet ikke kan benektes, må den være sann. Logikk kan si oss noe om Gud, f.eks. fordi Gud er sannhet så kan han ikke lyve ([Hebr. 6v18](#)). Om ikke-kristne ikke tror Bibelen stammer fra Gud, kan man komme et stykke med logikk.

6. Om pre-evangelisering er Bibelsk, hvorfor ser vi det ikke gjort i Bibelen?

Svaret på det, er at det kan være at vi ikke ser etter det, eller ikke gjenkjenner det når vi ser det. Skapelsesberetningen i 1.Mos.1, utfordrer klart de mytologiske skapelsesmytene

1 Pet 3,15 Vær alltid klare til forsvar når til regnskap for det håp dere sier

59 Skriften oppfordrer til Trosforsvar ([1Pet 3,15](#))

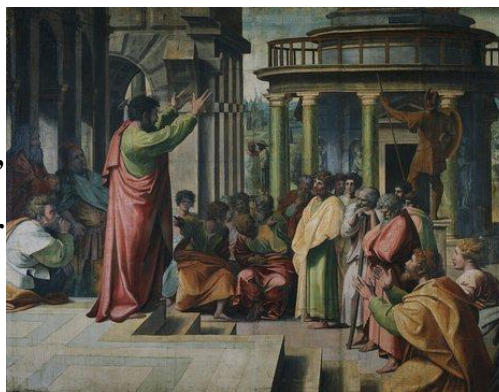
som omga israelittene. Elias kamp mot Baals-prestene på Karmel, var for å vise Guds overlegenhet. Jesus viste det i sitt møte med den samaritanske kvinnen. Det er et godt eks. på å konfrontere sosiale, religiøse og moralske barrierer mot troen.

Paulus gjorde det mye: Ved minst 4 anledninger i Ap.gj. (14v8-18; 17v16.-34; 24v5-21 og 26v1-29) Vi ser at Paulus forbereder sin sak for troen i forhold til ikke-troende av ulike religiøse bakgrunner. I tillegg ser vi det i forhold til falske lærdommer som motsies i NT. Det er mange eks. på pre-evangelisering gjennom Skriften, i det Gud har nådd ut til verden med budskapet om sin kjærlighet. Ikke-troende har gode spørsmål. Kristne har gode svar. Og Gud har bedt oss å gi dem svarene vi kjenner. Gud lover ikke oss suksess, det er hans affære. Men han har bedt oss være klare.

7. Er ikke Troen nok, hvorfor må vi snakke fornuft med folk?

Vel, i tillegg til at Gud befaler det i Bibelen ([1Pet3v15](#)), så er det fordi vår kultur trenger det, fornuftige spørsmål trenger begrunnede svar, og resultater bekrefter det

nødvendige i det. Sokrates hevdet at det ikke-prøvede liv ikke er verdt å ha, og vi kunne tilføye den ikke-testede tro ikke verdt å ha. Et blindt troens hopp ut i mørket, etterlater folk der, i mørket. Som en har sagt: "Gud ønsker å nå hjertet, men han ønsker ikke å omgå hodet på vei til hjertet. Det er derfor han laget begge to. Vår kultur er dessuten i økende grad ikke-kristen. Dermed forstår ikke folk forutsetningene for å forstå evangeliet. Det inkluderer i) Guds eksistens ii) muligheten for mirakler iii) det allmenne/objektive ved sannhet og iv) historisk erfaring.

60 Paulus drev trosforsvar i Athen -'for en ukjent Gud'

8. Trosforsvar virker ikke; Bare den hellige ånd kan frelse

Det er sant at bare den Hellige ånd kan frelse en person. Men det er ikke sant at Den Hellige ånd ikke kan benytte argumenter og fornuft. Å anta at visdommens Gud, som i sin visdom og fornuft skapte mennesket i sitt bilde, ikke ville benytte fornuft i forhold til fornuftige mennesker, er ufornuftig!

Allerede profeten Jesaja sier i Jes 1v18: Kom og la oss gå i rette med hverandre, sier Herren; (DNB-1930) Så det er ikke enten Den Hellige ånd eller fornuft. Det er den Hellige ånd som benytter fornuft til å frelse mennesker, som må benytte fornuft til å forstå evangeliet de tror på, og som de blir frelst ved ([Rom1v16](#)).

Videre er det å hevde at

fornuft og bevis ikke fungerer i forhold til Den hellige ånd, for å få mennesker frelst, er motsatt av hva erfaring viser. Mange kjente mennesker er omvendt ut fra pre-evangelisk fornuft og bevis.

F.eks. Augustin (Confessiones), Frank Morrison (Who moved the Stone) en skeptisk advokat som ble overbevist av Jesu

Hva kristne studenter trenger

- Det som vil hjelpe en student å holde fast på troen, er når de tror kristendommen er sann, og har begrunnelser for det. Og for den oppgaven, er trosforsvar uunnværlig.

Sean MCDOWELL

61 Opptil 70% av kristne studenter faller fra i studietiden

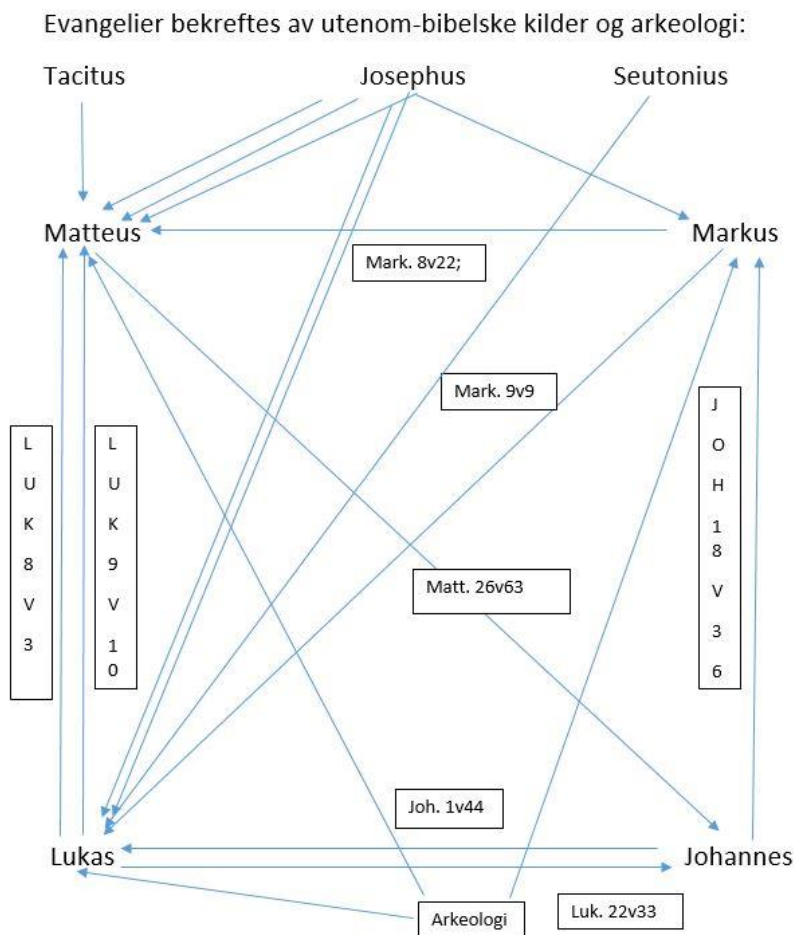
oppstandelse, Josh Mc Dowell (*New Evidence That Demands a Verdict*) og den skeptiske advokaten Lee Strobel (*The Case for Christ*). En av de mest kjente ateistene i nær fortid, Antony Flew, trodde det var en Gud ut fra fysiske bevis i naturen. Han skrev: "Min oppdagelse av det guddommelige, har vært en fornuftens pilegrims-reise, ikke ved troen." Ref. Flew, *There is a God*, s.93.

Evangelier bekreftet av skriftlige kilder og arkeologi:

-fra et kurs fra:

Crossexamined.org om 'Stealing from God'

Matteus etterlater et spørsmål i Matt 26v67-68: Så spyttet de ham i ansiktet og slo ham med knyttnevene. Noen slo ham i ansiktet 68 og sa: "Nå kan du være profet for oss, Messias. Hvem var det som slo deg?" -- hvorfor spør de, når de står rett foran ham? Luk svarer i 22v62-64: Og han gikk ut og gråt bittert. 63 Mennene som holdt vakt over Jesus, hånte ham og slo ham. 64 De dekket til ansiktet hans og sa: "Nå kan du være profet! Hvem var det som slo deg?"

62 Pilspissene viser hvem som styrkes og linjen fra hvem

Matt 2v22: Men da han fikk høre at Arkelaos var blitt konge i Judea etter sin far Herodes, våget han ikke å slå seg ned der. Han ble varslet i en drøm og dro til Galilea.

Josefus: Arkelaos sendte inn tropper og drepte 3000 jøder (4.f.Kr) Påsken ble kansellert.

Lukas skriver i Apgj. 18v1-2: Deretter forlot han Aten og kom til Korint. 2 Her traff han en jøde som het Akvilas, født i Pontos. Sammen med sin kone Priskilla var han nylig kommet fra Italia på grunn av keiser Claudius' påbud om at alle jøder skulle forlate Roma.

Seutonius skriver om de tolv Cæsarene (117 e.Kr): Fordi jøder forårsaket vedvarende forstyrrelser i Roma på vegne av Chrestus, forviste han (Claudius) dem (jødene) fra Roma.

Mark 6,26-28 Da ble kongen dypt bedrøvet, men fordi han hadde sverget, og det mens gjestene

hørte på, ville han ikke si nei til henne. 27 Og kongen sendte straks en bøddel med ordre om å hente hodet til Johannes. Han dro av sted og halshugget Johannes i fengselet, 28 kom med hodet på et fat og ga det til jenta, og hun ga det til sin mor.

Josefus bekrefter 40 år senere: .. noen av jødene tenkte at ødeleggelsen av Herodes hær kom fra Gud, som en straff for det han gjorde mot døperen Johannes: for Herodes drepte ham..

Luk.20v24-25: "Vis meg en denar! Hvilket bilde og navn bærer den?" "Keiserens", svarte de. 25 Da sa han til dem: "Så gi keiseren det som tilhører keiseren, og Gud det som tilhører Gud."

Mynten har en påskrift: "Augustus Tiberius Cæsar, sønn av den guddommelige Augustus." som kommer i motstrid til:

2.Mos.20v3: "Du skal ikke ha noen andre guder fremfor meg".

Matt.17v24-27: Peter blir spurt om Jesus betaler tempel-skatten
Josefus: Hver jøde betalte de to drakmene hvert år (Antiquities 18:9)

Arkeologi bekrefter eksistensen av en stater

Matt20v1-2: Vingårdsarbeidere får 1 denar hver i lønn.

Tacitus: gjenforteller tale der soldater erkjennes en rettferdig lønn på 1 denar (Annals 1.17)

1 fra GT -av 68:

2 Sam 15v31: David fikk høre at Ahitofel var blant dem som hadde sammensverget seg med Absalom, og han ba: "Herre, gjør Ahitofels råd til skamme!" 2 Sam 16v20: Da sa Absalom til Ahitofel: "Nå må dere gi meg et råd! Hva skal vi gjøre?"

Flerkoneri er mot Guds vilje:

5 Mos 17v17: Kongen skal heller ikke ta seg mange koner slik at han fristes til frafall, og han må ikke samle seg sølv og gull i store mengder.

Grunnen til Ahitofels svik mot David, var at han var bestefar til Batseba; han skulle hevne seg på samme sted der David så Batseba.

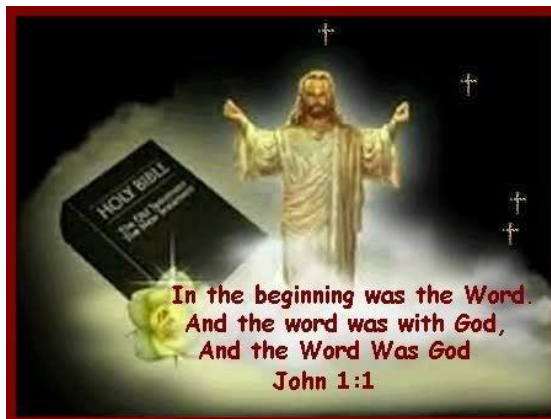
Sammenfallende begivenheter i Bibelen:

-der skrifter utfyller/forklarer hverandre: -de utfyller hverandre på et senere tidspunkt;

68 antall tilfeller i GT; 43 i Evangelier og Ap.gj.

22 i evangeliene og Ap.gj: Josefus.

Spørsmålet er hvordan alt passer sammen som et puslespill.

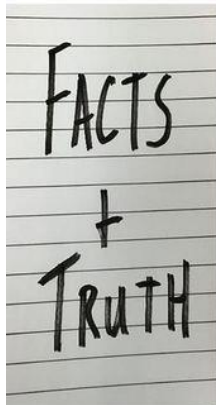

63 Jesus har skapt alt ved sitt ord ([Joh 1,3-4](#))

Utenom Bibelsk vitnesbyrd bekrefter:

4 REASONS

You Can Be Confident That The Gospel Writers Were Truthful:

GGFApologetics

1. When Jesus healed the blind man in Mark 8:22-26, the fact that the healing seemingly did not work in Jesus' first attempt could have created a difficulty for early Christians. This is a detail that would likely be left out of the story if the writers were not concerned with telling the truth.
2. Matthew records of Jesus' post-resurrection appearance (Matt 28:17) "And when they saw Him they worshiped Him, but some doubted". John resolves this issue, but Matthew doesn't. Hard to understand why Matthew would share this piece of information if it were not true.
3. The story of a crucified Messiah didn't make sense to the first century Jews. Their concept of the coming Messiah was to be a military leader to lead them against Roman oppressors. Not someone killed by them. Jews believed "... anyone who is hung on a pole is under God's curse." Deut. 21:23. To try to start a new religion around a lie of a crucified Messiah would be ill-conceived at best.
4. The gospel writers would not have been motivated to write fictional accounts of the empty tomb with women as its first witnesses, since women were seen as unqualified or undependable as witnesses compared to men. An invented version would likely use one of the Apostle(s) as the first witness(es).

64 Kristen tro grunnet på historisk sannhet ([1Joh1,1](#))

Jesus levde mens Tiberius Cæsar var keiser

Han levde et fint liv; Han var en undergjører; Han hadde en bror som het Jakob; Han ble hevdet å være Messias; Han ble korsfestet under Pontius Pilatus; Da han hang på korset inntraff jordskjelv og mørklegging; Han ble korsfestet på kvelden i Påsken;

Hans disipler mente han sto opp fra de døde; Hans disipler var villige til å dø for det de trodde på

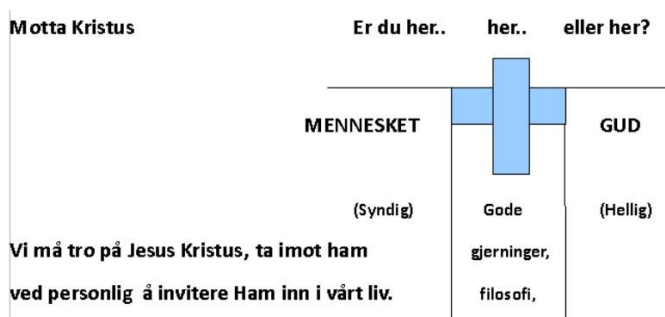
Kristendommen spredte seg fort helt til Roma; Hans disipler avlo romerske guder; tilba Jesus som Gud

Sammenheng i GT's og NT's Gudsbylde?

(Referat etter møte på Lillesand Bedehus, 12.april 2015 med misjonær Alf Halvorsen)

På grunn av økt innvandring og medias fokus på ekstreme muslimers herjinger, blir det et økt fokus og press på religion i våre dager. Det gjelder for kristne å kjenne både [tiden](#) og [Skriptene](#). Noe som kjennetegner vår tid, er en utbredt universalisme: 'troen på at alle blir frelst.' En annen sak som framstilles som HELE sannheten, er at Gud og Jesus -BARE er kjærlighet. Om en bare leser NT ut fra dette synet, så blir det sprik mellom NT og GT's Gudsbylde. Men slik taler verken NT eller GT. Jesus selv, som

Skritt 4 er MENNESKETS SVAR -

65 Det er ikke tilstrekkelig å vite at det har hendt.

noen har ufarliggjort, taler 11 ganger om helvete: "Frykt [heller Ham](#).." Det skal gå den byen verre enn Sodoma og Gomorra..

Det er ikke noe nytt at noen ønsker GT fjernet fra Bibelen. Allerede gnostikeren Markion ønsket bare å beholde Lukas og Paulus-brevene i Bibelen. Men GT omhandler Gud, hans ord og handlinger i historien; før inkarnasjonen. NT omhandler GUD og hans handlinger etter inkarnasjonen. I begge omtales Gud som 'Jeg er' (Jahve). GT er skrevet i en annen tid, men omhandler vår frelseshistorie og Guds handlinger i historien. Framfor en allegorisk tolkning, som er utbredt, kan en vektlegge en historisk tolkning (selvsagt med mulighet for billedbruk). Gud er også [en hellig Gud](#), en fortærende ild, og bidrar til at vi ser det som krever renselse i oss selv. Gud er både hellig og kjærlig. Gud taler til oss i Skriften gjennom Lov og Evangelium (Luther). Gjennom Loven dømmer og forskrekker han oss. Dette er et problem for syndige mennesker. Men Gud løste vårt problem gjennom at Kristus døde for oss, etter Skriftene. Gjennom Skriftstudier oppdaget Luther sitt '[reformatoriske prinsipp](#)'. Her henvises til et profetskrift ([Hab.2v4b](#)).

66 Gammelt nytt at noen vil amputere Bibelen

Prof. Sv. Aalen ved MF talte om en '[Jahvistisk analogi](#)': Gud [hersker over](#) hav og vind. Jesus [stiller stormen](#) på Genesaret. Gud [metter Israel](#) i ørkenen. Jesus metter [mange tusen](#) i ørkenen. Om verden er [forsonet](#) med Gud, så er ikke verden rettferdiggjort. Det er kun gjennom at Jesu blodige offer på korset at vi kan bli frelst fra Guds vrede. For at vi skal bli rettferdige innfor Gud, krever han at vi ved troen har [del i Kristus](#) og hans stedfortredende offer. Mens det ikke er uvanlig å problematisere GT, er det mindre vanlig å problematisere vår forståelse av GT. Augustins Bibelforståelse finnes oppsummert i sitatet: "NT ligger skjult i GT; GT er åpenbart/oppfylt i NT" NT kan virke uforståelig uten, - og blir forklart av GT. På Papua Ny-Guinea ble Bibelen kronologisk gjennomgått daglig, med start i GT, over en lengre periode. Da de kom til NT, fikk deltagerne en aha-opplevelse, og mange ble frelst. Så spørres det kanskje om vi kjenner GT bedre enn de innfødte på Papua Ny-Guinea?

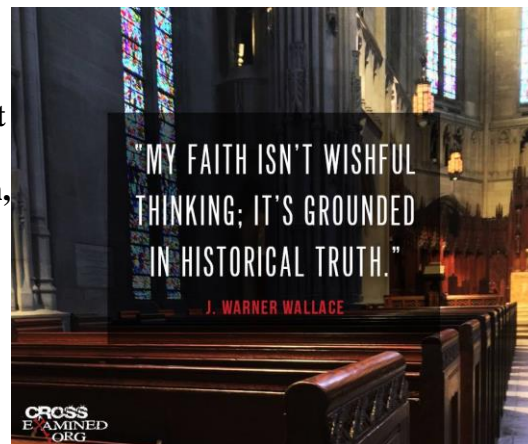
Samme Gud i GT og NT?

Bakteppe: Hele frelses-historien er en ånds-kamp. Der Guds motstander, den onde, i lag med sin åndshær, gjør sitt beste for å forhindre Guds vilje. I kamp mot en slik motstander, nytter det ikke å leke. Det onde er også infiltrert i menneskene selv, som en ondsinnet holdning og vilje mot Gud. I NT kan vi få del i Guds Rike ved å bli født på ny, ved å tro på evangeliet. I GT er Loven det virkemiddel Gud bruker for å holde det onde

nede. Fortsatt benytter Gud lov og evangelium for å skape en rett holdning overfor Ham i oss.

Egen betraktning:

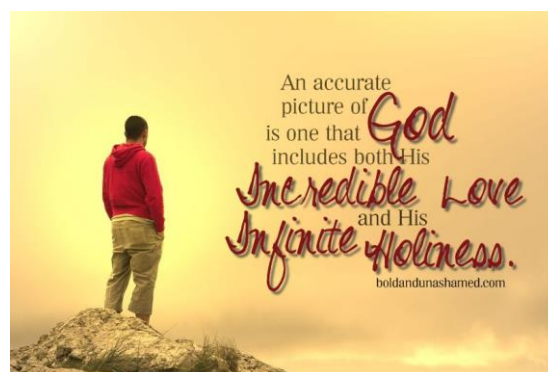
Når en skal trekke fram hva Bibelen sier om Gud i våre dager, møter en på diverse kulturelle filtre i det profane (uinnvidd/verdslig), post-moderne og ny-religiøse Vesten. Det er et profant verdslig) samfunn, som i og for seg ikke er noe nytt. Også i GT ble fokusering på rikdom og det materielle fokusert av mange. De hadde sine egne avguder, Baal (for kraft og fruktbarhet) og Astarte (for liv og lys). Begge disse har sine etterfølgere, som en hyppig kan dumpe bort i media.

Sammenligning: Når en skal sammenligne synet på Gud fra GT til NT, er det om å gjøre å vite hva NT sier om Gud. Sagt mer presist, hva Jesus i NT sier om Gud. Det er ikke nødvendigvis det samme som vårt tids oppfatning om hvordan Gud framstilles. Det er en tendens i tida til å lage seg et 5. evangelium. Det består kort sagt av étt gjennomgangstema: "Gud er kun kjærlighet." Det sies av noen representanter for dette synet, at de ønsker heller at barn ikke blir kristne, enn at de skal tro på en dømmende Gud. Men har de dette synet ut fra hva Jesus sier i følge NT? Ikke om en går ut fra [disse stedene](#) i NT! Skriftene er skrevet til [rettledning](#) for oss.

1. Gud er en [hellig](#) Gud, som ikke tålte [synd](#) - den gang og i dag

At noe er hellig innebærer at det er atskilt fra det profane. Gud er lys, og det finnes ikke mørke i Ham, sier Bibelen. Det innebærer at Gud ikke har noen del i det onde. Når Guds folk kalles til å være [et hellig folk](#) får det gjennomgripende konsekvenser. Det kan best sammenlignes med behandling av virus i våre dager. . Om en skal beholde en øy fri fra smitte, må en sette opp en streng adgangs-regulering. Det nytter ikke å la noe smittebefengt komme i land, om en vil [bevare](#) landet ubesmittet.

68 Noen vil bare høre om en kjærlig Gud

2. Gud har skapt livet og [mennesket](#)-innblåst [livet](#) i det:-han har [rettigheten](#) på det.

Det er verken Astarte, gnostiske demiurger eller naturlover/tilfeldigheter som har skapt livet. Det er ikke dokumentert at naturlige årsaker har dannet kompleks, spesifisert informasjon som livet er bygd opp av. Det er Gud som har patent på livet, og som rår over det.

3. Israel er en del av Guds frelsesplan. Han er med dem på en spesiell måte:

Gud hadde gitt Abrahams ætt løfter om beskyttelse og land. Uten at han hadde bevart og beskyttet dette minste folket i området, så ville det for lengst gått til grunne blant sine fiender. Gud står ved sitt ord, både i GT og NT.

4. Vi vil aldri, og kan heller ikke kreve å- forstå Gud fullt ut!

Det er nærmest utrolig at vår begrensede forstand kan skjønne noe av hvordan universet fungerer, og har forløpt. Om vi derimot hevder at vår forstand kan fatte Gud, gjør vi vår forstand til Gud og Gud som et objekt å turnere tankemessig. En vits forteller om en mann som sa at en mann hevdet at 'hans forstand hindret ham i å tro'. Kona hans tok det rolig: "Det er en meget overkommelig hindring."

5. Det onde har vært til stede fra begynnelsen av:

Gud skapte mennesket med en fri vilje, selv om det ga mulighet til å gjøre det onde. Han ønsket heller at mennesker skulle tjene Ham i frihet, enn at de bare ble roboter som ikke hadde annet valg enn å gjøre det. Selv om det kunne føre til at de valgte noe annet, syntes han åpenbart det var verdt risikoen, og hadde en plan klar fra starten (evighet) av.

69 Fort å projisere på omgivelsene.

6. Det mennesker gjør galt, kan knapt Gud skyldes for.

Helt siden syndefallet har menneskene hatt en tendens til å skyldes på hverandre, for gale ting som skjer.

På en måte kan en si at Gud preventivt beskytter sitt folk på bekostning av andre, fordi jødene er svake og har en trang til å falle fra den levende Gud, og

70 Menneskelig
ondskap -intet nytt
under solen

dyrke avgudene. Dette er del av den menneskelige natur, etter syndefallet, og Gud hadde ikke andre 'verktøy' enn Loven på gjeldende tidspunkt. Når forbuden frukt var det som smakte best, til tross

for alvorlige konsekvenser og straff, måtte Gud hindre at Israel gikk til grunne, for at det kunne eksistere et jødefolk, som frelseren skulle komme i blant.

7. Det er andre regler/lover for krig enn i fred: I fred gjelder budet om ikke å slå i hjel

I Krig er det lov å forsvare seg, familie og landet sitt: nødverge-prinsipp; minste onde. Gud tillot også Israel å føre angrepskrig for å ta tilbake land han hadde lovet det via Abraham. Det gjorde han for gjennom Israel å kunne frelse alle folkeslag. Noe av

årsaken til massakrer vi kan finne i GT har sin bakgrunn i Israels hang til å rette seg etter nabofolkenes avguder. En kan i den forstand si det var Guds fremmede vilje at folkeslag måtte dø. Hele Israels historie er en kamp delvis mot nabofolkene og delvis mot avguderiet i disse folkeslagene. Når et folk griper til sverd, skal det falle for sverd. Det feirer vi 75-års jubileum etter dette året (8.mai 2020).

8. Gud har en plan med historien og leder den fram mot et mål. I GT var Israel Guds plan og håp for at Messias, frelseren, kunne fødes. Gud kunne nok ha kommet inkarnert via enhver from kvinne, men det var Guds plan og vilje at det skulle være i et folk som kjente hans vilje. For å bevare og beskytte dette folket, inngikk også krig, selv om det er Guds fremmede (sekundære) vilje.

Det ga Jesus en bakgrunn for å forkynne Guds vilje ut fra hva folket kjente gjennom Skriften (GT). Guds folk måtte også lide ondt-den gang og i dag, men når de priser Ham herlig i all evighet, vil det være glemt!

Med forannevnte åndskamp som bakteppe, er det viktig å holde perspektivet rett:

9. Det finnes noe viktigere enn helse og velferd (frelse). Det finnes noe alvorligere enn å dø (fortapelse).

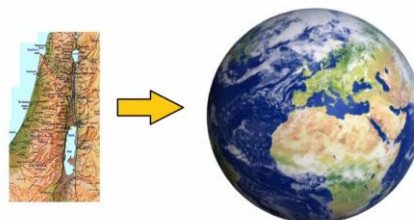
Deler av GT-utdatert

Gjennom store deler av Hebreerbrevet understreker forfatteren at løftene, budskapet og ordningene som har kommet i og med Jesus, er uendelig mye bedre enn det gamle. Så på sett og vis tilfører NT noe nytt, som gjør GT 'overflødig'. Men, som sagt, er det viktig å understreke at det er en dyp og tydelig sammenheng mellom GT og NT. Både Jesus og apostlene hadde GT som sin Bibel. Det er GT som er kilden de øser av og de siterer GT igjen og igjen. Dette ser vi gjennom hele NT. Samtidig har de fått en ny tolkningsnøkkel. Dersom vi går gjennom stedene der NT siterer GT, finner vi at GT konsekvent blir forstått i lys av Jesus. Han er oppfyllelsen av alt som GT peker fram mot. Derfor er Jesus tolkningsnøkkelen. Jesus er på mange måter lyskasteren som tilfører det nødvendige lyset for å kunne forstå GT skikkelig. (Siste avsnitt hentet herfra.)

Vi er medskyldige i Jesu død

Selv om Pilatus tok den formelle beslutningen, var han under sterkt jødisk press fordi, som Jesus selv sa i Joh. 19v11: Jesus svarte: "Du hadde ingen makt over meg dersom den ikke var gitt deg ovenfra. Derfor har han som har utlevert meg til deg, større skyld." Han kan sikte til Kaifas (evt.

Trenger min frelse og mitt kristenliv, kunnskap om Israel ?

Hvor mye bryr vi oss om Guds eiendomsfolk? Gjelder det oss?

71 Kan de bare 'kastes på sjøen'?

Judas), men hele det høye råd var involvert. Som Peter så modig sa i Apgj. 2v36-38: Så skal hele Israels folk vite for visst: Denne Jesus som dere korsfestet, ham har Gud gjort til både Herre og Messias." 37 Da de hørte dette, stakk det dem i hjertet, og de sa til Peter og de andre apostlene: "Hva skal vi gjøre, brødre?" 38 Peter svarte dem: "Vend om og la dere døpe i Jesu Kristi navn, hver og en av dere, så dere kan få tilgivelse for syndene, og dere skal få Den hellige ånds gave.

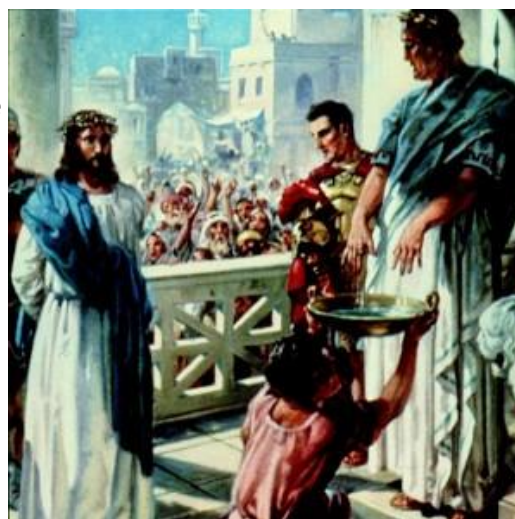
72 Han visste mer enn verten. (Luk 7,40-43)

Jesus hadde opprørt det jødiske etablissementet: Selv om han opptrådte som rabbi hadde han ikke blitt det 'skoleveien', han var ikke autorisert av den religiøse eliten.

Han hadde høstet kontroverser ved sin provoserende oppførsel, ved å feste i lag med tollere og skjøgger, i stedet for å faste. Han hadde brutt sabbatsbudet, ved å la disiplene gni ut aks og helbrede på sabbaten. Jesus beskyldte fariseerne ved å være mer opptatt av reguleringer enn mennesker og mer av rituell enn moralsk renhet. Jesus hadde kalt de religiøse lederne hyklere, blinde ledere for blinde, og sammenlignet dem med hvitkalkede graver. (Matt23v27).

Det var beskyldninger de ikke kunne tåle, men verre enda underminerte han autoriteten deres. Han gjorde uhørte krav om å være Herre over sabbaten, å kjenne Gud på enestående vis som sin Far, jamvel være Guds like. Det var blasfemi ifølge 5 Mos 6v4 : Hør, Israel! Herren er vår Gud, Herren er én. Ifølge jødene kunne ikke Gud bli menneske eller Gud ha en Sønn. 'Hans oppførsel var en fornærmelse mot deres hellige Lov. Han førte folket vill.' For å avgjøre saken spurte øverstepresten ham i Matt 26v63-64: Men Jesus tidde. øverstepresten sa da: "Jeg tar deg i ed ved den levende Gud. Si oss: Er du Messias, Guds Sønn?" 64 Jesus svarte: "Du har sagt det. Men jeg sier dere: Fra nå av skal dere få se Menneskesønnen sitte ved Kraftens høyre hånd og komme på himmelens skyer." Ifølge Loven var enhver som gjorde seg selv lik Gud en gudsbespotter som fortjente å dø. Nå hadde de det fra hans egen munn.

Men Pilatus visste at det var av misunnelse at de hadde overgitt ham til seg (Matt 27v18). Ingen er først misunnelig på andre, som ikke er stolt av seg selv. Og de jødiske lederne var stolte. De var stolte av nasjonens lange historie, og spesielle forhold til Gud, stolt over eget lederskap og autoritet. Han utfordret deres lederskap som Lovens voktere, samtidig som han tydeligvis besatt en iboende autoritet de selv manglet. Jesus hadde vist det da de spurte ham med hvilken autoritet han handlet. Da hadde han utfordret dem om Johannes døperen, og de hadde backet ut fordi de ikke trodde ham, mens folket holdt ham for en profet. Da de ikke kunne stå seg mot Johannes døperens autoritet, kunne de visst ikke stå seg mot Kristus sin. Han hevdet autoritet om å lære om Gud, drive ut demoner, tilgi synder og dømme verden. Det var alt meget usannsynlig for dem, for den eneste autoriteten de kjente var en appell til andre autoriteter.

73 Pilatus: "Hva er sannhet"? (Joh18,38)

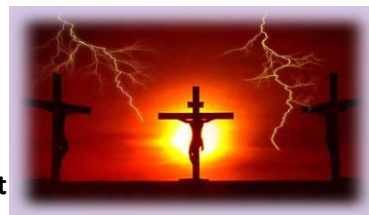
C.S. Lewis kaller Jesus en global innblander (interferer). Vi misliker hans innblanding i våre liv, våre preferanser vårt eget hjemmeområde, om det er Loven eller noe annet. "Hvorfor kan han ikke passe sine egne saker, og la oss være i fred?" spør vi gjerne. Til det svarer han at 'vi er hans og han vil aldri la oss være alene'. Så dermed kan vi også oppfatte ham som en trussel mot våre meninger og velvære, som berører vårt status quo, underminerer vår autoritet og minker vår selvrespekt. 'La oss følge Loven og bli kvitt ham'. Det finnes ikke noe menneske som kan si seg uskyldig, hevet over Jesu død. Men for at vi kan la Jesu død gjelde for oss, må vi først ta vår del av skylden for denne Jesu korsdød, og angre den (Apgj.2v37). Det er bare de som gjør det, som kan kreve sin del av nåden.'

(Peter Green, Watchers by the Cross; sitert fra 'The Cross of Christ kap.2, John R. W. Stott)

[Evangeliegjennomgang –opplegg fra EM](#)

-med mulige innvendinger og svarforsøk på disse.

fritt etter opplegg fra "Evangelisering og Menighetsvekst" (EM) samt "Hva skal vi svare?" (O. Søvik; Terje Nærland AS)

74 Det sto tre kors på Golgata - [andakt](#)

Hovedpunkter: Nåden, Mennesket, Gud, Jesus, Tro

(Huskeregul -Hovedpunkter: Nå Må Guri Jamen Tro)

Innledning 2 spørsmål:

1. Hvis livet ditt var slutt i dag, tror du at du ville komme til himmelen?
2. Hvis Gud skulle spørre hvorfor skulle jeg slippe deg inn i min himmel, hva ville du svare?

Evt. innvendinger:

[Jeg tror ikke det er noe evig liv eller himmel.](#)

[Jeg tror ikke det fins noen Gud.](#)

Jeg tror ikke det finnes en [kjærlig Gud i en ond verden!](#)

Overgang: Kan jeg få lov å fortelle hva Bibelen sier om dette?

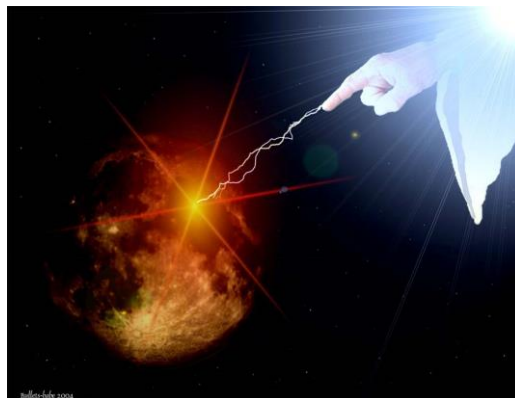
Evt. innvending: Jeg [tror ikke på Bibelen](#)

Etter å ha fått lov til å gå videre: Jeg har funnet at jeg ikke klarte leve slik det står i Bibelen. Jeg er avhengig av noe annet:

I. Nåden

Den eneste grunn til at mennesker kan bli frelst, er p.g.a. Guds nåde i Jesus Kristus ([Ef. 2,8-9](#)).

Evt. innvendinger I: Jeg er [ikke verre enn andre..](#)(se pkt.II.B)

75 Hvem eller hva startet Big Bang? ([1Mos 1,1](#))

Overgang: Dette blir enda klarere når vi ser hva Bibelen sier om mennesket:

II. Mennesket

A. Mennesket er [skapt av Gud i hans bilde](#).

Evt. innvendinger II.A: Jeg tror [mennesket](#) er et produkt kun av [natur og evolusjon](#)

B. Mennesket er [falt i synd](#) og fortjener ikke Guds nåde.

Evt. innvendinger II.B :

Jeg tror [mennesket kan gjøre mye godt](#), så [Gud vil nok godta](#) de fleste..

76 Vi er ikke resultat av hendelige uhell ([1Mos 1,27](#))

Overgang: Gud er menneskets strake motsetning

III: Gud

A. Gud er hellig og rettferdig og må dømme synd

B. Gud er kjærlig og ønsker å frelse oss

Evt. innvendinger III: A. Jeg tror ikke det finst noen Gud.

B. Hvis han finnes, hvordan kan han være kjærlig når det er så mye ondt i verden.

Overgang: Dette dilemmaet for oss mennesker, løste Gud i Jesus Kristus: (Gal 4v5 Han skulle kjøpe fri dem som sto under loven, så vi kunne få retten til å være Guds barn.)

IV: Jesus

Den eneste måten Gud kunne løse vårt problem, var å sende Jesus for å dø i vårt sted. (Hebr. 2v14)

A. Hvem Jesus er: [Sann Gud og sant menneske](#)

B. Vår [Frelser og forsoner](#)

Evt. innvendinger IV:

Jeg tror ikke Jesus er noen [historisk person](#), i så fall kun [et godt menneske](#)..

77 Oppstandelsen: På seierspallen over viktige begivenheter

Jeg tror ikke Jesus [sto opp fra de døde](#)!

Overgang: Den måten vi trenger svare på Jesu komme og hans verk er å tro: (Joh. 6v29 Jesus svarte: "Dette er den gjerning Gud vil dere skal gjøre: Tro på ham som Gud har sendt.")

V. Tro

Hva tro ikke er: ikke teoretisk "forsantholden", ikke antagelser.. ([Hebr. 11v6](#))

Tro er å satse på Jesus som grunnlaget for vår frelse ([1.Joh 4v10](#))

Evt. innvendinger:

[Hver har sin tro](#), jeg velger å være [nøytral!](#)

[Jeg klarer ikke tro/leve som en kristen!](#)

Tro er å komme til Jesus: den som kommer til Ham har han lovet ikke å støte bort! ([Joh. 6.37](#))

78 Svarer vi Ja på 'Venne-forespørselen' ([Joh. 1v12](#))?

Har du lyst til å komme til Jesus og ta i mot Ham?

Forslag til bønn en kan be:

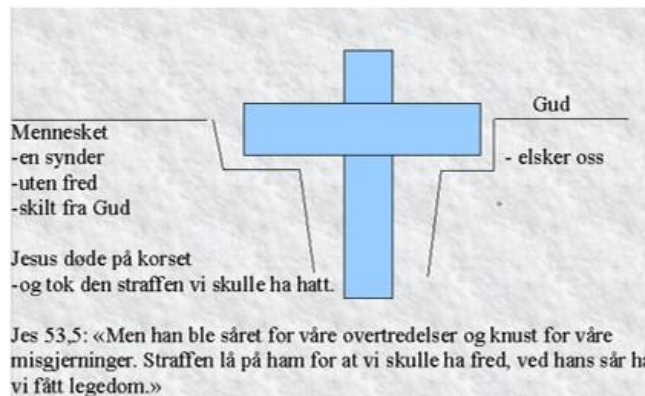
Gud jeg tror at jeg ikke av meg selv kan leve slik jeg skulle.

Gud har løsningen

Nå kommer jeg til din Sønn Jesus Kristus og ber Han ta meg i mot, til tross for alt deg gale jeg har gjort!

Takk at du da vil gi frelse og evig liv etter ditt løfte ([Tit 1v2](#); [Joh. 1v12](#))

Ba du denne bønnen, - mente du det?

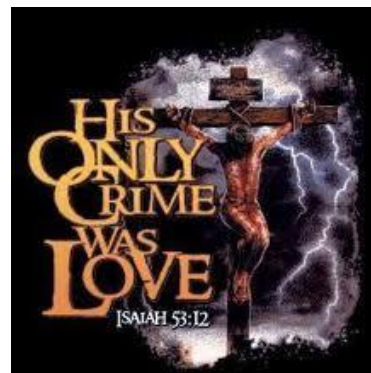
79 Løsningen er hos Gud, vil vi ha med Ham å gjøre?

I så fall har du etter Bibelens ord løfte om [frelse](#) og [evig liv!](#)

Hva betyr Jesus for deg i dag?

Det var et spørsmål i en preken på TV, som fikk meg til å stoppe opp litt og tenke. Har kristenlivet blitt en vane for meg, og jeg er blitt så vant med å forsvare det jeg opplever som sannheten, at jeg har glemt han som hevder å være Sannheten? ([Joh 14,6](#))

Har jeg vært kristen så lenge, at jeg har glemt hva det innebar i begynnelsen? ([Åp.bar 2,4](#)) Da jeg ble kristen, hadde det uhørt store konsekvenser for mitt åndelige liv ([Joh 5,24](#)). Denne forskjellen var noe jeg levde i, og var opptatt av ([2 Kor 5,17](#)).

80 Kristus er soningsstedet for den som tror ([Rom 3,25](#))

Så lenge den Hellige ånd bor i en person, og minner om synd ([Joh 16,8](#)) - så blir en minnet om å gå til Gud og bekjenne sine synder ([1 Joh 1,9](#)). Men er det kristenlivet i sin totalitet? Jeg tror det er en innskrenket versjon av det, likesom jeg tror det er en innskrenkning av Jesus verk, at det eneste som betyr noe ved det, var å komme til vår frelse ([Joh 1,3-4](#)). Vi har et løfte om at synden ikke skal herske over oss, som er under nåden ([Rom 6,14](#)). Som en følge av dette, er det ingen fordømmelse hos Gud, for dem som er under nåden, i Kristus Jesus ([Rom 8,1](#)).

En følge av troen på Jesus, er at vi er Guds barn ([Joh 1,12](#)). Da 'har vi Sønnen' og del i det evige liv. ([1 Joh 5,11-13](#)). Dette vil også merkes i det daglige ([2 Tim 1,7](#)). Ja, apostelen kaller Kristus for vårt liv ([Kol 3,4](#)) og setter dette høyere enn det fysiske livet ([Fil 1,21](#)).

Bibelen sier at troen på Jesu død, for vår skyld, innebærer at vi blir rettferdiggjort for Gud ([Rom 3,24](#)). Så går også Paulus videre, og sier at vi som er rettferdiggjort ved hans død, skal bli frelst ved hans liv ([Rom 5,10](#)). Som en naturlig følge av dette, skal vi som døde med Kristus i hans død ([Gal 2,20](#)), stå opp og vandre i lag med ham, i ett nytt liv ([Rom 6,4](#)).

Forskjellen mellom åndelig død og åndelig liv. Det er hva Kristus betyr for oss, som tror på ham. Det betyr mer enn forskjell i meninger om politikk, trosforsvar og forsvar for sannheten. At vi tar bolig i Ham, som er Sannheten, og blir i Ham ([lenke](#)) Det er hva som betyr noe slik Gud ser det, og dermed også, ut fra sin evighetsbetydning, det som virkelig betyr noe for oss.

Essensen i noen søndagstekster –nov/des 20.

Nye tekster gjennomgås her.

24. Søndag i treenighet: [Joh.6v63-69](#): Jesus stiller på valg

Jesus synes ikke være en dreven valgkamp-strateg, på vei oppover popularitetsstigen. Ved å tale slik at det kun kan [forstås av ettertiden](#), lar han samtidens tilhørere gå sine egne veier. Han synes ikke å ville vinne de store massene! Da han endelig hadde dem i tale og kunne vinne dem, sier han noe som slett ikke klødde i øret! Massene ville ha en Jesus på sine premisser, men for å komme til Gud, må det bli på [Guds premisser](#). Det er [Gud som kaller](#) mennesker, og lar dem som [tror, komme til Ham](#) og følge Ham.

Om Jesus talte til folk, nyttet det ikke om ikke Ånden var til stede og gjorde Ordet levende. Kjøtt og blod kan ikke utrette noe på det åndelige området. I den aktuelle situasjonen var det flere som følte at Jesu tale ikke var fra Gud, og de trakk seg tilbake fra Ham. For en jøde var det utenkelig at Gud, som var én ([5Mos 6,4-5](#)) kunne ha en sønn ([y65](#)). Men vi vet at de to, samt Ånden med, var ett vesen ([Matt 28,19](#)).

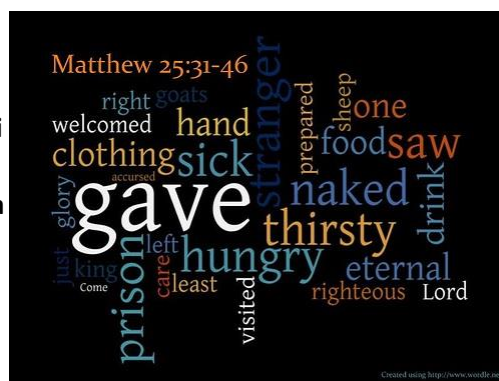

Domssøndag/Kristi kongedag: Én av disse mine minste..

Evangelietekst: [Matt.25v31-46](#)

81 For at en gave skal bli vår, må vi ta i mot den ([Joh 1,12](#))

Jesu tilknytning til sine minste søsken virker så sterk i denne teksten at vi skal dømmes som om vår holdning overfor dem, er som overfor Kristus selv. Slik sett er det ikke så mye snakk om [gjerninger](#), som i bred forstand å ta i mot Kristus og vise [kjærlighet](#) overfor [Gud og mennesker](#). At de som havnet på den rette, høyre, siden ikke synes å ha vært seg bevisst sine kjærlighetshandlinger, kan skyldes at de ikke kjente igjen Kristi ansikt i den lidendes. Det kan også være at de gode handlingene kom mer som en naturlig refleks, [en frukt](#), enn en bevisst gerning. Det virker som [barmhjertighet](#) er en sentral norm i Skriften, og samtidig gjelder Jesu ord at vår [mottagelse av Jesu søsken](#) viser vår holdning overfor Ham. Her i denne lignelsen kombineres de to, til ett avgjørende kjennetegn på hvem som hører Kristus til -eller ikke.

82 Ordfrekvens i teksten for Kristi kongedag

Vi vet fra andre [sentrale](#) tekster at vi ikke blir frelst p.g.a. våre gjerninger. Frelsen vår er [uforskyldt](#), og [rekkes oss utenfra](#). Det kan virke forvirrende med frelst av nåde, dom [etter gjerninger](#). Mange velger å overse den ene av disse. Men Bibelsk sett er det en [dyp sammenheng](#) mellom [tro og liv](#). Vi er [kalt inn i en stafett](#), der stafettpinnen rekkes videre til de vi kan hjelpe å overleve og få et mer lev-verdig liv. La ikke stafettkjeden brytes med deg! Vi er Kristi hender på denne jorda, og [kongen vet](#) hvem han vil kjennes ved til slutt. Han sier her at fruktene av troen [avgjør](#) om den er levende, og om vi havner blant sauene. La oss be om nåde til å leve slik at Kongen vil kjennes ved oss, og vi kan følge hyrden inn i de himmelske saler.

1. Søndag i Advent: Evangelietekst [Luk 4v16–22a](#):Jesu programtale

I.H. Marshall har beregnet at år 26 e.Kr. trolig var jubelår, og at Jesu fremtreden i følge vår tekst kan ha skjedd nettopp på den dagen det året. Godt timet, så var han da også ventet i 400 år. Grunnen til at den gjengitte talen er så kort, er nok bl.a. at den er så innholdsfylt for jødene. Den innebar: 1. Jesus er Messias 2. Jesus er salvet med Guds Ånd (Messias=Guds salvede). 3. Jesus forkynner gledesbudskapet (evangeliet=det glade budskap). 4. Jesus forkynner alle nåtidige jubelår-gaver til knuste hjerter, fanger, blinde og undertrykte. 5. Jesus proklamerte sitt eget endetids-jubelår.

83 Hva er mennesker bundet av i våre dager?

La oss se hva som egentlig skjer: For det første, [til hvem](#) er Jesus opprinnelig sendt? Hvem er fanger og blinde i dag? Fanger trenger ikke bare være i fengsel. Man kan være bundet i sine egne tanker, forestillinger eller laster. Likevel kan de være blinde for det som andre ser klart om dem. Noe som var skjult for andre, var hvem Jesu virkelige Far var. De trodde de kjente ham og hans slekt, men gjorde det ikke. 2. Hva er Jesus [sendt med](#)? Dette budskapet er det gode budskapet. I og med at det er Ham som er hovedpersonen, er det selve [evangeliet](#). Hva [gir](#) så Jesus?

Jesus er den som kommer med oppfyllelsen av alle GT's profetiske frelsesløfter. Det skjedde denne sabattsdagen i synagogen i Nasaret. Når Jesus kommer til den enkelte, tilsier han et nådeår, et år som er fylt av syndsforlatelse. Da kan den enkelte få et ny start på det som betyr mest: I forhold til Himmels og jordens skaper og Herre. Jesus oppsummerte bare hva som hadde skjedd: 'Mens de hørte beretningen lest, var den blitt oppfylt!' Nå var det som århundrers håp og forventninger brast. De roste ham og undret seg over nådeordene han hadde lest. Men at Skriftene skulle være oppfylt uten at de hadde hørt om det, og jamvel at det skulle ha skjedd her og nå: Det gikk utover deres forstand. Leser vi etter vår tekst, handler det om avvisning på [hjemstedet](#).

84 Evangeliet fører til at undertrykte blir satt fri ([Luk 4,18](#))

2. Søndag i Advent: Evangelietekst: [Luk.21v27-36](#): 2.søndag i advent handler om sluttakten i verdenssyklusen. Foranledningen finner vi i [omtalen av](#) tempelets prakt. Jesus sier at tempelet skal ødelegges. Det vekker disiplenes spørsmål om når dette skal skje og om tegnene i den anledning. Jesus ruller opp [en serie med ting](#) som skal skje: Falske messiaser ([v8](#)), kriger vil inntre([v9](#)), mellomfolkelige relasjoner bryte sammen ([v10](#)), jordskjelv og hungersnød vil slå til ([v11](#)). Og før dette vil kristendomsforfølgelser inntre ([v.12-19](#)) og Jerusalem hærtas og ødelegges ([v20-24](#)). Fra [v25..](#) flyttes vekten til kosmiske forstyrrelser. Den gamle verden vil bryte sammen, og en ny verden [vil oppstå](#).

Denne søndagen dreier det seg om kongens gjenkomst i himmelsk herlighet, mens 1.søndag handlet om kongens ankomst i jordisk avmakt. Jesu kraft og herlighet var delvis skjult under hans første jordeliv. Da var det bare de nærmeste og folk som tilfeldigvis var innom, som kunne observere det. Ved hans gjenkomst skal den imidlertid bli synlig for alle mennesker, enten de har trodd på ham, eller ikke.

Budskapet om Jesu annet komme er et sentralt tema i den kristne tro. Det kan ikke tenkes bort, uten at et viktig feste for troen ryker: Jesus skal komme igjen og Guds Rike skal opprettes helt og fullstendig. Det danner et orienteringspunkt i vår virkelighetsforståelse. Lengselen etter Kristi dag og 'forløsningen' er hovedpunkter. Historiens mål nås ikke ved en foredling av denne verden, men ved at Gud som historiens herre avvikler verden gjennom en serie begivenheter, som kan virke skremmende. De ender opp med at Gud lar sin Sønn bli åpenbart i kraft for verden. Budskapet inneholder en sterk formaning: Fatt mot, vær våkne og edrueelige så dere kan be og møte framtidens utfordringer. Det er ingen grunn til frykt for [dem som kjenner](#) historiens Herre.

85 Jesu gjenkomst

VI. TROSFORSVAR

Trosforsvar og ståsted

Dette er en (E-)bok hvor trosforsvar utgjør hovedtyngden. Noen kristne mener at troen ikke trenger forsvar: en trenger ikke forsvare en løve sier de, det er bare å slippe den løs. Det høres fint ut, og ingen skal nekte at den Hellige Ånd er den som kan virke tro. Men Ånden viker gjerne i tilknytning til Ordet. Og i Bibelen oppfordres vi til å være rede til forsvar for troen som bor i oss (1.Pet3v15). Dessuten ser vi et frafall som aldri før blant unge kristne. Med en stadig større andel studerende, blir flere utsatt for ateistisk propaganda fra universitetshold. Vi skal prøve å avsløre noe av denne propagandaen, og vise at den mangler grunnlag i virkelighetens verden.

Det er ikke primært mellom tro og vitenskap som det er konflikt, for også vitenskap bygger på tro i form av forutsetninger om den naturlige verden: At det finnes en objektiv verden som vi kan få ett, stort sett, riktig bilde av ved å benytte våre sanser og ved å benytte logikk, fornuft og vitenskap. Konflikten er vel så mye mellom filosofi og vitenskap: At alt som finnes er materie, og at det kan danne grunnlag for fornuft og vitenskap. Om alt som finnes er svirrende molekyler i lovbestemte baner, med noen uventede kvantesprang innimellom: Hvilket grunnlag har en da å bygge vitenskap og fornuft på? Kristendom var historisk sett et grunnlag og fundament for vitenskap. At situasjonen nå er dreid til at vitenskapen ikke erkjenner noen spor etter skaperen i universet eller biosfæren, er resultat av en stadig mer gud-fiendtlig kultur.

Lovmessighet er en allment akseptert egenskap ved naturen, men hvor kom lovene fra? Materie, som lovene virker på, er faktisk enda ikke fullt ut forstått av vitenskapen. Lover krever en lovgiver, og verken materie eller noe annet som begynner å eksistere, lik universet, kan skape seg selv. Tanken svimler gjerne ved universets opprinnelse, men for å forenkle kan vi si at det virker mer troverdig at Noen står bak universet enn at ingen gjør det. Vi lever i det største under vi kjenner til, og det grunnleggende spørsmålet er hvorfor det finnes noe fremfor ingenting. Når romtiden og materie ble til under ett, må opphavet til dette være utenfor tid, rom og materie.

Naturvitenskapens domene er det materielle, hvorvidt det finnes noe utenom dette, er ikke et naturvitenskapelig spørsmål. Like fullt opplever vi ofte at naturvitenskapen spekulerer i dette, og vil prøve å finne ut av årsakene til verdens opprinnelse. Rent logisk sett er det naturlig at de aldri vil finne en naturlig årsak til verden før den ble til, da naturen ikke eksisterte. Naturvitenskapen har bundet seg til naturlige årsaker, og om

86 Det finnes en app for det meste.

universet oppsto fra ingenting, så får den problemer. Det er sterke indikasjoner og bred konsensus om at verden hadde en opprinnelse, så er det noen som hevder at det ikke var fra ingenting, men f.eks. fra et kvante-mekanisk felt. Hvor kom i så fall det fra? Et slikt gir heller ikke opphav til seg selv, ut fra intet.

Opprinnelsen lar seg ikke gjenta, rekonstruere og kontrollere. De fysiske lovene bryter sammen i start-tidspunktet. Fysikken må starte med den fysiske verden, liksom biologien må starte med biosfæren. Det som går utover dette, blir spekulasjoner, fremført av vitenskaps-folk uten grunnlag i det fagområdet de tilhører. Det utvider vitenskap til scientisme, at det ikke finnes andre erkjennelsesmåter enn vitenskap. Det er et tankekors ved dagens 'nøytrale' samfunn at slike påstander går lite påaktet hen, mens om noen hevder at verden må ha sin opprinnelse utenfor naturen, så regnes det straks som religiøs tro eller kvasivitenskap. Mange synes ikke oppmerksomme på, at de bygger sin konklusjoner på en filosofisk oppfatning: At naturen er alt som finnes. Det er et hovedargument i denne boken at det skal større tro til for det, samt at for å begrunne det, må man ta for gitt eksistensen av det metafysiske, som logiske lover, informasjon og menneskelig bevissthet.

Opprinnelsesvitenskaper må av natur være tilbakeskuende, historiske vitenskaper. De kan slutte til den beste årsak, ut fra spor som naturen etterlater. For å kunne gjøre det, må en nesten forutsette samme årsak-virkningsforhold da, som nå (uniformitets-prinsippet). Det vi kan observere i dagens verden, er at om noe fremstår som spesifisert og komplekst, så er det uten unntak intelligens som står bakom det. Det er aldri påvist at naturlige årsaker har formet noe slikt. Naturlover virker regelmessig på samme måte overfor omgivelsene. At det kan komme fram regulære mønstre, som i iskrystaller, kan virke estetisk og tankevekkende. Her går vi ikke imot at naturlover krever en lovgiver, og at han kan benytte disse til å skape. Men å hevde at et kunstverk blir til av seg selv bare ved kjemiske eller fysiske prosesser, uten noen kunstner, gir ikke kunstneren den ære han fortjener (John Lennox). At noe selges som kunst, som i hovedsak er frembragt ved tilfeldigheter og fysisk materiale -evt. noe håndlaget hjelpemiddel, lar vi ligge her. Livssyn virker inn på mange områder i livet.

Om noen forutsetter et bestemt livssyn, og så fortolker virkeligheten ut fra dette, er det ikke så overraskende at man kommer ut med konklusjonene til det livssynet man gikk ut fra. Mennesket, som et fornuftig vesen, liker ikke iboende motstridende sannheter, og vil forsøke å avvikle disse. Som kjent er [bekreftelsestendens](#) den mest vanlige tenkefellen: En ser etter det som styrker eget syn og springer gjerne over det resterende. Det ligger i den menneskelige frie vilje å gjøre det, men hvordan kan en begrunne fri vilje om alt som finnes er molekyler i lovbestemte baner, da blir tankegang bestemt av fysio-kjemiske lover i hjernen, og blir bare reaksjoner bestemt ut fra påvirkninger i omgivelsene. Hvorfor man da vil påvirke

87 *Har kunstverket gjort seg selv?*

mennesker til å mene at deres syn er det rette, kan man undres over. I så fall ville genene bestemme oppfatningen, men vi skal senere se at celler styres av mer enn gener, og ingen rettsstater forholder seg til at menneskelige handlinger alene skyldes arv og miljø.

VII.A Relasjonelt Trosforsvar

Lytte for å forstå

Det gamle ordtaket om at vi har to ører, og én munn for at vi skal lytte dobbelt så mye som vi hører, gjelder ennå. Til hjelp for vår forståelse kan det være lurt å stille noen spørsmål: f.eks. 'Hva mener du med det?'; 'Hvordan kom du til den oppfatningen?' eller 'Har du noen gang tenkt på at .. ?'

De kan f.eks. benyttes om noen hevder at kristendommen er 'et argument fra uvitenhet'? Den som hevder det, har gjerne ikke tenkt på at kristne er i stand til å gjøre en positivt sak for kristendommen basert på vitenskapelige og filosofiske data. Krav om en første årsak og erfaring av at alt spesifikt kompleks krever en intelligens for å dannes, er indisier på det. Det er slik at en allvitende Gud er den beste forklaring, gitt bevisene. Vi argumenterer ut fra det vi vet, ikke ut fra det vi ikke vet.

Sjekk ut disse ekstra ressursene hvis du er på utkikk etter flere bevis for Gud. Jeg håper disse hjelper.

Hvem skapte Gud? [-her](#)

Peker objektive moralske lover på Gud? [-her](#)

Er fri vilje en illusjon? [-her](#)

Er vårt sinn det samme som vår hjerne? [-her](#)

Har vårt univers blitt designet? [-her](#)

Hva forklarer best livets opprinnelse? [-her](#)

Er vårt univers fininnstilt for liv? [-her](#)

Hva forklarer best opprinnelsen til universet? [-her](#)

Er tro på Gud en rasjonell posisjon? [-her](#)

4 MÅTER Å BLI EN BEDRE LYTTER OG TROSFORSVARER

Oversatt [herfra](#).

Trinn ett i trosforsvar er å forstå en persons posisjon. Mange hopper over dette trinnet og bare kaster fram repeterte argumenter så snart de hører et utløserord som "evolusjon" eller "upålitelig". Vi liker å gi svar fra lærebøker, men folk holder ikke lærebøkernes oppfatninger. Svarene er bare meningsfulle når de er gitt til relevante spørsmål. Så du må kjenne oppfatningen til personen overfor deg som de holder seg med, før du begynner å sitere J. Warner Wallace, Frank Turek eller Ravi (Zacharias). Og du vil bare kjenne deres oppfatning ved å lytte.

88 Forstår vi meningen med det som sies?

Mange ting virker sammen mot oss, når vi forsvarer vår tro. Vi trenger ikke til at misforståelser er én av dem. Hvis du vil forsvare din tro godt, bli en god lytter. Vær tålmodig og hør hva andre sier, slik at du kan svare på riktig måte. Ikke dominer samtaler. Dette er ikke lett, det krever øvelse. Men du må gjøre det, for at ikke andre skal 'føle seg overkjørt' og trekke seg tilbake. La meg tilby fire praktiske måter å forbedre din lytting.

1. Fokus på deres ord og ikke ditt svar. Nesten alle utarbeider klare gjengjeldelser eller svar mens den andre personen snakker, og det er ikke annerledes i trossamtaler. Dette er egentlig ikke en samtale. Det er to personer som foreleser for et publikum som ikke viser oppmerksomhet, og det er ikke effektivt.

Du må øve på ikke å tenke på ditt svar når noen andre snakker. Dette er vanskelig. Det er likevel en disiplin som du kan lære. Når du legger merke til at du danner et svar før de er ferdige, kan du stoppe og refokusere. Å vitne for skeptikere er vanligvis en maraton. Du må stilne farten. Ikke prøv å skynde deg til slutten. Ikke tenk på å hoppe inn og motbevise alt de sier, så snart de sier det. Snarere, saktne ned, stol på Helligåndens kraft for å minne deg om sannheten, og ikke bekymre deg for om du 'vinner'. Det hjelper ikke å vinne debatten, om du 'taper motstanderen'.

2. Still spørsmål. Hvis personen du snakker med er utsvevende og vanskelig å følge, be dem om å omformulere sin tro eller posisjon sakte og konsistent. Husk at det er viktig at du forstår hva de tror før du svarer, så spør et spørsmål om du ikke tok det første gang.

Du kan gjøre dette ved å be dem om å

oppsummere hva de nettopp sa. Det jeg synes er effektivt, er å oppsummere hva jeg tror de nettopp

sa, og returnere det til dem. Vanligvis når noen er ferdig med *89 Spørsmål kan få folk til å tenke selv..*

å snakke, vil jeg si noe sånt, "Så la meg være sikker på at jeg

forsto deg. Du tror at ..." Dette er effektivt fordi det sikrer at jeg forstår dem. Jeg finner ofte at når jeg gjør det, ser disse menneskene hvordan deres posisjon er feilaktig, noe som bare er en bonus.

3. Skriv ned poengene deres. Å stoppe samtaler for å skrive ned andres punkter er så enkelt og praktisk, og vil revolusjonere din trosforsvar-innsats. Denne øvelsen er verdifull på flere måter. Det holder samtalerne rolige og fokuserte. Det gir deg tid til å tenke. Det sikrer at du har hørt riktig. Det gir deg deres poeng til å studere senere uten å stole på minnet ditt. Og det lar andre se sin posisjon lagt pent ut for kanskje første gang.

Du vil finne mange mennesker ikke har tenkt gjennom sin tro; Det er ikke bare kristne som ikke har tenkt gjennom sin religion. Målet med å høre er å høre, og ved å høre, mener jeg å forstå. Å se punkter ordnet på papir, gjør det mulig for alle å forstå posisjonen tydelig. Mange ganger gjør denne prosessen arbeidet med trosforsvaret lettere ved å vise skeptikere inkonsistensen eller iboende motsetninger i deres tro.

4. Be. En av tingene jeg gjør når jeg snakker med en skeptiker, er å be om korte bønner gjennom hele samtalen. På bare et par ord ber jeg Gud om visdom, kontroll over mine følelser, og evnen til å høre hva den andre personen sier. Jeg ber også Gud om å hjelpe meg å forstå hvorfor de tenker som de gjør. Det er godt å be Gud om å gi deg øyne som kan se tidligere motiver i argumenter.

Smarte ord er ofte en røykskjerm for et dypere problem. Argumenter som virker logiske kan dekke noen emosjonelle eller viljemessige problemer. Folkets standardstilling er å tro på Gud (Rom

Still spørsmål

- Hjelper oss å forstå
- Hjelper dem å tenke gjennom saken
- Definerer emnet og sikrer reell samtale
- Hjelper når folk er apatiske eller fiendtlige
- Hjelper å nå fram til folk

90 Ord kan dekke over dypere problemer

1v19-32). I deres forsøk på å gjemme seg fra Ham, utarbeider folk kloke argumenter for å overbevise seg om at de har rett i sitt opprør. Be Gud om visdom for å se hvorfor de er gjør opprør. Å be gjennom hele samtalen er en trosakt som gjør at du forstår at det er Herren som trekker folk til seg selv, og du er bare et redskap i prosessen. Det vil holde deg ydmyk og rolig. Det vil holde deg fokusert på den andre personens velvære og hindre deg i å bli besatt av å vinne. Alt dette hjelper deg å høre. *Og utover fordelene med å lytte, holder det deg avhengig av Herren og ikke din visdom, og dette er akkurat der du vil være i å håndtere en skeptiker. Så be, be, be.*

Michael C. Sherrard er en pastor, direktør for Ratio Christi College Prep , og forfatteren av Relational Apologetics.

18 SITATER OM TOLERANSE

Av Luke Nix

Oversatt herfra.

1. "Det meste av det som gjelder for toleranse i dag, er ikke toleranse i det hele tatt, men faktisk intellektuell feighet. De som gjemmer seg bak ordet, er ofte redd for intelligent engasjement og engasjerer ikke eller overveier ikke motsatte meninger. Det er lettere å kaste ut en fornærmelse enn å konfrontere ideen og enten motbevise den eller bli forandret av den." (2)

2. Talsmenn for denne kulturelle toleransen vil påpeke at når du unnlater å støtte en persons tro og oppførsel, avviser du i virkeligheten personen. For eksempel hevder mange at homoseksualitet ikke bare er en seksuell handling eller en naturlig orientering; det er en tilstand av å være en identitet. Mange hevder at folk er født homofile, og når du fordømmer homoseksualitet, er det en fordømmelse mot deres personlighet og en direkte fordømmelse og diskriminering mot dem som mennesker." (1)

3. Ironisk, er noen av de mest vokale talsmennene for toleranse helt intolerante overfor dem som uttrykker sin tro på en bibelsk moral, spesielt hvis de gjør det på den offentlige arenaen." (1)

4. "Kulturell toleranse krever ikke bare at vi gir andre friheten til å tro eller leve annerledes enn vi gjør. Det har utviklet seg til et krav om at vi aksepterer, respekterer og bekrefter rettferdighetene til andres synspunkter og oppførsel - eller merkes som intolerante, hyklerske og til og med hatefulle." (1)

5. Beauty "Mens vi alle kan ha en følelse av det som er ondt og det som er godt under filosofien om kulturell toleranse, kan det onde og gode være bare relative idealer. Uten en objektiv sannhet - et sett av universelle moralske verdier - er godt og ondt definert av individet, samfunnet eller samfunnet. Derfor har vi ingen moralsk grunnlag for å dømme en annen person, samfunn eller nasjon for hva de gjør eller ikke gjør." (1)

CROSS
EXPLAINED
VORKE

91 Toleranse trengs ved uenighet

6. "Vi blir bedt om å være tolerante overfor hva alle andre mener, så hvorfor er vi ikke tolerante overfor terrorister? ... Med mindre det er objektive universelle moralske verdier, lik de som bor i Guds karakter, har ingen egentlig rett til å dømme selv de verste grusomhetene til terrorister." (1)

7. "Hvis mennesket er den ultimate autoritet, er menneskene helt rettferdiggjort i å definere moral og etikk som passer deres egne ønsker, selv om disse er dem som er forfektet av Hitler, Mussolini, Stalin og Maos mord, tortur og misbruk." Frank Turek og Norm Geisler *Legislating Morality* –[her](#).

8. "Å si at vi er intolerante overfor personen fordi vi er uenige med ideen hennes er forvirret. På denne visningen av toleranse kan ingen ide eller oppførsel motsettes, uavhengig av hvor grasiøst, uten å adressere ansvaret for uføret."

9. "Etter å ha blitt påvirket til å tro at det er opp til den enkelte å skape sin egen sannhet, er våre unge naturlig ukomfortable med noe forslag, om at ett bestemt synspunkt er sant for alle."

10. "Intoleransens høyde er ikke uenighet, men å fjerne fra offentligheten en mulighet for folk til å være uenige." Jonathan Morrow, *Questioning The Bible* - her.

11. "Tradisjonelle toleranseverdier, respekterer og aksepterer individet uten nødvendigvis å godkjenne eller delta i den personenes tro eller oppførsel." (1)

12. "Lik det fysiske universet, styres det moralske universet av uforsonlige lover som vi ikke har makt til å endre." (3)

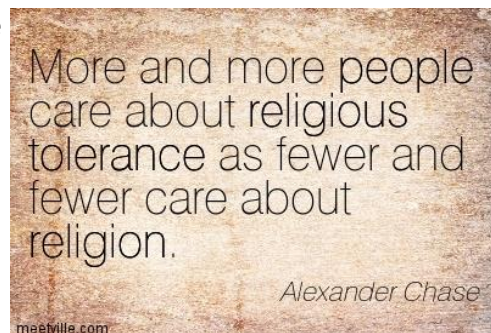
13. "Når vi kontrasterer den kulturelle fortellingens sannhet med den bibelske fortellingen om sannheten, kan vi se at kulturell toleranse faktisk ikke viser respekt for andre eller endog viser omsorg for dem -den gjør det motsatte." (Se 1.)

14. "Sannhet og tradisjonell toleranse er de nødvendig balanserende ingrediensene til virkelig å elske og akseptere andre betingelsesløst." (1)

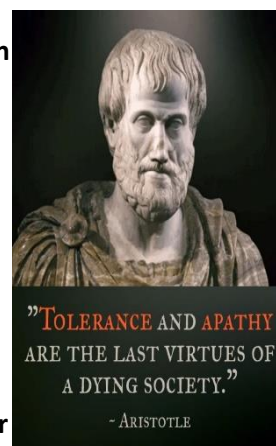
15. "Ved å forstå hvordan sannhet og tradisjonell toleranse fungerer sammen, avdekker vi hvordan vi kan få våre barn til å føle seg elsket, selv når vi ikke kan godkjenne hva de velger og hva de gjør."(1)16. "Å hevde at noen synspunkter er falske, umoralske eller rett og slett dumme, bryter ikke med noen meningsfull toleransestandard." (2)

17. "Sann toleranse innebærer å elske mennesker og lide mens de gjør noe vi mener er helt feil, noe som er nettopp hva Kristus gjør for oss." (1)

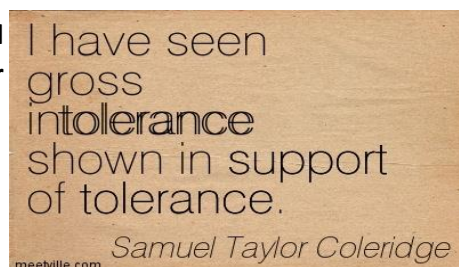
18. "Det som skiller Guds betingelsesløse aksept fra vår kultur er autentisk kjærlighet. Hans kjærlighet er ment å gjøre en annen så sikker som sin egen trygghet, lykke og velferd. Den er fokusert på andre, ikke prestasjons-fokusert.

92 Folk har gjerne sin egen oppfatning av hva som menes med religiøs toleranse

93 Om alt er like lite verdifullt.. (Aristoteles)

94 Hvem er man tolerant overfor?

Gud kjenner den virkelige sannheten om oss - at vi ble skapt i hans bilde - og den sannheten tillater ham å skille personen fra prestasjon. Gud vurderer oss betingelsesløst for hvem vi er, uten alltid å godkjenne det vi gjør fordi han skiller personens verdi fra personens handlinger." (1)

Bokintroduksjon for 'When Sceptics Ask'

Argumentet fra skapelse:

1. Alt som starter å eksistere, må ha en begynnelse utenom seg selv.
2. Universet begynte å eksistere.
3. Universet må ha en årsak utenom seg selv, som vi kaller Gud.

- 1: Alt som begynner å eksistere, har en årsak utenfor seg selv
- 2: Universet begynte å eksistere

Konklusjon: Derfor har universet en årsak utenfor seg selv
(og denne årsaken må ha egenskaper vi forbinder med Gud)

95 Mer rimelig at Noen står bak universet, enn at ingen gjør det..

Argumentet fra design

1. Alt kompleks, spesifisert design krever en designer
2. Universet, spesielt livet, har kompleks, spesifisert design.
3. Derfor må universet ha en designer.

Det moralske argumentet

1. Alle mennesker er bevisste på en objektiv, moralsk lov.
2. En objektiv moralsk lov, impliserer en moralsk lovgiver.
3. Derfor må det være en overordnet moralsk lovgiver.

Behovet for en 1. Årsak (Aristoteles)

Alle ting, inkludert de tingene som forårsaker at ting kan eksistere, trenger en årsak. De kan gi eksistens bare så lenge som de er gitt eksistens. Alt som eksisterer etter denne hypotesen, står i behov for å bli bragt til å eksistere.

Men forårsaket av hva? Utover alt som er, kan det bare være ingenting. Men all virkelighet kan ikke være avhengig av ingenting! Hypotesen om at alle vesen er forårsaket, og at det ikke finnes et ikke-forårsaket vesen, er absurd. Så det må være noe ikke-forårsaket, noe som alle ting som trenger en effektiv årsak til å eksistere, er avhengig av. Argumentet er hentet [herfra](#).

Hva slags Gud eksisterer?

Om vi ønsker å vise at Gud eksisterer, og at han er Bibelens Gud må vi vise at alle argumentene ovenfor holder stikk. Hvert av argumentene ovenfor bidrar noe til vår forståelse av Gud, og satt sammen gir de et bilde som bare kan passe for den ene sanne Gud.

Kalam-argumentet

DET MORALSKE ARGUMENT:

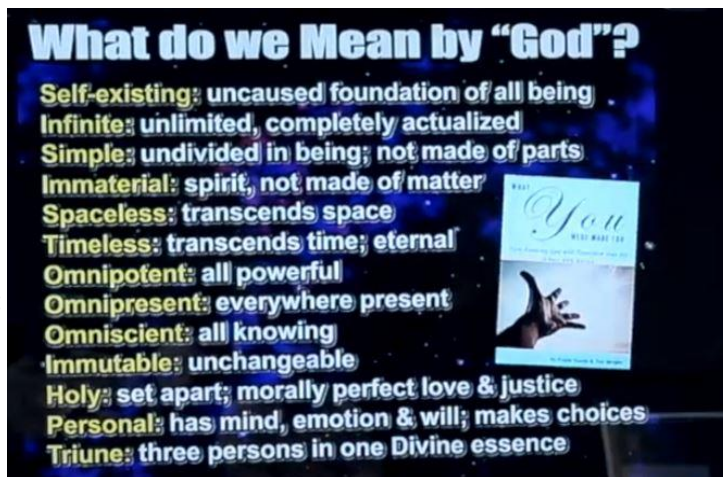
- OM IKKE GUD EKSISTERTE, VILLE IKKE OBJEKTIVE MORALSKE PLIKTER EKSISTERE
- OBJEKTIVE MORALSKE PLIKTER OG VERDIER EKSISTERER
- DERFOR EKSISTERER GUD
 - DYR HAR IKKE MORALSKE PLIKTER OVERFOR HVERANDRE

Gud er mektig

Argumentet fra skapelse, impliserer ikke bare at Gud eksisterer, men også at han er mektig.

Bare en Gud med utrolig kraft kunne skape og opprettholde hele universet.

Hans energi måtte være større enn det som var tilgjengelig for hele skapelsen, for ikke bare skapte han ting, men han holder dem også oppe. Det er større kraft enn vi kan forestille oss, og siden Gud er uendelig, må han også være uendelig mektig (allmakt).

97 Egenskaper hos Gud -som følger av skapelsen

Gud er moralsk perfekt

Eksistensen av en moralsk lov i sinnet til en moralsk lovgiver, viser oss at Gud er et moralsk vesen, et moralsk perfekt vesen. Han er verken opphøyd i forhold til moral, som noen herskere tror de er, eller uten moral (lik en sten). Han er moral i sin egen natur. Han kjenner forskjellen på godt og ondt. Ikke bare kjenner han forskjellen, men han er selv god! Uten ham finnes det ikke noen standard for hva som er godt. Guds natur setter standarden for moral, og ingenting kan vurderes som ikke-perfekt, om det ikke måles mot en perfekt standard, som Gud er.

Gud er nødvendig

Ut fra argumentet fra skapelse, skjønner vi at Gud må eksistere. Og om han eksisterer, så er det med nødvendighet. Det vil si at han ikke kan ikke-eksistere. Det han er, må han være. Han kan ikke være annerledes enn han er.

Gud er uforanderlig

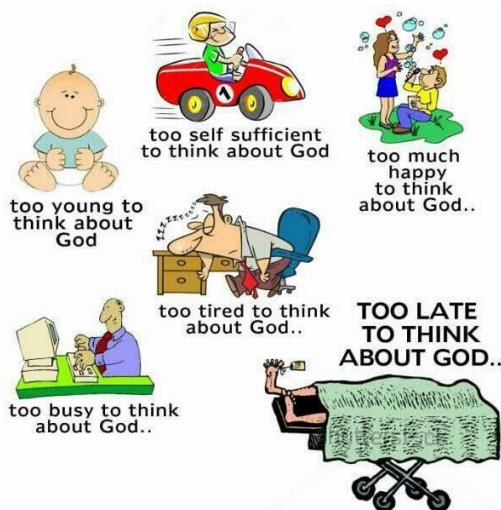
Siden Gud er et nødvendig vesen, må han også være uforanderlig, for et nødvendig vesen kan ikke endres til noe annet enn han er. Det han er, er han med nødvendighet, så et nødvendig vesen kan ikke endre seg.

Gud er evig

Videre må et nødvendig vesen være evig, for et nødvendig vesen kan ikke komme til eksistens, eller slutte å være. Så han kunne ikke ha noen begynnelse eller ende, men må være evig.

Gud er uendelig

Et nødvendig vesen må også være uendelig (uten grenser), for det er ingen som kan begrense det (ingen andre nødvendige vesener eksisterer). Men om ingen kan begrense det, må det være ubegrenset av alt annet. Og det begrenses ikke ved sin egen eksistens, Det er ingen potensialitet i det, som ikke er aktualisert (ren væren/aktualitet). Så det må være ubegrenset (uendelig) i sin eksistens.

98 Tiden er en stadig strøm, som tar oss alle med.

Gud er intelligent

Selv Carl Sagan innrømmer at designet av universet er langt utover det menneskeheten kunne håndtere. Argumentet fra design viser at Gud ikke bare hadde stor makt, men også stor intelligens. Gud kjenner ting, som vi ikke kan forstå, og siden Gud er uendelig, må han være uendelig kunnskapsrik (allvitende). Han kjenner alt som er og alt som kunne være.

Gud er udelelig (enkel)

Ingenting som ikke har flere deler, kan deles, noe som innebærer en endring. Men Gud er ren aktualitet, uten potensiale for endring eller deling. Gud er en absolutt helhet og et udelelig vesen.

Gud er enestående

Vi har sagt at Gud er allmektig, allvitende og bare god, uendelig, ikke-skapt, uforanderlig, evig og unik. Men hvor mange slike vesener kan finnes? Han er noe for seg selv, pr. def. Om det fantes to uendelige vesener, hvordan kunne vi holde dem fra hverandre? De har ikke noen grenser som kan definere der den ene stanser og den andre begynner. Men ingen kan heller stoppe eller begynne. Det kan bare være et uendelig vesen, og ingen andre.

99 Kristendom starter hos Gud og stiger ned til oss, andre religioner streber oppover.

Gud er Herre over skaperverket

Argumentet fra skapelse gjør mer enn å bevise at Gud eksisterer. Det viser også at han er skaperen. Det er ingen måte å skille to uendelige vesener på, men Gud er atskilt fra den endelige verden, som han skapte. Poenget med argumentet fra skapelse, er at universet ikke kan være årsak til egen eksistens. Gud, som den 1. årsak, og allmektige og allvitende skaper av universet, har kontroll over skaperverket. Ikke bare eksisterer Gud, men hans skaperverk eksisterer atskilt fra Ham.

Gud er den samme som Jahve i Bibelen

I møtet med Moses ved den brennende tornebusken, sa Gud: "Jeg er hvem jeg er" (2Mos3v14). Dette viser at den sentrale egenskapen ved Gud, er eksistens. Han er den eneste som eksisterer i og av seg selv. Bibelen kaller også Gud for evig ([Kol1v17](#), [Hebr1v2](#)), uforanderlig ([Mal3v6](#), [Hebr6v18](#)); uendelig ([1Ko 8v27](#); [Jes66v1-2](#)), ren godhet ([Sal86v5](#); [Luk18v19](#)); og allmektig ([Hebr1v3](#); [Matt19v26](#)). Siden disse vesenene er de samme i disse henseender, og det ikke kan eksistere to uendelige vesener, så må Gud som det teistiske argumentet peker på, være den Gud som er beskrevet i Bibelen.

10 ting du bør vite om apologetikk

(Herfra; av [Mitch Stokes](#))

1. Apologetikk er like mye for troende som det er for de vantro.

La oss grovt sett definere apologetikk som bruk av argumenter for å fjerne tvil eller vantro (jeg skal utvikle dette i neste punkt). Poenget her er at vantro ofte kommer fra våre egne hjerter og sinn, til tross for at vi er kristne. For min egen del har apologetikk alltid vært noe jeg gjør like mye for meg som for andre.

100 Hvilken 'kvadrant' hører vår samtalepartner til i?

2. Apologetikk kan brukes i forkant.

Her er utdypingen jeg nevnte ovenfor: Selv om vi ofte bruker trosforsvarsargumenter for å fjerne tvil, kan vi også bruke dem for å hindre tvil.

Undervisning i apologetikk til unge troende kan være et 'føre-var' angrep mot vantro.

Dette vil ikke hindre all tvil, men det kan sikkert redusere den. Dette punktet er særlig viktig for foreldre. Legg merke til at punktene (1) og (2) innebærer at apologetikk er for absolutt alle-kristne og ikke-kristne, tvilere og ikke-tvilere (dvs. ikke-pr-dags dato-tvilere).

3. Det er en forskjell mellom å vite at kristendommen er sann og vis at den er sann.

Til syvende og sist, vet vi at kristendommen er sann fordi den Hellige Ånd åpner våre øyne for sin sannhet (som skal minne oss til øke vår apologetikk i bønn).

Det er innebærer ikke at argumentene ikke kan bekrefte eller ytterligere støtte vårt Ånds-induserte tro-, eller at argumentene aldri er en del av å komme til tro, men argumentene vi bruker på oss selv er ofte forskjellig fra de argumentene vi bruker for å prøve å vise noen andre at kristendommen er sann.

4. Ingen har alle svarene.

Vær realistisk og unngå fristelsen til å tro at for å svare på din nestes skepsis må du først ha alle svarene. Ingen har alle svarene. Når du ikke vet noe, si det og ha det godt med det. Kjenn dine grenser.

Dette er ikke en unnskyldning for å være slurvete eller for å unngå det harde arbeidet med studien, men snarere en oppmuntring til å være ydmyk, og dermed være avslappet og mild. Vær også forberedt på å komme til den erkjennelse at jo mer du lærer, jo mer vil du se hvor komplisert problemene er. Dette er bare et kjennetegn ved læring.

EVIDENCE OF GOD

"Ever since the creation of the world his eternal power and divine nature, invisible though they are, have been understood and seen through the things he has made. So they are without excuse."

(Romans 1:20)

101 Hvem eller hva står bak naturlovene?

5. Det er ingen vanntette argumenter.

Selv om det kan være sterke argumenter for kristendommen, er ingen av dem helt overbevisende, og tvinger alle til å tro konklusjonen, på smerten av irrasjonalitet. For å si det på en annen måte, er det ingen bevis for kristendommen i den sterke forstand av 'bevis'.

Dette bør ikke være problematisk-tross alt, er det få, om noen, argumenter hvor konklusjonen ikke kan unngås på en eller annen måte, selv om denne unngåelsen kan sette personen i en intellektuell forvirring. Kan du bevise at det faktisk er en datamaskin foran deg, og at du ikke er i 'Matrix-verdenen'? Ikke? Så ikke forvent mer fra argumenter enn de kan levere.

6. Ikke forveksle styrken av din lojalitet til Kristus med styrken i argumentet ditt.

Vi kan ofte forveksle styrken i vår forpliktelse til Jesus med den rasjonelle styrken i våre argumenter for kristendommen. Riktig anerkjennelse av begrensningene i et argument betyr ikke at du på en måte frakjenner din bekjennelse. Tilsvarende betyr det ikke at du er illojal, å erkjenne at det er gode argumenter for ateisme eller agnostisisme.

7. Styrken av argumentene er person-avhengige.

En 'vannskille opplevelse' for meg i universitetsstudiet var å se like strålende filosofer, der hver av dem visste om de samme argumentene, komme til vidt forskjellige konklusjoner. Når vi vurderer argumentene, veier

102 Læreren kom til kort overfor Mesteren (Nikodemus hos Jesus)

alle av oss dem mot vårt eget unike sett av bakgrunns-oppfatninger, erfaringer, temperament, tilbøyeligheter og følelser.

Og selv om dette ikke betyr at 'alt går' når man skal vurdere argumenter, er verken argumenter utelukkende et spørsmål om logikk og observasjon. Alle er unike, og ingen er nøytrale. Forresten, ingenting av dette innebærer at sannheten er relativ.

8. Trosforsvars metode er person-relativ.

Dette vil være kontroversielt blant innbitte tilhengere av bestemte metoder, men ikke bli for opphengt i 'skoler' av trosforsvars-metoder. Det er nyttig å bli kjent med dem, og t.o.m. fint å ha en favoritt, men den beste 'metode' for jobben vil avhenge av mange faktorer. Noen av disse faktorene inkluderer din bakgrunn/kompetanse, interesser, personlighet og temperament (så vel som for tilhørerne). Tilnærming vil også avhenge av fysiske omgivelser. En forelesningssal er forskjellig fra en kaffebar eller internett.

Igjen, betyr ikke dette at alt er bra, eller at alle metoder eller tilnærminger er like gode. Jeg tenker noen ganger på det i form av å lære kampsport-stiler: det er best å lære en rekke av dem, og ta de tingene som fungerer best (for deg) fra hver enkelt. Lær dem, men ikke bli for distraherert av deres kategorisering. (Eksempelet er *en trenings-metafor*, og handler ikke om holdning 😊)

103 Mange savner en venn i disse tider

9. Apologetikken er mer et spørsmål om planting enn et spørsmål om høsting. Å endre noens sinn er ikke det eneste målet i apologetikk. Faktisk, skjer det neppe i øyeblikket. Snarere tenk på et trosforsvars-møte som å plante et frø som vil komme til å realiseres senere. Eller kanskje du bare hjelpe å forberede jorda slik at noen andre kan plante.

Det er ikke for å si at du bør ikke be Gud om å gjøre store ting, men husk at vi ofte ikke får se de store tingene førstehånds. Så du bør ikke bli fortvilet (eller bli sint eller defensiv) når personen du snakker med, ikke er enig med deg. Det hviler ikke bare på dine skuldre.

10. Apologetikken er til syvende og sist om mennesker.

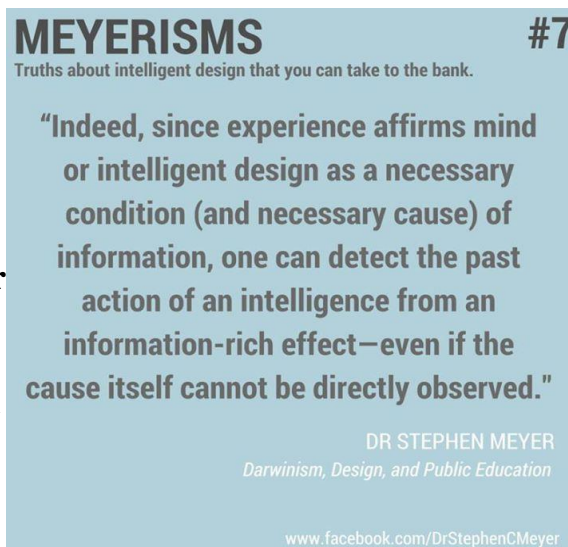
Det er lett å bli fanget opp av ideer, begreper, og argumenter-spesielt for folk som er naturlig tiltrukket av apologetikk. Men apologetikk er et middel til et mål, et middel for å hjelpe folk til å leve for Jesus.

Et trosforsvars-møte er ikke et salgstricks; det er heller ikke en kamp. Vis kjærlighet til folk du kommer i kontakt med. Still spørsmål og lytt virkelig til deres svar. Vær forsiktig og ydmyk. 'Vær som Jesus'.

Årsaks loven

(Bokanbefaling: [Stealing from God](#); Frank Turek, Navpress)

Å betvile årsaksloven er å betvile bortimot alt vi vet om virkeligheten, inkludert vår evne til å resonnerer og bedrive vitenskap. Alle argumenter, all tenkning, all vitenskap og alle aspekter av livet avhenger av Årsaksloven. I møte med Kalam-argumentet ([lenke](#)) er det noen som hevder at vi må gi vitenskapen mer tid. Selv om vi alltid bør prøve å øke vår forståelse og ikke slå oss til ro med vitenskapelige konklusjoner, betyr ikke det at vitenskapen alltid vil finne en naturlig årsak for hver virkning. Siden naturen hadde en begynnelse, kan den ikke være sin egen årsak. Årsaken må være utenfor naturen, som er det som menes med overnaturlig. Det har ikke noe med 'gud-i-gapene' ([lenke](#)) å gjøre. I forbindelse med universets begynnelse argumenterer kristne ut fra det som er allment kjent og akseptert: Siden tid, rom og materie hadde en begynnelse, vet vi at årsaken ikke kan skyldes tid, rom og materie. Faktisk kommer konklusjonen at det finnes en årsak som er ubundet av tid, rom og materie - samt må være personlig -for å velge og skape personlige vesener. Å ha tillit til at vitenskapen kan løse det dilemmaet, må være 'science-in-the-gaps'.

104 En kan spore en årsak ut fra virkningene

Bevisene i forhold til universets opprinnelse er enten:

A. Ingen skapte noe ut av ingenting, -som er ateistsynet -eller

B. Noen skapte noe ut av ingenting, som er teistisk syn.

Om ting kan poppe opp fra ingenting, uten årsak, ved universets opprinnelse - hvorfor skjer ikke det alltid/flere ganger?

Ateisten Dr. Krauss skrev ei bok: 'A Universe from Nothing: Why There Is Something Rather than Nothing'. Nå viser det seg at det dr. Krauss mener med 'ingenting' ikke virkelig er ingenting, men et kvante-vakuuum. Et kvante-vakuuum er tross alt noe: det består av felt og fluktuerende energi, som partikler synes å poppe til/fra eksistens, ut i fra. Det kan hende disse partiklene

har sin årsak, uten at vi kjenner til den. Det er minst ti ulike modeller for kvantennivået, og vi vet ikke hvilken, om noen, som er korrekt. Enn videre, kvantevakuumet er ikke evig, det hadde en årsak, og hvor kom det fra?

EVIDENCE OF GOD

"Ever since the creation of the world his eternal power and divine nature, invisible though they are, have been understood and seen through the things he has made. So they are without excuse."

(Romans 1:20)

Det er mer logikken enn fysikken til Dr Krauss, som det settes spørsmålsteget ved. Han benytter samme ord om to forskjellige ting: 'ingenting'. Dr. *105* Uten unnskyldning - ut fra Skaperverket ([Rom 1,19-20](#)) Albert stiller spørsmål både ved Krauss sin logikk og fysikk. Han skriver om kvantevakuum: "Relativistiske kvante-felts-teoretiske vakuum tilstand, er .. spesielle arrangement av elementær-stoff. At elementær-partikler kan poppe inn og ut av det, er ikke mer mystisk enn at mine fingre kan re arrangerer seg til en knyttneve. Og ingen av disse kommer noe i nærheten av en skapelse av ingenting. Det blir innvendingen til dr. Krauss sin boktittel: "Hvorfor smugle inn fysikklovene via et kvantevakuum, og så kalle det ingenting? Krauss gikk også skarpt ut mot Alberts, selv om han opprinnelig hadde satt "ingenting" i anførselsteget. Han gikk også sterkt ut mot filosofi, men endte i å benytte en enda dårligere filosofi ('I don't give a damn about what nothing means to philosophers' -som også er en filosofisk påstand.) Konklusjonen blir at i stedet for å forklare hvordan universet ble til fra ingenting, har ikke Krauss forklart noe som helst.

Det virker ikke som at ateister som Krauss eller Dawkins ser at de ikke kan drive vitenskap uten filosofisk grunnlag (aksiomer). Mens vitenskapsfolk vanligvis forsøker å forstå fysiske årsak/virknings-forhold, så er vitenskapen selv bygd på metafysiske prinsipper, som ikke kan bevises vitenskapelig. De prinsippene hjelper vitenskapsfolk i å gjøre presise definisjoner og klare distinksjoner, og så fortolke alle relevante data rasjonelt. Spørsmål som: Hva innebærer 'relevant', 'rasjonelt', 'den beste fortolkning av data' samt hva 'ingenting' er, besvares alle sammen ut fra filosofi. Slik sett utføres vitenskap *mer i bevisstheten* enn i laboratoriet.

Gjennom hele den vitenskapelige prosedyren må vitenskapsmannen vurdere filosofisk og logisk spørsmål i forhold til hypotese, datainnsamling og fortolkning av data. Verken naturen eller vitenskap stiller hypoteser, samler inn eller tolker data. Det er det bevisstheten hos vitenskapsmannen/kvinnen som gjør. Opphavsmennene til vitenskapelige grader visste at filosofi er grunnlaget for alle slags undersøkelser, herav tittelen: PhD. Om en forlater god filosofi, så ender det i dårlig vitenskap. Og om en forlater all filosofi, blir

det en selvovertinnende posisjon, en filosofi som forakter all filosofi. Etienne Gilson sa: "Filosofi begraver alle sine begravellesagenter." (12) En kan ikke komme unna filosofi, like lite som logikk.

Det har ingen effekt å benekte den.

Som Aristoteles skrev er "ingenting er hva stener drømmer om". Med mindre noen mer kraftige agenter intervenserer, står

det gamle slagordet seg: "Ut fra ingenting, kommer ingenting." Dr. Krauss har imidlertid

enda et argument, der han sikter på Gud, men treffer seg selv i stedet. Det synes som dr. Krauss holder fast på årsaks/virknings-loven så lenge konklusjonene går i hans retning, men om det plutselig skulle peke i retning av teisme, så begynner Dr. Krauss å gjøre unntak: Han sier f.eks. "Alle ting som begynner, *kan* ha en årsak., selv om grunnen er ganske utydelig og hensiktsløs." (14)

106 Eks. på en 'umulig begivenhet'
Ingen X kan skape seg selv.

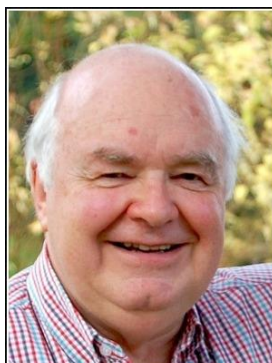
"Alle ting som begynner, må ha en årsak. X kan ikke skape X. Om dr. Krauss betviler årsaks-loven, *betviler han selve den disiplinen han forsøker å fremme* - vitenskap. Selv om definisjon og området for vitenskap ofte debatteres, så kan ikke grunnlaget for vitenskap, årsaks loven bestrides. Vitenskap er i minimumsversjon en søking etter (type av) årsaker. Vitenskapsfolk forsøker å oppdage hva som er/var årsak til en spesiell effekt/begivenhet. Hele det vitenskapelige foretagendet avhenger av årsaks/virknings-relasjonen. Om noe skulle bli virkelighet uten årsaker, hvordan kunne man da drive vitenskap.

Men dr. Krauss går videre, han sier: "Det som er viktig å legge merke til imidlertid, er at hver kjent fysisk effekt, hvis årsak vi forstår, har en fysisk årsak. Det er dermed ingen grunn til å anta at det samme ikke vil være tilfelle, også for universet. Men, ikke så fort: Vi har allerede lagt merke til at tid, rom og materie hadde en begynnelse, som innebærer at grunnen ikke kan være fysisk, selv om effekten er det. Således ignorerer dr. Krauss et mot-eksempel, like stort som selve universet. Om man går videre i tankerekken, er det også en videre implikasjon av hans påstand, som får virkning også for ham selv - dersom hans argument, om materielle årsaker, er riktig.

Enhver god detektiv spør mange spørsmål, og blant spørsmålene vi trenger å stille dr. Krauss er: "Er du bare et fysisk vesen? Med andre ord: Er du

ingenting annet enn en samling av molekyler, eller er det også immaterielle aspekter av dr. Krauss? Hva tror han om relasjonen mellom sin hjerne og sin bevissthet? Han skrev en bok der han fastslo at alle fysiske ting har fysiske årsaker. Men er sinnet/bevisstheten hans, som produserte innholdet i boka, bare fysisk?

Uansett hvordan dr. Krauss besvarer det spørsmålet, vil hans svar være selvovertinnende. Om han sier: "Nei, mitt sinn er ikke bare fysisk, det er også en immateriell dimensjon i det," så benekter han påstanden i boka. Om han sier: "Ja, mitt sinn er min hjerne, så min fysiske hjerne produserte denne boka," da ville vi ikke ha noen grunn til å tro noe av det boka sier er sant. Da ville boka bare være resultat av biokjemiske reaksjoner i hjernen, med et på forhånd lovgitt resultat. Denne konklusjonen er uunngåelig, ifølge materialismens natur.

Some atheists are quite explicit that their atheism comes first. One of the most famous is Richard Lewontin, a professor of genetics, who said it wasn't science that compelled him to accept a materialistic explanation of the universe. It was an a priori materialism.

— John Lennox —

AZ QUOTES

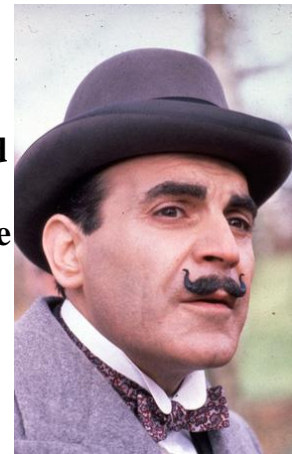
Materialister som dr. Krauss har ikke noe annet valg enn å fastslå at våre tanker er fullstendig bestemt av fysiske/kjemiske reaksjoner i hjernen. Uansett om disse biokjemiske prosesser er tilfeldige og/eller lovmessige, og de mangler en underliggende autoritet som verifiserer dem, så er det ikke grunn til å feste lit til dem. Inklusive påstanden at ateismen er sann. Som maskiner av kjøtt, fullstendig styrt av naturens lover, kan vi ikke resonnerer, vi kan bare reagere. Så med sin forsikring om at all lovmessighet er fysisk, ødelegger dr. Krauss sin egen vilje til å resonnerer og drive vitenskap!

Det er én av mange måter ateisme motsier all fornuft. Du leser dette nå, og tenker fritt omkring hva du leser. Du er ikke bare en molekylær computer, som ikke har noen kontroll over hva du driver med, eller hva du tenker. Og om du var, ville det ikke finnes noen prinsipiell måte du kunne oppdage det på. Fordi enhver intellektuell prosess du benyttet, ville være fullstendig bestemt av fysikkens lover. For å vite at vi er mer enn en robot, så må vi være mer enn en robot.

Det sentrale problemet som ofte dukker opp med ateistiske påstander, er at de ofte unntar seg selv fra egne krav og teorier. Det vi nettopp har sett er et godt eks: OM alle er en molekylær maskin, så hvorfor handler ateister som om de fritt kan resonnerer og lande på ateistiske konklusjoner? Vi skal se at dette selv-overvinnende problemet jager ateister i alle temaer. Se om du kan oppdage noe selvovertinnende i neste spørsmål:

Virker årsaks-loven utenfor rom og tid?

I en nylig radiodebatt med en ateist, hevdet han at vi ikke skulle hevde at Big Bang var forårsaket. Siden det ikke var verken tid eller rom forut for skapelsen, så gjelder ikke årsaks-loven. Problemstillingen blir litt annerledes enn med dr. Krauss sin innvending, for da han sier at enhver ting krever en fysisk årsak, snakker han om det Aristoteles kalte materiell årsak, hva årsaken fysisk er laget av. Men denne innvendingen omhandler det Aristoteles kalte effisiente årsaker. *En effisient årsak* er hva de fleste mennesker tenker på, når de tenker på en årsak. Det er *den primære kilden til effekten*: en forfatter som skriver en bok, en edderkopp som spinner et nett, en håndballspiller som kaster en pasning. Det er effisiente/ *primære* årsaker.

108 Poirot god til å avsløre bløff

Ateister som kommer med denne påstanden sier at det ikke er noen effisient årsak til universet, fordi det ikke fant sted i tid og rom.

La oss se på flg. syllogisme:

1. Årsaks loven gjelder bare fysiske ting i rom og tid
2. Skapelsen fant ikke sted i rom og tid. (Det var skapelse av rom og tid).
3. Derfor angår ikke årsaks-loven skapelsen av universet.

Merk at det ikke er noen fysisk relasjon mellom premiss 1 og 2, og konklusjonen 3 i resonnementet ovenfor (eller noe logisk resonnement). Legg også merke til at premissene *ikke er objekter* i rom og tid. Likevel er det en *kausal* relasjon mellom premissene og konklusjonen. Med andre ord, resulterer sanne premisser alltid i sanne konklusjoner. Om argumentet ovenfor logisk sett var tilfelle, ville ingen argumenter være tilfelle: Om årsaks-loven bare angikk fysiske ting, så ville ikke noe argument virke, *fordi premisser og konklusjoner ikke er fysiske ting*. For at noe som helst argument, inklusive argumenter mot Gud, skal virke -må årsaks-loven gjelde den immaterielle sfære, fordi premiss og konklusjoner i argumenter er immaterielle. {Noen vil kanskje tenke at de ser svarte punkter på skjermen, som er fysiske, der premiss og konklusjon står, men tenk på at et slikt argument også kan sies muntlig, f.eks. overføres via telefon, da er det ikke lett å forklare *informasjon som noe fysisk*. –Oversetterts tilføyelse.}

M.a.o. ville ikke logikk virke, om det første premisset var sant! Men siden logikk virker, fungerer årsaks-loven metafysisk, ikke bare fysisk. Å benekte kausalitet utenom rom og tid, ville være å fornekte logikk, som ville være selvovertvinnende og ville fornekte vår evne til å argumentere for noe. Vi kan også se hvorfor det er selv-overtvinnende å benekte årsaks-loven, ganske enkelt ved å spørre den som betviler den:

"Hva fikk deg til å komme til den posisjonen?"

Eller: "Hvilke *grunner* har du for din posisjon?"

Om en ateist ønsker å hevde at skapelse av rom, tid og materie ikke trenger en årsak, så er det en virkning som er et unntak fra loven om årsak/virkning. Men ethvert forsøk på å slike bevis, skaper store problemer *Om personen refererer vitenskapelige eksperimenter, som grunn for sin påstand, påpek at eksperimenter og forutsetter årsaks/virkning-sammenheng.*

Likedan vil enhver argumentasjonsrekke han trekker fram benytte den årsaks/virkning-sammenheng, som han benekter. M.a.o. er det selvovertvinnende rasjonelt og vitenskapelig å konkludere at virkninger ikke har årsaker. Det skyldes at enhver benektelse av årsaks/virkning-loven benytter den samme loven.

Igjen forsøker ateister å unnta seg selv fra egen teori.

109 Nedvurdering av levende skapninger

Hvorfor er det lover i det hele tatt?

Har du noen gang spurt deg selv hvorfor naturens lover er så uniforme, presise og forutsigbare? Hvorfor beskriver matematikken så nøyaktig den fysiske virkeligheten? Hvorfor er universet styrt av orden og regelmessighet? Det er spørsmål som ateister og agnostikere sjelden våger å spørre, og når de gjør det, blir de møtt med svar om at dette 'ikke er et vitenskapelig spørsmål'.

Dr. Paul Davies fikk erfare det, da han spurte det ikke tillatte spørsmålet: Hvor kommer alle lovene fra? og hvorfor har de den formen de har? Davies sier selv at eposten hans fløt over av vitriol etter dette 'hvorfor'. Skal fysikere bare ta fysikkens lover for gitt, i tro? Enn videre at disse lovene alle uttrykkes som ryddige matematiske relasjoner. Hans ateistiske og agnostiske kolleger likte tydeligvis ikke at han sammenlignet vitenskap og religion på noe vis. Men de misforsto hva han ville fram til. Davies sa ikke at metodene i vitenskap og religion skulle være de samme. Han påpekte bare at både vitenskap og monoteisme hviler på ikke-bevisbare aksiomer, som han insisterte på må tas i

tro. *For monoteisme er startpunktet en uforklart Gud. For vitenskap er startpunktet uforklarte naturlover.*

Som svar på spørsmålet sitt -om hvor lovene kom fra? fikk han alle slags svar tilbake, fra: 'det er ikke et vitenskapelig spørsmål' til 'ingen vet'. Favoritt-svaret var: "Det er ingen grunn til at de er som de er, de bare er (slik)."

Hva med multivers-argumentet som en forklaring? Det er den populære spekulasjonen blant ateister at mange

univers eksisterer, og vi er tilfeldigvis i det med spesifikke fysiske lover ved en tilfeldighet. Davies kjøper ikke det argumentet. Han kaller det en 'gjemmelek'. Selv om multivers eksisterer, så må det være en årsak bak alle de universene, og gi dem sine lover. Denne prosessen ville kreve sine egne lover eller metalover. Hvor kom de fra? Problemet er bare flyttet et nivå fra universets lover, til multiversets metalover. Multiverset trenger også en årsak.

Davies mener det er 'anti-rasjonelt' og utgjør 'hån av vitenskapen' å si at dette ordnede og rasjonelle universet eksisterer 'grunnløst' som et brutalt faktum. Han skriver: "Kan den mektige redigerer av fysisk orden som vi fornekter i verden omkring oss, i siste omgang bli rotfestet i absurd ufornuft? I så fall er verden en ondskapsfull flink triksmaker: *meningsløshet og absurditet på noe vis, maskert som kyndig orden og rasjonalitet.*" Akkurat: Hvordan har det seg at verden som et ordnet og forståelig univers, kom fra fullstendig uorden og irrasjonalitet? Både ateister og teister må svare på det spørsmålet.

De må også svare på dette spørsmålet: Hvorfor kan vi benytte vår bevissthet til å oppdage sannhet om det materielle univers, og tilmed immateriell virkelighet som moral, logikk og matematikk? Hvorfor kan vi utøve vitenskap? Det skjer av minst to grunner:

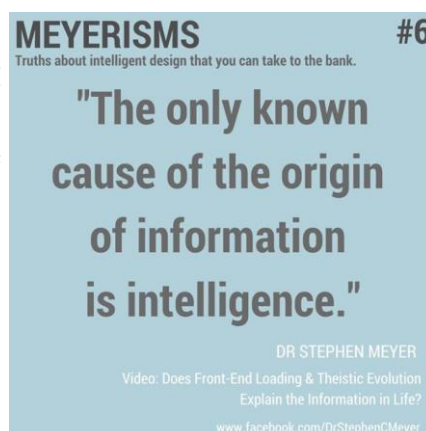
i) Fordi universet har ordnede naturlover og opererer ut fra forutsigbar og vedvarende årsak og virkning.

ii) Fordi vi er rasjonelle agenter som fritt kan velge å bruke våre sinn til å oppdage disse årsaker og virkninger.

Med det lar en spørsmålet om: hvor disse ordens naturlover kommer fra i første omgang, ligge. Hvorfor endrer ikke metafysiske naturlover seg? Og hvorfor kan våre sinn forstå virkningene av dem? Kort sagt: Hva forklarer best disse ordnede univers og våre bevisste sinn? Vi har valg mellom to alternativer: Enten oppsto de ved en pre-eksisterende overnaturlig intelligens

110 Ulike alternativer -noen mer troverdige enn andre

111 Slik vi kjenner verden i dag

eller ikke. Siden naturen *hadde en begynnelse, og ikke kan forklare seg selv*, virker det mye mer rimelig å anta at samme årsak som skapte universet, også er kilden til dets orden og rasjonalitet. All erfaring vitner om at lover kommer fra en lovgiver. Dette bekreftes også via kosmisk fin-innstilling.

Gudommelig design?

De initiale betingelsene før verdens tilblivelse synes å ha vært ekstremt fininnstilte for eksistensen av universet og livet i det. Selv ateister innrømmer at universet synes fininnstilt. Stephen Hawking estimerer at dersom utvidelsesraten av verdensrommet var annerledes med én del i forhold til 100.000 millioner, millioner -ett sekund etter starten, så ville universet enten ha kollapset i seg selv, eller aldri ha utviklet galakser. (19) Den initiale ekspansjonsraten ble lagt inn ved starten av universet. Ingen kosmisk evolusjonær prosess kan gjøre rede for det.

Mange andre aspekter i fysiske realiteter er også uforståelig fin-innstilt, tilpasset eksistensen av et livsbevarende univers. F.eks. dersom gravitasjonskraften var annerledes med én del i forhold til (10 opphøyd i 40), ville aldri vår sol eksistert -og heller ikke vi. Det tilsvarer 1 tomme i forhold til hele det kjente nåværende univers. (20)

Det er bare 3 muligheter for den tydelige fininnstillingen til universet: tilfeldighet, fysisk nødvendighet og/eller design. Forfatteren (Turek) har ikke tro nok til å si at den ekstreme fininnstillingen skjedde ved en ukjent, ikke-intelligent middel som vitenskapsfolk kaller 'tilfeldighet'. Sannsynligheten er for liten. Universet kunne hatt *ulike* fysiske sammensetninger, så fysisk nødvendighet er ikke aktuelt. Den mest fornuftige konklusjonen er at *fininnstilling skyldes en Designer*. (21)

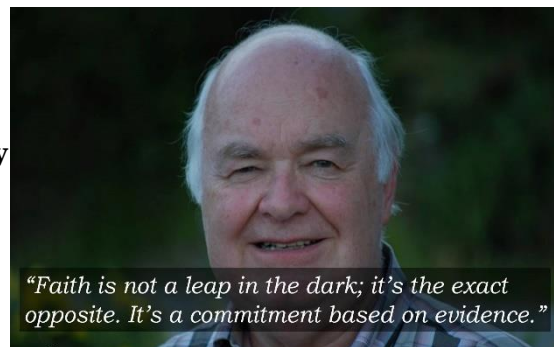
Vi har allerede god evidens for å tro at det er en årsak utenfor tid og rom, som er personlig og kraftfull har skapt universet. Fin-innstilling viser at denne årsaken også er overmåte intelligent. Ikke bare skapte han universet, men han satte også opp akkurat de rette forholdene og lovene for vår eksistens. Og det er mer enn ett dusin av disse presise verdiene.

Ikke overraskende hater R. Dawkins denne konklusjonen. Da han ble spurt om årsaken til fysikk, sa han at han ikke visste, men at det å postulere en bevisst intelligens bare gjorde problemet større. Det større spørsmålet var for ham: 'Hvem laget Gud'? Men Gud er evig, uten noen begynnelse.

Ikke alt i verden kan være virkninger. For at det skal skje endringer eller bevegelse i det hele, så trenger det være noe som ikke er en effekt, men en evig, ikke-forårsaket første årsak, en 'urørlig beveger'. Vi kan ikke fortsette en uendelig regress av årsaker. Når vi sporer årsakskjeden tilbake i historien, så må den slutte ved en selv-eksisterende, ikke-forårsaket første årsak.

Så når ateister spør 'hvem gjorde Gud'? misforstår de årsaks-loven og Guds natur. De synes å tro at Bibelens Gud er en skapt, Zevs-lignende avgud, men da misforstår de. Om Gud eksisterer, er han selv-eksisterende, en *ikke-for-årsaket første årsak*. Siden Gud skapte tiden, er han evig. Og er han det, har han ingen begynnelse. Én grunn til at Gud ikke har noen årsak, er *fordi han ikke har noen begynnelse*. (23) Det er ikke slik at alt som eksisterer krever en årsak, men alt som *starter å eksistere*, krever en årsak utenfor seg selv.

Konklusjon: Å tvile på årsaks-loven Dette skapte og fininnstilte universet sammen med den ordnede virkelige årsaks-virkning verden, er best forklart av et intelligent vesen med egenskaper merkelig kongruente med Bibelens Gud. Om årsaks-loven ikke holder, om virkninger kan oppstå uten årsaker, hvordan kan da ateister eller teister ha tillit til noen teorier om fortiden? *Som vi*

112 Lennox syn på tro 'Kristen tro bygger på evidens'

har sett, benytter ateister årsaks-loven i deres påståtte argumenter mot Gud, men angriper den i det øyeblikk et argument peker mot Gud. Begynnelsen av universet er det største eksempelet. Uheldigvis for dem så er det ikke noen grunn til å tro at universets begynnelse er noe unntak fra årsak/virknings-loven, siden all vår erfaring forteller at det som begynner å eksistere har en årsak. Selv den store skeptikeren David Hume fremholdt: "Jeg har aldri fremsatt en slik absurd påstand at noe kan oppstå uten en årsak." (26) I det minste er det mye mer fornuftig å anta at universet trenger en skaper, enn at det ikke gjør det. *Faktisk innrømmer både dr. Dawkins og Krauss at det kan reises en respektabel sak for en deistisk Gud (en Gud som har skapt verden og stilte opp naturlovene, men som ikke griper inn i verden gjennom naturlover.)* (27)

Det er en stor innrømmelse. *Det er et stort sprang fra ateisme til deisme, men bare et kort steg fra deisme til teisme.* Så hvorfor ikke følge bevisene hele veien til teisme? Vi kommer til det i avsnittet om moral. Imens må vi fastholde at å gi avkall på loven om årsak og virkning, som er fastholdt gjennom all menneskelig erfaring, er en farlig ting å gjøre. Uten den ville vi ikke være i stand til å forstå logikk eller motta noen informasjon fra sansene våre, uten at årsak og virkning er gjeldende. Om du tror du har bevis mot loven om årsak/virkning, så ville du benytte den loven for å oppnå de bevisene. Alle argumenter, all tenkning, all vitenskap og alle aspekter ved virkeligheten, avhenger av årsaks-loven.

Ironisk nok, når ateister angriper loven om årsak/virkning, bekjemper de den loven som er mest sentral i suksessen til fornuft og vitenskap -de to feltene de hevder å styre. Hvorfor betrakte ateister som 'fornuftige' om de *tilsynelatende benytter fornuft og vitenskap til å angripe det selvsamme prinsipp som gjør*

fornuft og vitenskap mulige. Motsatt det bildet de forsøker å plante hos publikum, synes de å være den ufornuftige part, ikke religiøse teister.

ÅRSAK OG KORRELASJON (SAMVARIASJON)	
SAMVARIASJON (KORRELASJON) BEVISER IKKE ÅRSAKEN!	
I FORSKNING ER DET GREIT Å IDENTIFISERE SAMVARIASJON, MEN VI MÅ VÆRE VELDIG FORSIKTIGE MED Å DISKUTERE ÅRSAKER	
KORRELASJON: STATISTISK TERM FOR SANNSYNLIGHETEN AT DE TO BEGIVENHETENE VIL INNTREFFE SAMTIDIG	
DET ER TRE HOVEDMÅTER TIL STØTTE FOR ÅRSAKSDANNELSE:	
1.	Årsaker utledet fra et repeterende mønster 1. Eks. mange anoreksi-pasienter kommer fra perfektionister, effekt-orienterte hjem som understreker plikt og ansvar
2.	Årsaker formodet ut fra korrelasjon 1. Eks. andelen av venstre-hendte i et utvalg av høyst kreative mennesker, er mye høyere enn andelen av venstrehendte i populasjonen som helhet –finnes andre mulige årsaksfaktorer? 3. Årsakssammenheng demonstrert gjennom eksperimentell kontroll av variable
Imidlertid må vi være på utkikk etter andre årsaksfaktorer som kan ha gitt samme resultat. Å identifisere mulige andre årsaker enn du argumenterer for, øker troverdigheten i argumentet	

Referanser -Årsaksloven:

12. Etienne Gilson, *The University of Philosophical Experience* (San Fransisco: Ignatius Press, 1999), s.246

14. <http://www.reasonablefaith.org/lawrence-krauss-response-and-perspective>

19. For nøyere om Fininnstilling Se W.L. Craig, *Reasonable Faith* (Wheaton, IL: Crossway, 2008), s.157-172

20. Se Lee Strobes intervju med Robin Collins i: Lee Strobel, *The Case for a Creator* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2003), s.131-132

21. Det er ingen forklaring på hvorfor universet er fininnstilt at vi er her så vi kan observere det, slik vi får inntrykk av at noen forsøker å avfeie argumentet.

23. Det er ikke eneeste grunn til at Gud ikke er forårsaket at han mangler en begynnelse. Gud er uten årsak fordi det er i hans natur å eksistere med nødvendighet. Det gjelder ikke deg og meg. Vi er avhengige vesener, som er bragt til eksistens. Gud er nødvendig.

26. David Hume til John Stewart, Feb. 1754, i 'The Letters of David Hume' 2 vols., red. J.Y.T. Greig (Oxford: Clarendon Press, 1932), I: 187

27. Ca. 5 min. ut i diskusjonen med John Lennox innrømte R. Dawkins at en 'rimelig akseptabel sak' kunne reises for en deistisk Gud, selv om det ikke var en sak han personlig ville akseptere. (Se videoen [-her.](#))

Ateisme er ikke bare mangel på tro

Tim Barnett; Oversatt [herfra](#).

Mange ateister liker ikke begrepet "ateist." De tar ateisme som standardposisjonen. Jeg har selv hørt noen ateister si at ateisme ikke er en tro i det hele tatt. Snarere, hevder de det rett og slett er en mangel på tro. Gitt denne om-defineringen, blir de fleste ateister overrasket når teister krever at de gir bevis for sin ateisme. Tross alt hevder de, vi krever ikke bevis fra folk som mangler tro på julenissen. Videre blir vi fortalt at alle som mangler tro på julenissen, teknisk sett er en a-julenissist. Men ingen har noen gang kalt dem med dette begrepet. Videre kan ateisten påpeke at de fleste ikke tror på tordenguden Tor, men ingen kaller dem "a-Torister".

Ved å fortsette denne tankegangen, vil de påpeke at alle er enige om at aTor-isten og a-julenissisten ikke er tvunget til å bevise at Tor og julenissen ikke eksisterer. Bevisbyrden ville være på den personen som hevder at Tor og julenissen eksisterer. Likeledes er teisten fortalt at det er opp til ham å bevise at Gud eksisterer. Det er ikke ateistens ansvar å bevise at han ikke gjør det.

Men er dette egentlig hva ateisme utgjør? Er det bare en mangel på tro på Gud? Svaret er et rungende, nei! Ateisme er ikke bare en mangel på tro. Det er ikke standardposisjonen. La oss få våre termer rett. Teisten bekrefter utsagnet: "Det er en Gud." Den agnostiske sier: "Jeg vet ikke om Gud eksisterer" eller "Du kan ikke vite at Gud eksisterer." Ateisten bekrefter utsagnet: "Det er ingen Gud," og tror ikke på høyere vesener. Å si at du bare mangler en tro på noe, er å si at du ikke har noen tro på det. For eksempel, hvis du spurte meg, "Hvem er den beste kvinnelige polospilleren i Europa?" Så ville jeg ikke vite hvor jeg skulle begynne. Hvorfor? Fordi jeg ikke har noen mening/tro om kvaliteten til kvinnelige polospillere i Europa, eller noe annet land for den saks skyld. Jeg mangler virkelig en tro i det spørsmålet.

Dette er ikke tilfelle med ateister. Folk skriver ikke bøker om ting de ikke har noen tro på. Ingen debatterer om ikke-tro. Hvis de gjorde det, ville det ikke være noe å snakke om. Dette forsøket på å endre definisjonen av ateisme til en mangel på tro, er en taktikk for å forsøke å endre bevisbyrden. Men det vil ikke fungere. Troen på at det ikke er noen Gud, og da gjerne at alt er materie, er en tro. Og hvis ateisten mener det er en fornuftig tro, burde han også ha grunner til å tro det.

113 Trenger man misjonere for 'ikke-tro'?

Ateisme kan ikke forklare tankeevne. Teisme kan:

- Om ateisme er sann, ville våre sinn bare være molekylære maskiner
- Vi ville ikke ha fri vilje
- Vi ville ikke kunne resonnerer fritt, bare reagere
- Dermed burde vi ikke stole på noen av våre tanker, inkludert tanken at ateisme er sann

114 Følgene av ateisme er ikke til å stole på.

Eksisterer Gud?

Argumenter for en teistisk Gud

1. Argumentet om universets begynnelse -eks. [her](#):

Rom, tid og materie hadde en begynnelse ut fra intet. Alt som begynner å eksistere må ha sin opprinnelse utenom seg selv.

Det er mange ting som peker mot en absolutt begynnelse: Det ekspanderende universet,

2. Termodynamiske lov, Relativitetsteorien, Ikke mulig å gjennomløpe et uendelig antall dager.

2. Argumentet om kosmisk fininnstilling -eks. [her](#).

Universet startet med en ekstrem presisjon, og det forblir fininnstilt til denne dag. Det viser seg på minst tre områder: Startbetingelsene for universet, naturlovene og fysiske konstanter.

3. Argumentet fra fornuft -eks. [her](#).

Vår evne til å benytte fornuft og immaterielle logiske lover, forklares best ved et sinn utenfor vår sanseverden (transcendent). Det kan ikke forklares ved materielle forklaringer.

Ingen naturlig årsak til universet

- Om naturen hadde en begynnelse, måtte den ha en årsak
 - Denne årsaken kunne ikke vært naturlig, siden naturen ikke eksisterte
- Å si at noen skapte noe av ingenting, er ett mirakel
 - Men å si at ingen skapte noe ut av ingenting, blir et under uten noen til å utføre det
- Naturlovene krever forklaring
 - Naturlover synes målstyrte, og ubevisste mekanismer i naturen er målstyrte, som innebærer at et sinn styrer dem
 - Ateister betviler årsaks-loven ved universets opprinnelse
 - Uten den kunne vi verken tenke, fungere i livet eller drive med vitenskap
 - En kan ikke benytte årsaks-loven for å vise at den ikke gjelder
 - Om det fantes et kvantevakuum, hva forårsaket dette?

115 Vi vil aldri finne en naturlig årsak til universet, fordi naturen oppsto i lag med tid, rom og materie.

4. Argumentet fra informasjon -eks. [her](#).

Den levende verden er fylt med spesifisert, kompleks biologisk informasjon. Det er vår gjentatte og uniforme erfaring at koder og slik spesifisert, kompleks informasjon er forårsaket av bevisstheter/intelligens, ikke av naturlige krefter.

5. Argumentet fra intensjonalitet -eks. [her](#).

Som personer har vi mulighet til å gjøre valg ut fra fri vilje, å ha til hensikt å gjøre noe. Hensikt og fri vilje er vanskelig å forsvare ut fra materialisme. Det harmonerer godt med å være skapt i Guds bilde.

6. Argumentet fra final kausalitet -eks. [her](#).

Hele verden viser målrettethet, fra naturlovene til levende organismer. Dette peker mot et opprettholdende intellekt som holder verden oppe og styrer ubevisste prosesser og subjekter mot sitt mål. (Aquinas 5.vei)

7. Argumentet fra objektive moralske verdier -eks. [her](#).

Om objektive moralske verdier eksisterer, så eksisterer Gud. Argumentet at det er objektivt galt å torturere babyer og at kjærlighet er objektivt rett, er sterkere enn noe argument som kan grunnlegges ateisme.

8. Argumentet om det onde -eks. [her](#).

Det onde er en pervertering av det gode, og vi ville ikke ha visst om ondt, uten at noe godt finnes. Noe objektivt godt kan bare eksistere om Gud finnes.

9. Argumentet fra vitenskap -eks. [her](#).

Dette argumentet bygger på flere av de foranstående: Vi har evne til å drive vitenskap ut fra fornuft, informasjon, intensjonalitet og kausalitet. Disse er vist mulige bare om Gud eksisterer.

10. Slutninger fra foregående punkter: Hva kan vi lære av dette? Om vi slutter fra effekt til årsak, kan vi se at årsaken må være: *Romløs, tidløs og immateriell: Fordi rom, tid og materie ble skapt. Derfor må årsaken overskride dette: Den må være utenom naturen, eller overnaturlig.

*Selveksisterende og fullt aktualisert: Fordi en tidløst vesen ikke hadde noen begynnelse, og ikke ble frembragt av noe annet. *Udelelig: Om det hadde deler, ville det kreve sammensetning av andre og ville være begrenset uten disse.

*Personlig: For å kunne velge å skape, måtte det være personlig -siden det bare er personer som kan velge å gjøre noe. Upersonlige vesener har ikke kapasitet til å foreta valg.

Fra kirkens tidligste tid ble Jesus trodd:

*Kraftig: For å kunne skape universet ut av ingenting.

• Å være Guds Sønn (Joh. 1v1og14; 10v30;14v9)

*Intelligent -for å kunne:

-designer og opprettholde universet med slik enorm presisjon og målstyring

• Å ha stått fysisk opp fra de døde (1Kor15v3-8)

-administrere høyst kompleks, spesifisert informasjon

• Å være eneste veien til frelse (Joh14v6)

-forsyne sine skapninger med evne til å resonnerer

*Moralsk fullkommen som grunnlag for objekt moral og verdier

116 *Hvem de første kristne trodde Jesus var, ha gjort og konsekvens av det*

Dette er bildet av en teistisk Gud.

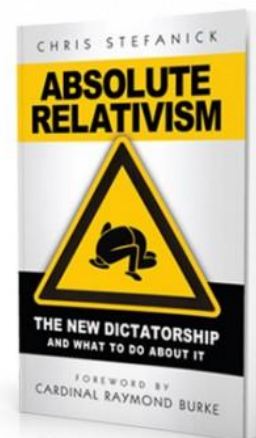
Om Gud ønsker å vise seg ytterligere, kan han gjøre det gjennom f.eks. mirakler, slik Bibelen beretter om. Han kunne også åpenbare seg selv for oss, som det berettes om [Jesus](#) i Bibelen.

Er det sant?

<p>Fra boka: 'Stealing from God; Frank Turek. Navpress</p>	<p>Bilde:</p>
<p>Ethvert menneske har rett til egne oppfatninger, men ikke til egne fakta, heter det. Jeg ønsker å ta opp noen påstander som fremføres som sannheter, men viser seg ikke å være det. Felles for mange av dem er at de ikke vender søkelyset mot sin egen gyldighet. Når noen sier: "Det finnes ikke absolutte sannheter," virker det som de vil unnta sin egen påstand fra sannhetskravet.</p> <p>Påstanden gjør jo krav på å være en absolutt sannhet. Det skal altså ikke finnes andre absolutte sannheter enn denne. Men hvorfor er det akkurat denne, og ingen annen påstand som er absolutt sannhet? En annen måte å formulere det, er å hevde at 'all sannhet avhenger av perspektivet'. Men i hvilket perspektiv holder det utsagnet stikk?</p>	 <p>Every man has a right to be wrong in his opinions. But no man has a right to be wrong about his facts.</p> <p>(Bernard Baruch)</p> <p>izquotes.com</p> <p>117 Rett til egne meninger, ikke egne fakta</p>

Noen tilsvarende påstander forsøker ta høyde for mulighet for feil, men igjen med unntak av hva påstanden selv hevder: "Alt er relativt". Da kan en lure om det er en relativ sannhet. Dessuten er den ikke sann. F.eks. 'Lyshastigheten i vakuum er konstant' (ca. 300.000 km/s), holder mål innenfor sin referanseramme.

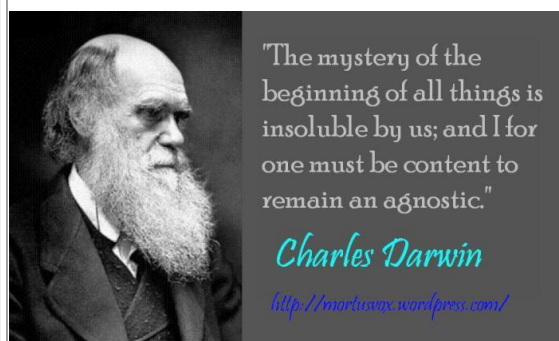
En lignende variant finner vi i utsagnet: "Det er sant for deg, men ikke for meg." Her kan en lure om det gjelder for alle! Det vil være lurt å forholde seg til at fakta gjelder konsekvent, f.eks. størrelsen på bankkontoens saldo, når julegavene skal kjøpes.

118 Noen er absolutt sikre på sin relativisme

Så er det noen som hevder at man ikke kan vite hva som er sant: "Du kan ikke kjenne til sannheten." Igjen må en lure hvordan da den som sier det, kan vite hva han hevder. En kan ikke vite hva som ikke er sant/rett, om en ikke vet hva som er det. På generell form lyder det: "Ingen kan kjenne sannheten."

Her kan en spørre personen hvordan vedkommende vet det: Har han nøyte spurt alle individer i universet? Det går visst an å være skeptisk til alt annet enn skeptisismen. Noen hevder at 'alt snakk om Gud er meningsløst.' Men er det i seg selv meningsløst snakk om Gud?

119 Offisielt var Darwin agnostiker

Selv om man kan ha sine tvil, er det godt å vite at fakta ikke endrer seg i tråd med følelsene. Noen ganger kan en være i tvil om det går an å kjenne den virkelige verden. Men om man påstår at det ikke går an, må en vite hvordan en vet det om verden. En vel så vanlig påstand er "Du skal ikke tro, du skal vite." Et mulig tilsvarende er: Hvordan vet du det, eller 'Hvorfra kommer den kunnskapen'? Ofte vil noen hevde at de har det fra vitenskap. Men det er ingen vitenskapelig sannhet at all sannhet kommer fra vitenskapen. ([Scientisme](#)).

Vitenskap kan ikke drive forskning uten å forutsette Årsaksloven og naturlovene. Den kan verken samle eller tolke data uten logiske lover og våre evne til fornuft. Vitenskapsfolk demonstrerer at informasjon og intensjonalitet er tegn på intelligens, når de ut fra fri vilje undersøker spesielle spørsmål om informasjon i den hensikt å rapportere sine funn.

KEITH WARD

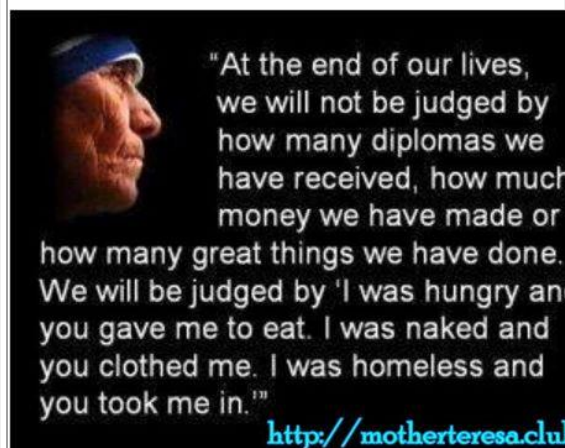
If biblical theism is true, not only is matter not the only reality, *matter is not even the prime reality.*

"There is at least one mind that is prior to all matter, that is not in time and therefore is not capable of being brought into being by anything is the one truly self-existent reality and the cause of all physical things".

120 Mind before matter. Bevissthet før materie.

Om noen uttaler seg litt absolutt i moralske spørsmål, får en fort høre: "Du skal ikke dømme." Det fremføres også om vurderinger/bedømmelser. Men det er også en bedømmelse/dom. Hvorfor dømmes folk så fort for å bedømme? Noen hevder at det er en bibelsk sannhet, men det som hevdes, er at det er selvovertinnende om man selv gjør samme feil ([Rom2v1](#)), og at vi skal dømmes etter samme dom selv ([Matt7v1-5](#)). Før noen skal bedømme, bør en sørge for at en ikke fremfører en partisk vurdering, eller selv begår samme feil.

Dessuten sier den gyldne [regel](#) at vi skal gjøre mot andre det en ønsker de skal gjøre mot oss. Det innebærer f.eks. å holde seg til sak, i stedet for å ta person. Vi utøver hundrevis, kanskje tusenvis av bedømmelser daglig, mellom rett og galt, trygt og sikkert. Livet vårt avhenger av slike vurderinger.

<http://motherteresa.club>
121 Levende tro viser seg i gjerninger ([Jak2,26](#))

Kosmologisk argument

Om rom/tid og materie hadde en begynnelse, så må årsaken nå utenfor rom/tid og materie.

- Siden naturen hadde en begynnelse, må årsaken til naturen overgå naturen -siden den ikke eksisterte enda
- Den må være: Immateriell, Tidløs, Romløs, ekstremt kraftig -skape alt av intet, personlig (velge å skape); Intelligent (-ut fra spesifisert kompleksitet)
- Om ateister hevder verden ble til av seg selv: må man omdefinere ingenting, forutsette fysikkens lover, samt betvile årsaks-loven. Ellers sitter man igjen med at 'Ingen skapte noe av ut av ingenting'

Konsekvenser for ateister

- Uten årsaks-loven kan vi ikke benytte fornuft, drive vitenskap, fungere i livet
- Vår evne til å resonnerer forutsetter
 - Immaterielle, konstante logiske lover
 - At vi er bevisste og har fri vilje: Gjelder ikke om vår bevissthet bare er molekylære maskiner
 - At vi har en bevissthet, ikke bare en hjerne: Ellers ville vi bare reagere, ikke resonnerer
- Konklusjon: Vi er ikke bare et fysisk legeme eller kun en samling molekylære maskiner. Det er en overtro som kalles materialisme/ateisme. Vi er en sjel med en fysisk kropp.

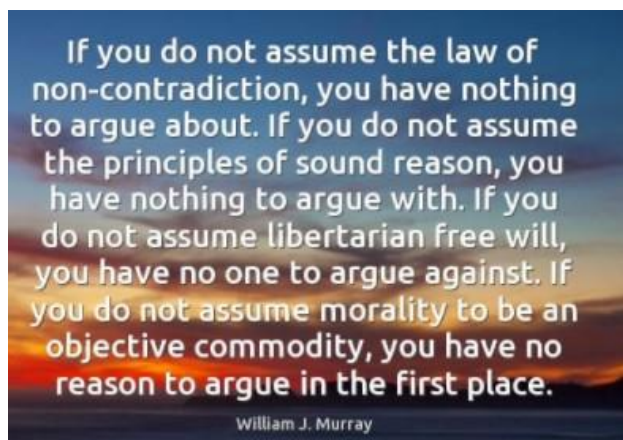
Hvor stammer logiske lover fra?

- Hvor kommer vår evne til å forstå fra? Ville noen av oss stole på overbevisninger i ett sinn som stammet fra laverestående dyr?

- Hvorfor kan vi forstå verden rundt oss? Om man tenker over det: Ingen selvfølge. Det kanskje mest uforståelige ved universet, er at det er forståelig (tillagt Einstein).
- Hvorfor kan vi måle verden matematisk? Matematikk er menneskeskapt, verden er ikke det. Det indikerer en lovmessighet i verden, som krever en lovgiver.
- Hvorfor endrer ikke logiske og matematiske lover seg? Dersom virkeligheten bare består av svirrende atomer, ville 'alt flyte'. Men noe står fast. Det er eks. på abstrakte, metafysiske lover som er lagt ned i tilværelsen.
- *Om logiske lover stammer fra Gud, så forutsetter ateister at Gud eksisterer, hver gang de benytter disse til å argumentere mot Gud.*
- Eks. på 'selvovervinnende' argument fra materialister: «Du, dine gleder og sorger, minner og ambisjoner ... er faktisk ikke mer enn oppførselen til en stor mengde nerveceller og deres tilknyttede molekyler.»
 - Følgen blir: Hvorfor stole på noe av det de sier? (Darwin selv var i tvil..)

Ateister unntar gjerne seg selv

- Om våre mentale prosesser fullstendig er bestemt av atomers bevegelse i vår hjerne, så har vi ingen grunn til å slutte at våre oppfatninger er korrekte, inkl. at vår hjerne er sammensatt av atomer.
- «Beviste subjekter og deres mentale liv er uunngåelige komponenter av virkeligheten, som ikke kan beskrives ved fysiske vitenskaper.
 - D. Dennett tror bevisstheten er en illusjon, men var han selv bevisst da han hevdet dette?

122 Hypotetisk sett: Eks. på selvovervinnende argumenter

Er sinnet bare i hjernen?

- Nei, fordi dersom sinnet bare var hjernen, så er ingen neuro-vitenskap pålitelig. Tvillinger med felles hjerne, har ulike bevisstheter [-lenke](#).
- Molekylene i hjernen endrer seg over tid, men våre tanker og hukommelse forblir ofte de samme
 - Våre tanker er immaterielle -eks. rettferdighet
 - Placebo-effekten: vårt sinn påvirker vår hjerne
- Om neurologen bare er en fysisk robot, er det ingen grunn til å stole på hans observasjoner eller konklusjoner, fordi de alle er nødvendige reaksjoner, bestemt av fysikkens lover.

Områder der ateister 'stjeler fra Gud' (CRIMES):

- Kausalitet (Causality): Årsaks-lover - lover krever en lovgiver.
- Fornuft (Reason): Fornuft - Om alt som finnes er svirrende molekyler, kunne en ikke stole på noe de fortalte oss.
- Informasjon: Informasjon er immaterielt, produseres ikke kun ved at 'trykksverte' setter flekker på et papir.
- Moral: Om bare én ting kan sies å være absolutt ond, så indikerer det en absolutt moralsk lov -som krever en lovgiver. Det går ikke å kalle noe absolutt ondt, uten i forhold til en objektiv/almennyldig skala.
- Ondskap (Evil): En kan ikke kalle noe ondt, uten å ha noe godt å sammenlikne med.

- Vitenskap (Science): Verken fornuft eller vitenskap kan begrunnes ut fra fysiokjemiske reaksjoner i hjernen.
 - Hensikten her er å vise at om ateismen er sann, så ville alle argumenter for hva som helst, feile.

Kristen tro

Det er forskjell på å tro at -(kunnskap) og å tro på noe (tillit). Kristen tro krever din tilslutning, at du holder noe for sant. Men det er ikke frelsende tro. Bare å kjenne til eller holde kristne læresetninger, gjør ikke noen til kristen. En må gi sin aktive tilslutning og søke tilflukt til det Jesus gjorde for oss, for selv å få del i frelsesverket. Et bilde er at en må stige på bussen for å nå fram til bestemmelsesstedet. Det er ikke nok å kjenne busstidende.

123 På u/trygg grunn?

Å ha tillit til noe, inntreffer etter at en har funnet om det er gyldig. Når vi f.eks. velger å stole på Jesus Kristus for vår frelse. Bibelen krever ikke blind tro, uten å se på bevis. Idealet er å vite hvem vi tror på: 2 Tim 1v12: Derfor er det jeg lider, men jeg skammer meg ikke, for jeg vet hvem jeg tror på.

Trosevne avhenger av

- Uforanderlige logiske lover: Dikotomien mellom sant og falskt er grunnleggende for rasjonalitet/vitenskap og overlevelse.
- Bevissthet og fri vilje: Om vår bevissthet bare er en materielle ting, så kan vi bare reagere, basert på kjemikalier i vår hjerne. Da ville våre tanker være fullstendig diktert av kjemi og fysiske lover.
- Bevissthet, er ikke bare en hjerne: For at sann rasjonalitet skal være mulig, må vi ha en bevissthet, ikke bare en hjerne. Uten det, kan vi ikke fritt komme fram til rasjonelle konklusjoner.

Er logiske lover menneskelige konvensjoner?

- Om noen hevder dette, tror de ikke at deres egen påstand bare er en menneskelig konvensjon, men at den gjelder for alle individer til alle tider. De benytter dermed universelle lover for logikk, til å benekte at de finnes.
- Logiske lover er underliggende og grunnleggende for all tenkning. Vi starter med dem, for å kjenne noe som helst. Vi kunne ikke trekke noen konklusjoner uten å kjenne dem.
- Eks. 1: For å kunne si: 'Jeg tenker altså er jeg', må en benytte logikk og forutsette årsaks-lover, for å innse at en må eksistere for å kunne tenke.
- Eks 2: Før det fantes mennesker på jorda, var likevel påstanden 'det er ingen mennesker på jorda' sann.

Ateisme er en grunnleggende overtro

- Ateisme innebærer en følelse av identitet og mening for dem som knytter seg til den, en metafysikk å fortolke verden etter og et verdisystem å leve etter; *Selv om den bare er en negasjon av metafysikk og moral knyttet til*

religion.

- I følge Websters ordbok er overtro "en forestilling som blir vedlikeholdt til tross for bevis for det motsatte."
- Bevis kan bare vurderes av immaterielle bestanddeler, som bevissthet, logiske lover og årsaks-lover. Så når ateister hevder at de har bevis for ateisme, er det faktisk det motsatte de har: Å resonnerer innebærer å forutsette en immateriell virkelighet.

Det ondes problem

(fra 'Hva skal vi svare?' av Oddvar Søvik)

Problemet omkring det onde gjelder egentlig tre felter:

- Hvor kommer det metafysisk onde fra?
 - Hvorfor blir det utført onde gjerninger?
 - Hvorfor skjer det ulykker og katastrofer?
- Det metafysisk onde

Hvis Gud som Bibelen sier, har skapt alt som eksisterer, har han vel også skapt det onde? Det første vi må holde fast er at Gud er kjærlighet ([1.Joh. 4.8](#)) Bare en er god, det er Gud ([Mark. 10,18](#)).

124 Fri vilje gjorde det onde til en mulighet..

Skriftmaterialet er lite, men det synes å fremgå at djevlen fikk med en del andre englevesener i et opprør mot Gud. Gud må ha skapt englevesener med frihet til å velge om de fortsatt vil tjene ham, -på samme måte som mennesket fikk et valg om å stole på Ham, eller seg selv [1 Mos. 3,3](#). (Jes. 14.12, Jud. v6) Skal det være frihet, må muligheten være til stede for å velge både det onde og det gode. En kan altså si at det onde var til stede som en mulighet i skapelsen.

- Det moralsk onde.

Hvorfor tillater Gud alt det onde som skjer i verden? Hvordan kan han se på råskap, hat og grusomheter?

For det første må vi klargjøre:

Det er ikke Gud som er skyld i alt det onde som skjer. Krig og hunger er som oftest fordi mennesker har trosset Gud og hans vilje. Vi er selv ofte skyld i lidelse

125 Tålmodighet en (tapt?) dyd..

som andre blir påført, fordi vi bærer det onde i oss selv. Noen mener at 95% av smerten og ondskaperen i verden skyldes dette. Menneskene er ikke gode på bunnen. Dessuten gjør Satan og hans åndehær det de kan for forpurre Guds planer.

Hvorfor skapte ikke Gud menneskene slik at de bare kunne gjøre det gode? Han mente øyensynlig at det var verdt risikoen å skape mennesket med en fri vilje, selv om muligheten for å gå i en gal retning da er tilstede.

At Gud er allmektig tolker mange dit hen at han har all makt som finnes. Men det greske ordet 'pantokrator' betyr: 'Den som har makt over alt', og det blir noe annet. Gud har ennå ikke all makt (f.eks. Åp. bar 13.12). Men han har makt over alt og skal snart ta all makt tilbake: Åp. 12,10 Og jeg hørte en høy røst i himmelen som sa: "Nå er seieren og makten og riket fra vår Gud kommet, nå har hans Salvende herredømmet. For anklageren er styrtet, han som dag og natt anklaget våre søsken for vår Guds ansikt."

Hvorfor iverksetter ikke Gud dommen over det onde straks, f.eks. ved midnatt? Hvis vi spør noen om de ønsker dette, vil vel verken de eller noen andre være til stede dagen etter. Gud ønsker å få flest mulig med seg frivillig! (2.Pet. 3.9)c) Det fysiske onde

Hvorfor skjer det ulykker og katastrofer, hvorfor må uskyldige lide? Her rører vi ved vanskelige spørsmål, og det blir mer spørsmål om å forstå smerten, enn å forklare hvorfor. I stedet kan vi i stedet spørre hvortil? Selv om ikke Gud vil det onde, kan han bruke det onde, og [vende det til det gode](#) for oss.

For den kristne som har lagt sitt liv i Guds hånd, har vi løftet i [Rom 8,28](#): Vi vet at alle ting tjener til det gode for dem som elsker Gud, dem han har kalt etter sin frie vilje. De gamle skilte mellom Guds velbehagelige vilje og Guds tillatende vilje:

Ikke alt er Guds velbehagelige vilje, men han må tillate det et stykke på vei, så lenge han har sin frelsesplan gående. Vi må ikke ha et for snevert og "søtt" begrep om hva kjærlighet er. Det er heller ikke så enkelt at alt tilsynelatende godt kommer fra Gud og alt som tilsynelatende er ondt fra den onde:([Hebr. 12,6 og 11](#)). En god far setter grenser for barnas utfoldelsestrang, vi må ikke tenke annerledes om Gud.

126 Kom til meg alle som strever. ([Matt 11,28](#))

Fred og rettferd er et gode, selv om det blir fremmet gjennom prøvelser og smerte. Selv om det ikke løser tankefloker, kan det være en trøst for Guds barn å vite at ingenting når oss uten at det har vært gjennom Guds hjerte. ([Matt 10,29-31](#))

Dessuten er Jesus selv med i lidelsen på en merkelig måte, hos dem som har det ondt: **Matt 25,39-40: 'Når så vi deg syk eller i fengsel og kom til deg?' Og kongen skal svare dem: "Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg."**

Man løser i hvert fall ikke noe problem ved å fornekte Gud: lidelsen er der fortsatt, og man blir alene om å bære den. Vi som tror har det håp at Gud en dag skal gjøre slutt på all ondskap.

Gud har gitt et praktisk svar på lidelsens teoretiske problem: *Golgata kors!* Ved å sende Jesus har han gjort det mulig for oss å unnfly konsekvensene av det onde, og ha håp om evig forløsning.

Gud og det ondes problem –vinklet mot ateister

-Det har vært det mest benyttede argument mot kristendom. Men kristendom er det eneste livssyn som forklarer det ondes eksistens - ved menneskets frie vilje, og forsyner en løsning på problemet. Hele den kristne fortellingen er en kamp imot, og overvinnelse av, det onde Verken ateisme eller panteisme kan forklare hvorfor det onde finnes, eller løse problemet, uten å stjele løsningen fra Gud. For å kalle noe ondt, må det være noe godt det kan sammenliknes med. Det finnes bare én som er god ifølge Jesus, nemlig Gud selv. Det er ham ateister vil fjerne, men de kan ikke det ved å påpeke det onde. I høyden kan de vise at det er en ond makt i verden, men uten Gud blir alt slik ulike 'shades of grey'. Dermed påviser de det ondes motpol -Gud, i stedet for å fornekte ham.

127 'Korset og Kransen'

Det ondes problem

Gud skapte alle ting ii) det onde er en ting iii) Derfor skapte Gud det onde. Augustin så at premiss ii) var feil: Det onde er ikke en ting, det er heller fravær av det gode. Det onde er som kreft, som bare kan eksistere i en god kropp. Kreft kunne ikke eksistere om ikke legemer/kropper eksisterte, likesom parasitter er avhengig av levende organismer å nære seg på. For at Gud skulle fjerne det onde, måtte han fjerne mennesker som kan gjøre ondt, ut fra en opprinnelig fri vilje. Hvordan ville det da gå med oss alle?

Når ateister kaller Gud ond

Selv om Dawkins fra én side hevder at det onde ikke eksisterer, fordi vi bare er materielle vesener, som 'danser til vårt DNA', så kaller han likevel Gud 'urettferdig'. Men om materie er alt som finnes, så er det ikke grunnlag for å hevde at noe er ondt/urettferdig. Svirrende molekyler kan ikke være onde/urettferdige. Uten Gud kan det ikke være noe absolutt verken godt eller ondt. Konklusjon: Gud må eksistere for at det gode skal eksistere; Godt må eksistere for at noe ondt/urettferdig skal eksistere; siden det onde er mangel på godhet. Gud er ansvarlig for å ha skapt mennesker med fri vilje. Mennesket er ansvarlig for sine handlinger, ut fra fri vilje. Gud skapte vesener

med fri vilje, og med fri vilje kom muligheten for ondt gjennom den frie viljens handlinger.

Gud og kristendom har gjort mye ondt

Uten Gud ville vi ikke kjenne til om noe var ondt. Da ville det bare være snakk om ulikheter. Om kristne har plaget og torturert andre mennesker, er det tvert imot Jesu lære. Ateisme har også gjort veldig mye ondt, uten at det fremheves ofte, med minst 100 mill. dødsopfre bare i forrige århundre -noe som er enormt mange flere enn hva religion står bak –[lenke](#). Disse drapene er mer i stil med hva livssynet står for: Om det ikke er noen Gud, er alt tillatt.

*Sp: Hvorfor skapte ikke Gud mennesker i en verden uten ondskap? Om individer skal ha fri vilje, kan de ikke være tvunget til å handle som de gjør, kommer en vanskelig utenom noe som strir mot det gode -ondskap. Gud ønsket mennesker som kunne elske ham frivillig, og ikke måtte tvinges lik dukkemennesker eller roboter.

Hvilken rolle spiller mennesket frie vilje i forhold til naturkatastrofer etc.?

Ved de første menneskers syndefall, da Adam og Eva først syndet, fulgte verden med -og ble underlagt det onde. Det er bakgrunnen for naturkatastrofer. Rom8v22 sier: "Vi vet at helt til denne dag sukker og stønner alt det skapte samstemt, som i fødselsrier."

Dessuten: Gud er mer interessert i vår karakter enn i vår komfort. For noen troende er det å utholde smerte, eneste måte de vil legge bort motstand og overgi seg til Kristus.

* C.S. Lewis: "Gud hvisker til oss i våre gleder, taler til oss i vår samvittighet, men roper til oss i våre smerter: det er hans megafon for å vekke en døv verden," og den smerten "planter sannhetsflagget inne i fortet til en opprørsk sjel." (Problem of Pain, 81, 95)

Hvem er 'det onde' et problem for?

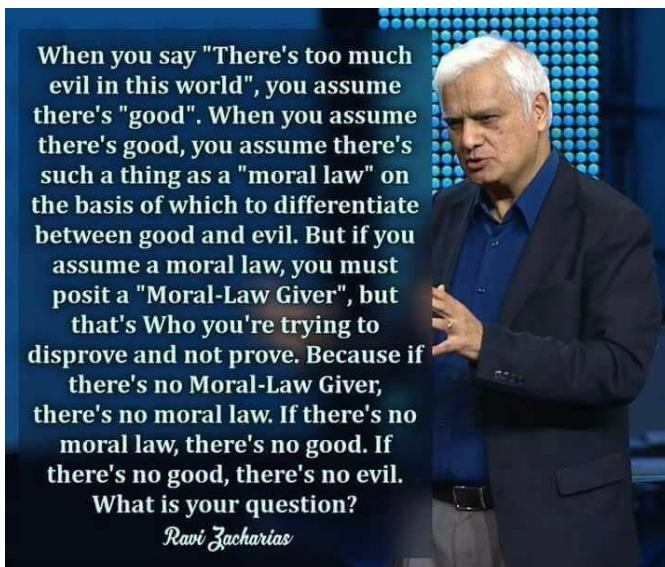
Fra 'Stealing from God'; Fr. Turek; kap. 5

Det er minst to typer av ondt: det moralsk onde og ondt som følge av naturkrefter. Vi skal her se på den første type av ondskap: Onde ting begått av mennesker. Det har i det vesentlige blitt fremført som argument mot kristendommen: 'Hvordan kan en god Gud tillate så mye ondt å skje?' Men i det minste har kristendom et syn på det onde: Det fremholdes som en følge av at skapninger fikk en fri vilje, der mulighet til å gjøre noe ondt var implisitt til stede som en mulighet. Grunnen til at Gud gjorde det slik, synes ganske klar: Han ønsket skapninger som selv kunne velge hvorvidt de ville gjøre etter hans vilje, eller sin egen. Vi kan være enige eller uenige i det valget, men alternativet ville vært roboter som ikke hadde noe annet alternativ enn å danse etter sin herres vilje.

Nå er det noen som hevder at det er slik det er: 'Vi danser etter vårt DNA', hevdes det, og noe mer ondt eller godt i verden, er det i utgangspunktet ikke snakk om. Ikke inntil en kommer til kristen moral, for da hevdes at den er urettferdig og har ført til mye ondt. Men da blir jeg i tvil, mener de at det finnes noe ondt eller mener de det ikke? Ateister kan ikke ha det på begge måter. Om det ikke finnes noe ondt, bør de stoppe å anklage kristen moral for å være ond. Om alt som finnes er

molekyler, så danser vi alle bare etter vårt eget DNA -noen vil føye til 'egen epigenetikk'. Men om det onde finnes, på hvilket grunnlag kan man hevde det? Om noe er objektivt ondt, hvordan kan man vite det, om ikke det også finnes noe allment godt å sammenligne med? Ellers ville det hele vært å betrakte som ulike variasjoner av grått.

At noen også benekter det onde ved å hevde at det er en illusjon, må vi la ligge. Vi får heller håpe at de innser at de lever i virkelighetenes verden. At den ikke bare er god er det få som bestrider, selv om det er mye godt -slik det synges om i 'What a wonderful world'. Det reiser da også 'det godes problem': 'Hvor kommer alt det gode fra, som vi tross alt observerer rundt oss?' Det kan finnes sollys uten skygger, men det finnes ikke skygger uten (sol)lys. Det onde er som rust på en bil, fjerner du rusten så får du en bedre bil. Fjerner du bilen, får du ikke noe tilbake. Eller som sår på en finger, kurerer man såret får man en bedre finger, fjerner man fingeren får man ingenting der.

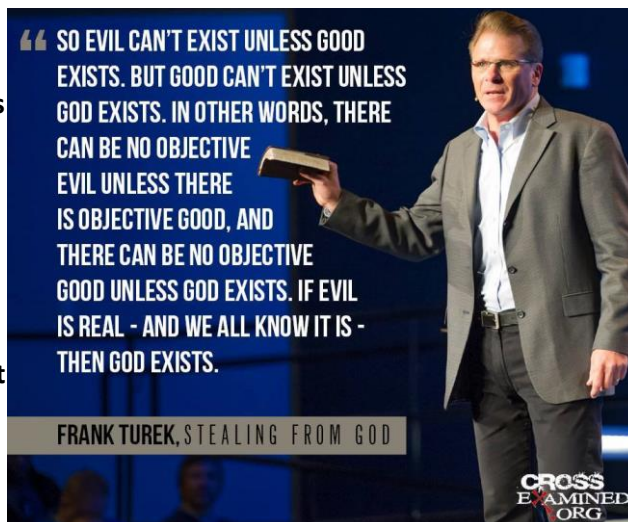

128 *En ville ikke ha visst av godt -eller ondt- uten Gud*

Når ateister hevder at Gud og kristne har gjort, og gjør, onde ting så stjeler de grunnlaget for godt og ondt fra kristendom for å benytte mot den. De sitter på Guds fang, og slår ham i ansiktet. *Ja, det er sant at mye ondt er gjort i navnet til kristendom, men er misbruk av noe en begrunnelse mot det?* Nietzsche som hevdet 'Gud er død', døde i år 1900. *Men før han døde varslet han at det 20. århundre ville bli det verste i historien, fordi de hadde 'tatt livet av Gud'.* Den spådommen slo til: Bare de tre diktatorene Hitler, Stalin og Mao tok livet av over 100 millioner mennesker. De handlet i tråd med ateismens ideologi: Om det ikke er noen Gud, så hvorfor ikke, om man kan slippe unna med det? Å hevde at religionene som ble knust under tyranners regime, som ble forfulgt og knust av disse kreftene, er de virkelige kildene til ondskap i verden, må nesten kreve en villet blindhet. *Om noen gjorde ondt i rasehygienens ånd, er det mer i tråd med evolusjonsteoriens tese om 'overlevelse av de mest egnede', enn når kristne gjør noe i strid med Kristi rene ord om å elske sin neste.* Det er selvsagt slik, at om vi var fullkomne ville vi ikke trenge en frelser. Så på en måte bekrefter ateisters anklage mot de kristne evangeliet, som sier at vi alle er avhengig av frelse utenfra!

Så vurderingen fra ateisme om at 'ateismen er god, og kristendommen ond' er logisk feil: Fordi noe objektivt godt og ondt ikke eksisterer i en materialistisk verden. Og påstanden er også empirisk

feil, ut fra hva som faktisk har funnet sted. Det er ikke nødvendigvis slik at folks oppfatning om dette er rett. Det kan skyldes at ateisme har hatt 'vind i seilene' og at deres oppfatning har slått rot hos mange. Men det er på tide å slå hull på den myten. *Hvem var det som påførte menneskeheten giftgass, høyeksplosiver, eksperimenter i evgenetikk etc?* Som David Berlinsky uttalte det: 'Sist jeg sjekket var det ikke Vatikanet.' Gud vil til slutt gripe inn og gjøre slutt på det onde for bestandig. Men når det skjer, vil ikke noe menneske gå fri. Vi har alle både det gode og det onde, i oss. Uten Ham som er bare god, ville det ikke vært noen rettferdighet i forhold til det onde.

129 'Ondt-godt' må referere til en verdiskala

Fra begynnelsen

(Oversatt fra kap 3. i 'I Don't Have Enough Faith to be an atheist')

Det kosmologiske argument:

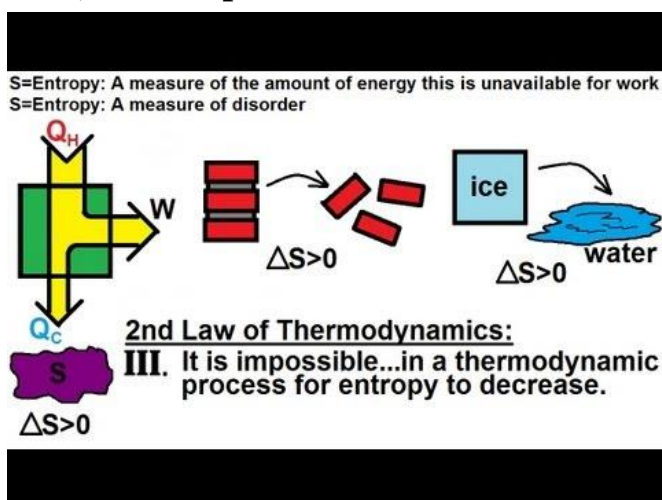
A. Alt som hadde en begynnelse, har en årsak

B. Universet har en begynnelse C. Derfor har universet en årsak

Dette (A) er det fundamentale prinsippet i vitenskap. Uten årsaks-loven, er ikke vitenskap mulig. Vitenskap er søking etter årsaker. Vitenskapsfolk forsøker å finne ut hva som forårsaker hva. Ting skjer ikke uten en årsak. Om noen påstår de ikke tror på årsaks-loven, kan en spørre hva som forårsaket at de kom til den konklusjonen?

1. 2. Termodynamiske lov

Denne loven sier blant annet at universet etter hvert går tom for brukbar energi. Det fører logisk sett til at universet ikke er evig, siden all energien ikke er brukt opp. En annen måte å utforme loven på er at entropien (uorden) i naturen gradvis øker. Astronom R. Jastrow sammenligner universet med en klokke som kan trekkes opp (1). Den må trekkes opp

130 Brukbar energi vil avta, og uorden tilta, så lenge verden består

igjen, dersom den stopper opp. Siden vi ikke er kommet dit ennå, så kan ikke universet være evig.

2 Universet utvider seg.

Ut fra observasjoner, bl.a. i Hubble-teleskop, har en funnet at universet utvider seg, og at det skjer fra et enkelt punkt. Det er rommet selv som utvider seg, liksom en ballong som blåses opp. Universet dukke heller ikke opp fra eksisterende materiale, men fra ingenting. Det er også et viktig poeng at før begynnelsen (The Big Bang), fantes verken tid, rom eller materie. Et spørsmål som er vanskelig å besvare for ateister er: Er det mest rimelig at noen eller ingen står bak alt som finnes?

3. Stråling fra Big Bang

Kosmisk bakgrunnsstråling er teknisk sett lys og varme fra den opprinnelige eksplosjonen. Lyset er ikke lenger synlig, fordi bølgelengden er strukket av et ekspanderende univers, til bølgelengder litt kortere enn de som mikrobølgeovner produserer. Men varmen kan enda oppdages. Oppdagelsen av dette, var med å sette siste spiker i kista for 'Steady State' teorien, som motsa at universet hadde en begynnelse.

4. Store galaktiske såkorn

Dersom Big Bang virkelig inntraff, så forutsa vitenskapsfolk at vi kunne oppdage små variasjoner i temperaturen til den kosmiske bakgrunnsstrålingen. Disse temperatur-krusningene, tillot materie å samle seg i galakser, ved gravitasjonstiltrekning. En satelitt (COBE-COsMIC Background Explorer) oppdaget i 1992 at slike forutsagte krusninger eksisterte, og at eksplosjonen

131 *Andromeda-galaksen*

og ekspansjonen var presist tilpasset å forårsake akkurat tilstrekkelig materie å samles, for å tillate galakse rotasjon, men ikke så mye at universet trakk seg sammen i seg selv. En liten variasjon én av veiene, og vi ville ikke ha eksistert. Krusningene er så eksakte, at Smoot kalte dem de 'matchende merkene fra skapelsen i universet og 'fingeravtrykkene til skaperen' (2). COBE pekte mot eksistens av materie fra det tidligste univers, som endelig formet seg til galakser og galakse-klynger. Det er de største strukturer noensinne oppdaget, med den største som strekker seg over 1/3 av det kjente univers, tilsvarende 10 milliarder lysår, kan sees [her](#).

5. Einsteins generelle relativitetsteori

Oppdagelsen av denne teorien bekrefter at universet hadde en begynnelse, og motsier at det er evig. Den viser at tid, rom og materie er samvirkende og samtidige. De er inter-avhengige, slik at en kan ikke ha én uten å ha de andre.

Ut fra denne generelle relativitetsteorien fant og bekreftet vitenskapsfolk et ekspanderende univers, etter-stråling fra start-ekspløsjonen, og de store 'galakse-frøene' som var presist utformet for at universet kunne formes og ikke kollapse. Om en legger disse oppdagelsene til den 2. Termodynamiske lov, så har vi 5 kraftige vitenskapelige bevis for at universet hadde en begynnelse.

Motargumenter mot 'Big Bang'

La oss se litt på hva som ville skje, dersom det viser seg at 'Big Bang' blir vurdert som feilaktig: Ville det innebære et evig univers? Nei, av flere grunner:

- i) Den 2. Termodynamiske lov støtter 'Big Bang', men er ikke avhengig av den. Det at universet tømmes for brukbar energi, og styrer mot kaos, er ikke et debatttema. Den loven ville bestå, selv om 'Big Bang' teorien ville forgå.
- ii) Det samme kan sies om Einsteins generelle relativitetsteori. Denne teorien krever en start på tid, rom og materie, enten det startet med et 'Bang' eller ikke. {Siden det ikke fantes gass eller noe til å bre lydbølger, var det uansett ikke en hørbar eksplosjon -oversettets merknad.}
- iii) Det er også vitenskapelig bevis fra geologi, at universet hadde en begynnelse. Radioaktive stoffer mister radioaktivitet over tid, f.eks. blir radioaktivt uran evt. til bly. Det innebærer at dersom uranatomer, var uendelig gamle, så ville de alle være bly nå, hvilket de ikke er. Så jorda kan ikke være uendelig gammel.

iv) Endelig er det et filosofisk argument, for universets begynnelse. Det kalles Kalam (arabisk: evig) kosmologiske argument, og ser slik ut:

1. Et uendelig antall dager har ingen ende
2. Men dagen i dag, er historiens ende (så langt..).
3. Derfor var det ikke et uendelig antall dager før i dag {-som er den (foreløpig) siste dag i historien-oversetter anmerkning}; -hvilket innebærer at tiden hadde en begynnelse.

Tidsaksen uttrykkes av noen i en stråle (linje med bare ett endepunkt - i dag), som kan gå uendelig langt bakover.

Men siden vi er kommet fram til i dag, så kan ikke opprinnelsen ha vært uendelig langt bakover, da hadde vi aldri nådd fram til i dag..

Religion i vitenskap

I forkant av at 'Big-Bang' modellen ble erklært som vinner, var det en

So what was there?

- No infinite regress, remember?
- Must be one ...
 - Uncaused
 - Necessary thing
 - Has its cause in itself
 - Causes all other contingent things
- And this we call 'God'

132 Uendelighet, intet realistisk alternativ.
Alt kan tilbakeføres til en 1.årsak

betydelig vitenskapelig motvilje mot denne teorien. Det var en utbredt holdning at den rett og slett passet for godt med 1.Mos1. Vi skal se litt på hva den type holdninger kan skyldes.

Alle kjenner til at teister har teologiske tro, men det som ofte overses er at ateistiske og panteistiske vitenskapsfolk også har 'teologisk trospreferanser'. Astronom Robert Jastrow kalte dem 'trosartiklene for vår profesjon', og han hevder at noen av disse trosartiklene sammenfatter 'religion i vitenskapen.' Han skriver:

"Det er en form for religion i vitenskapen. Hver virkning må ha sin årsak; det er ingen Første årsak.. Den religiøse troen til vitenskapsmannen er ødelagt ved oppdagelsen av at verden hadde en begynnelse, under forhold der de kjente fysiske lover ikke er gyldige, og som et produkt av krefter eller omstendigheter vi ikke kan bekrefte. Når det skjer, har vitenskapsmannen mistet kontroll. Om han virkelig undersøkte implikasjonene, ville han bli traumatisert.

1. Jastrow, R. God and the Astronomers, (New York, Norton, 1978) s.s.48 2. Heeren, Show me God, s.168

Gud begynte ikke å eksistere.

Gud er et evig vesen, uten begynnelse. Han trengte ikke en årsak. Det er bare de to hovedalternativene for alle objekter: 1) De har alltid eksistert, og er dermed ikke-forårsaket eller 2) De hadde en begynnelse, og ble forårsaket av noe annet

God Exist?

So....

- If I exist, and...
- If something eternal exists (because something doesn't come from nothing), and...
- If there are only two possible eternal entities (an eternal universe or an eternal creator), and...
- If an eternal universe has been disproven (and it has), then...

An eternal Creator exists.

© Confident Christians - www.confidentchristians.org

Einstein hadde rett da han skrev: "Vitenskap uten religion er lam, religion uten vitenskap er blind" Religion kan informeres og bekreftet av vitenskap, som den gjør ved det kosmologiske argument. Vi kan oppdage noen karakteristika ved den Første årsak, bare fra det vi har skrevet her.

A. Den Første årsak må være: -selv-eksisterende, tidløs, ikke-romlig og immateriell -siden den 1. årsak skapte tid, rom og materie.

B. Uforståelig kraftig, ved å skape hele universet ut fra ingenting

C. Overmåte intelligent, for å designe universet med slik utrolig presisjon - [lenke](#).

D. Personlig -siden den valgte å omgjøre en tilstand av intethet, til universet av rom, tid og materie. En upersonlig kraft har ingen evne til å gjøre valg.

Konklusjon: Var det virkelig slik at 'ingen' skapte alt som finnes? Nei, vi har ikke tro nok til å være ateister.

133 Noe må eksistere fra evighet.

10 GRUNNER FOR JESU OPPSTANDELSE

10 GRUNNER TIL Å GODTA JESU OPPSTANDELSE SOM ET HISTORISK FAKTUM

Oversatt herfra.

Da jeg forlot tjenesten på grunn av min skeptisisme, var én av faktorene som var involvert i avgangen, bekymring for påliteligheten til Det nye testamente og Jesu oppstandelse. Folk fra 'Jesus Seminar' fikk meg til å tenke om igjen, hvorvidt jeg kunne stole på hva Det Nye Testamente sa, og om jeg virkelig kunne akseptere Jesus fra Nasaret sin legemlige oppstandelse. I juli 2005 endret livet mitt seg. Jeg gikk inn på Lifeway Christian Bookstore i Winston-Salem, North Carolina, og leste tre bøker som forandret livet mitt mer enn noen annen bok utenom Bibelen. Jeg oppdaget Lee Strobel's 'The Case for Christ', Josh McDowell's 'The New Evidence that Demands a Verdict', and McDowell's 'A Ready Defense'. Jeg oppdaget at det er mange grunner til å godta oppstandelsen til Jesus fra Nasaret som et historisk faktum.

134 Den første kristne 'trobekjennelse' ([Luk 24,34](#))

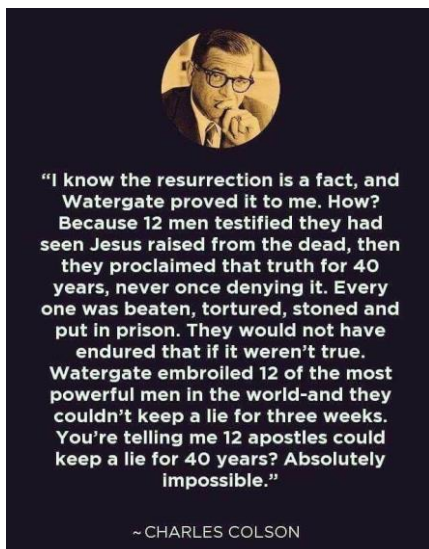
Bevisene har i stigende grad økt i løpet av årene for historisiteten i Jesu oppstandelse. Denne artikkelen vil gi 10 av de mest fascinerende argumentene for oppstandelsen av Jesus fra Nasaret. Denne listen er ikke uttømmende og min behandling til hvert argument er ekstremt kort. Likevel håper jeg denne listen vil gi et utgangspunkt for at du vil vurdere ektheten av Jesu oppstandelse.

1. De første øyenvitner var kvinner. De første øyenvitner til oppstandelsen var kvinner. Alle evangeliene bemerker at de første personene til å oppdage den tomme graven var kvinner. Matteus bemerker at "Da sabbaten var over og det begynte å lysne den første dagen i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven." ...Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: "Frykt ikke! Jeg vet at dere leter etter Jesus, den korsfestede. 6 Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå!" (Matteus 28: 1, 5-6). [1] Kvinner ble ikke holdt høyt: I gresk-romersk kultur var en kvinnes vitnesbyrd ikke tillatt i retten. I jødiske sirkler tok det vitnesbyrd fra to kvinner for å likestille med én manns. Hvis man skulle finne på en historie, ville de siste menneskene plassert som de første vitnene, være kvinner, med mindre det ellers var sant.

135 Maria -første som så den oppstandne ([Joh 20,14](#))

2. Minimale fakta om oppstandelsen. Gary Habermas har popularisert det såkalte minimale faktaargumentet for oppstandelsen. Minimale fakta er de tingene som aksepteres av nesten alle Nytestamentelig lærde. De minimale fakta er " 1. Jesus døde ved korsfestelse. 2. Jesu disipler trodde at han sto opp og viste seg for dem. 3. Kirkens forfølger Paul ble plutselig forandret. 4. Den skeptiske James, bror til Jesus, ble plutselig forandret. 5. Graven var tom. " [2] Disse fakta er nesten universelt akseptert av nytestamentelig lærde, inkludert liberale.

3. Transformasjon av de tidlige disipler. Som nevnt i de minimale fakta, ble Jakob, bror til Jesus, forandret fra en skeptiker til en troende, på grunn av oppstandelsen. Jakob og hans brødre trodde ikke på Jesus under Jesu tidlige tjeneste (se Joh 7,5). Men Jesus viste seg for Jakob ([1 Korinter 15,3-7](#)) og Jakob ble leder i Jerusalems tidlige kirke. Hans død er registrert av Josefus. [3] Paulus er et annet eksempel på én som ble fullstendig forvandlet av Jesu oppstandelse. Paulus hadde vært en forfølger av kirken. Etter å ha vært vitne til den oppstandne Jesus, ble Paulus en herold for kirken.

4. Flaue detaljer om oppstandelsen. Historisk sett øker pinlige detaljer sannferdighet til et historisk krav. Det faktum at kvinner var de første vitner, at et medlem av Sanhedrin (det samme Sanhedrin som utførte Jesus) måtte gi Jesus en

136 *Han taler av erfaring..*

ordentlig begravelse, og at disiplene var redde og alle flyktet, tjener som pinlige faktorer for oppstandelses beretningen.

5. Villighet til å dø for det som var kjent. Mange mennesker vil dø for det de tror er sant. Men ingen vil dø for noe de feilaktig har funnet på. Disiplene visste om de fortalte sannheten. Likevel finner man at disiplene var villige til å dø for det de visste å være sant. Stefanus døde ved steining ([Ap.gj. 7,59-60](#)), Jakob, Sebedeus sønn, døde for sverdet i Herodes hender ([Ap.gj. 12, 2](#)), Jakob bror av Jesus døde, [4] og Peter og Paulus døde i hendene til Nero. [5]

6. Dokumentert bevis. Dokumentasjonsbeviset for Jesu oppstandelse er ganske bra. Historikeren søker å finne ut hvor mange primære og sekundære kilder [6] kan samles for en begivenhet for å avgjøre begivenhetens historisitet. Når det gjelder primære kilder, har oppstandelsen Matteus beretning, Johannes beretning og Paulus konto i 1 Korinter 15, inkludert de ekstra referansene fra Jakob (hvis man aksepterer at Jakobs brev er skrevet av ham) og Judas. Følgende er sekundære kilder til oppstandelsen: Lukas, Markus, Clement of Rome, og i mindre grad Ignatius og Ireneus.

7. Omstendighetsbevis. Douglas Groothius bemerker at omstendighetsbevis for historien til oppstandelsen er "nemlig den tidlige kirkenes praksis i å observere dåpen, nattverden og søndags-feiringen." [7] Dåpen er basert på analogien til Jesu død, begravelse, og oppstandelse. Herrens nattverd er et symbol på

Kristi offerdød. I tillegg er det ganske rart at trofaste jøder ville flytte sin tilbedelse fra en fredag kveld til lørdag til en søndag morgen, med mindre noe viktig hadde skjedd på en søndag morgen. Den store søndags-morgen begivenheten var Jesu oppstandelse.

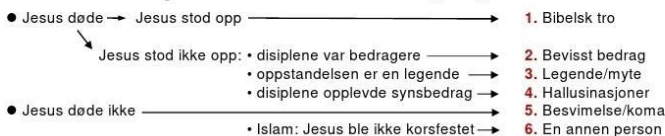
8. Det manglende motivet. J. Warner Wallace har bemerket i sine foredrag og bøker at når en konspirasjon dannes, står tre motiverende faktorer bak en slik bevegelse: makt, grådighet og/eller lyst. [8] Disiplene ville ikke tjene noe på å hevde oppstandelsen som historie. De løp rundt mens de ofte ble truet av jødiske og romerske myndighetene. Angående grådighet lærte de at man ikke skulle ønske jordiske eiendeler, men åndelige. Lyst var heller ikke en faktor. De lærte sølibat før

Jesu oppstandelse Fiksjon eller faktum?

Jesu oppstandelse er enten historiens viktigste hendelse, eller en gigantisk bløff. Hva er mest sannsynlig?

Hva skjedde etter Jesus død og begravelse?

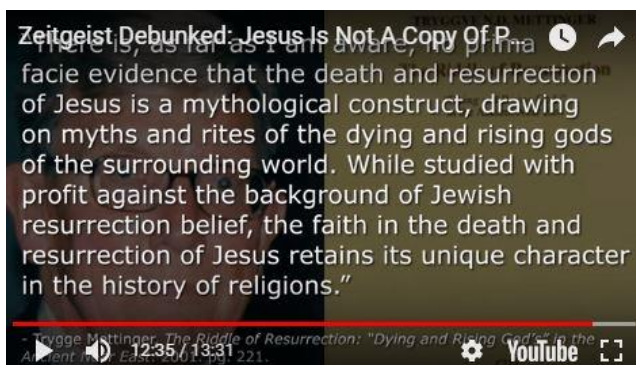

137 *Alternativene.*

vielse og ekteskadelig troskap etter vielsen. Faktisk noterer NT Wright i sin klassiske bok, *The Resurrection of the Son of God*, at disiplene ikke hadde noen teologisk motivasjon bak påstanden at Jesus var oppstått fra de døde, i det de forutså en militær helt og en endelig oppstandelse mot slutten av tiden. Hvilke motiverende faktorer eksisterte for disse disiplene til å finne på en slik historie? Ingen! Den eneste grunnen til at disiplene lærte Jesus oppstandelse var fordi Jesu oppstandelse hadde funnet sted. Tillegg: Det de kunne forvente for egen del, var utstøtelse fra synagogen ([Joh 12,42](#)) og forfølgelse ([Ap.gj.8,1](#)).

9. Fiendtlig attestasjon på oppstandelsen. Historisk sett, hvis man føyer fiendtlig attestasjon til en hendelse, blir hendelsen styrket. Når man vurderer myndighetens påstander om at disiplene hadde stjålet Jesu kropp ([Matteus 28,11-15](#)), blir oppstandelsens vitnesbyrd styrket. Den tidlige troen på at disiplene hadde stjålet Jesu kropp, styrkes ved oppdagelsen av Nasaret- inskripsjon som beordrer dødsstraff for alle som stjeler en kropp fra en grav. [9] I tillegg atskillige sitater om Jesus og hans oppstandelse fra Josephus, [10] Tacitus, [11] og Suetonius [12] blant andre (inkludert den babylonske talmud).

10. Flere post-oppstandelse øyenvitner. Til slutt er det flere øyenvitne vitnesbyrd knyttet til Jesu oppstandelse. Flere mennesker hadde sett Jesus levende i en periode på 40 dager. øyenvitnene inkluderer Maria Magdalena (Joh. 20,10-18), kvinnene ved graven som følger med Maria ([Matt. 28,5-10](#)), de elleve disiplene ([Joh. 21,1-14](#)), de to menn på veien til Emmaus ([Lukas 24,25-26](#)), et ubestemt antall disipler ([Matt. 28,16-20](#)); over fem hundre disipler ([1 Kor.15,6](#)), til Jakob og Paulus ([1 Kor. 15, 7-8](#)). Jeg er sikker på at det var mange andre vitner som ikke er navngitt.

138 Unik karakter over beretning om Jesu oppstandelse

Konklusjon:

Mange andre bevis kan gis for Jesu oppstandelse. Om man tenker på historiens metoder, må man forstå at det er grunn til at amerikanere aksepterer den første presidenten i USA som George Washington og ikke Svampebob Squarepants. Historien støtter påstanden om at Washington var den første presidenten. På samme måte støtter historien opp realiteten av Jesu oppstandelse. Nå er spørsmålet: Hva vil du gjøre med slik informasjon? Noen vil prøve å ignorere begivenheten. Noen vil prøve å avvise det. *Andre vil anerkjenne hendelsenes faktuelle natur og tilbe Jesus som den oppreiste Herre.* Det er min bønn at du vil gjøre det sistnevnte.

Merknader

[1] Om ikke annet oppgitt, er Bibelhenvisninger fra DNB-11.

[2] Gary R. Habermas and Michael R. Licona, *The Case for the Resurrection of Jesus* (Grand Rapids: Kregel, 2004), 48-50, 64-69.

[3] Josephus, *Antiquities* XX.200.

[4] *Ibid.*

[5] Eusebius, *Church History* XXV.5.

[6] Primærkilder er dokumenter skrevet av øyenvitner. Sekundære kilder er dokumenter skrevet av personer som kjenner øyenvitner. For eksempel var min bestefar et øyenvitne til det største marineslaget i 2. verdenskrigs historie. Fra den informasjonen min pappa samlet fra ham, ville han være en sekundær kilde, mens min bestefar ville ha vært en primær kilde.

[7] Douglas Groothuis, *Christian Apologetics: A Comprehensive Case for Biblical Faith* (Downers Grove; Nottingham, UK: IVP Academic; Apollos, 2011), 553-554.

[8] See J. Warner Wallace, "Rapid Response: I Think the Disciples Lied About the Resurrection," *Cold-case Christianity.com* (October 17, 2016), retrieved April 11, 2017, <http://coldcasechristianity.com/2016/rapid-response-i-think-the-disciples-lied-about-the-resurrection/>. Tilgjengelig pr 29.11.2018.

[9] See <http://www.biblearchaeology.org/post/2009/07/22/The-Nazareth-Inscription-Proof-of-the-Resurrection-of-Christ.aspx#Article>. Tilgjengelig pr 29.11.2018.

[10] Josephus, *Antiquities* XX.9.1.

[11] Tacitus, *Annals* XV.

[12] Suetonius, *Lives of the Caesars-Claudius* 25 and Suetonius, *Lives of the Caesars-Nero* 16.

Opprinnelig Blog kilde: <http://bit.ly/2ppUPKK>

Jesus sier til henne: «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette?»
Johannes 11:25-26

139 *Jesus er oppstandelsen og livet (Joh. 11,25-26)*

Kristendom bekrefte ved

(Argumenter er hentet fra boka: '[I Don't Have Enough Faith to be an atheist](#)')

1. Sannhet om virkeligheten kan erfares
2. Det motsatte av sannhet er at noe er usant.
3. Det er sant at den teistiske Gud eksisterer. Dette tilkjennegis ved:

- a. Begynnelsen av universet (Kosmologisk [Kalam](#)-argument)
- b. Universets Design/[fininnstilling](#) (Teleologisk og [antropisk](#) prinsipp)
- c. Livets Design ([teleologisk prinsipp](#))
- d. Moralsk lov ([Gudsargumenter](#))
4. Dersom Gud eksisterer, er [undre mulige](#)
5. Undre kan bli brukt til å bekrefte en beskjed fra Gud
6. NT er historisk til å stole på: Det bevitnes ved:

- a. [Tidlige vitnesbyrd](#) b. [Øyenvitne-skildringer](#) c. [Autentiske vitnesbyrd](#) d. Øyenvitner som ikke ble manipulert/narret.

7. NT sier at [Jesus hevdet](#) å være Gud
8. Jesu [krav på å være](#) Gud, blir bekreftet av:

- a. Hans oppfyllelse av mange [profetier](#) om Ham selv
- b. Hans [syndfrie liv og mirakler](#)
- c. Hans [forutsigelse](#) og [gjennomføring](#) av [sin død](#) og [oppstandelse](#)

9. Derfor er [Jesus Gud](#)

- 10 Det som Jesus -som er Gud, lærer [-er sant](#).

11. Jesus lærte at [Bibelen](#) er Guds Ord.

12. Derfor er det sant at Bibelen er Guds ord og at det som står i motstrid til den er feilaktig.

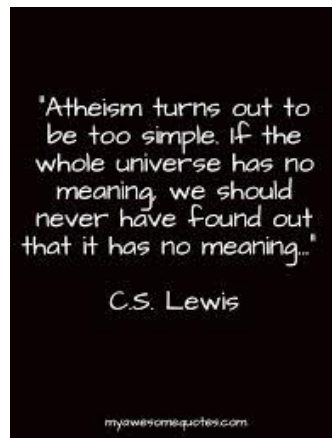
141 Det evige liv innebærer å kjenne Gud og Kristus

Moral og ateisme

(Fra [Stealing from God](#); Frank Turek, Navpress)

Vi sier ikke at ateister er amoralske, eller at man må tro på Gud for å være en god person. Noen ateister lever mer moralske liv enn kristne. Heller ikke sier vi at ateister ikke kjenner til moral eller at man trenger Bibelen for å vite hva som er grunnleggende rett og galt. Alle kjenner grunnleggende rett og galt, enten de tror på Gud eller har lest Bibelen eller ikke. Det er faktisk hva Bibelen sier (Rom2v14-15).

Det vi sier, er at *ateister ikke kan begrunne moral*. De kan handle moralsk og dømme noen handlinger som umoralske. Men de kan ikke levere noen objektiv/allmengyldig basis for de vurderingene. Uansett handling har man ingen objektiv standard som man kan bedømme noen av dem etter. Et eks. på en ateist som forsøker begrunne moral, er Sam Harris som fastholder at objektiv moralitet er knyttet til

142 *Meningsløsthet forstår ikke mening*
 "velværet hos bevisste skapninger", og at vitenskap kan hjelpe å bestemme hva som bringer 'velvære' til bevisste skapninger.

Hva er galt med en slik påstand? Problemet synes å være at han adresserer et feilaktig spørsmål. Spørsmålet er ikke hvilken metode vi skulle benytte for å oppdage hva som er moral, men hva som faktisk gjør noe moralsk? *Hvorfor eksisterer en morallov i det hele, og hvorfor har den autoritet over oss?* Harris synes å mene at fordi vi kjenner til objektiv moral (erkjennelsesmessig), så forklarer det hvorfor objektiv moral eksisterer (vesensmessig) i det hele. En kan komme borti objektiv moral fra mange kilder: foreldre, lærere, samvittigheten etc. Og en kan kjenne til det, mens en benekter at Gud eksisterer. Men det er som å si at du vet hva en bok sier, men benekter at det er en forfatter. Selvsagt kan man det, men det ville ikke være noen bok å kjenne til, om forfatteren ikke eksisterte. *Likedan ville det ikke være noen objektiv moral uten at Gud eksisterer.*

For å få sitt system til å fungere, må Sam Harris smugle inn det han hevder er et objektiv kriterium: velvære. Som W. Lane Craig påpeker, er ikke det et idiotsikkert kriterium på hva som er rett. Men selv om det var det: Hvilket mål eller uforanderlig moralsk autoritet etablerer det som en rett? For det er bare én slik autoritet som kan foreskrive og forsterke objektiv moral her og etter graven, som en fullgod standard. Bare Gud kan grunnlegge rettferdighet og sikre at det til slutt finner sted.

Kan ikke evolusjon forklare moral?

Vi har allerede sett at et ateistisk verdenssyn ikke kan gjøre rede for en objektiv moral, som endog Richard Dawkins innrømte. Han skrev: "Det er ganske hardt å få objektiv moral uten religion." Likevel fremholder noen ateister evolusjon på ett vis forsyner objektiv moral for å hjelpe oss å overleve. At om vi ikke samarbeidet med hverandre, ville vi ikke overleve. Men det argumentet overlever ikke av flere grunner.

1. Å forsøke å forklare moral ved biologi, er en kategorifeil. Det innebærer å behandle noe, som om det tilhørte en annen kategori. Eks. kan være '*Hva er den kjemiske sammensetningen til rettferdighet?*' Man kan ikke forklare en immateriell moralsk lov, med en materiell biologisk prosess. Rettferdighet består ikke av molekyler. Videre er moralske lover preskriptive, og kommer fra autoritative moralske agenter. Biologiske prosesser er deskriptive og har ingen autoritet til å fortelle deg hva du skal gjøre. Hvordan kan en muterende genetisk kode ha moralsk autoritet til å fortelle deg hvordan du burde oppføre deg?

2. Biologiske prosesser kan ikke gjøre overlevelse til en moralsk rettighet. Det er ikke noe virkelig gode, eller hensikt i evolusjon. Uten Gud er overlevelse en subjektiv preferanse hos individet som ønsker å overleve. Biologi forsøker å beskrive hvem som overlever, *ikke hvem som burde overleve*. Hvorfor skulle mennesker overleve, i forhold til noe annet? Og evt. hvilke mennesker, f.eks. i 2. verdenskrig. En kan ikke besvare slike moralske spørsmål uten å smugle inne en moralsk lov i det evolusjonære verdenssynet. Som Sam Harris riktig sier det: "Evolusjon kunne aldri ha forutsett det fornuftige eller nødvendige i å etablere stabile demokratier, minke klimaendringer, redde andre raser fra utryddelse, inkludert spredning av atomvåpen, eller mye annet som er avgjørende for vår 'velferd' i dette århundret." Evolusjon beskriver en 'overlevelse av den best egnede', men foreskriver ikke noe moralsk resultat. Det er grunnen til at R. Dawkins og Sam Harris, til deres ros, er anti-darwinister når det gjelder moral. *De innser bare ikke at de stjeler en moralsk lov fra Gud, når de fordømmer en etikk som baserer seg på overlevelse av den best egnede.*

143 *Hypotese med modifikasjoner.*

Kredit: Magne Taraldsen

3. Fysisk overlevelse er ikke den høyeste moralske verdi. Å ofre seg selv for å redde noen andre, er den høyeste form for moral og kjærlighet, mye høyere enn ren overlevelse. Det er nøyaktig hva Jesus hevdet, og så utførte for oss.

Innskudd: Ifølge "Encyclopedia of War" er religion er motiverende faktor i 'bare' 7% av krigene, og av dem 3,5% Islam alene; under 2% av drepte i krig, har vært i disse krigene.

4. Siden evolusjon er en endringsprosess, så må moralske verdier forandre seg. Det som var rett i går, er det ikke nødvendigvis i dag, og det som er det i dag, trenger ikke være det morgen. Så dersom evolusjon er guiden, er det umulig for moral å være uforanderlig og objektiv. F.eks. synes transhumanisme og/eller cyborger å være i skuddet blant ulike samfunnslag og/eller grupperinger i våre dager.

5. Forsikringen om at evolusjon ga oss moral som en slags sosial kontrakt, for å legge grunnlag for sivilisasjoner, er ikke en fullgod grunn for objektiv moral. Hva om noen 'bryter' den kontrakten? Er vedkommende i så fall umoralsk? For å dømme vedkommende skyldig, ville vi behøve å appellere til en objektiv moralsk lov utover noen 'sosial kontrakt', slik nazistene ble dømt ved Nürnberg-domstolen.

Endelig er påstanden at vi ikke ville overleve uten samarbeid, en pragmatisk, ikke en moralsk, sak. Og det er heller ikke tilfelle. Mange folk overlever og blomstrer nettopp fordi de ikke samarbeider med andre folk. Kriminelle klarer seg ofte godt. Blant historiens diktatorer er det tilstrekkelig å nevne Josef Stalin, som myrdet millioner flere enn han samarbeidet med. Han møtte aldri rettferdighet i levende live. Han døde komfortabelt i senga, 74 år gammel, (NRK TV; 2017).

Ateister vil gjerne henvise til Eutyphros dilemma, for å vise at objektiv moral ikke kan grunngis i Gud heller. Eutyphro er en figur i Platons stykke, som stiller et par spørsmål som liksom enten skal gjøre Gud til et emne for objektiv moral, eller en tilfeldig kilde for moral. Det formodentlige dilemmaet går slik: Gjør Gud noe fordi det er godt (som impliserer at det er en standard for det gode utenom Gud), eller er det godt fordi Gud gjør det (som indikerer at Gud vilkårlig bestemmer moral)?

Men dette er ikke noe aktuelt dilemma. Et aktuelt dilemma har bare to motsatte alternativer: A eller ikke-A. Det er ikke tilfelle her. Her har vi A og B. Kanskje finnes et tredje alternativ: C: Når det gjelder moral, setter ikke Gud opp en annen standard enn seg selv. Om han måtte det, ville han ikke være Gud, standarden overfor Ham ville være det. Heller ikke er Gud vilkårlig. Det er ikke noe vilkårlig i en uforanderlig standard hos Gud. Alternativ C er at Guds natur er standarden. Gud er sin egen uforanderlige standard. Begrunnelser må stoppe et sted, og ved moral stopper den ved Guds uforanderlige moralske natur. Standarden for hva som er rett, det som kalles den moralske lov, flyter fra Gud selv: uendelig rettferd og kjærlighet.

144 Euthypro dilemmaet: Hvorfor er noe godt?

Hvorfor må det en Gud til for å begrunne ultimate verdier? For å sammenligne med et ateistisk verdenssyn, er vi ikke annet enn overdimensjonerte marker, som ankom her tilfeldig ved ubevisste prosesser, og således ikke har noen ultimatt hensikt eller betydning. I så fall er livet meningsløst, vi er objektivt sett ikke verdt noe. Men i et kristent livssyn er Gud grunnlaget og kilden for ultimate verdier, og han legger sitt bilde på oss (1Mos1v27). Derfor har våre liv objektiv verdi, mening og hensikt. Om det er et virkelig mål for livet, så må det være en rett måte å leve det på. For å komme til et bestemt mål, må du gå i en viss retning. Det innebærer at Gud ikke vilkårlig gir moralske bud. Han er ikke en forbitret far som begrunner alt med: "Fordi jeg sier det." Guds krav er konsistente med hans moralske natur, og peker oss mot det endelige målet for våre liv. Så kilden for våre liv som mennesker er Gud, ikke slim i ei ursuppe. Og kilder er viktige, det ser man i hvordan originaler verdsettes i forhold til kopier. Da er det ikke råmaterialene folk er villig til å betale for, men på grunn av kilden/eieren av hvert objekt. På samme vis er vår verdi basert på verdien injisert i oss av kilden og standarden for all verdi, Gud selv.

Grunnen til at vi har retter som mennesker er at vi er skapt i Guds bilde. Vi kjenner igjen formuleringer som "Alle mennesker er skapt like og er skjenket vise rettigheter, som er liv, frihet og å etterjage lykke." (Th. Jefferson i US uavhengighetserklæring) *På grunn av at vi er skapt av Gud er vi umåtelig verdifulle og vil alltid være det, uansett hva vi har gjort eller hva noen andre tenker om deg.*

Hva er vår standard?

Selv om ateister motsetter seg objektiv moral fra Gud, har noen prominente ateister selv lekt gud, ved å fremlegge sine egne 10 bud. R. Dawkins publiserte sin versjon av dem i 'The God Delusion'. Og Chr. Hitchens forkastet mange av Guds absolutter og avslørte sine egne til i en artikkel: "The New Commandments." (19) Dersom deres bud atskiller seg fra Guds, så er de ikke uttrykk for annet enn preferanser. Men selv karakteriserer de dem ikke slik. De nye ateistene mener at alle skulle adlyde dem! Faktisk ønsker mange ateister å lage lovforslag ut fra deres egen moral. Alle lover bygger på moral. (20) I korte trekk handler moral om rett og galt, og alle lover deklarerer på juridisk vis en oppførsel som rett og en annen som feilaktig/gal. (21) Så er spørsmålet: Hvilken moral er det vi gir lovs form? Mange erkjenner ikke dette, fordi de slår sammen religion og moral. Men lover gir uttrykk for moral uten å lovfeste religion. Få lovgivere vil uttale seg om hvilket kirkesamfunn eller hvilke ritualer folk skal delta i. Det ville innebære å lovfeste religion. Men alle

forsøker å fortelle andre hvordan man skal behandle hverandre. Det er å lovfeste moralregler. Mens religioner lærer bort moralske regler som 'ikke slå i hjel' og 'ikke stjel', så trenger man ikke være religiøs for å kjenne eller støtte dem. *En trenger Gud for å begrunne dem, men ikke til å lovfeste dem.*

Ateister har lenge vært kritiske til kristne for å lovfeste moral, men ateister forsøker å gjøre det samme. De forsøker å lovfeste sine nye absolutter på bekostning av de gamle 'selvfølgelige', grunnlagt i Gud. F.eks. er mange ateister ivrige støttespillere for absolutte retter i forhold til abort, samkjønnet ekteskap, rett til å skifte kjønn juridisk etc. Men hvem sier at det er rettigheter? Med hvilken objektiv standard er disse moralske rettigheter? *Det finnes ikke en slik standard i et ateistisk univers. Så ateister må stjele grunnlaget for objektive moralske rettigheter fra Gud, mens de argumenterer for at Gud ikke eksisterer.* (22)

An atheist is not looking for God for the same reason a thief not looking for a cop.

To find authority is to have to submit to it, and having to face the reality of their immorality.

145 Vil helst unngå møte.
Hentet [herfra](#).

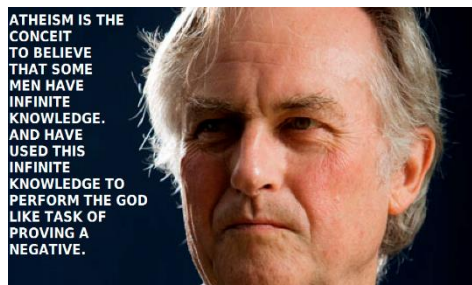
Ateister blir fanget i et dilemma: Om Gud ikke eksisterer, så eksisterer ikke objektiv moral, inkludert den som ateister støtter. Om Gud eksisterer, så eksisterer objektive moralske rettigheter, men det inkluderer ikke de nevnt ovenfor: fri abort etc. Det er ironisk at ateister ofte kaller teister arrogante for å henvise til Gud som moralsk autoritet, mens ateister tror at de selv er moralske autoriteter. Teister erkjenner hva som er moralsk rett og galt, mens ateister ønsker å trykke sin moral over folk ved lovgivning. *De mangler et objektivt moralsk fundament, og har funnet på en moral anvendt på sine egne preferanser, for å skape sine egne moralske absolutter.*

Menneskerettigheter utgjør ikke mer enn subjektive preferanser, uten at de kan grunnis i Gud som grunnlag for objektive menneskelige rettigheter. Ateister får problemer med begrepene ondt/godt, siden man har problemer med begrunnelsen for det. Da blir det fort bare snakk om annerledes, enn rett og galt. Det innebærer at det å tro på samkjønnet ekteskap, ut fra ateistisk syn, ikke er noe bedre enn å være homofob (som er dagens 'verste skjellsord'). Om vi all bare 'danser etter vårt DNA,' så er homofoben bare født med 'anti-homo genet'. Vedkommende kan ikke klandres for det. (23)

Rasisme, mord, vold og voldtekt er objektivt galt, og folk har en rett til ikke å bli utsatt for det. Men det holder bare stikk, om det finnes en objektiv moral, som trenger grunnis i Gud. I et naturalistisk univers, er det ikke noe objektivt galt med noe noen gang. Det er ingen grenser, alt går an. For å være en konsekvent ateist, må en akseptere det uhyrlige. Derfor skal en være glad når ateister går for en objektiv moral, og kanskje ikke 'kreve' at de må starte å tro på Gud her og nå, men overlate det til deres valg når tiden er inne. Så kan en selvsagt spørre om det er kjærlig å gå til angrep på ateister, for mangel på konsekvens. Men det må være lov å forsvare seg, og det å holde fram både nåden og sannheten, er i Jesu ånd. Det er faktisk ukjærlig å holde sannheten borte fra folk, spesielt om den sannheten har evige konsekvenser. Jesus trakk seg ikke unna kontroverser eller glattet over vanskelige emner. Paulus følger opp i [Rom 1v18](#), med at mennesker "holder sannheten nede i urett" ([Ef4v15](#)). I det tilfellet synes vantro mer å være motivert fra hjertet enn fra hodet. Dette er bekreftet av noen prominente ateister.

Fr. Nietzsche skrev: "Om noen ville bevise den kristne Gud for oss, ville vi være enda mindre i stand til å tro på ham." (24) Da var det ikke en intellektuell benektelse han snakket om. Noe av det samme er professor Thomas Nagel inne på da han skrev:

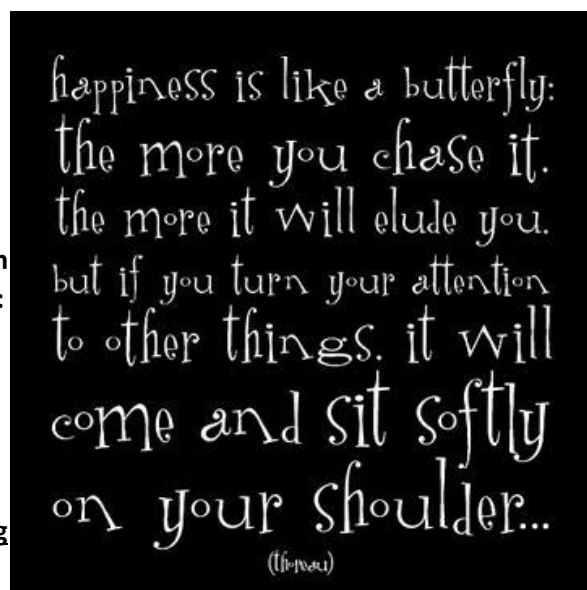
"Det er ikke bare at jeg ikke tror på Gud, og naturligvis håper at jeg har rett. Det er at jeg håper at det ikke er noen Gud! .. Min formodning er at dette kosmiske autoritetsproblemet ikke er noen sjelden foreteelse, og at det er ansvarlig for mye av 'vitenskapismen' (scientismen) og reduksjonismen i vår tid." (25) Det samme gjelder for R. Dawkins som kaller Bibelens Gud for en "ondsinnset bølge"

(bl.a), og innrømmer han er fiendtlig til religion." Hvorfor ellers skulle Dawkins som vitenskapsmann tilsette syrlige moralske oppstøt mot den Bibelske Gud? Hvorfor ikke holde seg til vitenskap? (Nå kan det sies at Dawkins har gått så langt, at flere har reagert mot ham, og faktisk blitt kristne ut fra det de har opplevd som beskrivelser som virker overdrevne og virker mot sin hensikt.)

146 Å 'negere Gud' (R. Dawkins)

Nyateister som Chr. Hitchens og L. Krauss har begge innrømmet at de har problemer med det kosmiske autoritetsproblemet. Hitchens skrev en bok som forfatteren (Turek) oppsummerte som: "*Det er ingen Gud, og jeg hater ham.*" Han fastholder at noen ateister ikke ønsker at kristendom skal være sann. Om en stiller spørsmål til en kristendoms-kritiker, om han ville bli kristen dersom kristendommen var sann: så har flere tydelig svart nei, på det spørsmålet. Da kan det selvsagt spørres hvor fornuftig det er? Men for mennesker som har en følelse, moralsk og viljesmessig - innvending til kristendom, så er det ikke intellektet som hindrer. Som flere ateister har innrømt, ønsker de bare ikke å oppgi sin autonomi og overlate sin vilje til Guds vilje. De fornekter kristendom, fordi de tror at de blir lykkelige ved å gjøre som de selv vil.

147 Lykkefølelse -må ikke bli en avgud

Pascal uttrykte det på dette viset: "Folk kommer nesten alltid til sine oppfatninger, ikke utfra bevis, men ut fra hva de finner attraktivt." Venner, kjærester og det å beholde sin uavhengighet, kan føles veldig attraktivt. *Det kan også forklare hvorfor ateister som Dawkins og Krauss er åpne for deisme, men ikke for teisme.* Og hvorfor er Dawkins og flere andre åpne for å innrømme at bevis peker mot en 'alien' designer av det første livet, men ikke til Gud? Kan det skyldes at svaret er: av moralske og ansvars-grunner. En teistisk Gud bringer slike krav, men ikke en 'alien' eller deistisk Gud. Følger vi bevisene dit de leder, eller er vi mer interessert i å tro det vi finner attraktivt? (For øvrig hadde Pascal et spill-oppsatt som begrunnelse for å bli kristen: Dersom du har rett, så vinner du alt. Dersom du taper, så taper du ingenting..)

Så kan man jo si at de i det minste skjønner at det å bli kristen får konsekvenser for livet. Det virker som noen kristne bare har kristendom som en ekstra forsikring, men likefullt gjør som de selv foretrekker. Eller det kan være at de finner det attraktivt med en himmelsk far og løfte om evig liv. Forskjellen er at det er mye evidens for kristen tro. Så selv om noen ateister sier: "Det er ingen gud, og jeg hater ham," så har Kristus denne holdningen: "Det finnes ateister, og jeg elsker dem." Faktisk døde han for dem.

Hva er mest nærliggende: moral eller ateisme?

Om objektiv moral eksisterer, så eksisterer Gud. Her en måte å argumentere for det:

1. Hver lov har en lovgiver. 2. Det finnes en objektiv moralsk lov. 3. Derfor finnes en objektiv moralsk lovgiver.

Eller vi kunne si at for hver forskrift, finnes en som laget forskriften. *Siden det finnes en universelt bindende moralsk forskrift, så må det finnes noen med makt og midler til å foreskrive den, nå og hinsides.* Bare Gud, en uforanderlig, autoritativt moralsk vesen, har egenskapene til å være den lovgiveren og iverksetteren. Om ikke alt er like klart, moralsk sett: Dersom det bare finnes én handling som er objektivt rett eller gal, så eksisterer Gud. F.eks: 'Det er galt å torturere små barn'.

Ateister som Harris virker fornøyd med å erkjenne hvordan vi erkjenner objektiv moral, heller enn å *forklare basisen for den*. Hvorfor eksisterer det en objektiv moralsk standard for rett og galt i det hele? Harris må stjele den moralske standarden fra Gud, for å få sitt system 'på lufta'. Det samme gjelder de som appellerer til evolusjon. Mange ateister innser at de ikke kan gå den veien: de erkjenner at objektiv moral ikke eksisterer uten Gud. Men i stedet for å gi opp ateisme, gir de opp på objektiv moral. Det er ikke spesielt fornuftig. Som ateist L. Antony sa i en debatt med W. L. Craig: "*Ethvert argument for moralsk skeptisisme vil baseres på argumenter som er mindre tydelige enn eksistensen av selve de objektive moralske verdiene.*" (27) Faktisk er objektive moralske verdier selvnlysende, ateisme er ikke det.

148 Et naturalistisk verdenssyn kan være vanskelig å forsvare

Referanser:

19. Chr. Hitchens, *The New Commandments*, 2 Vanity Fair, April 2010.
20. Fr. Turek og N. Geisler, *Legislating Morality* (Eugene, OF: Wipf and Stock, 2003).
21. Noen lover uttaler seg ikke om moralske, men mer om empiriske forhold. Ikke desto mindre er vi forpliktet til å overholde dem, spesielt om det å bryte dem medfører stor fare for skade på andre personer.
22. Om man blir sint på slike argumenter, innebærer det at ikke alle argumenter er moralsk likeverdige: at noen er nærmere moralske sannheter enn andre. Men hva er kilden til den objektive sannheten? Det kan bare være Gud.

149 Alt -som starter å eksistere trenger en årsak

23. Det er talende at ingen argumenterer med at den-og-den ikke fortjente Nobel-prisen, fordi han ikke kunne la være å gjøre sine gode gjerninger grunnet sin genetiske faktor. Men vi unnskylder noen ganger onde gjerninger med samme argument.

24. Fr. Nietzsche, *The AnitChrist* 47, in *The Portable Nietzsche*, oversatt av W.A.Kauffmann (New York: Viking, 1952), 627

25. Thomas Nagel, *The Last Word* (New York: Oxford University Press, 1996), 130

27. "Er Gud nødvendig for moral?" reasonablefaith.org/media/craig-vs-antony-university-of-massachusetts.

Prisen for å benekte fri vilje

Oversatt herfra. Av Timothy Fox

Hver gang jeg snur meg, finner jeg noen som nekter for at mennesker har fri vilje. Fra forskere til filosofer og teologer er det den kule nye trenden. Vi gjør egentlig ikke frie valg. Vi er blitt programmert enten av Gud eller vårt DNA til å handle på en bestemt måte, og har ikke annet valg enn å følge det. For å være fullstendig klare, benekter vi alle typer determinisme, enten det er fysisk eller guddommelig. Fri vilje er det som frigjør i Freethinking Ministries, og vår hjørnestein er Freethinking Argument [-her](#). Likevel forstår mange fortsatt ikke konsekvensene av å nekte fri vilje.

Fri viljeforkastelse

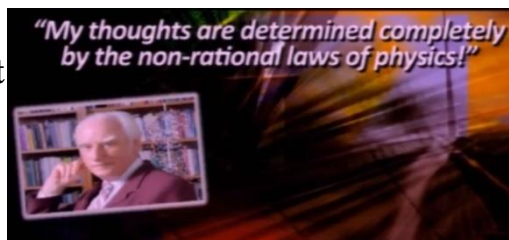
Men først, hva er determinisme? I utgangspunktet betyr det at det ikke er fri vilje. Alle våre tro, tanker, handlinger, etc. blir 'bestemt' for oss, enten av interne eller eksterne krefter: vårt DNA, fysikkens lover eller en guddom. Du er ett tog på et fast spor uten kontroll overhodet. Selv om du tror at du virkelig har vurdert hvilken farge sokkene du skulle ha på deg denne morgenen, hadde du det du hadde på deg, og du var helt ute av stand til å gjøre noe annet.

Så før du går med alle de kule barna, må du vite prisen for adgang. Dette er hva det vil koste deg å nekte gratis vilje:

Ingen fri vilje = Intet moralsk ansvar

Hvis alle våre handlinger er forhåndsbestemt for oss, hvordan kan vi bli ansvarlig for dem? Eller hvordan kan en guddommelig dukkemester fordømme deg for å utføre onde handlinger hvis han er den som drar dine strenger? Morderen har ikke annet valg enn å drepe.

150 En 'lovbundet' vilje
Voldtektsmannen intet annet valg enn voldtekt. Enten du er kjærlig og snill eller en intolerant, sexistisk, rasistisk kjeltring, har du ingen kontroll over det. Du ble født på den måten, akkurat som andre. Ingenting du

gjør er din feil.

Men tror vi ærlig talt på det? Selvfølgelig ikke. Vi holder kriminelle ansvarlige for deres forbrytelser. Vi roser altruisme og selvoppofrelse. Bare fri vilje gjør disse tingene mulige.

Ingen fri vilje = ingen mening, hensikt eller kjærlighet

De mest grunnleggende aspekter av menneskeheten er knyttet til eksistensen av fri vilje: mening, hensikt og kjærlighet. Sann kjærlighet kan ikke bli

fremtvunget; Det krever at

folk fritt og virkelig

forplikter seg til

hverandres velvære. En

mening i livet er basert på

dyp tanke, refleksjon, og

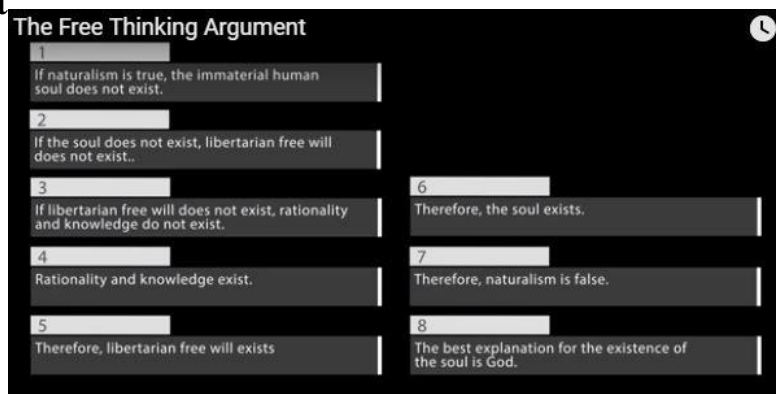
til slutt et ønske om å

forfølge det. Men bortsett

fra fri vilje, er mening,

hensikt og kjærlighet

meningsløst tomme ord.

151 Logisk tankerekke.

Ingen fri vilje = ingen rasjonalitet

Som Tim Stratton argumenterer i sitt [fritenkningens argument](#): I en deterministisk verden, er det ingen sann tanke eller rasjonalitet. Disse tingene er basert på evnen til å analysere data, veie, bevis og velge den beste konklusjonen.

Tross alt, hvis du tror at fri vilje er en løgn, *hvordan kom du til den konklusjonen?* Har du undersøkt bevisene og *valgte fritt å godta determinisme?* Jeg håper du ser hvor absurd det er. Hvis det ikke er fri vilje, kom du ikke rasjonelt til å tro det. Du var fast bestemt på å akseptere det, akkurat som alt annet du tror og tror på. Du kom aldri til fritt å tro på noe; du var bare fast bestemt på å gjøre det. Dette knytter an til det neste ...

Ingen fri vilje = absolutt usikkerhet om alt

Hvis alle dine tanker og overbevisninger har blitt forhåndsbestemt for deg, hvordan vet du om noen av dem faktisk er sanne? Du kan ikke fritt teste dem eller reflektere over dem. Du sitter fast i fullstendig usikkerhet. Hvis noen av dine oppfatninger faktisk samsvarer med virkeligheten - som er definisjonen av sannhet [-her](#); er det en stor kosmisk ulykke, og du vil aldri vite forskjellen. Så hvis du avviser fri vilje, må du også avvise begrunnet sann tro, som innebærer kunnskap.

Ja, hvis du nekter fri vilje, avviser du også all kunnskap.

Annet tull

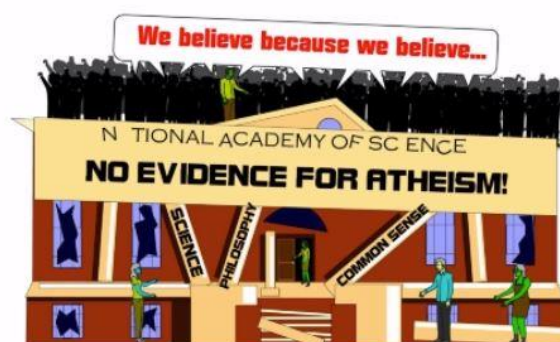
Tenk på hvor latterlig det er å skrive en bok, en artikkel, en blogg eller hva

som helst mot fri vilje. Skrev forfatteren det av fri vilje? Tenkte han faktisk, reflekterte og nøye valgte sine ord for å lage det best mulige argument? Og forventer han at du skal lese det fritt og bli overbevist til å tro at fri vilje ikke eksisterer?

Du kan også høre en fri-vilje forneker, sier noe som "Det er ingen fri vilje, men vi må leve som om det var." Det er latterlig. Det forutsetter at du har muligheten til å velge å leve på en bestemt måte. *I det øyeblikket deterministen forsøker å overbevise deg om å benekte fri vilje, motsier han seg selv.*

Konklusjon

Dette er prisen for å nekte fri vilje. Hvis du avviser det, må du også kaste bort moralsk ansvar, hensikt, mening, kjærlighet, rasjonalitet og kunnskap. Er du virkelig villig til å gi opp disse tingene ved å slutte deg til determinisme? Eller se på det den andre måten. Hvis du tror at du er en sann fritenker, har menneskene reelle moralske forpliktelser, og at vi er fri til å finne mening i livet, må du også bekrefte fri vilje.

152 Vanskelig å begrunne fornuft og vitenskap -ut fra bare atomer i lovbestemte baner, med tilfeldige (kvante)sprang

Og så trenger du et verdenssyn som tar hensyn til fri vilje. *Naturalisme vil ikke gjøre det. Heller ikke vil en religion, hvor Gud fullstendig bestemmer alle ting i universet, inkludert menneskers handlinger.* Vi tror det beste valget er et verdenssyn med en Gud som er fullt suveren, men har gitt mennesker fri vilje, inkludert evnen til å fritt å akseptere hans tilbud ([Joh.7,17](#)) om tilgivelse eller til å forkaste ham ([Joh.3,18](#)). Valget er ditt.

Opprinnelig blogg: <http://bit.ly/2scsTPZ>

Argumenter for en teistisk Gud (Naturlig teologi)

1. Argumentet om universets begynnelse: Rom, tid og materie hadde en begynnelse ut fra intet. Alt som begynner å eksistere må ha sin opprinnelse utenom seg selv.

Det er mange ting som peker i retning av en absolutt begynnelse: Det ekspanderende universet, 2. Termodynamiske lov, Relativitetsteorien, uendelig regress Ikke mulig (-gjennomløpe et uendelig antall dager). [Kalam-argumentet](#).

2. Argumentet om kosmisk fininnstilling

Universet startet med en ekstrem presisjon, og det forblir fininnstilt til denne dag. Det viser seg på minst tre områder: Startbetingelsene for universet, naturlovene og fysiske konstanter. [Fininnstilt univers](#).

3. Argumentet fra fornuft

Vår evne til å benytte fornuft og immaterielle logiske lover, forklares best ved et sinn utenfor vår sanseverden (transcendent). Det kan ikke forklares ved materielle forklaringer. Eks. [vitenskap](#).

4. Argumentet fra informasjon

Den levende verden er fylt med spesifisert, kompleks biologisk informasjon. Det er vår gjentatte og uniforme erfaring at koder og slik spesifisert, kompleks informasjon er forårsaket av bevisstheter/intelligens, ikke av naturlige krefter.

5. Argumentet fra intensjonalitet

Som personer har vi mulighet til å gjøre valg ut fra fri vilje, å ha til hensikt å gjøre noe. Hensikt og fri vilje er vanskelig å forsvare ut fra materialisme. Det harmonerer godt med å være skapt i Guds bilde. For 4 og 5: Se [her](#).

6. Argumentet fra final kausalitet

Hele verden viser målrettethet, fra naturlovene til levende organismer. Dette peker mot et opprettholdende intellekt som holder verden oppe og styrer ubevisste prosesser og subjekter mot sitt mål. (Aquinas 5.vei) Jfr. [Årsaksloven](#).

7. Argumentet fra objektive moralske verdier

Om objektive moralske verdier eksisterer, så eksisterer Gud. Argumentet at det er objektivt galt å torturere babyer og at kjærlighet er objektivt rett, er sterkere enn noe argument som kan grunnngi ateisme. Se eksistensen av moralske lover –[her](#).

8. Argumentet om det onde

Det onde er en pervertering av det gode, og vi ville ikke ha visst om ondt, uten at noe godt finnes. Noe objektivt godt kan bare eksistere om Gud finnes. Det ondes problem –[her](#).

Motbeviser det onde Gud?

- ▶ Ondt kan ikke eksistere uten at en kjenner til hva godt er (slik at en vet hvorfor noe er ondt, og ikke godt)
- ▶ Det kan altså ikke eksistere noe objektivt ondt, uten at noe objektivt godt eksisterer.
- ▶ Men det kan ikke eksistere noe objektivt godt, uten at Gud eksisterer.
- ▶ Om det onde er virkelig, og vi vet alle at det er det, så eksisterer Gud.

153 Fremfor å motbeviser, beviser heller det onde.. Gud

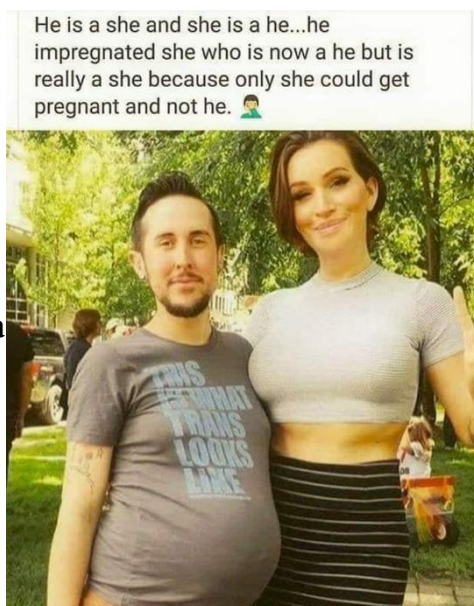
Hva er skeiv teori?

Bokanbefaling 'Normløst' (Kjell Skartveit; fra kap 1-2)

Ved å slå opp i snl [-her](#), kommer det fram at "Skeiv teori eller queer-teori .. er en fellesbetegnelse på tenke- og analysemåter som utfordrer og problematiser forståelser og begrepsbruk knyttet til kjønn og seksualitet." Videre fremgår at begrepet er en paraply-betegnelse for ulike og til dels motstridende strømninger som oppsto på 1990-tallet i USA, og siden er blitt et viktig perspektiv innenfor internasjonal kjønnsforskning.

I skeiv teori ble begrepet legning tidlig problematisert, og fra starten av vårt årtusen ble det stadig vanligere å benytte 'seksuell orientering'. Kjønnsforskere var overbevist om at homofile ikke var født sånn, de avviste også spørsmålet. Et eks. er A. Bolsø som slo fast at "Det er aldri funnet et homofilt gen", og "begjæret er under stadig utvikling." Forsker N.A. Nilsen, som selv er homofil, mener at mennesket selv kan velge sin seksuelle orientering, noe kjønnsforsker J. Lorentzen er enig i. Han understreker også at det biologiske kjønn kun handler om våre reproduktive evner, ikke menneskets egenskaper utover det. Harald Eia omhandler dette i boka 'Født sånn eller blitt sånn?'

Det foreligger altså to vidt forskjellige oppfatninger av kjønn og seksualitet innen foreningen FRI's virkeområde, og disse to begynner å kolliderer med hverandre, noe f.eks. lesbiske Tone Gjevjon har fortalt om - [her](#). For tiden er det skeiv teori som ser ut til å ha vunnet kampen. Men i tillegg til å avvise legning, avviser også denne teorien normer for samliv og klassisk biologisk vitenskap om kjønn. På den ene siden benytter skeiv teori naturvitenskapen til å avvise homofil legning, mens den i neste omgang avviser naturvitenskap (biologi) i sin forståelse av kjønn.

154 Nesten tilbake til utgangspunktet.

Men for å avvise forestillingen om homofil legning, noe som synes å være vitenskapelig korrekt, trenger man ikke sympatisere med kjønnsvitenskapens forsvar for skeiv teori. Det er fullt mulig å mene at mennesket kan formes til å bli homofilt -her, uten å tvinges til å akseptere ovenfor nevnte påstander fra radikale kjønnsforskere. Deres avvisning av biologiske sannheter og kristne normer for menneskelig samliv, er ideologisk og ikke vitenskapelig betinget.

I sin serie 'Hjernevask' fant Harald Eia flere forskere som pekte på at biologi spiller en viktig rolle i dannelse av kvinners og menns preferanser, men opplevde at kjønnsforskere avviste alle forskning som gikk imot deres ståsted. Overlege Tr. H. Diseth ved Rikshospitalet fant klare forskjeller mellom jenter og gutter fra 9 måneders alderen. Forsker S. Baron-Cohen ved universitetet i Cambridge fant i autisdeforskning at jenter og gutter fokuserer på ulike ting fra fødselen av. Kjønnsforsker C. Egeland forklarte imidlertid sin motstand mot å forholde seg til denne type forskning ved at "hun hadde et teoretisk utgangspunkt for sin samfunnsforskning, og at det ikke var plass til biologi i denne", og "at man tvert imot skulle utfordre denne måten å tenke på".

Men når problematisk empiri avvises som irrelevant, og ikke passende i kjønnsforskningens ideologiske virkelighet, blir det ingen reell vitenskap tilbake. Kjønnsforskning blir dermed ikke en objektivt basert vitenskap, men blir basert på en ideologisk oppfatning av virkeligheten. Det dreier seg om et politisk korrekt prosjekt, som har inntatt akademia under falskt

vitenskapelig flagg. Dette er en top-down bevegelse, som ikke egentlig er interessert i å fremme undertrykte gruppers interesser, men heller egen ideologi. Det trenger f.eks.

dermed ikke være transseksuelle grupper som presser fram kravet om kjønnsnøytrale garderobes og toaletter i alle nye skolebygg, slik det ligger i representantforslag 174 s, fra MDG eller i 166 s fra AP om et 3.kjønn -her. Det er en ideologisk basert, elitestyrte omveltning, om hva som skal være tillatt å mene om kjønn og seksualitet som vi har å forholde oss til.

155 Oppfatning om virkeligheten trumfer den. Det gjelder i lovs form, for andre. Se [kommentar](#).

Det går ikke an å forstå hva som foregår på området for kjønn og seksualitet, uten å trekke inn identitetspolitikk. Den kjennetegnes av en politiske mobilisering til fordel for grupper som deler felles identitet, og mener seg utsatt for urettferdig behandling eller marginalisering. Den dreier seg om at alle har krav på å få bekreftet nettopp sin identitet, fordi bare den enkelt vet hvordan akkurat en selv har det. Den kjente amerikanske statsviter Fr. Fukuyama påpeker i intervju med Klassekampen januar i 2018, *hvor vanskelig det blir å forholde seg til grupper når identitetspolitikken tar overhånd. Etter hvert som en legger til stadig flere kategorier, får en ytterligere fragmentering.*

F.eks. aksepterer man p.t. i New York, USA ca. 30 kjønnsidentiteter. Grunnlaget for å hevde dette, er at det ikke finnes biologisk kjønn, og begrepet kjønn er sosialt konstruert. Det blir begrunnet i å skulle beskytte transpersoner mot den virkelighet f.eks. Jordan Peterson og kristne lever i, en holdning også Bent Høie gjorde seg til talsmann for overfor Espen Ottosen (2015).

Audun Lysbakken i SV hevdet at "kjønn er noe vi gjør, ikke noe vi er". Det bygger på en idé om at kroppen er helt atskilt fra bevisstheten. Det kalles for dualisme, og har sine røtter tilbake til antikkens

gnostisisme. Ideen er grunnleggende bestanddel i den kjønnsrevolusjonen som er under utvikling, men er tydeligst i transpersoners forestilling at de er 'fanget i feil kropp'. Transbevegelsen avviser sammenheng mellom biologi og kjønnsidentitet. {Det er således et åndelig, religiøst syn som har fått innpass i lovverket, som passer dårlig inn i forhold til en 'livssynsnytral stat' -undertegnede tilføyelse.} Det er dessverre ikke uvanlig at de som aksepterer eller kjemper for krav knyttet til trans-personer eller skeive, oppfatter seg som moralsk overlegne, og motstanderne som ondskapsfulle. {Dette kan ha klare konsekvenser for hva de selv vil bedømme som foraktelig/diskriminering, jfr. Straffelovens §185, d. om d) kjønnsidentitet eller kjønnsuttrykk.} Det har igjen sammenheng med synet på kropp som noe mindreverdig, mens bevissthet er noe høyverdig. Dypest sett dreier dette seg om retten til å definere virkeligheten man lever i.

Den radikale kjønnsbevegelsen hevder at *kjønnsidentitet er fullstendig uavhengig av kroppen. Kjønnsidentitet blir da et postmoderne konsept, en sosial konstruksjon. Dermed er det ikke uten grunn den radikale kjønnsbevegelsen er kritisk til å forene det fysiske, det mentale og åndelige (1Tess5,23), samt at dette hører hjemme i en normativ virkelighetsoppfatning (Fil4,8), slik kristent syn formidler.* Det er utålelig for den radikale kjønnsbevegelsens menneskesyn og virkelighetsoppfatning. For dem som ser behov for en større forståelse for hva 'skeiv teori' dreier seg om, kan boka 'Normløst' anbefales [-her](#).

Etterord: Etter dette ble skrevet er det startet en ny forening for Lesbiske og Homofile (LLH 19), som går mot foreningen FRI's syn om at det finnes flere enn to kjønn, og mot synet om kjønn som en sosial konstruksjon, der kjønnsidentitet og kjønnsuttrykk kan endres.

Hva mente Jesus om homofili?

Både Det gamle testamente (GT) og jødedommen på Jesu tid avviste alle former for homoseksuell atferd. Jesus sier ikke noe direkte om temaet i NT, men det finnes ikke antydning til at han mente at ekteskap kunne være mellom to av samme kjønn.

Verken Jesus eller apostlene introduserte en ny samlivsetikk. Tvert imot: De fastholdt det Gud hadde åpenbart fra begynnelsen av – at seksuelt samliv hører hjemme innenfor ekteskapet mellom mann og kvinne. Å formulere samlivsetikk på grunnlag av hva Jesus *ikke* uttalte seg om, er uholdbart og uforsvarlig. Den naturlige tolkningen av Jesu taushet er at han var enig i det som GT og hele den jødiske tradisjonen samstemmig lærte.

156 Jesus støttet seg til Skriften ([Matt 19,4-5](#))

VILLE IKKE EN KJÆRLIG GUD FORSIKRE SEG OM AT ALLE KOMMER TIL HIMMELEN?

Oversatt [herfra](#).

Konseptet med helvete er **skremmende** for mange kristne. Det er ikke hyggelig å tro at våre vantrø **elskede** kan tilbringe evigheten skilt fra Gud **-her**, og beklager deres beslutning for alltid. Flere religiøse tradisjoner forsøker å unngå problemet ved å gi en ny sjanse til dem som avviser Guds tilgivelsesgave. De ser et sted der opprørske sjeler, i det neste livet kan revurdere sine valg eller fortjene sin vei til himmelen; Den katolske tradisjonen tilbyr "skjærsilden" og Mormonismen beskriver et "Ånds fengsel". Begge søker å tilby løsninger på det vanlige spørsmål: Ville ikke en kjærlig Gud elske hele sin skapelse? Ville han ikke sørge for at alle går til himmelen (uansett hva de kan tro på dette livet)? En kjærlig Gud ville aldri begrense himmelen til et utvalg av noen få og tillate at millioner av mennesker lider i **helvete**, ville han?

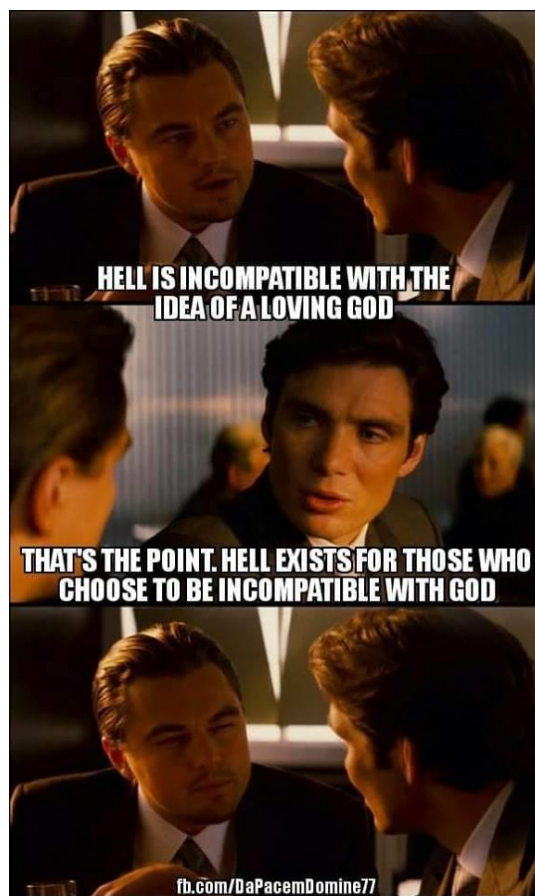
La oss imidlertid vurdere himmelens natur og sannheten om mennesker. Himmelen er Guds rike, og de som til slutt kommer inn i himmelen, vil være forenet med Gud for alltid. Mens det høres fantastisk ut for noen av oss, høres det latterlig, kjedelig eller støtende for mange som avviser Guds eksistens (-og motstår Guds retningslinjer og forpliktelser). Hvis alle til slutt vil ende opp i himmelen, er det uunngåelig og obligatorisk. Denne typen evige tvang virker i strid med Guds natur og naturen til den menneskelige «fri vilje»:

En tvungen himmel ville utrydde "fri vilje"

Folk som nekter Guds eksistens, gleder seg over det faktum at de har frihet og evne til å gjøre det. Noen av de samme folkene hevder imidlertid at en kjærlig Gud vil sørge for at alle går til himmelen, etter at de dør. Men denne typen 'universalisme' benekter faktisk menneskelig 'fri vilje' helt og holdent. Hvis himmelen er det eneste målet som venter på oss (-basert på forutsetningen at alle som dør, til slutt kommer dit), er det virkelig obligatorisk. I dette syn på etterlivet har vi ikke noe valg om hvor vi ender opp; alle er forenet med Gud, enten vi liker det eller ikke. *En tvungen himmel avviser betydningen av menneskelig frihet, det eneste de som fornekter Gud, verdsetter mest.* Ved å tilby (men ikke tvinge) himmelen til dem som fritt velger å elske den som hersker der, ærer Gud og respekterer faktisk vår 'fri vilje' universelt. Han behandler oss faktisk med stor respekt og verdighet; noe vi ville forvente hvis han var all-kjærlig i utgangspunktet.

En tvungen himmel ville omfavne de som ikke 'passer'

I tillegg til dette er en himmel, inkludert alt og alle, motstridende og ikke rimelig. Bare tenk på det et øyeblikk. De fleste av oss ville være enige: Et hellig sted for evig belønning er rett og slett ikke egnet for mennesker med en viss fordervet karakter eller bestemte ønsker. Alle av oss kan tenke på noen fra

157 Gud tvinger ingen inn i sin himmel.

historien som (ved vårt estimat) er ukvalifisert for evig belønning. Vi kan ikke alle være enige om hvem som burde eller ikke burde bli med på et slikt sted, men de aller fleste av oss ville nøle når vi betraktet folk som Hitler (eller kanskje livslange uopprettelige pedofile med morderiske begjær) for evig belønning i himmelen. Hvis det er en himmel, er det sikkert ikke egnet for visse typer mennesker/handlinger, og selv de mest skeptiske blant oss kan finne noen han eller hun ville plassere i denne kategorien. En tvungen himmel, inkludert de mest gemene og farlige folk fra historien, er sannsynligvis ikke hva skeptikere har i tankene når de argumenterer for et altomfattende endelig reisemål. I tillegg har man smitte-effekten: Om onde gjerninger skulle tillates i himmelen, så har det et potensiale for spredning, som vi kjenner til i vår pandemi-tid.

En kjærlig Gud ville gjøre himmelen mulig for oss alle mens vi respekterer de frie viljes- valgene til noen av oss. En kjærlig Gud vil belønne de av oss som har bestemt seg for å velge Ham, mens han handler rettfærdig med de av oss som har bestemt seg for å velge imot Ham. Av denne grunn kan ikke himmelen være målet for ethvert menneske som noen gang har levd. Himmelen er ikke obligatorisk, men er i stedet skjebnen til dem som elsker den Gud som hersker der og har akseptert hans invitasjon. {Tillegg –fra oversetter: Ett menneske skapt i Guds bilde, kan heller ikke 'bare' tilintetgjøres, det ville stri mot det iboende guds-bildet det er skapt med. Når har vi mest sett saken fra menneskets side (fri vilje), men Guds natur krever også at onde handlinger får sin straff.}

J. Warner Wallace er en Cold Case Detective , Christian Case Maker , Seniormedlem i Colson Center for Christian Worldview og forfatteren av Cold Case Christianity m.m.

HVORFOR YAHWE?

HVORFOR IKKE ZEVS? HVORFOR IKKE TOR? HVORFOR IKKE ZOIDBERG?

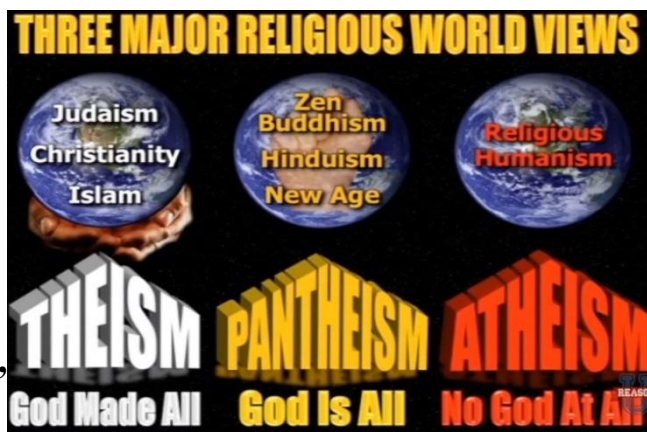
Oversatt [herfra](#).

Ett vanlig spørsmål ateister ofte spør kristne som meg, er hvorfor vi tror på Bibelens Gud i motsetning til alle disse andre gudene, i disse menneskelagde religionene.

De vil spørre: "Du tror på bare én Gud? Hvorfor tror du ikke på Thor, eller Zeus eller Athena? Du hevder at alle disse gudene ikke eksisterer?

Likevel sier du at guden din gjør det? Hvordan avgjør du forskjellen?"

Faktisk er dette spørsmålet en av de første tingene som fikk meg til å tvile på min egen kristne tro. For mange år siden hadde jeg stort sett ingen måte å skjelle mellom kristendommen og andre religioner. Hvordan visste jeg om Yahwe er den eneste sanne Gud? Hvis disse andre er funnet opp, hvordan vet jeg at min Gud ikke er det? Heldigvis viste Herren meg kristne trosforsvarere og ga meg en god måte å skille mellom dem. Nå skal jeg ikke gå inn i alle bevisene for Bibelens Gud akkurat nå. Hvis jeg gjorde dette, ville dette

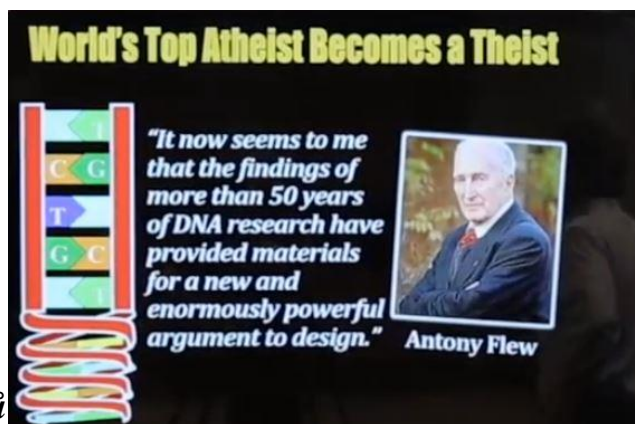

158 3 hovedgrupper av livssyn/religion

blogginlegget bli utrolig ordrikt. I stedet skal jeg lenke til disse argumentene og bevisene som viser sannheten om kristendommen, og når du er ferdig med å lese dette blogginlegget, kan du klikke på disse lenkene og studere argumentene individuelt hvis du vil..

En måte å vite på, er via The Big Bang selv. Ifølge The Big Bang dukket hele universet opp ved å være kommet fra ingenting! Og ifølge folk som har gjort uttømmende studier av verdens religioner (f.eks. Hugh Ross), er den eneste troen som forteller at Gud har skapt ut av ingenting, jødedommen, kristendommen, islam og deisme. Alle andre religioner har guder som skaper innenfor rom og tid, som (igjen) har eksistert fra fortidig evighet. Så smalner opprinnelsen til universet seg inn til 4 muligheter. Videre demonstrerer universets opprinnelse at universets eksistens, må ha blitt innført av en kausal agent. En kausal agent hvis eksistens er utenom rom, tid, immateriell, kraftfull, ikke-forårsaket, overnaturlig og personlig (Se The Kalam Cosmological Argument [-her](#)).

Hvis det vitenskapelige beviset for Intelligent Design går gjennom (f. Eks. Finjustering av universet [-her](#), lokal finjustering [-her](#), [DNA-beviset](#), ikke-reduserbar kompleksitet [-her](#)), kan du utelukke deisme. Fordi det argumenterer, som det teleologiske argumentet, forutsetter at *denne Gud aktivt forbereder universet og livet for å gjøre det bebodd av skapninger*. Det fjerner deisme og passer bedre med teismen.

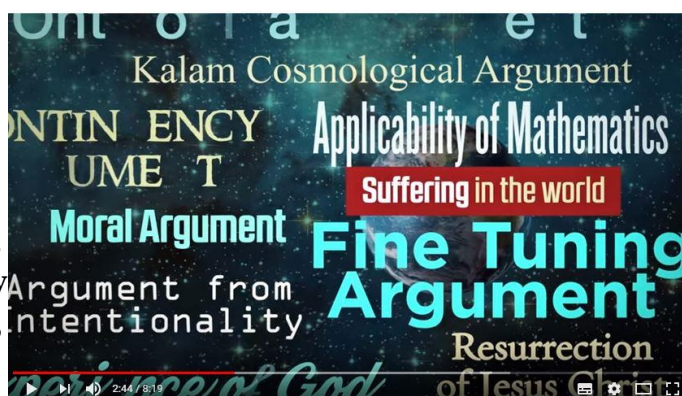
159 Tidligere ateist ble teist.

Videre kan jeg legge til at det Ontologiske Argumentet viser at det eksisterer et vesen som Gud i Bibelen. Det ontologiske argumentet, hvis det 'går gjennom', vil demonstrere at det eksisterer et vesen som er allvitende, allestedsnærværende, allmektig og allkjærlig. Dette motsier mange guder som Tor og Zevs. De eneste religioner som er i samsvar med et slikt vesen, er de 3 monoteistiske religioner. Polyteistiske guder som Tor er bare supermennesker (Stan Lee benyttet seg av dette faktumet). Men de er ikke allmektige eller allestedsnærværende eller noe sånt. Skjønnheten ved det ontologiske argumentet er at det ikke bare demonstrerer at Gud eksisterer, men det frembringer alle sine superlative kvaliteter, som du ikke kan hente fra andre argumenter i naturlig teologi.

Faktisk kan argumenter fra naturlig teologi fortelle oss, ikke bare at Gud eksisterer, men det kan demonstrere mange attributter om Gud. Attributter

som Bibelen beskriver at han har. Kalam Cosmological Argument [-her](#); viser at Gud er et romløs, tidløs, immateriell, mektig, overnaturlig og personlig. Fininnstillings argumenter (universelle og lokale) demonstrerer at Gud er utrolig intelligent, i det minste intelligent nok til å vite hvordan å lage et univers som passer for skapninger å bo i. De andre teleologiske argumentene (DNA og ikke-reduserbar kompleksitet [-her](#)) gjør det samme. Det moralske argumentet [-her](#); demonstrerer at Gud er moralsk perfekt, siden det viser at Gud er standarden, som vi måler folk til å bestemme hvor gode, eller bare hvor onde de egentlig er. Det viser at i mangel av Guds eksistens ville det ikke være noe vi objektivt kunne kalle godt og ondt, fordi det ikke ville være noe godt å sammenligne med.

Det ontologiske argumentet [-her](#); demonstrerer Guds superlative egenskaper (som jeg allerede har nevnt ovenfor). Hvis det er gjennomgående, oppfyller de tre kravene å være et godt argument, som er: Konklusjonen må følge av premissene ut fra logikkens lover, alle premisser må være sanne, og vi må ha gode grunner til å tro at

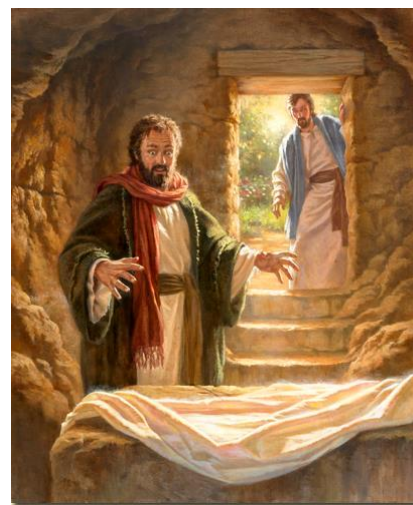
de er sanne. Hvis dette argumentet oppfyller disse tre kravene, demonstrerer det at det eksisterer et vesen som er allmektig, allestedsnærværende, allvitende, allestedsnærværende og eksisterer med nødvendighet.

Disse argumentene fra naturlig teologi/generell åpenbaring, når de er satt sammen, gir oss sterke grunner til å tro på eksistensen av et Vesen, som ligner veldig på det som Bibelen beskriver som Gud. Videre er den vakre tingen ved naturlig teologi at du får dette vesenets eksistens, uten å appellere til noe skriftsted overhodet. Så ateisten kan ikke anklage deg for et sirkulært resonnement ('appellere til Bibelen for å bevise Bibelen'). Vi kan konkludere med at dette eksisterer, bare ut fra vitenskap og logikk alene.

Men hvis du vil komme til kristendommen og eliminere de andre to alternativene, kan det være lurt å se på bevisene for Kristi oppstandelse. For meg løser Kristi oppstandelse alt. Hvis det er historisk oppdaget at Jesus gjorde krav på å være Gud, og da steg opp fra de døde, så er det ganske godt bevis på at Han fortalte sannheten. Oppstandelsen betyr at Gud satte sitt godkjennings stempel på alt Jesus sa og gjorde. Det betyr at han er både Messias og Herre. Derfor må alt i strid med Kristi lære være falsk. Jeg tror at det historiske beviset for Jesu Kristi oppstandelse er veldig kraftig. Jeg oppfordrer deg til å se på Cerebral Faith blogginnleggene jeg skrev om dette

emnet. I DEL 1 gir jeg bevis for de 5 minste fakta [-her](#); (1) at Jesus døde ved korsfestelse, (2) at Jesu grav ble funnet tom, (4) at disiplene trodde at de så Jesus levende etter sin død, (4) at en forfølger ved navn Paulus konverterte på grunnlag av det han trodde var et møte med den oppstandne Jesus, og (5) at en skeptiker som het Jakob vendte om, basert på det han trodde, var en tilsynekomst av den oppstått Jesus. I DEL 2 undersøker jeg hvilke forklaringer som best beskriver disse hypotesene [-her](#); og viser at bare hypotesen "Gud reiste Jesus fra de døde" best forklarer de 5 fakta, mens naturalistiske forklaringer feiler.

Men hvis du vil dykke enda dypere inn i å studere dette emnet, foreslår jeg bøkene "The Case For Christ" by Lee Strobel, "The Case For The Resurrection Of Jesus" av Gary Habermas og Mike Licona, og "On Guard" av William Lane Craig (Craigs bok deles inn i 4 av de naturlige teologibeskrivelsene jeg har nevnt ovenfor, men den har også et kapittel om Jesu krav om guddom og et kapittel om bevisene for hans oppstandelse).

161 Han så og trodde ([Joh20,8](#))

Så der har du: Grunner til at jeg tror på den bibelske Gud i stedet for noen polyteistiske eller panteistiske guder. Jeg håper at enten du er en kristen som meg, eller en ateist, vil du klikke på lenkene over og ta deg tid til å lese de koblede artiklene. Hvis du er en ateist, kan det gjøre en troende ut av deg. Hvis du er en kristen, vil det trolig styrke din tro. Gud velsigne deg. For en fullstendig behandling på dette, sjekk ut Evan's bok 'Inference To The One True God: Why I Believe In Jesus Instead Of Other Gods'.

Original Blog Source [-her](#).

Hva krever størst tro: Gud eller ateisme?

Sammendrag fra kurset 'I don't have enough Faith to be an Atheist' -kan finnes [her](#).

1. Eksisterer sannhet?

Sannhet eksisterer. Det er å tigge motspørsmål å si at den ikke gjør det (Er det sant?) Om sannhet gjelder at den blir oppdaget, ikke oppfunnet. Det finnes sannheter som gjelder

uavhengig av tid og kultur. Kristendom

162 Oppdatering på 'fake-news' i sosiale medier.

blir ofte kritisert fordi den hevder å ha sannheten, og at alt annet er feil. Men det samme kan også hevdes om f.eks. profanhumanisme.

Enhver har rett til egne oppfatninger, men ikke til sin egen sannhet. Det finnes visse logiske lover, som gjelder i forhold til sannhet: Om en ting A kan sies å være sann, så kan ikke motsatsen ikke-A være sann på samme måte til samme tid. Dette prinsippet, om ikke-selvmodsigelse, kan benyttes i forhold til folk som kommer med feilaktige påstander, ved å anvende påstanden deres mot seg selv. Det vil da vise at deres argument mangler grunnlag, og blir selvovertvinnende. F.eks. 'Alt er relativt': Er det en absolutt påstand? Eller: Det finnes ingen sannhet: 'Er det sant?' Det er sant for deg, ikke for meg: Forsøk å overbevise en bankansatt eller en skattekontrollør om det.

2. Eksisterer Gud?

Forutsetningen for Big Bang: Gravitasjonskraften er 40 størrelsesordener mindre enn den sterke kjernekraften, som ikke kan variere mer enn 0,4%, -er nødvendig for den kosmiske ordningen, om liv skulle dannes. Dersom gravitasjonskraften hadde vært litt svakere, så ville ikke noen stjerne eller galakse, i det hele, blitt dannet. Dersom den sterke kjernekraften bare hadde vært litt svakere, ville kun hydrogenatomer eksistere.

Slike ting beviser at Big Bang ikke var en kaotisk, tilfeldig eksplosjon, men at den var høyst fininnstilt, liksom noen hadde stilt den opp ift. en kravspesifikasjon. Universet trengte fininnstilling, en fininnstilling som passet for karbon-basert liv. Til dette trengtes en Fininnstiller, som langt overgår hva en tilfeldig kaotisk eksplosjon kunne utføre. Livet er i seg selv spesifisert, komplekst og selv det enkleste liv har så mye informasjon at det tilsvarer nærmere 170 tusen 'tegn' etter hverandre.

Einsteins generelle relativitetsteori viser at tid, rom og materie er inter-avhengige, de kom samtidig til eksistens. Men 'itt'no kjæm ta seg sjøl': Alt som begynner å eksistere, må ha en begynnelse utenfor seg selv. Universet begynte å eksistere. Universet må ha en begynnelse utenfor seg selv. Når rom, tid og materie ble til under ett, i begynnelsen, må årsaken til denne begynnelsen logisk sett være utenfor rom, tid og materie.

Sannsynligheten er for liten til å tro at fininnstilling er resultat av tilfeldigheter. De fysiske forholdene kunne vært annerledes, så fysisk nødvendighet er utelukket. Den mest fornuftige konklusjonen er at fininnstillingen skyldes en Designer. Det antropiske prinsipp handler om at en rekke fysiske faktorer, minst ett (kanskje 2-3) hundre, som må være fantastisk fininnstilt, for at univers og planeter skulle dannes, og universet ikke falle sammen igjen.

163 Kun to muligheter når tid, rom og materie startet å eksistere -under ett

Måten enkelte ateister møter Fininnstillingsargumentet på, er ved å henvise til multivers-teorien: Men vi har ingen bevis for at andre univers eksisterer. Et multivers ville også kreve en absolutt begynnelse (Vilenkin 2006), og er ikke inkonsistent med kristendom. Et nærmest uendelig antall univers, åpner også muligheten for at ett univers kunne være designet, slik som vårt. Ateister mangler svar på hvorfor spørsmål: Hvorfor noe finnes; og hvorfor denne ekstreme fininnstillingen for liv? Og hvorfor var de initielle forholdene akkurat slik de skulle, for at universet og liv skulle formes? Hva krever det mest å tro på?

Fra det kosmologiske argument, har vi sterkt argument for en transcendent skaper. I lys av dette, er det mest fornuftig å konkludere at universets og livets fininnstilling er resultat av den samme Skaper, som fikk alt til å starte opp i begynnelsen. *Det er mer sannsynlig at Noen står bak alt som finnes, enn at ingen gjør det!*

3. Er mirakler mulig? OM mirakler ikke er mulig, så er mye av Bibelen feilaktig. Naturalistisk filosofi utelukker mirakler fra starten av. For øvrig har

en ikke tilstrekkelig grunnlag å uttale seg på, -uten selv å opptre som guds-substitutt.

For å kunne danne alt som finnes, måtte en årsak være umåtelig kraftfull, intelligent og personlig, for å ta en beslutning om å skape noe personlig. Da nærmer vi oss et teistisk syn (via naturlig teologi). Til evt. spørsmål om hvor en slik Gud kom fra, så er han altså utenfor tid, rom og materie, og har alltid eksistert, utenfor det materielle univers. Å hevde at dette er en 'gud i hullene', strider mot det vi vet om universets opprinnelse. Til å skape noe fininnstilt og spesifisert, komplekst, kreves alltid intelligens. En vil aldri finne en materiell årsak til universet, siden materie startet å eksistere sammen med universet.

164 *Hensikten med mirakler*

Om Gud eksisterer, så må mirakler være mulig: Vi kan ikke utelukke dem. De fungerer i likhet med et segl på et dokument: De bekrefter det autentiske ved opphavet til meldingen. Det samme med undrene på bibelsk tid: De fungerte som tegn til å bekrefte autoriteten til opphavsmannen. Folk i vår verdensdel i moderne tid, er ikke kjent med mirakler, og det kan skyldes at man knytter troen på dem til gammel overtro. Men om en tenker over at vi lever det største mirakel som kan tenkes: Vårt univers, så blir de andre som mindre og fullt mulige, å betrakte.

Av innvendinger mot mirakler, er det særlig D. Hume, som hevdet at opplyste folk alltid trodde på årsaker til begivenheter som var godt dokumentert. Han hevdet også feilaktig at bevis for et mirakel alltid var mindre enn for det regulære. Da la han opp til en sml. av akkumulert bevisbyrde for alle regulære begivenheter, opp mot bevis for én irregulær. Men dette premisset stemmer ikke: Vi har gode bevis for at universets opprinnelse, livets opprinnelse og Jesu oppstandelse var fysiske engangs-begivenheter, som ikke kan regnes som regulære hendelser. Ingen kan komme utenom at disse har skjedd.

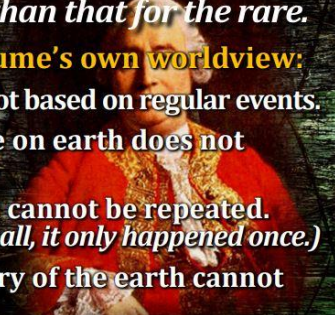
Et mirakel er ikke pr. def. at naturlover opphører å fungere. Men det kan være at en sterkere, overnaturlig kraft bryter inn og overvinner disse en kort stund, før naturlovene igjen tar over. Det samme gjør jo mennesker daglig i forhold til f.eks. tyngdekraften, ved å løfte eller bære ting, uten at det er noe mirakel. Jesus visste sin makt, ved å vise seg som herre over naturen, over sykdom, over liv og død. Det viser oss at han var den han selv hevdet å være: Gud selv. Enten var han DET, eller en løgner og/eller gal, ikke et godt menneske, eller en (sann) profet.

THE ANSWER TO HUME'S OBJECTION

The evidence for regular events is not always greater than that for the rare.

Examples from Hume's own worldview:

1. The Big Bang is not based on regular events.
2. The origin of life on earth does not occur regularly.
3. Macro evolution cannot be repeated. *(If it happened at all, it only happened once.)*
4. The entire history of the earth cannot be repeated.

165 Engangstilfeller ingen kan benekte

OM vi får påstander om at det er dumt å tro på mirakler, kan vi returnere spørsmålet med: Hva mener du med det, eller videre: Hvordan kom du til den konklusjonen? Det er Kolumbo-taktikk, for å få noe ut av personen, evt. få dem til å tenke selv på hva de hevder. Ved å spørre f.eks.: Har du noensinne tenkt over f.eks. hvor universet kom fra? Om man støter på folk som nekter å tro på en Gud, kan en spørre hva som skulle til for at de ville bli overbevist? Å kreve et nytt mirakel for å tro at mirakelet i universet vi ser omkring oss, ville fort føre til krav om stadig nye mirakler. Men et mirakel er pr. definisjon sjeldent.

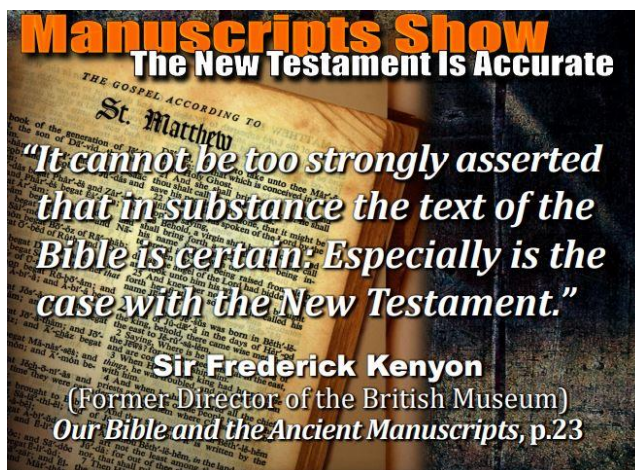
4. Er NT pålitelig?

Om sannhet finnes, Gud eksisterer og mirakler er mulig, så er det mulig at hva det nye testamentet (NT) skriver, stemmer. Det er flere tungtveiende grunner til det: Tidlige manuskripter: På Jesu tid var kulturen muntlig, og mange kunne ikke skrive. Apostlene trodde at Jesu gjenkomst ville skje snart, trass i at Jesus ikke sa noe om det. Da øyenvitnene begynte å dø ut, ble det behov for å skrive ned hendingene. Allerede var det begynt å formes trosbekjennelser, slik vi kan finne spor av i [1.Kor.15,3-7](#) og [Fil 2,6-9](#). Paulus brever er fra 50- og første halvdel av 60-tallet, 20-30 år etter hendingene. Det dannes ikke myter på så kort tid. De fleste bøkene i NT er skrevet av øyenvitner eller disipler av øyenvitner, (Matt., Joh. og Markus -Peters tolk), og Paulus -som også møtte den oppstandne.

Jødernes 'forklaring' at disiplene stjal kroppen, mens soldatene sov, henger dårlig sammen: Hvordan kunne de vite at det var disiplene, om de sov. Dessuten var det forbundet med dødsstraff for soldater å sove på vakt, og det var ikke bare disiplene Jesus viste seg for. Disiplene hadde ikke noe å tjene på

det som de hevdet: De ble utvist fra synagogen, ble en forfulgt minoritet, og de aller fleste måtte dø for troen sin. En kan dø for en løgn, men få, om noen, dør frivillig for noe de vet er en løgn. Og disse menneskene var i en posisjon der de, som øyenvitner, visste at det de hevdet var sant. OM beretningen om oppstandelsen hadde vært fabrikkert, ville den ha vært laget mer strømlinjeformet. I uavhengige, sannferdige vitnesbyrd, går kanskje ikke alle detaljer ihop, men hovedsaken stemmer. Slik den nå står kommer disiplene dårlig ut av det, og kvinner fremstår som de første vitnene.

Vi har tusenvis av kopier av NT-manuskripter, i større og mindre fragmenter, på gresk (ca. 5.700) og andre språk (titusenvis). Selv om vi ikke har originalene, så danner kopiene et samlet bilde av NT, der ulikheter i manuskriptene ikke utgjør noe problem for noen viktige lærepunkter. {De fleste ulikheter går på stavfeil, grammatikk og omstokking, uten i det hele å påvirke meningen.} Til sammen kan 99,5% av NT settes sammen av disse fragmentene. I

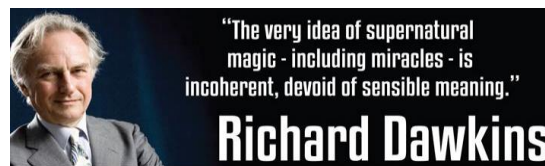
166 NT er sterkt bevitnet av forskere

tillegg kommer sitater fra tidlige kirkefedre (1.århundre), som også dekker store deler av NT. Flere forfattere utfyller hverandre på en ikke-tilsiktet måte, og ikke-bibelske forfattere bekrefter også strukturen i den kristne fortellingen om Jesus og apostlene. Kristendommens tidlige, raske fremvekst ved fredelige midler, til en verdensreligion, må ha hatt en årsak i samtiden.

Om noen fortsatt er i tvil, kan en spørre hva de ville gjøre, om de ble overbevist om at kristendommen var sann? Ville de da bli en kristen? I motsatt fall, sitter ikke problemet i forstanden, men i viljen (hjertet). Så kan en spørre Hva er tror du er viktigst for deg: å leve etter eget forgodtbefinnende, eller å ta imot et tilbud fra Skaperen og Forsoneren om frelse? Samt at Gud som har skapt oss i sitt bilde og frelst oss ved sin Sønn og kan reise opp døde: Han vil stille oss til ansvar overfor den sannheten. Hva har vi benyttet vårt liv til, som han ga mulighet for? Gud kan ikke slippe noe ondt inn i sin himmel. Da kunne den, via mennesker, bli et like dårlig sted som jorda er nå. I stedet velger han å sette det onde i karantene, noe vi nå

forhåpentlig skjønner nødvendigheten av, borte fra seg selv. Han tvinger seg ikke inn på folk som ikke ønsker det.

Han gir folk et valg om hvorvidt de vil akseptere den løsningen Gud valgte, da han uten å gi avkall på sin rettferdighet, i kjærlighet til oss, lot den fullkomne Jesus, dø en stedfortredende død for alle menneskers synder. Det er ikke nok, for å nyte godt av det, at vi kjenner til dette, eller tror AT det skjedde. Vi må også feste tillit TIL, og innse nødvendigheten av, at det skjedde FOR OSS. I forhold til Guds standard når ingen av oss opp til den. Det er en fullkommen standard, som bare Jesus har oppfylt. Guds løsning var at han oppfylte den for oss. Selv klarer vi ikke annet enn å erkjenne behovet for dette, og la oss frelse ved troen på Jesu stedfortredende gjerning for oss. Spørsmål til ikke-kristen: Hvorfor skulle ikke du velge å få del i dette?

The Four Miracles of Atheism

1. Getting Something from Nothing.
2. Getting Life from Non-Life.
3. Getting Order from Chaos.
4. Getting the Immaterial from Physical Matter.

167 Et tankekors for ateister

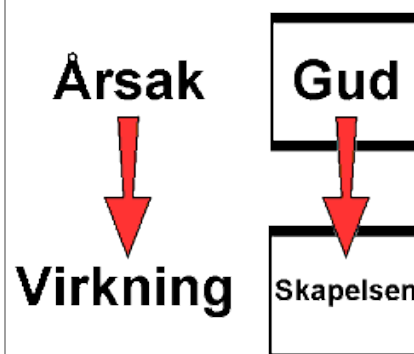
Tillegg: Det er fornuftig vitenskapelig, og bibelsk grunnlag for, å tro på en gammel jord og heller nylige mennesker. Kristne trenger å fokusere og bruke tiden på å slå ned naturalistiske argumenter, for å fremme Guds Rike, ikke krangle om alderen på jorda.

Gudsbevis og konsekvenser av dem

Fra kosmologisk argument vet vi at Gud er:

1. Selv-eksisterende, tidløs, udelelig, immateriell. Siden han skapte tid, rom og materie, så må han være utenfor tid, rom og materie. Han er uendelig.
2. Utenkelig kraftig, siden han skapte hele universet av ingenting, må han være allmektig
3. Personlig, siden han valgte å omgjøre en tilstand av ingenting, til tid, rom, materie universet. En upersonlig kraft har ikke mulighet til å gjøre valg.

[Sal.19v2-7](#); [Rom1v18-22](#); [Rom 2v14-15](#).

168 Ingen virkning uten årsak

Fra det Teleologiske argument vet vi at Gud er:

1. Overmåte kunnskapsfull og vis, siden han designet livet med slik ufattelig kompleksitet og presisjon.

2. Målbevisst/besluttsom, siden han dannet de mange livsformen til å leve i disse spesifikke og ordnede omgivelser.

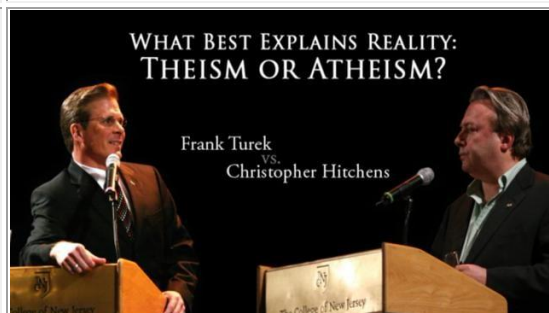
169 Effektene vitner om bakenforliggende årsak.

Fra det moralske argument vet vi at Gud er: Absolutt moralsk ren. Han er den faste moralske standard, som alle handlinger måles mot. Denne standarden innbefatter en ufattelig rettferdighet og kjærlighet.

170 Uten Gud, ikke noe rett og galt..

Teisme er en riktig beskrivelse av troen på en slik Gud. Den teistiske Gud vi har funnet er konsistent med Bibelens Gud. Men vi har nådd fram til disse ved den generelle åpenbaring og den logikk Gud har skjenket oss.

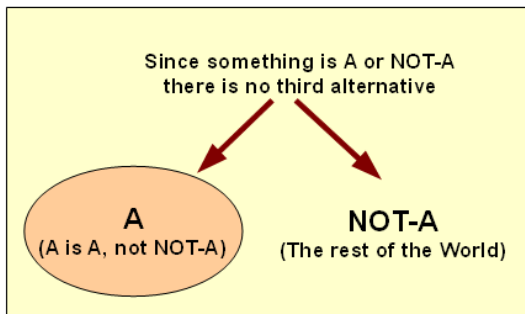

171 Hva samsvarer best med virkeligheten?

Siden vi gjennom den naturlige eller generelle åpenbaring, har kommet til at teisme er sann-innebærer negasjonsprinsippet at ikke-teisme ikke er sann.

Det er tre mulige kandidater av teistiske religioner, alle andre livssyn/religioner må være falske.

The World:

172 Lov om ikke-selvmodsigelse

Religioner som kan være sanne (Teistiske):**1. Jødedom 2. Kristendom 3. Islam****Religioner/livssyn som dermed ikke kan være sanne (ikke-teistiske):****1. Hinduisme (panteistisk/polyteistisk) 2. Buddhisme (panteistisk/ateistisk) 3. New Age (panteistisk) 4. Sekulær humanisme (ateistisk) 5. Mormonisme (Polyteistisk) 6. Heksekult (panteistisk/polyteistisk) 7. Taoisme (panteistisk/ateistisk) 8. Konfusianisme 9. Shintoisme (polyteistisk)****Religion frelser ikke mennesker!****Jesus frelser!***173 Kristendommen har en nådefull frelser***16 DÅRLIGE ATEIST ARGUMENTER OG HVORDAN SVARE PÅ DEM****Oversatt herfra.**

Nedenfor lister vi 16 dårlige ateist-argumenter og viser minst ett problem med argumentet i hver av dem. Mye mer kan sies for hvert av disse argumentene, så vi presenterer dette innlegget med risiko for å virke grunne. Poenget til innlegget er imidlertid ikke å gi deg et grundig svar på hvert argument - det er å gi deg ideer til et første svar på dem.

For hvert av argumentene gir vi et eksempel på mot-spørsmål du kan stille for bedre å forstå hvor personen som ga argumentet befinner seg. Målet er å lytte og forstå, i stedet for å dominere og rive ned.

Nå som vi har satt forutsetningene, her er 16 dårlige ateist-argumentene og hvordan de i utgangspunktet kan møtes.

Argument # 1: Hvem skapte Gud?

Dette spørsmålet blir spurt under antakelsen om at Gud trenger en skaper. Denne antagelsen mis-representerer den kristne forståelsen av Gud, hvor Gud er den nødvendige årsaken til all det skapte.

Spørsmål: *Hvorfor tror du at en kristen ville si at ingen skapte Gud?*

Argument # 2: Jesus eksisterte aldri

Denne innvendingen går mot konklusjonene fra nesten alle lærde knyttet til bibelsk og romerske historie, sammen med bevis fra både det nye testaments bøker og utenom-bibelske kilder.

Spørsmål: *Hvordan kom du til den konklusjonen at Jesus aldri eksisterte?*

Argument # 3: Ateister tror på bare én gud færre enn kristne

Noen ateister prøver å bruke dette argumentet for å vise at det ikke er mye forskjell mellom dem og kristne. Tross alt er kristne 'ateister' i forhold til tusenvis av guder fra andre religioner siden de mangler tro på de gudene!

174 Spørsmål KAN få noen til å tenke

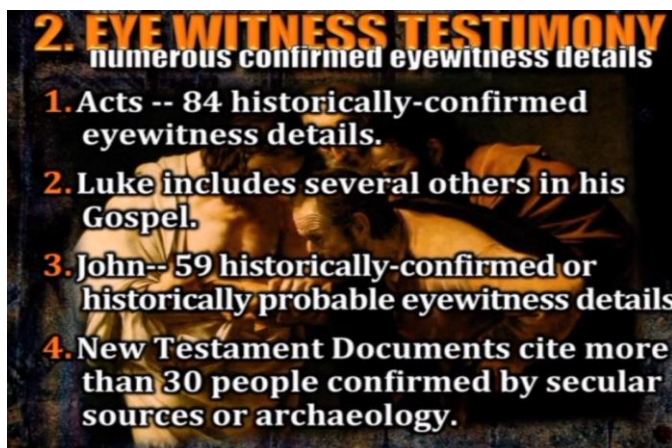
Problemet er at det er en stor forskjell mellom en teist (som en kristen) og en ateist. Teistene tror på en øverste, personlig skaper av universet. Ateister gjør det ikke. Denne forskjellen har store implikasjoner for hvordan hver lever sine liv.

Spørsmål: Vil du si at en ungkar bare har en kone mindre enn en gift mann?

Argument # 4: å tro på Gud er som å tro på julenissen eller olsok-gubben.

Denne uttalelsen kaller Gud 'funnet på', på nivå med noe likt julenissen. Men den kristne hevder å ha gode argumenter for Gud, og nesten ingen hevder å ha bevis for en ekte julenisse. De påståtte bevis for Gud kan ikke bare avvises med dette dumme utsagnet.

Spørsmål: Tror du det argumenter for Guds eksistens? -se evt. her

175 NT godt historisk bekreftet

Argument # 5: Evangeliene er fulle av myter

Denne innsigelsen ignorerer helt definisjonen av en myte i antikkens litteratur. En myte ser tilbake til fortiden for å forstå hvordan noe i nåtiden kom til eksistens.

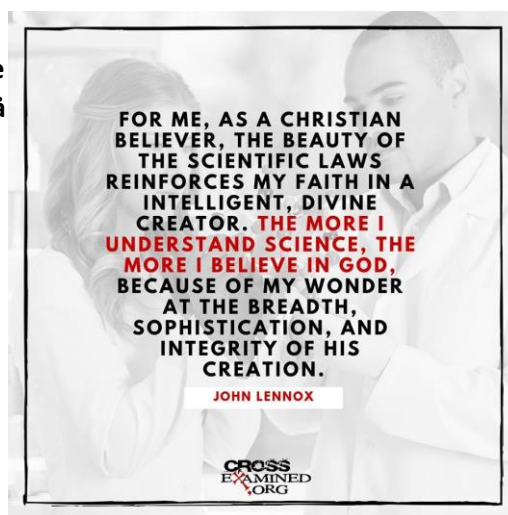
Evangeliene ble skrevet som en historisk fortelling, og diskuterte ting som skjedde på den tiden.

Spørsmål: Hva mener du når du bruker ordet 'myte'?

Argument # 6: Tro er tro uten bevis

Denne definisjonen av tro er en klar stråmann i forhold til den kristne posisjonen. De fleste kristne ser på tro som å involvere en slags personlig tillit. Tillitsprosjektet ved tro blir rett og slett ignorert av 'intet bevis' definisjonen.

Spørsmål: Hvordan tror du at kristne typisk ville definere 'tro'? -lenke

176 Hans henders verk, vitner om Ham ([Rom 1,19-20](#))

Argument # 7: Det er ingen bevis for Gud

Kristne hevder å ha filosofiske argumenter for Guds eksistens -her. Det ser ut til at disse argumentene i det minste kan gi troverdige grunner for Gud, selv om en ateist ikke anser bevisene i nærheten av tilfredsstillende. Ateister som bruker denne påstanden overdriver sin sak.

Spørsmål: Hvilken type bevis ville du trenge å se for å bli overbevist om at det i det minste er noen argumenter for Gud?

Argument # 8: Gud er en manisk slavedriver
 Ideen her er at Gud er en slags diktator som forteller oss hva vi skal gjøre og tro og truer med å sende oss til helvete hvis vi ikke hører på det. Men denne karakteriseringen av Gud skiller seg fra forståelsen at Gud tilbyr oss et valg for oss å unnsnippe syndens 'slaveri' og å oppleve livet slik det var ment å bli levd.
Spørsmål: Tror du at Gud gir oss et valg i hvordan vi skal leve våre liv?

Argument # 9: Vitenskapen motbeviser Gud
 Dette er en av de mest vidtfnvendende argumentene i listen. Det er mange felt i vitenskapen, og noen begreper om Gud er helt uten tilknytning til disse feltene. Hva er det som blir sagt her? Det må være mer detaljert før en meningsfull diskusjon kan finne sted.
Spørsmål: Hva er én måte som vitenskapen motbeviser Gud på?

Argument # 10: Historier om Jesus endret seg som hviskeleken
 Historien går ... Du vet hviskeleken? Du starter med en setning og så blir den endret seg etter hvert som den blir sendt fra person til person? Vel, det var det som skjedde da historier om Jesus ble sendt fra person til person.

Denne innvendingen tar ikke hensyn til det felles aspektet av muntlig tradisjon - folk kan sjekke sine historier mot hverandre. Innvendingen medfører også at påliteligheten til all gammel historie blir bragt i tvil.

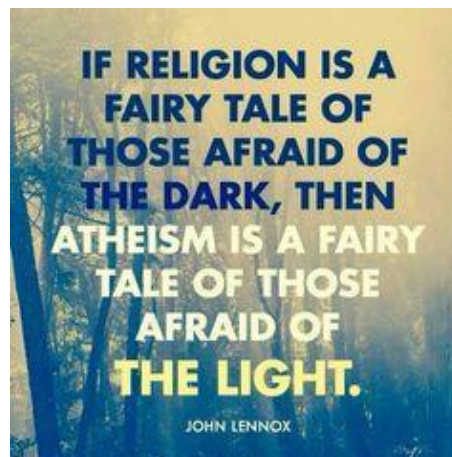
Spørsmål: Hvordan tror du det kan vises at måten historier spres i antikken er annerledes enn hviskeleken?

Argument # 11: Hvis du vokste opp et annet sted, ville du tro noe annet
 Dette er en av de vanligste innvendingene mot kristendommen - hvis du vokste opp i et land i Midt-Østen, ville du være en muslim, ikke en kristen! Selv om dette konseptet har noe sannhet i det, inneholder det en mengde ikke-støttede forutsetninger. Det har også liten effekt på spørsmålet om den kristne Gud eksisterer eller ikke. At mange muslimer nå blir kristne, tas ikke i betraktning.. **Spørsmål: Hvordan vet du at jeg tror det jeg gjør på grunn av hvor jeg vokste opp?**

Argument # 12: Ateister kan være gode uten å tro på Gud

Denne utsagnet er sant i den forstand at folk som ikke tror på Gud kan gjøre valg som er moralske valg. Men utsagnet ignorerer grunnigivelse av det gode - spørsmålet om *hva som førte til objektive moralske verdier*.

Spørsmål: Jeg er enig i at ateister kan gjøre gode ting uten å tro på Gud. Men hva forårsaket at 'gode' og 'ondt' eksisterte i utgangspunktet?

177 Minst to sider ved en sak

Moral kan erkjennes av alle mennesker

- ▶ Ateister kjenner forskjell på rett og galt, og kan leve moralsk.
- ▶ Men problemet oppstår i å begrunne hva rett moral innebærer.
- ▶ Hvorfor eksisterer objektive moralske verdier, uansett hvem som kjenner eller adlyder dem?
- ▶ Kristent syn: Gud har lagt det ned i menneskenaturen (Rom2v14-15). Det er som en lov eller bok som alle kjenner til. Men en lov krever en lovgiver og en bok en forfatter.

178 Forskjell på å erkjenne og begrunne.
 (Lenke til [Rom 2,14-15.](#))

Argument # 13: Religion er giftig

Ideen her er at religiøs tanke alltid motiverer handlinger som er dårlige. Et problem med dette argumentet er at 'religion' er et bredt begrep. Det setter folk som følger alle slags religioner under samme paraply, selv om forskjellene mellom disse religionene er store. Den undervurderer også eventuelle potensielle 'gode' handlinger tatt ut fra religiøse begrunnelser.

Spørsmål: Omtaler du én bestemt religion, eller sier du at alle religioner er giftige?

Argument # 14: Jesus er bare en kopi av hedenske guder

Dette argumentet synes kraftig på overflaten, da ateister peker på liknende egenskaper mellom Jesus og hedenske guder - 'født av en jomfru', 'oppstanden', 'født 25.

desember' osv. Men når du graver dypere ned i de primære kildene til de hedenske guder, vil du oppdage at egenskapene ikke stemmer overens med de faktiske kjennetegn på de 'gudene'.

	Tro om Gud	Tro om frelsen	Tro om andre religioner
Buddhisme (opprinnelig)	Ingen Gud	Opplysning	Falske
Hinduisme	Mange guder	Reinkarnasjoner	Alle er sanne (1)
Islam	Allah	Fem søyler	Falske
Judaisme	Jahve	Loven	Falske
Kristendom	Treenigheten	Nåden	Falske

179 *Forskjeller og likheter mellom de store religionene.*

Spørsmål: Hvilken gud er Jesus en kopi av, og hvordan vet du det?

Argument # 15: Det flyvende spagetti-monsteret

Nye ateister hadde til hensikt å gjøre et poeng ved å bringe opp denne fiktive skapningen - at du kunne tilordne Guds attributter til en tilfeldig ting. Men mange ateister som nevner skapningen, ser nå ut til å gjøre det for å håne religiøse ideer i stedet for å gjøre et meningsfullt poeng om dem. Samlet sett får det en ateist som nevner den skapningen i dag, til å være mer komisk enn dypsindig.

Spørsmål: Hvilken betydning har det 'flyvende spagetti monsteret' på hva du sier om Gud?

Argument # 16: Kristne er aldri enige

Argumentet går slik: Siden kristne alltid synes å være uenige om alt, er det klart at Gud ikke er involvert i hele prosessen. Dette argumentet er utrolig bredt og umåtelig - det er uvisst hvor mye enighet det måtte være før den som kom med innvendingen ikke lenger ser noe problem. Det ignorerer også at 'basis kristendom' - Jesu Kristi guddommelighet, død og oppstandelse - er det nesten helt samstemmighet om blant kristne.

Spørsmål: Hvor mye enighet ville du trenge å se mellom kristne for ikke lenger å betrakte dette som et problem?

Forhåpentlig gir denne listen deg en bedre ide om hvordan du kan svare på disse dårlige argumentene, når de kommer opp.

Jeremy er medstifter av departementet Twin Cities Apologetics og er regnskapsfører for et advokatfirma i Minneapolis, Minnesota. Han går også til Bethel Seminar for en høyere grad i et program kalt Christian Thought (i utgangspunktet apologetikk!). Utenom apologetikk, driver Jeremy sport, spiller gitar og lage videoer.

180 *Sannhet og Gud eksisterer -side om side ([Joh 14,6](#))*

Svar på innvendinger

- fra boka '[Gå og fortell](#)' (Hermon forlag; Oddvar Søvik)

Innvending I. Det [ondes problem](#): Enten kan Gud gjøre slutt på det onde, men ikke vil: da er han ikke god eller 'Han vil, men kan ikke gjøre det': da er han ikke allmektig.

Synet virker kanskje logisk i øyeblikket, men tar ikke inn over seg tidsperspektivet: Gud kan, men vil ikke gjøre det nå! Grunnen er at Han ønsker at flest mulig skal bli frelst -[2.Pet3v9](#). Selv om ikke vestlige medier får det med, er vi inne i [tidenes vekkelse](#). Hver dag får over 300.000 mennesker høre evangeliet, og minst 100.000 blir kristne daglig: Det gir 36 millioner nye kristne pr. år!

Ofta tenker ikke de som spør, verken over sin egen rolle i problemet, eller andre mennesker: Om vi spør om de virkelig ønsker at Gud gjorde slutt på det onde i natt: Ville de være i live i morgen da?

Bibelen lærer at det gode og onde er så tett sammenfiltret i verden, at det er uråd å skille det, sml. lignelsen om ugresset i hveten ([Matt.13v24-30](#)). Ut fra

hva Bibelen lærer forøvrig, vet vi at "alle har syndet og mangler Guds herlighet" [Rom3v23](#).

At Gud tok sjansen på å skape mennesket, selv om han visste de kunne gjøre ondt og bringe det inn i menneskets tilværelse, viser at han heller ville tilbes frivillig, enn av noen som ikke kunne annet. Han hadde dessuten en plan fra starten av, om å gjenforene mennesket med sin gode plan og vilje ([Ef 1,4](#)). Dersom mennesket ville søke tilflukt til Ham, som er den gode, og gjøre etter hans vilje: Så ville mye av det onde menneskeskapte, falle bort.

181 Gud har ikke gjort slutt på det onde, - ennå. ([2.Pet 3,9](#)).

Dessuten lærer Bibelen at hele skaperverket er fordervet etter syndefallet, noe som hadde kosmiske konsekvenser: "Vi vet at helt til denne dag sukker og stønner alt det skapte samstemt, som i fødselsrier" ([Rom8v22-23](#)). Dessuten skjer naturkatastrofer, både fordi Gud har satt naturkreftene til å råde, og fordi Guds tanker og vilje står over våre planer og tanker. Han kan gripe inn noen ganger, men gjør ikke 'mirakler til normalen', -slik at det skjer ikke for ofte.

Det er noe sant i påstanden ovenfor: akkurat her og nå har ikke Gud ALL makt. Ordet pantokrator betyr i følge O. Søvik: 'makt over alt', ikke nødvendigvis 'all makt over alt'. Bibelen beskriver dessuten en

maktvertakelse som skal finne sted:

1 Kor 15v25-28 For han skal være konge helt til Gud har lagt alle fiender under hans føtter. 26 Den siste fienden som blir tilintetgjort, er døden. .. 28 Men når alt er underlagt ham, skal også Sønnen selv underordne seg Gud, som har lagt alt under ham, og Gud skal være alt i alle.

Om problemstillingen presenteres som: "Det kan ikke finnes en god Gud, fordi det er så mye ondt i verden," kan en fortelle om en [kristen kunde hos barbereren](#) som var blitt servert denne påstanden. Da han gikk ut, så han en uflidd langhåret og skjegget mann. Han ba han om å følge med inn i barbersalongen. Der sa han: 'Jeg tror ikke det finnes barberere, når noen ser slik ut med langt hår og skjegg.' Da parerte barbereren med at det er fordi de ikke har oppsøkt barbereren. "Nettopp," svarte mannen, slik er det i forhold til Gud også! Det skjer mye ondt fordi mennesker ikke bryr seg om å oppsøke og høre på Ham.

Mennesket skapt med en fri vilje: En kan undres over at Gud var villig til å ta risikoen ved dette, men han syntes øyensynlig at det var verdt risikoen. I stedet for en liksomverden, der ingenting vesentlig skjedde og alle var dukker i hånden til en dukkemaker, så tok Gud konsekvensen av at om mennesket frivillig kunne vende seg mot Gud, så ville det også gjøre det. Hvorfor han gjorde det, kan en lure på, men mon tro om Han ikke ønsket vår frivillige tilslutning. Han ønsket at vi skulle velge å tilhøre Ham, ikke at vi måtte gjøre det! Mennesket misbrukte som kjent sin frie vilje, til å ville være sin egen Herre. Det fikk følger for hele skaperverket. Det ondes problem kan ikke henføres til at enkeltpersoner har gjort onde ting, selv om synd har negative konsekvenser -så kan vi ikke slutte andre veien! Jesus avviser dette i [Joh.9v2-3](#)

Kristendommen skiller seg fra andre religioner ved Guds nåde (C.S.Lewis). Når noen slipper fri unna mange problemer og sykdommer, skulle vi ikke i stedet se det som tegn på Guds barmhjertighet og nåde, og ikke beskyldte Gud for å være urettferdig når vi må lide, mens andre synes å gå fri. Jeg vet det ikke er lett, når det skjer.. Derfor er det viktig å skjelve hvorvidt mennesker spør om det ondes problem ut fra nød, eller for å sette opp en tankefelle.

Det å henføre det onde til Gud, er

Satans hensikt: Gud er den eneste som er god, og Satan er bare en negasjon av

Reasonable Faith
Christian Truth and Apologetics

Intellectual Problem - Evidential Version...

Take a modified Moral Argument from last session:

- 1) If God does not exist, objective moral values do not exist.
- 2) Evil exists.
- 3) Therefore, objective moral values exist (some things are evil)
- 4) Therefore God exists.

From www.ReasonableFaithTools.com © 2008 Reasonable Faith. All rights reserved worldwide.

182 *Onndt er bare onndt i forhold til objektive moralske verdier*

Gud og hans gode vilje. ([Joh.10v10](#)). Verden er i utakt med Guds vilje. Det skapte ble lagt under [forgjengelighet](#) p.g.a. menneskets opprør mot Gud.

Det ondes problem blir heller ikke enklere om en går inn på om livet og mennesket er blitt til på naturlig vis, der det dukket opp som et tilfeldig biprodukt -og stadig utvikles til det bedre. Da ville det ikke være noen å få hjelp hos. Det er et problem med å argumentere mot Gud: Han er den vår tanke og fornuft kommer fra. Uten ham ville tanker bare være biokjemiske reaksjoner, som ingen kunne sette lit til. En verden som plutselig dukket opp av seg selv, uten noen ytre årsak - eller at den 'skapte seg selv'. Det skal større tro til, for å tro på slikt!

Så kan det også være at Guds kjærlighet er annerledes enn vi tenker: [Hebr12,6 og 11](#). Vår oppfatning av kjærlighet er vel ofte vel mye preget av populær-mediene. Hva man enn mener og har av venner, hjelper det ingenting, om vi skal møte det alene. Uten at det løser problemene, kan Guds barn få hvile i at ikke noe rammer oss uten at det har vært innoom Guds hjerte ([Matt 10,29-31](#)).

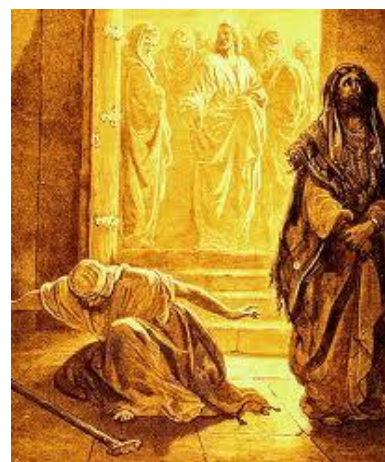
Gud skal en dag gjøre slutt på all ondskap. Gud har løst det ondes teoretiske problem på en praktisk måte: Jesus døde for all verdens synd på korset.

Innvending II. 'Kristne tror de er bedre enn andre'

A. 'Kristne tror de er bedre enn andre' -men er det ikke, de er hyklere..

B. 'Kristne tror de er bedre enn andre' -noe som gjør dem utilnærmelige og utilgjengelige for kritikk

Av disse to, tror jeg den siste er mer reell enn den første jamt over, selv om det er noen som ikke lever som kristne bør -menneskelig sett.

Hvorfor er denne holdningen utbredt? Kan det bl.a. være fordi folk med en viss religiøs kjennskap, har fått med seg fortellingen om fariseeren og tolleren.

Her overfører de glatt fariseeren til å gjelde de

kristne, og tolleren til å være dem selv, -selv om det ikke stemmer teologisk:

Fariseeren hadde ikke evne til å se egne feil og mangler, og trodde alt var greit -når han overholdt visse bud og regler. Slik har noen en lovisk tolkning av kristendom, -som kan være historisk begrunnet. Tolleren er imidlertid ærlig, og er den som folk har sympati for, selv med sine feil og mangler.

Noe som man ikke husker da, er at tolleren henvendte seg til Gud -ikke til vår slappe aksept av alt som ikke holder mål. Det andre er at man sammenligner seg med andre, noe tolleren ikke gjorde: og får en slags 'tollerfariseisme':

Gud, jeg takker deg for at jeg ikke er som den fariseeren der. Underforstått: da er det bedre ikke å holde seg med noen Gud, enn å være 'prektig' hykler.

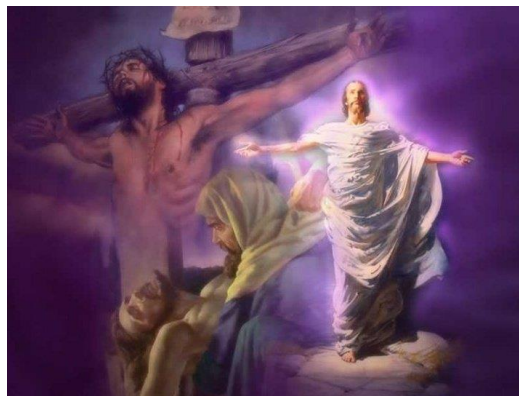
183 Hvem er dagens fariseere?

Ofte har vel folk et feilaktig inntrykk av kristne, fordi de ikke har mye fellesskap med ikke kristne, og folk ser bare 'en prektig maske på avstand'. Om vi lot noen slippe inn på oss, og lot litt av våre problemer og tilkortkommenheter og svakheter bli synlige, ville kanskje det være som sprekker i leirkaret -som Guds lys kunne slippe ut gjennom ([2.Kor4v7-9](#)). Jesus vet vi er svake og syndige, når han kaller oss for verdens lys. Men vi er avhengig av å la lyset slippe inn, slik at vi kan forvandles til Guds bilde ([2Kor3v18](#))

Innvending III. A. Hvorfor akkurat kristendommen?

Underliggende verdi/holdning i denne innvendingen, er gjerne at verdens religioner er mer eller mindre like. De representerer alle noe godt, og kan ha ulike styrker og svakheter. Ingen kan påstås å være noe enestående.

Spørsmålet er om dette stemmer! Jesus påstår noe annet: Han sier ikke bare: jeg har den rette læren følg den. Han sier at han ER veien, sannheten og livet ([Joh14,6](#)).

184 Jesu oppstandelse innebærer godkjennelsen av hans frelsesverk.

En illustrasjon: En stakkar falt i et hull, og klarte ikke komme opp av seg selv. Så stoppet en mester opp, og underviste ham hvordan han skulle klare å klatre opp. Men det hjalp ikke. Slik fortsatte det med stadig flere 'mestre og guruer'. Til slutt kom Jesus forbi, bøyde seg ned til mannen og hjalp ham opp. Det er en forskjell på at religioner lærer hva en skal gjøre for å få et bedre liv etter døden, mens Jesus kommer og lever det livet for oss -samt overvinner døden, som den siste fiende. Mens verdens (øvrige) religionsstiftere er døde, så overvant Jesus døden, og [sto opp](#) som den første og eneste til et evig liv, der han ikke noen gang skal dø.

Innvending III.B. Hva med dem som ikke har hørt om Kristus?

I. Vi må holde fast på at Gud er rettferdig: Han vil ikke dømme noen for ikke å ha trodd på Jesus: "Synden er at de ikke tror på meg" ([Joh16v9](#)).

Dernest er det et poeng at denne innvendingen helst brukes av dem som HAR hørt: For DEM gjelder: "hvordan skal da vi slippe unna hvis vi ikke bryr oss om en frelse som er så mye større? Den ble først forkynt av Herren og siden stadfestet for oss av dem som hadde hørt ham." ([Hebr2v3](#))

II. Det den lille Bibel sier om dem som ikke har hørt, er at Gud vil forholde dem til sin egen moralske målestokk (hva den måtte være - [Rom 2v15-16](#)).

OM de ikke har brydd seg om eller overholdt sin egen moralske målestokk, som alle mennesker har, så vil det være rettfærdig av en hellig Gud å dømme dem for det.

Endelig så er det en ørlite smutthull, når det gjelder dem som ikke hadde hørt da Jesus døde, 'og slik gikk han bort og forkynte for åndene som var i fangenskap' (1 Pet3,19).

Men det som gjelder for oss, som kristne, er å være lydige i forhold til den misjonsbefalingen han har gitt oss, der han sier at han vil være med oss med all sin makt! Da vil vi framskynde Herrens komme, mens vi venter: "mens dere venter på at Guds dag skal komme, og framskynder den" (2 Pet3v12a) Da vil det bli slutt på det onde, og vi vil bli Herren lik i en ny himmel og på en ny jord! "Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord var borte, og havet fantes ikke mer" (Åp21v1)

185 Den oppstandnes siste befaling ([Matt 28,18-20](#))

VII. TAKK!

En takk rettes til engelsk-språklige ID-forfattere som tillot oversettelse og publisering av deres materiale i Norge. Takk også til dem som gikk foran og ledet an i Origo Norge, inntil den gikk inn i BioCosmos. Takk til John Lennox (GB), Frank Turek (US) og for det de har stått for av litteratur, kurs og foredrag.

Takk for inspirasjon til dere som jeg har fått bistå med å ferdigstille bøker.

Takk også til dem som har stått imot oversettelsesarbeidet jeg har holdt på med. Det har fungert som inspirasjon og motivasjon, også via økt fokusering.

Takk også til ei tålmodig kone, som bare unntaksvis, har kalt meg til å 'dyrke og vokte hagen' om sommeren. Asbjørn Erland Lund, Lillesand 21.nov 2020.